

THE MEDIA PORTRAYAL OF HOMOSEXUALITY
IN THE TURKISH PRESS BETWEEN 1998 AND 2006

A THESIS SUBMITTED TO
THE GRADUATE SCHOOL OF SOCIAL SCIENCES
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

BY

ÖZLEM HOŞCAN

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
IN
MEDIA AND CULTURAL STUDIES

DECEMBER 2006

Approval of the Graduate School of Social Sciences

Prof. Dr. Sencer Ayata
Director

I certify that this thesis satisfies all the requirements as a thesis for the degree of Master of Science.

Prof. Dr. Raşit Kaya
Head of Department

This is to certify that we have read this thesis and that in our opinion it is fully adequate, in scope and quality, as a thesis for the degree of Master of Science.

Prof. Dr. Raşit Kaya
Supervisor

Examining Committee Members

Prof. Dr. Raşit Kaya (METU, ADM) _____

Assoc. Prof. Dr. Helga Tılıç Rittersberger (METU, SOC) _____

Assist. Prof. Dr. Nemci Erdoğan (METU, ADM) _____

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Name, Last name : ÖZLEM HOŞCAN

Signature :

ABSTRACT

THE MEDIA PORTRAYAL OF HOMOSEXUALITY IN THE TURKISH PRESS BETWEEN 1998 AND 2006

HOŞCAN, Özlem

MA. Department of Media and Cultural Studies

Supervisor: Prof. Dr. Raşit KAYA

December 2006, 222 pages

In this study, the newspapers such as *Hürriyet*, *Milliyet*, *Radikal*, *Posta*, *Akşam*, *Sabah*, *Cumhuriyet*, *Star*, *Güneş*, *Takvim*, *Dünya*, *Gözcü* and *Yeni Asır* are considered *liberal* or *left leaning*. The newspapers such as *Akit*, *Milli Gazete*, *Yeni Asya*, *Anayurt*, *Türkiye*, *Yeni Şafak*, *Dünden Bugüne Tercüman*, *Vakit* and *Zaman* are considered *conservative* or *Islamic* newspapers. The period chosen for this analysis is between 28.12.1998 and 15.06.2006, and all the news items published in this period are scrutinised in the archive of the Parliament Library, where there is a special category for the news on homosexuality and homosexuals.

First, the news items of the newspapers mentioned above are categorised as presented in the tables prepared. Through these tables, a general perspective on the press coverage in Turkey is revealed by the analysis of the evaluations of the general features of this coverage on homosexuality and homosexuals.

Second, an extensive textual analysis is carried out by analysing the news texts regarding three common events covered in most of the newspapers

mentioned above to reflect a more accurate and detailed account of the representation of homosexuality and homosexuals in the Turkish Daily Press.

Moreover, in-depth interviews are conducted with homosexuals to find out their point of view on the portrayal of themselves in the Turkish Daily Press.

Finally, the findings of the analysis of the press coverage of homosexuality and homosexuals, and the findings of the interviews are compared.

Key Words: Homosexuality, Gays, Gay Organisations, the Representation of Homosexuals in the Turkish Daily Press.

ÖZ

1998-2006 TARİHLERİ ARASINDA EŞCİNSELLİĞİN TÜRK BASININDA TEMSİLİ

HOŞCAN, Özlem

Yüksek Lisans, Medya ve Kültürel Çalışmalar Bölümü

Tez Yöneticisi: Prof. Dr. Raşit KAYA

Aralık 2006, 222 sayfa

Bu çalışmada *Hürriyet*, *Milliyet*, *Radikal*, *Posta*, *Akşam*, *Sabah*, *Cumhuriyet*, *Star*, *Güneş*, *Takvim*, *Dünya*, *Gözcü*, *Yeni Asır* liberal veya sol eğilimli; *Akit*, *Milli Gazete*, *Yeni Asya*, *Anayurt*, *Türkiye*, *Yeni Şafak*, *Dünden Bugüne Tercüman*, *Vakit* ve *Zaman* muhafazakâr veya İslamcı olarak nitelendirilmiştir. Bu çalışmada 28.12.1998 ve 15.06.2006 tarihleri arasında TBMM kütüphanesinde homoseksüalite ve homoseksüellere ilişkin bir kategori olarak endekslenmiş tüm haber metinleri incelenmiştir. Öncelikle yukarıda adı geçen gazetelerde yer alan haber metinlerini kategorize eden tablolar hazırlanmıştır. Bu tablolardan yararlanarak eşcinselliğin ve eşcinsellerin Türk basınındaki temsilinin bir açıklama ve değerlendirmesi yapılmıştır.

Ayrıca çalışmanın ikinci bir düzeyi olarak da incelenen gazetelerin çoğunda ortak olarak yer alan üç örnek olaya ilişkin haber ve değerlendirmeler, tartışmalar ele alınarak bunların kapsamlı bir metinsel söylem analizi yapılmıştır. Böylelikle Türk basınında eşcinselliğin ve eşcinsellerin temsilinin daha gerçek ve ayrıntılı bir açıklamasına ulaşılmaya çalışılmıştır.

Ayrıca Türk basınındaki temsilleriyle ilgili düşüncelerini öğrenmek için eşcinsellerle geniş kapsamlı mülakatlar yapılmıştır.

Son olarak, eşcinselliğin Türk basınındaki temsilinin analizinin sonuçlarıyla, eşcinsellerle yapılan mülakatların sonuçları karşılaştırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eşcinsellik, Eşcinseller, Eşcinsel rgtler, Eşcinsellerin Türk Basınında Temsili.

ACKNOWLEDGEMENTS

I am deeply grateful to Prof. Dr. Raşit Kaya for his invaluable guidance, advice and encouragement in the preparation process of my thesis. I am also thankful to my family and particularly to my grandmother for her support and strong belief in me.

TABLE OF CONTENTS

PLAGIARISM.....	iii
ABSTRACT.....	iv
ÖZ.....	vi
ACKNOWLEDGEMENTS.....	viii
TABLE OF CONTENTS.....	ix
CHAPTERS	
1.INTRODUCTION.....	1
2. FRAMING HOMOSEXUALITY.....	4
2.1. <i>THE HETEROSEXIST LANGUAGE IN TURKEY.</i>	4
2.2. <i>A HISTORICAL ACCOUNT OF HOMOSEXUALITY</i>	9
2.3. <i>METHODOLOGY</i>	12
3. THE MEDIA PORTRAYAL OF HOMOSEXUALITY IN THE TURKISH PRESS BETWEEN 1998 AND 2006.....	18
3.1. <i>THE ANALYSIS OF THE COVERAGE OF THE THREE COMMON EVENTS</i>	30
3.2. <i>THE ANALYSIS OF THE INTERVIEWS CONDUCTED WITH THE REPRESENTATIVES OF THE GAY ORGANISATIONS IN TURKEY</i>	78
4. CONCLUSION.....	86
REFERENCES.....	93

APPENDICES

A. The News Items of <i>Hürriyet</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	95
B. The News Items of <i>Milliyet</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	138
C. The News Items of <i>Radikal</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	164
D. The News Items of <i>Akşam</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	183
E. The News Items of <i>Sabah</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	198
F. The News Items of <i>Posta</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	205
G. The News Items of <i>Akit</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	208
H. The News Items of <i>Türkiye</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	213
I. The News Items of <i>Milli Gazete</i> Analysed and Referred to in the Thesis.....	218
J. The Interview Questions.....	221

CHAPTER 1

INTRODUCTION

It is often claimed that people tend to think what they see is the reality but in media dominated modern complex societies, what they actually see is only what is represented of the reality. It is also commonly asserted that the way people treat us is largely moulded by the way we are seen by others. Similarly, our treatment of others is shaped by the way we see them, and this is directly related to their public representation (İnal, 1997).

By the same token, in modern, complex societies definitions of the reality, which is beyond our direct and immediate experience, is made and given us through “situation definitions” made by the media and communicated to large public audiences. Therefore, if media define situations as real they are real in their consequences (Kaya, 1999). This is why the analysis of the media representations acquired an increased significance in the media studies (Bennett, 1982).

In relation with the significance of the media representation, it is not wrong to say that as we are restricted by the means of the representation presented to us, the representation of homosexuals in the media affects our treatment of them. As Dyer (1993) states, “how social groups are treated in cultural representation is part and parcel of how they are treated in life, that poverty, harassment, self-hate and discrimination (in housing, jobs, educational opportunity) are shored up and instituted by representation.” (p. 1)

As Dyer (1993) goes on to state, it is a fact that power relations of representation puts “the weight of control” of representation on “the side of the rich, the white, the male, and the heterosexual” (p. 2).

In such a context an inquiry into how the media report homosexuality and homosexuals or in other words an analysis of their media representations in a

country may be expected to give a powerful insight into the treatment of them in the concerned society.

As a matter of fact, ever since the beginning of humanity, people have always had a tendency to show interest in the representation of sexual differences, and therefore this has attracted the interest of social scientists. However, the case of homosexuals and the homosexuality has always been a controversial and problematic issue.

When you meet a human being, “the first distinction you make” is to question whether that person is ‘male or female’ (Ekins, 1996, Foreword, XIII). In fact, most people categorise themselves and are classified by others as “the gender congruent with biological sex”, and this reinforces the idea that people consider human beings as either men or women. However, because of “genetic or developmental abnormality”, “perceived gender” cannot be the same with biological sex (Bristow, 1997, p. 281).

Thinking that the sexual object for a man is a woman and vice versa is “beautifully reflected in the poetic fable which tells how the original human beings were cut up into two halves –man and woman- and how these are always striving to unite again in love”. However, although there are still many people who believe in this poetic fable, no matter how much the unification of man and woman sounds poetic, one cannot ignore the fact that “there are men whose sexual object is a man and not a woman, and women whose sexual object is a woman and not a man” (Freud, 1977, p. 46). As Bristow (1977) states, people are likely to “class themselves and are categorised by others as the gender congruent with their biological sex”, however this not the case (p. 281).

Although homosexuality is a *phenomenon* as Freud states, it is assumed to be *marginal* in all societies, and also desired to be considered as a marginal phenomenon having *negative connotations* (Spencer, 1996). However, in many countries homosexuality has started to be regarded as a concept, which denotes specific *gender* characteristics in the recent years. The fact that homosexual identity has come to be acknowledged legally in some countries through gaining legal rights such as getting married and adopting children reveals that bold steps have been taken for the improvement of the social integration of homosexuals.

In Turkey, homosexuality has been considered as *deviation* having negative associations because of the cultural and historical reasons. For this reason, it can be assumed that although their existence is not ignored, homosexuals are considered to be a *marginal* group of people in Turkish society. However, although homosexuals are a small and marginal group, it is observed that they have recently started to establish organisations and assert themselves in Turkey to state their demands to improve their living conditions.

Having these considerations and observations in mind, the subject matter of this study is chosen as the press representations of homosexuality and homosexuals in Turkey and the perception of this representation by the homosexuals themselves.

Finally, the analysis of the media coverage of homosexuality will uncover important clues about the deep-rooted viewpoints of the society on homosexuality and homosexuals. Besides, learning how this media coverage is perceived and evaluated by the homosexuals themselves will bring light to their consideration of the viewpoint of the large segments of the society on them.

In order to reach these aims, all the news items such as news stories, columns, interviews and articles, which are covered in the daily newspapers published in Turkey, and which are classified as a category concerning homosexuality and homosexuals in the Turkish Parliament library between 28.12.1998 and 15.6.2006 are scrutinised. Thus, following this introduction, in the second chapter a general historical-theoretical account to frame the homosexuality is given. The next chapter comprises the press account of homosexuality in Turkey. It is followed by the interviews done with the participants and commissioners of the gay organisations established in Turkey. In the conclusion chapter, the findings of the analysis done for this study are revealed.

CHAPTER 2

FRAMING HOMOSEXUALITY

2.1. *THE HETEROSEXIST LANGUAGE IN TURKEY*

As the period of the study is quite long, between 28.12.1998 and 15.6.2006, the analysis of the news items found in the archive of the Parliament Library brings out the opportunity to make a general evaluation of the improvement of the viewpoints on homosexuals through time. In addition, since the analysis of the language of these news items is likely to reflect the viewpoint towards homosexuals, it is a requirement to dig into the history of the heterosexual words in Turkish dictionaries believing that these words will reflect the viewpoint of Turkish society on the concept of homosexuality through time. For this reason, the analysis of the words related to homosexuality that were published in the Turkish dictionaries and compiled in the dictionary of *Kaos GL* is carried out.

The first Turkish dictionary was published in 1944 by the Turkish Language Institution and now it is not available in the library of this institution. The second edition of the same dictionary was prepared by Mehmet Ali Ağakay in 1955 and it does not include the words “gay,” “homosexual” and “lesbian.” It is understandable that the dictionary edited in 1955 did not include the word “gay” then because “gay” was not a word used commonly either in Turkey or in Europe. Further, homosexuals were suppressed and homosexuality was banned all around Europe until the gay activist movement started in the 1950s. Until the fourth edition of the same dictionary was published in 1966, the word “homosexual” had not been included in any of the editions of the Turkish dictionaries (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000). However, interestingly, although the words “gay”, “homosexual” and “lesbian” were not included in the second edition of the dictionary, which was published in 1955, the meanings of the words such as “oğlan”, “oğlançı” and “sevici” were included in the second edition as stated in *Kaos GL Sözlüğü* (2000):

Oğlan: Cinsel sapınca uğramış erkeklerin zevkine hizmet eden erkek çocuk. (The boy who is in the service of the sexually perverted men).

Oğlancı: Etkin kalarak cinsel sapınca uğramış erkek. (The sexually perverted man who remains active during sexual intercourse).

Sevici: Erkek yerine kadınla sevişmek sapkısında bulunan kadın. (The perverted woman who has sexual intercourse with another woman instead of a man).

The word choice in the definitions of the words “oğlan”, “oğlancı” and “sevici” as mentioned above and the verb “sapınca uğramak” (to be sexually perverted) in particular reflect the feel of contempt and despise for the homosexuals. Furthermore, the definition of the word “sevici” reveals the idea that only a perverted woman has sexual intercourse with another woman instead of a man. The word “sapınca uğramak” (to be sexually perverted) that is commonly used in the definitions as seen above is also defined in the Philosophy Encyclopaedia written by Orhan Hançerlioğlu as stated in *Kaos GL Sözlüğü* (2000):

Sapkın: Doğru yoldan sapmış olan... Sapınca düşen anlamındadır. (a person who has deviated from the right path).

Generally, according to Hançerlioğlu, the word “sapkın” (perverted) describes the people who go against the traditions and customs of the society they live in. It is also used to describe the perversions because perversion means to go against the traditions and customs of the society in general. Hançerlioğlu goes on to say that in scientific language, these perverted people are called homosexuals (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000). However, perversion is a more general concept than homosexuality because it includes having sexual intercourse with small children, dead people or animals, too (Freud, 1977).

The word “sapkınlık” means the state of being “sapkın” (perverted), and going against religion (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000). It is also used instead of the word “sapkı”. For instance, as stated in the dictionary of Kaos GL, the dictionary of the Terminology of Psychology published by the Turkish Language Institution defines perversion as “özellikle cinsel davranış alanında topluma uygunsuz

bulunan yollara sapma durumu” (the state of deviation from the norms of the society particularly in the field of sexuality) (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

However, as stated in the dictionary of Kaos GL, the dictionary of the Terminology of Education published by the Turkish Language Institution defines perversion as: “toplumun benimsediği ahlak ölçüleriyle sürekli olarak çelişme durumunda olma” (the state of being in constant conflict with the morals the society adopted) (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000). The definition of “eşcinsellik” (homosexuality) as “cinsel davranış alanında toplumca uygunsuz bulunan yollara sapma” (the state of deviation from the norms of the society particularly in the field of sexuality) is included in the third edition of the Turkish dictionary. There was not still a proper definition of “eşcinsellik” (homosexuality) in the third edition, which was edited by Mehmet Ali Ağakay in 1959. The fourth edition of the same Turkish dictionary was again edited by Mehmet Ali Ağakay in 1966. Although the word “eşcinsellik” (homosexuality) was not included in the definition, the foreign synonym of it “homosexuality” was included for the first time in a Turkish dictionary in 1966 as stated in *Kaos GL Sözlüğü* (2000):

Homoseksüel: Cinsel isteklerini kendi cinsinden olan kimseler üzerinde yatıştırmak huyunda olan (a person who is in the habit of satisfying his sexual desires with the people of the same sex).

The word “sapıklık” (perversion) was not included in this definition of homosexuality for the first time in the fourth edition of the dictionary. However, the word “sevici” was used instead of the word “lesbian”. In fact, the word “lesbian” does not even appear in any of the editions of the dictionary. The word “sevici” was used repeatedly in the fifth and the sixth edition without any changes in its definition. However, in the seventh edition, in 1983, the definition of “sevici” was changed and the word “sevici” finally freed itself from being labelled as “sapıklık” (perversion). In the former editions, the word “sevici” was described as “erkek yerine kadınla sevişmek sapkısında bulunan kadın” (The perverted woman who has sexual intercourse with another woman instead of a man) (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

In the seventh edition, the word “sevici” was described as “eşcinsel kadın”. Like the definition of “sevici”, the definitions of the words of “oğlan” and “oğlançı” were changed in this edition. However, all of these changes were not positive. For instance, the word “oğlan” was described as “cinsel sapınca uğramış erkeklerin zevkine hizmet eden” (The boy who is in the service of the sexually perverted men) in the former editions, however in the new definition, the adjective “sapık” (perverted) was added to the definition of “oğlan” in order to define “oğlan”, which can be considered as a deterioration in the definition of “oğlan” (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

On the other hand, although the word “oğlançı” (the sexually perverted men who remains active during sexual intercourse) did not lose anything from its meaning that “oğlançı” is the person who remains active during the sexual intercourse, at least the adjective “sapık” (perversion) was eliminated from the definition of “oğlançı”. Furthermore, the word “oğlançı” attained a new name: “... Eşcinsel aktif erkek...” and the synonymous words like “luti”, “kulampara” were added to the definition. Finally, the word “eşcinsel” is only defined as “homoseksüel” (homosexual) in the seventh edition in 1983 and the word “eşcinsel” (homosexual) was defined as a separate item for the first time as stated in *Kaos GL Sözlüğü* (2000):

Eşcinsel: Kendi cinsinden kimselerle cinsel ilişkide bulunan kimse, homoseksüel. (A person who has sexual intercourse with the same sex, homosexual).
Eşcinsellik: Eşcinsel olma durumu, homoseksüellik. (The state of being “eşcinsel”, homosexuality).

From 1983 onwards, the definition of “eşcinsel” (homosexual) as mentioned above has been covered in various dictionaries. For instance, in the dictionary of the Turkish Language Institution published in 1994 to be used in schools, the definition of eşcinsel was given as it was given in the seventh edition of the Turkish dictionary prepared by the same institution in 1983 (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

The dictionaries that were not published by the Turkish Language Institution, but published by different publishing houses, did not give the definitions of homosexuality and homosexuals as the same as they were given in the seventh edition of the Turkish dictionary published in 1983. For instance, in the dictionary of Dergah Yayınları (Dergah Publishing House) that was published for middle and high schools, the definition covered in the dictionary of the Turkish Language Institution for homosexuality was changed a little bit although the meaning of the word was not distorted altogether (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

However, in another dictionary *Temel Türkçe Sözlük*, which was prepared by Kemal Demiray who was the head of the Turkish Language Institution previously, the definition of the word “eşcinsel” was only given as “homoseksüel” without any further explanation. This can be considered as a way of giving the definition without using the words that might be problematic and that might cause negative reaction from the readers of the dictionary (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

Finally, when the word “eşcinsel” is looked up in the dictionary *Türk Dili Sözlüğü*, which was prepared by Orhan Hançerlioğlu in 1992, the definition of the word “homoseksüel” (homosexual) cannot be found because Hançerlioğlu thought that his dictionary had to include only the words having original Turkish roots. However, in his dictionary, Hançerlioğlu did not refrain from using the definitions of “oğlan”, “oğlancı”, “oğlancılık”, “sevici” and “sevicilik” (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

Up to 1990s, there seems to be a positive development in the definitions of the words related to homosexuality and homosexuals particularly in the dictionaries prepared by the Turkish Language Institution. For instance, the word “sapıklık” (perversion) was not used in these definitions.

However, in 1995, a striking change occurred during the premiership of Prof. Dr. Tansu Çiller when Nevzat Ayaz was the Minister of Education. A new Turkish dictionary was published called “Örnekleriyle Türkçe Sözlük” and in this dictionary, the description of “eşcinsellik” was changed from “homoseksüellik” (homosexuality) to “cinsi sapıklık” (perversion) (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

Although the word “sapıklık” (perversion) was eliminated from the definitions of the words related to the homosexuality and homosexuals in the

seventh edition of the Turkish dictionary published in 1983, the word “cinsi sapıklık” (perversion) was added to the definitions of the words on homosexuality and homosexuals in the time of Tansu Çiller in 1995. In addition, the word “eşcinsel” (homosexual) was written as “eş” and “cinsel” separately, and the definition of the word “homoseksüel” (homosexual) was given as a separate item in the dictionary published in this dictionary. What is more interesting about this dictionary is that this dictionary was prepared by three academicians from Gazi University, two people from the Ministry of Education and twelve Turkish Language and Literature teachers (*Kaos GL Sözlüğü*, 2000).

2.2. A HISTORICAL ACCOUNT OF HOMOSEXUALITY

Until the gay activist movement started in the 1950s, homosexuals were oppressed and homosexuality was banned all around Europe. In London the brothels, where homosexuals worked, were closed down in 1726. In Paris, in Amsterdam, the constables caught homosexuals, who were called “sodomites” of that time, and executed most of them. Many laws were passed one after another against homosexuals (Bullough, 1993).

In the 1860s, the term “homosexual” and then, the term “heterosexual” as the opposite of “homosexual” were coined in Germany by Karl Maria Kertbeny. Kertbeny’s claims about the fact that many homosexuals are more masculine than ordinary men and more decent than some heterosexuals, who are indulged in rape and child abuse, were considered repulsive by the common people of his time. Kertbeny tried hard to fight against the laws that had been passed to ban homosexuality. However, he was not successful. Later on, doctors like Richard von Krafft-Ebing adopted the term “homosexual” as a “diagnosis for mental illness”, and asserted that homosexuals were born as people who had “normal” sexual desires for the opposite sex, but later on turned to “homosexual liaisons for perverted sexual thrills” (Spencer, 1996).

Krafft-Ebing’s “degeneracy theory” was influential until the beginning of the 20th century, and was welcomed by the majority of the common people of the time until Freud’s theories on sexuality became influential (Spencer, 1996).

The term “homosexual” was ultimately established by Sigmund Freud in 1915 when he used the term in the revised edition of his book *On Sexuality: Three Essays on the Theory of Sexuality and Other Works*. Freud also regarded homosexuality as normal sexuality between the opposite sexes. From this time onwards, some doctors came to a common awareness that one’s sexuality is not invariable but *fluid* (Freud, 1977). Later on, in 1990, queer theory was put forward by Judith Butler, who asserted that gender should be regarded as fluid. Butler refused the binary division between man and woman and claimed that one’s gender is a cultural and social construction rather than being a fixed given thing.

In 1974, homosexuality was removed from the category of pathological illness by the American Psychiatric Association, and since then such a dramatic removal has raised certain doubts like how a kind of sexual behaviour can be classified as “pathological” one day and not the next. As Bullough (1977) states, no one can know how many other forms of sexual behaviour will be considered as pathological and others as healthy. As Bullough (1977) alleges, part of the difficulty is to decide whether a specific sexual activity still remains “confined to a medical model of sexuality” which makes classifications of sexual activity as healthy and others as pathological or not. Although this medical model has led to the great advances in research, meanwhile, it is being challenged by new data gathered by the social and behavioural scientists (p. 197).

This challenge from the social and behavioural sciences leads to a change in attitudes towards sexuality in society as well. Although the medical model is considered an improvement over the view that nonprocreative sexual behaviour is sin, the social and behavioural insights are considered to have broadened the vision that most sexual behaviour is seen as evidence of illness (Bullough, 1977, p. 197). This challenge also causes the stigmatization of homosexuals as Becker (1963) states,

Social groups create deviance by making the rules whose infraction constitutes deviance, and by applying those rules to particular people and labelling them as outsiders. From this point of view, deviance is not a quality of the act the person commits, but rather a consequence of the

application by others of rules and sanctions to an “offender”. The deviant is one to whom that label has successfully been applied; deviant behaviour is behaviour that people so label (p. 9).

On the one hand, as Bristow (1997) states, “*comparison* and *differentiation*” are *crucial* aspects of social groupings, and biological sex is acknowledged as a “convenient emblem”, which helps the construction of “social categories and gender groups” (p. 282).

On the other hand, as Bristow puts forward one reaches a sense of self-awareness at a very early age, and a person’s formation of a “sense of self” is vital (p. 283). Therefore, it is difficult to expect every individual to behave according to the norms of his or her expected biological sex. Bern (1979) suggests that if a society ascribes meaning to behaviour only by considering the biological sex without considering the gender of a person, “the notions of masculinity and femininity” stop having significance (as cited in Bristow, p. 282). In addition, as all binary oppositions suggest, expecting one to behave in accordance with the masculine and feminine roles is not natural, as these *roles* are not formed due to “natural descriptions but cultural creations” (Lacey, 1988, p. 69).

However, as it is known that today, although gays are still stigmatised by a considerable number of people even in the European and in North American countries, they have gained certain rights like the right to live together officially or to get married in some of these countries. For instance, same-sex marriage is legal in countries like the Netherlands, Belgium, Spain, and Canada and in Massachusetts, The USA (<http://www.ilga-europe.org>)

On the other hand, homosexuality is still being condemned and punished severely in Islamic societies. For instance, according to the *International Lesbian and Gay Association* ILGA, today homosexuality is still considered as a legal crime and homosexuals are given capital punishment at least in seven countries such as Afghanistan, Iran, Mauritania, Pakistan, Saudi Arabia, Sudan, and Yemen. Different from the living conditions of the homosexuals, who live in these countries as mentioned, homosexuals are not legally punished or condemned directly as long as they do not *come out of the closet* in Turkey (<http://www.ilga-europe.org>)

However, although there are many positive changes in the way gays are treated, and the legal rights they have attained in Europe and North America, gays are still considered to be *deviants* or *outsiders* in Turkey. In fact, when the living conditions of homosexuals living at the time of the Ottomans are considered, it is seen that since the time of the Ottomans, there have not been much improvement on gay rights in Turkey.

When the phases homosexuality has been through are considered in Turkey, it is necessary to dig into the period of the Ottoman Empire, which was founded in 1299 and ruled until the foundation of the Turkish Republic in 1923. At the time of the Ottomans, some of the sultans had affairs with “boys”, who not only *served* the sultans at palaces but also at war times, when the sultans were far away from home. At “hamams”, which are the traditional Turkish baths, the “tellaks”, the young boys who helped men have a bath, also served them as male prostitutes. In Divan Literature, which might be considered the Ottoman Literature, there were many poems describing the beauty of young boys or their boy lovers (Bardakçı, 1993). To sum up, homosexual relationships were not banned or punished at the time of the Ottomans. However, homosexuality was regarded as a taboo after the 1840s, the declaration of Tanzimat Fermanı, which included many political reforms of the time (Bardakçı, 1993).

Even though the homosexuals were not confronted with a lot of antagonism and prejudice against them during the time of the Ottomans (Ze’evi, 2006), today they are fiercely criticised and discriminated in various parts of the world. For instance, when their homosexuality comes out, homosexuals end up losing their jobs and they face isolation from the society. Therefore, in order to fight with the difficulties they confront with and to gain certain legal rights, homosexuals established gay organisations in Turkey.

2.3. METHODOLOGY

This study is based on the empirical analysis of the media coverage of the representation of homosexuals and homosexuality in the Turkish Press. As empirical observations are based on real and comprehensive phenomena, both

quantitative and qualitative research may be empirical. Therefore, both content and textual analysis will be used as the framework of this study.

As Berelson (1952) states, “content analysis is a research technique for the objective, systematic, and quantitative description of the manifest content of communication” (p. 18). Accordingly, certain characteristics in the publications of each newspaper analysed for the study are identified to make inferences systematically and objectively. In doing this, tables showing the distribution of the coverage of each of the newspaper analysed on homosexuals, transvestites and transsexuals between 1998 and 2006 are prepared by making use of content analysis.

In this study, the newspapers such as *Hürriyet*, *Milliyet*, *Radikal*, *Posta*, *Akşam*, *Sabah*, *Cumhuriyet*, *Star*, *Güneş*, *Takvim*, *Dünya*, *Gözcü* and *Yeni Asır* are regarded as *liberal*, and some of which as *left leaning*. The newspapers such as *Akit*, *Milli Gazete*, *Yeni Asya*, *Anayurt*, *Türkiye*, *Yeni Şafak*, *Dünden Bugüne Tercüman*, *Vakit* and *Zaman* are considered as *conservative* or *Islamic* newspapers.

It is thought that the news items on homosexuals in the Turkish Daily Press are likely to be few in number as homosexuals are considered a marginal group of people in Turkey. Therefore, the period chosen for the research done in the archive of the Parliament Library, where the news items on homosexuality and homosexuals are kept as a special category is long.

First of all, the news items of the newspapers mentioned above are classified as the ones having favourable-positive connotations, the ones having unfavourable-negative connotations, and also as the ones having indifferent-neutral connotations, and then tables are prepared to show this classification. Through these tables, the explanations and evaluations of the general features of the media coverage of homosexuality and homosexuals are analysed, and thus a general perspective on this coverage in Turkey is tried to be revealed. Further, the difference between the approaches of these newspapers on homosexuality and homosexuals are tried to be brought out by comparing the media coverage of the newspapers having *different leanings*.

For the second level of the study, an extensive textual analysis is carried out by analysing the news, evaluations and discussions regarding three common events covered in most of the newspapers scrutinised for the study. Thus, a more *accurate* and *detailed* account of the media representation of homosexuality and homosexuals is revealed. In this way, the comparative analysis of the same event in the newspapers having different stances is carried out.

As a part of the analysis of the press representations of homosexuality and homosexuals in Turkey, in-depth interviews are conducted with the people who define themselves as *homosexual* to find out their viewpoint on the portrayal of themselves in the media.

Although the main concern of this study is to reveal the press representations of homosexuality and homosexuals in Turkey through the analysis of the news items, the newspaper coverage of the news items on transvestites and transsexuals is also investigated. In this way, the reason why certain newspapers covered the news stories and columns on transvestites and transsexuals, while some others never covered anything, or just preferred to cover columns rather than news stories is explored too, as this is quite significant for the outcomes of the study.

First, the news items covered in the newspapers mentioned above are categorised as the news items having favourable-positive connotations, the ones having indifferent-neutral connotations, and as the ones having unfavourable-negative connotations. The news items reflecting the criticism about the bad treatment towards gays, criticising the negative comments made about gays, the news items on gay rights, and also the news items throwing light on the problems gays confront with are considered as the news items having favourable-positive connotations. Therefore, these news items are categorised as the news items having positive viewpoint in the tables that show the distribution of the coverage of each of the newspaper analysed for the study.

The news items including four-letter, insulting and slang words to refer to homosexuals, statements including severe criticism on homosexuals or criticism of the liberal attitude of certain journalists and columnists on homosexuals are classified as the news items having favourable-positive connotations.

The news items, which do not include any negative criticism on gays and insulting adjectives describing gays are considered as the news items having indifferent-neutral connotations.

As Fairclough (1995) states, textual analysis means the analysis of “the *texture* of texts, their form and organisation” as well as the commentaries on the “content” of the texts (p. 4). In this study, the textual analysis of the news items, which were found by the research done in the archive of the Turkish Parliament library where there is the category of the news items on homosexuality and homosexuals are conducted. While doing this analysis, the news texts are analysed at the syntactic and the semantic basis.

The textual analysis of the news items is at the core of this study because “our ways of talking do not neutrally reflect our world, identities and social relations but, rather, play an active role in creating and changing them” (Philips, 2002, p. 1) as Ernesto Laclau and Chantal Mouffe’s discourse theory, critical discourse analysis, and discursive psychology suggest.

According to Van Dijk (1988), it is important to do structural analysis of news items and “such an analysis should provide a qualitative alternative to traditional methods of content analysis” (Preface). As Van Dijk states, the usual linguistic, grammatical analysis of news language should be examined as well as the “important notions of topic and news schema because they represent the “overall content and the conventional form of news reports” (Preface).

As Van Dijk (1988) goes on to say, the syntactic style is the micro-structural characteristics of news, and the syntax is the use of grammatical structures of the sentences of a text. The syntactic analysis of the news is the choice of the words and the terms in the news text as well as the structures of the sentences used. Van Dijk considers the syntactic analysis as a part of micro-structural analysis, which also includes the lexical choices, the rhetorical devices and the local coherence (As cited in İnal, 1992).

As a matter of fact, being a part of the news syntax, the lexical choices, that is the choice of the words and phrases used in the news text, help the reporter or the columnist reveal his point of views as well as the newspaper for he or she works. Furthermore, the rhetorical devices such as the use of percentages,

numbers, comments of charts and direct and indirect quotations from the interviewees' speeches make the news story more believable (İnal, 1992). Thus, just like the use of lexical choices, the rhetorical devices lead the reader to believe in the news story. In other words, both lexical choices and rhetorical devices turn the news stories into a persuasive narrative. Therefore, even if the reporter does not bring forth his/her views on the events of the news story explicitly, his/her judgements and evaluations are reflected by the lexical choices he has made while preparing the news story. Sometimes, the reporters express their views explicitly, and through their lexical choice, they try to reinforce their views, and thus persuade the reader into considering the events the way they are used to considering (Van Dijk, 1988).

Van Dijk (1988) indicates that there is a bond among the sentences in a text. In other words, the sentences of a text belong together, and this is called the local coherence in a news text, which comes from the relations between the propositions and sentences. The fact of the second sentence in a text may be used as an explanation or justification of the first sentence or the second sentence may not only give an explanation or justification but also may add correction, or something contradictory to the first sentence.

On the other hand, semantics, which deal with the macro-structure (the overall meaning) of the news texts such as the topics and main themes, is taken into consideration to a certain extent while doing the textual analysis of the news texts analysed for this study.

As Van Dijk (1988) suggests the headline precedes the lead, and the lead that precedes the rest of the news story, together give the reader the summary of the story. He goes on to say that each news story is composed of situation and comments. Each situation is composed of main events and their consequences, context on circumstances and previous events, and lastly, background including context and history. Each comment implies verbal reactions and conclusions covering expectations and evaluations. While doing the textual analysis of the news items, the structure of the news items of the newspapers analysed for this study is taken into consideration, too.

Subsequently, while doing the textual analysis of the news texts, the reason of “the case of *absences* from texts” is also questioned (Fairclough, 1995, p. 5). As Fairclough states textual analysis gives very good insights about “what is in a text”, but “what is absent from a text” is quite significant too (p. 5).

To sum up, the textual analysis of the news items are done by considering the macro-structures such as the topics, main themes as well as the micro-structures of the news texts such as the syntactic analysis of the news, the lexical choices, the rhetorical devices and the local coherence in this study.

CHAPTER 3

THE MEDIA PORTRAYAL OF HOMOSEXUALITY IN THE TURKISH PRESS BETWEEN 1998 AND 2006

In this study, the coverage of two hundred and two news items on homosexuals, transvestites and transsexuals between the dates of 1998-2006 are classified as news stories, columns, interviews and articles in this study by content analysis as shown in the tables below. The findings of the content analysis of the coverage of these twenty-two newspapers analysed for the study display the general pattern of the presentation of each newspaper. These news stories, columns, interviews and articles analysed for the study are also categorised as the news items having favourable-positive connotations, as the ones having unfavourable-negative connotations, and as the ones having indifferent-neutral connotations.

The news items having favourable-positive connotations are named as the news items reflecting a positive viewpoint, the ones having unfavourable-negative connotations are named as the news items reflecting a negative viewpoint and the ones having indifferent-neutral connotations are named as the news items reflecting a neutral viewpoint as shown in the tables below.

TABLE I

	HÜRRIYET						MİLLİYET						RADİKAL						POSTA					
	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%
Num. of the news stories on gays	3	5.5	2	3.7	28	51.8	3	8.8	1	2.9	14	41	8	25.8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on gays	8	14.8	-	-	-	-	5	14.7	-	-	-	-	15	48.4	-	-	-	-	2	100	-	-	-	-
Num. of the news stories on transvestites& transsexuals	-	-	2	3.7	5	9.2	2	5.9	4	11.8	3	8.8	-	-	-	-	1	3.2	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on transvestites &transsexuals	1	1.8	-	-	-	-	-	-	1	2.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on gays	1	1.8	-	-	1	1.8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	2	3.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on gays	1	1.8	-	-	-	-	1	2.9	-	-	-	-	7	22.6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total number	14	25.7	4	7.4	36	66.5	11	32.3	6	17.6	17	49.8	30	96.8	-	-	1	3.2	2	100	-	-	-	-

P.V: Positive Viewpoint Ng.V: Negative Viewpoint Nt.V: Neutral Viewpoint

TABLE II

	AKŞAM						SABAH						CUMHURİYET					
	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%
Num. of the news stories on gays	-	-	2	11.7	4	23.5	1	10	-	-	3	30	2	15.3	-	-	3	23.1
Num. of the columns on gays	-	-	3	17.6	1	5.8	5	50	-	-	1	10	7	53.8	-	-	-	-
Num. of the news stories on transvestites& transsexuals	-	-	-	-	2	11.7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on transvestites &transsexuals	-	-	5	29.4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.7	-	-	-	-
Total Num.	-	-	10	58.7	7	41	6	60	-	-	4	40	10	76.8	-	-	3	23.1

P.V: Positive Viewpoint Ng.V: Negative Viewpoint Nt.V: Neutral Viewpoint

TABLE III

	STAR						GÜNEŞ						TAKVİM					
	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%
Num. of the news stories on gays	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50
Num. of the columns on gays	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the news stories on transvestites& transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50
Num. of the columns on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total Num.	-	-	-	-	1	100	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-	2	100

P.V: Positive Viewpoint Ng.V: Negative Viewpoint Nt.V: Neutral Viewpoint

TABLE IV

	DÜNYA						GÖZCÜ						YENİ ASIR					
	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%
Num. of the news stories on gays	-	-	-	-	-	-	1	50	-	-	1	50	-	-	-	-	1	33.3
Num. of the columns on gays	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	66.6	-	-	-	-
Num. of the news stories on transvestites& transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total Num.	1	100	-	-	-	-	1	50	-	-	1	50	2	66.6	-	-	1	33.3

P.V: Positive Viewpoint Ng.V: Negative Viewpoint Nt.V: Neutral Viewpoint

TABLE V

	AKİT						MİLLİ GAZETE						YENİ ASYA					
	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%
Num. of the news stories on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	4	36	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on gays	-	-	3	100	-	-	-	-	6	54.5	-	-	-	-	1	100	-	-
Num. of the news stories on transvestites& transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	1	9.1	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total Num.	-	-	3	100	-	-	-	-	11	100	-	-	-	-	1	100	-	-

P.V: Positive Viewpoint Ng.V: Negative Viewpoint Nt.V: Neutral Viewpoint

TABLE VI

	ANAYURT						TÜRKİYE						YENİ ŞAFAK					
	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%
Num. of the news stories on gays	-	-	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	6	100	-	-	-	-	1	50	-	-
Num. of the news stories on transvestites& transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50
Num. of the columns on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total Num.	-	-	1	100	-	-	-	-	6	100	-	-	-	-	1	50	1	50

P.V: Positive Viewpoint Ng.V: Negative Viewpoint Nt.V: Neutral Viewpoint

TABLE VII

	DÜNDEN BUGÜNE TERCÜMAN						VAKİT						ZAMAN					
	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%	P.V.	%	Ng.V.	%	Nt.V.	%
Num. of the news stories on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50	-	-	-	-	1	33.3	1	33.3
Num. of the columns on gays	-	-	-	-	1	50	-	-	1	50	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the news stories on transvestites& transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the columns on transvestites &transsexuals	-	-	1	50	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the interviews on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Num. of the articles on gays	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33.3	-	-	-
Num. of the articles on transvestites &transsexuals	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total Num.	-	-	1	50	1	50	-	-	2	100	-	-	-	-	2	66.6	1	33.3

P.V: Positive Viewpoint Ng.V: Negative Viewpoint Nt.V: Neutral Viewpoint

As it is seen from the tables above, seventy-eight news stories, columns, interviews and articles that were covered in *Hürriyet*, *Milliyet*, *Radikal*, *Posta*, *Sabah*, *Cumhuriyet*, *Güneş*, *Dünya*, *Gözcü*, *Yeni Asır*, have a positive viewpoint. Forty-eight news items out of two hundred and two news items that were covered in all twenty-two newspapers analysed for the study have a negative viewpoint, and seventy-six items have a neutral viewpoint.

In contrast, there are not any news items reflecting a positive point of view in *Akşam*, *Star*, *Takvim*, *Akit*, *Milli Gazete*, *Yeni Asya*, *Anayurt*, *Türkiye*, *Yeni Şafak*, *Dünden Bugüne Tercüman*, *Vakit* and *Zaman* in the period of the study done in the classified category concerning homosexuality and homosexuals in the Turkish Parliament library.

The total number of the news items on homosexuals, transvestites and transsexuals covered in twenty-two newspapers analysed in this study is fifty four in *Hürriyet*, thirty four in *Milliyet*, thirty one in *Radikal*, two in *Posta*, seventeen in *Akşam*, ten in *Sabah*, thirteen in *Cumhuriyet*, one in *Star*, one in *Güneş*, two in *Takvim*, one in *Dünya*, two in *Gözcü*, three in *Yeni Asır*, three in *Akit*, eleven in *Milli Gazete*, one in *Yeni Asya*, one in *Anayurt*, six in *Türkiye*, two in *Yeni Şafak*, two in *Dünden Bugüne Tercüman*, two in *Vakit* and three in *Zaman* respectively as shown in the tables above.

Of all the newspapers analysed, *Hürriyet* (see Table I) devoted the most space to the news items on homosexuals, transvestites and transsexuals, whereas *Star* (see Table III), *Güneş* (see Table III), *Dünya* (see Table IV), *Yeni Asya* (see Table V), *Anayurt* (see Table VI) devoted the least space.

Hürriyet, which is one of the leading newspapers of the popular press, covered more news on homosexuals than all the other newspapers analysed in the period of the study because fifty-four news items on homosexuals are covered in *Hürriyet*, and this is the highest coverage among all the other newspapers. Furthermore, the news stories outnumber the columns, which are written to shape the opinions of the reader. Thirty-three news stories out of forty news stories, and all three articles reflect a neutral viewpoint.

In addition, in these news stories having a neutral viewpoint, the basic principles of the objectivity in journalism are not violated. A news story should be

written according to the principles of objectivity with the aim of presenting a piece of information as *accurate, up-to-date, comprehensible, interesting* and *important* to the readers (Wilson, 1996). Apart from the thirty-three news stories reflecting a neutral point of view, eight columns reflect a positive viewpoint on gays, and one column reflects a positive viewpoint on transvestites and transsexuals. 66.5 % of all the news items covered in *Hürriyet* reflect a neutral point of view on homosexuals, and 25.7 % of all the news items reflect a positive point of view. By looking at these ratios and numbers, the general stance of *Hürriyet* on homosexuality can be considered liberal.

As in *Hürriyet*, the news stories in *Milliyet* outnumber the columns, and of all the twenty-seven news stories, seventeen reveal a neutral point of view in *Milliyet*. There are five columns, which reveal a positive point of view on homosexuals. There is also an article, which is composed of seven parts and published on five different days of the same. This article is the longest one among all the other articles covered in *Hürriyet*, *Milliyet* and *Radikal*.

Radikal has a different stance than all the other liberal newspapers because only the number of the columns on homosexuals in *Radikal* outnumbers the number of the news stories. In addition, the ratio of the columns covered in *Radikal* has the highest ratio with 48.4 % in all the newspapers analysed for this study. Out of all thirty-one news items covered in *Radikal*, fifteen columns reflect a positive point of view on homosexuals. What is more, all the eight news stories on homosexuals reveal a positive viewpoint, too. There is only one news story reflecting a neutral viewpoint, and that is on transvestites.

Besides, different from the other liberal newspapers, *Radikal* covered the highest number of the articles, which is seven, and all of them reflect a positive point of view. These articles, which are analysed in the following parts of this study also confirm that the content of these articles are quite different from the ones covered in *Hürriyet* and *Milliyet*.

In *Akşam*, 58.7 % of all the news items reflect a negative point of view (See Table II). There are only two news stories revealing a negative viewpoint covered on homosexuals in *Akşam*. All the other news items are opinion columns, and most of them are written by the same columnist. In addition, five out of eight

columns are on transvestites, which are likely to have been written to attract the reader's attention more to the columns.

In *Sabah*, 60 % of all the news items on homosexuality are positive, and 40 % is negative (See Table II). However, considering that between 1998 and 2006, there are only ten news items covered on homosexuals, it is possible to state that *Sabah* does not attach much importance to the news on homosexuals.

Cumhuriyet, which has a social democratic leaning as its general policy, is one of the major political newspapers in Turkey. In this sense, it is not likely for *Cumhuriyet* to reserve a lot of space for the news on gays. There are thirteen news items on homosexuals covered in the period of this study, and seven columns reflect a positive point of views on gays.

In *Posta*, *Star*, *Güneş*, *Takvim*, *Dünya*, *Gözcü*, *Yeni Asır*, *Yeni Asya*, *Anayurt*, *Yeni Şafak*, *Dünden Bugüne Tercüman*, and *Zaman*, there is not sufficient number of news items on homosexuals, transvestites or transsexuals, which can be analysed in the period of this study to get reliable findings. As reliability is the extent to which a measuring procedure gives the same results "on repeated trials", a measure is not valuable and should not be considered while doing the research if it can be conducted only once or twice or only by one particular person (Neundorf, 2002, p. 112).

Therefore, considering that the insufficient coverage of the news items of these newspapers will not yield valid and reliable findings of the analysis conducted for this study, the textual analysis of the news items as mentioned above newspapers are not done.

There are only two columns on homosexuals in *Posta* (see Table I), one column on homosexuals in *Güneş* (see Table III), one news story on homosexuals and one on transvestites in *Takvim* (see Table III), one column on homosexuals in *Dünya* (see Table IV), two news stories on homosexuals in *Gözcü* (see Table IV), one news story and two columns on homosexuals in *Yeni Asır* (see Table IV), three columns on homosexuals in *Akit* (see Table V), one column on homosexuals in *Yeni Asya* (see Table V), one news story on homosexuals in *Anayurt* (see Table VI), one news story on transvestites and transsexuals and one column on homosexuals in *Yeni Şafak* (see Table VI), one column on homosexuals and one

on transvestites and transsexuals in *Dünden Bugüne Tercüman* (see Table VII), one news story and one column on homosexuals in *Vakit* (see Table VII), two news stories and one article on homosexuals in *Zaman* (see Table VII).

By looking at the insufficient coverage of the news items mentioned above, only the news items on homosexuals or on transsexuals and transvestites in the conservative newspapers such as *Akit*, *Milli Gazete*, *Türkiye* and *Vakit* are analysed.

Although *Akit*, *Milli Gazete*, *Türkiye* and *Vakit* are chosen for the analysis, there are few news items covered on homosexuals in these newspapers during the period of this study between 1998 and 2006 (see Table V, VI and VII). This indicates that these newspapers do not want to reserve much space for such news for some reasons. The columnists of these newspapers clearly point out that the existence of homosexuals should be ignored altogether as devoting some space to the news on gays can lead the reader into normalising being gay. This will be understood by looking into the content of these news items in detail in the following parts of this study. Interestingly, there are not any news stories on gays in *Akit* and *Türkiye*. There are only a few opinion columns on gays in these newspapers.

Besides, although the number of the news items covered on gays in *Akit* is very few, the news items covered in this newspaper are analysed too. *Akit* and *Vakit* can be regarded as the same newspaper since the name of *Akit* was changed into *Vakit* in order not to be sued because of the court cases opened against them. However, the distribution of the different types of news texts on gays, transvestites and transsexuals of these newspapers are shown separately in Table V and VII.

As already stated, the way the news items represents homosexuality and homosexuals has an impact and a function over the reproduction of the common thoughts and prejudices on homosexuality in the society. Therefore, the textual analysis of the news items, which are considered to be reflecting the ideological approach of the newspapers analysed for this study are examined.

3.1. THE ANALYSIS OF THE COVERAGE OF THE THREE COMMON EVENTS

While probing into the textual analysis of the news coverage, a special consideration is given to comparisons as to the coverage of the same events in different newspapers. Further, the findings of the textual analysis along with the findings of the content analysis conducted on all the news items chosen for the study are evaluated and interpreted together.

The extensive textual analysis is carried out by analysing the news, evaluations and discussions considering three common events covered in most of the newspapers analysed for the study in order to reveal a more accurate and detailed account of the media representation of homosexuality and homosexuals. In this way, the way the comparative analysis of the same event is reflected in the newspapers having different stances is conducted. The textual analysis of the following events are done respectively: The coverage of Kuşadası events, the coverage of the proposal of the new regulations on transvestites and the suggestion of the acknowledgement of the third sex in relation to this proposal and the coverage of the news on Tarkan's sexuality.

First, the news stories and columns covering Kuşadası events are analysed, as gays are first mentioned commonly in most of the newspapers analysed in this study after these events broke out. For this reason, all the news items on Kuşadası events are analysed in *Hürriyet*, *Milliyet*, *Radikal* and *Sabah* respectively.

In *Hürriyet*, the first news story on homosexuals was covered on 07.09.2000 after eight hundred gay tourists were not allowed to go on a tour in Kuşadası on 06.09.2000. The headline of this news story, "800 Eşcinsel Kuşadası'na Sokulmadı", (Eight hundred gays were not allowed to enter Kuşadası) gives the reader the summary of the news story (*Hürriyet* 07.09.2000). The headline is in the form of a full sentence and gives the reader factual information without attempting to be sensational on purpose as the news is already sensational itself. Throughout this news item, every single detail about the event is given. For instance, the reader can learn that eight hundred tourists came from Israel by a ship named Olympic Voyager, which belongs to Tura Ship

Tourism Agency yesterday (06.09.2000). The questions, which are required to be asked during the preparation of a news story like “what-why-where-when-who-how”, are answered clearly in this news story. In addition, the reactions of the organizer of the tour, the tour guides and the local tradesmen of Kuşadası are given either by quotation marks or by indirect speech.

The same news story about the arrival of gay tourists to Kuşadası was covered on 07.09.2000 in *Milliyet*, too. The content of this news story is not different from the one covered in *Hürriyet*. That is, the news item includes the main events and the necessary contextual information on the circumstances with direct and indirect quotations reflecting the evaluations and judgements of the events. As Keeble (1994) states, no “overt comment” is inserted into the news story by the reporters and there should be no relaxed, subjective, conversational element to the news text (p. 99).

However, even if the news text does not include any subjective remark or implication, as Van Dijk (1988) argues, it is clear that a specific bias affects the selection and arrangement of sources and facts (as cited in Keeble, 1994, p. 99). That is why although some news stories are covered in some newspapers; in some others, these news stories are not even mentioned, as observed in this study when the news stories in the conservative newspapers are analysed.

When all the news stories on Kuşadası events that are covered in *Hürriyet* are examined, it comes to surface that these news stories are only critical of the wrong treatment of the gay tourists in Kuşadası particularly on the basis that it is irrational to miss the opportunity of squeezing a lot of money out of these gay tourists. After the news stories on Kuşadası events are published in *Hürriyet*, columnists like Emin Çölaşan and Enis Berberoğlu make comment in their columns. However, there is no difference between the main concern of these columns and the news stories on Kuşadası events since these columns are mainly structured on the idea that by refusing to give permission to this big group of gay tourists to take a tour in Kuşadası, Turkey missed a great opportunity to make money.

In his column entitled “Bay Başkan!” (The head of the Supreme Court!) Çölaşan (*Hürriyet*, 08.09.2000) refers to Sami Selçuk, the head of the Supreme

Court of the time, and provides comment on his expected speech to be done at the opening of the new legislation year. However, Çölaşan devotes the second half of his column to his comments on the events happened in Kuşadası. He gives information about the existence of a naked Greek island, almost without any trees, Mikonos under the subheading of “Onlar ve Biz”; “They and We”. He alleges that this naked island has been turned into “a paradise for homosexuals and naked people”. By using this strong metaphor, Çölaşan goes on to say that while Greece makes a lot of money, we (the Turks) send the gay tourists away from Kuşadası. What Çölaşan strongly emphasizes is the fact that we miss a great chance of making a lot of money from the gay tourists. He finishes his column with a rhetorical question: “for what purpose, in the name of what do we say ‘stuff your money, we do not need it’? Out of morals, stupidity or primitiveness? ”

In his column entitled “Kılıç kalkan ruhu savunmada”, like Çölaşan, Berberoğlu (*Hürriyet*, 08.09.2000) highlights the wrongness of the treatment of the gay tourists in Kuşadası, too. The heading of the column is quite ironic as it refers to the wrong treatment of gay tourists in Kuşadası and makes fun of this treatment. Since columns mainly reflect the comments and judgements and the opinions of the columnist, as it is expected, the heading is judgemental and reflects an emotional evaluation of the factual events happened in Kuşadası. Throughout the column, Berberoğlu’s choice of words and phrases contribute to strengthen the thematic and emotional emphasis of his column. For instance, he identifies the wrong treatment of the gay tourists with Turkey’s modernity problem. He expresses his wish in the first paragraph of his column. Berberoğlu states that, “after going to bed one night, I wish we (referring to the people of his country) could wake up being civil and modern in the following morning”.

Berberoğlu also adds that he himself is aware of the fact that it is not possible for a country to make up for the lost time and turn into a modern country by a rapid change. Like Çölaşan, Berberoğlu considers what happened in Kuşadası as *primitiveness*. However, different from Çölaşan, Berberoğlu states that as opposed to the state, the citizens have been missing the richness that the differences create for a long time. In addition, Berberoğlu does not even mention the fact that Turkey has thrown away the opportunity of making money by

sending the gay tourists out of Kuşadası. Berberoğlu does not also mention anything about the gay rights directly. However, he pointed out clearly that unlike the state and the police, which did not allow the gay tourists to visit the tourist attractions as well as a sacred place according to their religion, the local people did not want to send the gay tourists away. According to Berberoğlu, that is what is important.

In *Milliyet*, Ulagay (09.09.2000) only refers to the events that happened in Kuşadası with a few words. He does not express his opinions explicitly. From his remarks, the reader can infer that Ulagay is critical of what happened in Kuşadası but Ulagay's main aim in writing this column is not to criticize the treatment of gay tourists in particular or to attract the reader's attention to gay rights. In fact, he does not even mention anything about gay rights. In his column, Ulagay is critical of many different decisions made on issues like the sale of Türk Telekom and the prohibition of the meeting that is to be done in Çanakkale by the association of the citizens of Helsinki. Probably that is why he named his column as "Kahramanlar" (Heroes). By using verbal irony, Ulagay refers to the people as heroes who have made wrong decisions lately about different issues, which he disapproves.

Like Ulagay's column, Kohen's column published in *Milliyet* (09.09.2000) includes criticism of the fact that the gay tourists were expelled in Kuşadası. However, similar to Ulagay's column, Kohen's column, entitled "Yukarıdakiler aşağıdakiler..." (The ones at the top, the ones at the bottom...) does not give the reader the sense that Kohen wrote this column to refer to the gay rights or to be critical of the wrong treatment of gay tourists in Kuşadası. His column is about the events, which caused Turkey to be criticized in the international arena. However, the reader can also infer from Kohen's remarks about the events happened in Kuşadası that he feels very uneasy as Kohen does not refrain from expressing his criticism about the wrong treatment of gays as they were expelled from Kuşadası. Kohen thinks his country faced shame and embarrassment in the eyes of America and Member of the European Union Countries because the tourists were expelled in Kuşadası. Therefore, even though Kohen's column does

not include any criticism on gays, it does not include anything to defend the gay rights explicitly, either.

Both in *Hürriyet* and *Milliyet*, the columns written about the fact that the gay tourists were expelled in Kuşadası are more or less similar to one another. However, in *Hürriyet* (10.09.2000) the content of Bardakçı's column "Bilinen ilk gay kulübü Deli Birader'in hamamıydı" (The first known gay club was Deli Birader's hamam) is different from the ones written on the same events before. Bardakçı provides the reader with information on Cevdet Pasha's work, "Maruzat". In "Maruzat", the specific details about the sexual preference of the common people as well as the prominent men like Kamil and Ali Pasha who were known to be homosexuals, and who used to hold important positions in the government are illustrated.

Bardakçı does not refrain from using terms like "kulampara" and "oğlançı" in his column to depict the fact that men used to prefer to have sex with young boys before the Kırım War in 1844, before the period of Tanzimat. Bardakçı feeds in the reader with this interesting information, which has been probably unknown to most of them, and thus creates the context for the reader by providing them with a background on the subject. He then relates this information with the events happened in Kuşadası and states that one of the oldest formations, which is similar to a gay club, as it is known today, was active in İstanbul. Bardakçı criticizes the events happened in Kuşadası more harshly than the other columnists of *Hürriyet* and *Milliyet*. In order to condemn the events happened in Kuşadası, he uses striking similes and phrases such as "we (referring to the police that expelled the gay tourists) managed to throw them into the sea".

Bardakçı goes on giving the reader a detailed background information by giving the reader information about an old poet named Mehmet Gazali, who was born in 1466 in Bursa and who opened a Turkish bath. Bardakçı states that this bath later on turned out to be a meeting place for gays. Having been expelled from Kuşadası, the gay tourists were welcomed in İstanbul with Turkish delight and red carpets that were laid on the streets to congratulate the arrival of the gay tourists to İstanbul. In his column, Bardakçı also reserves a lot of space for this

contradiction. In this way, his column is different from the other columns written on Kuşadası events by the other *Hürriyet* and *Milliyet* columnists.

Although the proprietor of *Hürriyet*, *Milliyet*, *Radikal* and *Posta* is the same, the content of the news stories published in each of these newspapers are different from one another. For instance, the news stories, which include every single detail of the events on the gay tourists who went to Kuşadası for a tour, were published in *Hürriyet* and *Milliyet* as mentioned before. However, there is only one news story on the gay tourists in *Radikal*, and this story does not cover much of the details of the Kuşadası events. The lead of this news story entitled, “Gay turizmi ülke bütçesi gibi” (Gay tourism is like the whole budget of the country), is composed of compound-complex sentences, which serve as the summary of the news item (*Radikal*, 09.09.2000).

The first paragraph of the news story also covers information about the share of the gay tourists out of the worldwide tourist incomes with numbers, and repeats some of the information already presented in the rest of the text.

However, the rest of the news item also gives new information by using rhetorical devices such as the results of a survey conducted, and the comments made about the survey using percentages and numbers. The news story underlines the fact that gays and lesbians spent 47.3 billion dollars in 1999, which makes 10 % of the whole tourist incomes of the year. All these statistical results given as well as the lexical choices made in the news text and the headline make the news story more believable, and thus stress the significance of welcoming gay tourists. Unlike the news stories published in *Hürriyet* and *Milliyet*, this news story published in *Radikal* does not give the details of the Kuşadası event. However, the most important concern of this news story is to put the emphasis on the opportunity of making a huge amount of money by rejecting the coming of the gay tourists to Kuşadası persuasively.

After the gay tourists were expelled in Kuşadası, four columns in *Radikal* were published. Şahin (*Radikal*, 08.09.2000) begins his column “Çağdaş duyarlıklar” (Contemporary sensitivities) by using critical expressions and statements such as “Kuşadası got into a pickle this time!”, “This time Kuşadası is done for!” and “Now we can hang up the signpost ‘closed’ on the door!”, without

giving the details of the events happened in Kuşadası. Şahin provides the necessary background information for the reader by informing them about what the authorities of an American baseball club did in America to be forgiven by the homosexuals after two women homosexuals, who were kissing during the match, were sent out of the stadium. The authorities gave free tickets to five thousand homosexuals for a match in order to be forgiven. Having expressed that even if somebody says something, which is related to sexism or discrimination by mistake, their political career ends in America, Şahin ends his column by giving other examples using certain metaphors to point out the punishments given to people who discriminate people.

Throughout his column, Şahin makes use of compound and compound-complex sentences, and he severely criticizes what happened to the gay tourists in Kuşadası using certain expressions and metaphors.

Another *Radikal* columnist Alkan starts his column “Trajik ve komik” (Tragical and comical) by quoting philosophical statements by Herman Hesse in order to emphasize that our bad treatment of the gay tourists in Kuşadası let our true nature become apparent (09.09.2000). Having quoted Hesse’s statements, Alkan provides the necessary background information, and thus creates a meaningful context for the reader to make a connection between Sivas and Kuşadası events by reminding the reader of Sivas events, and stressing that people were burnt in Sivas because “they were not considered one of ‘us.’” Alkan’s choice of words like “us” and “they”, the link he establishes between Sivas and Kuşadası events, his reference to Hesse’s mask metaphor particularly reflect that Alkan is not interested in the reactions of the European Union countries and America on Kuşadası events. Likewise, it is obvious that Alkan does not care about the fact that Turkey lost a brilliant opportunity of making money and that the tourism incomes will probably decrease because of Kuşadası events. Instead, he highlights the significance of having tolerance towards the *differences* just like the columnist of *Hürriyet*, Ertuğrul Özkök does in his column, “Eşcinsel Arkadaş” (Homosexual Friend) (*Hürriyet*, 10.09.2000).

In *Akşam*, no news stories about Kuşadası events are published. However, there is one column devoted to the gay tourists who were not allowed to go on a

tour in Kuşadası in *Akşam* on 09.09.2000. In this column “Onlar da aynısını bize yapmıyor mu? (Don’t they do the same thing to us?), Pekşen claims that there is no need to exaggerate what happened in Kuşadası (*Akşam*, 09.09.2000). He tries to form a link between our wrong treatment of the gay tourists and the fact that Turks are not allowed to go to any European country without a visa. The meaning of this is rather far-fetched. Pekşen alleges that, as Turks are never allowed to go to a foreign country without receiving a visa, the fact that gay tourists were not allowed to go for a tour in Kuşadası should be considered “normal”.

Pekşen also indirectly calls gays “yumuşaklar”, a slang word, which is used to insult gays. He claims that gays are interested in “yumuşak işler” referring to the jobs that homosexuals do. He also explains that these jobs are either being a singer or being a “highway labourer” in parentheses. In his way, Pekşen looks down on gays by associating them with certain gay singers or the transvestites who prostitute themselves on highways (*Akşam*, 09.09.2000).

In *Sabah*, there is only one news story entitled “Bürokrat ortalığı karıştırdı” (The bureaucrat put everybody in a state of alarm and confusion) on Kuşadası events; however it is quite long and includes every single detail of the event (08.09.2000). The details about the document, which bans the coming of gay tourists to Turkey, and which was sent by the governor of Elazığ to the governor’s offices both in İstanbul and Aydın are covered. Further, the reactions of the tourism agency about the rejection of the gay tourists in Kuşadası, and what Saadettin Tantan, who was the Minister of Internal Affairs of the time, did to cancel the ban, are all covered in detail. Instead of giving the reader the summary of the Kuşadası events, the major headline refers to the starting point of the rejection of the arrival of the gay tourists to Kuşadası, which was the document prepared by the governor of Elazığ.

The subordinating headline “Tantan came to the rescue” refers to a specific detail, which also includes information based on facts. The other subordinating headline “Support from MHP to the circular (the document prepared by the governor of Elazığ)” refers to another specific detail, which covers Mehmet Gül’s supporting statements of the circular that he totally agrees with the governor of Elazığ. The other subordinating headline “We were

horrified” refers to the reaction of the REUTERS’, one of the world’s leading news agency towards the rejection of the arrival of the gay tourists to Kuşadası. The last subordinating headline “This is a communication accident” is taken from the Minister of Tourism Erkan Mumcu’s comments on Kuşadası events (*Sabah*, 08.09.2000).

Although the news story is very long, there is no repetition. When this news story is analysed, it is seen that there is not any lead, which summarizes and precedes the news story. Each subordinating headline reflects the theme of the following paragraph. The context of the main events and their consequences as well as the previous events, and conclusions covering evaluations of the events are all covered in this news story. (*Sabah*, 08.09.2000).

After this news story, Ataklı and Mengi criticize the Kuşadası events in their columns on the same day (*Sabah*, 08.09.2000). In the first paragraph of his column “İstanbul’daki daha büyük bir kepezelik” (The scandal in İstanbul is a worse scandal), Ataklı starts criticizing the Kuşadası events by making use of verbal irony. He states that Turkey suffers from the *wise, well mannered, cultured, and decent* officers. Ataklı uses an exclamation mark after he uses these positive adjectives one after another ironically in order to emphasize the wrongness about the bad treatment of the gay tourists in Kuşadası in an ironic way.

After this, although Ataklı does not use any quotations from the explanations of the authorities after the Kuşadası events, and does not refer to the number of the tourists, and certain details about the Kuşadası events, Ataklı makes his column believable and realistic. In order to do this, he stresses the absurdity of the welcoming ceremony done with the red carpets laid on the roads for the arrival of the gay tourists to İstanbul, who were expelled from Kuşadası by the police as soon as they arrived. In addition, as the heading of the column suggests, Ataklı particularly focuses the reader’s attention on the incongruity between our wrong treatment of the gay tourists in Kuşadası and the ludicrousness of our welcoming ceremony done in İstanbul as well as the possible future reactions of the foreign newspapers on all these events (*Sabah*, 08.09.2000).

Different from Ataklı, Mengi tries to draw the reader’s attention to the link between Kuşadası events and our fondness of showing off our “manliness”

throughout her column in an ironic way, “Erkeklik gösterisi geri tepti” (The show off manliness was turned down) (*Sabah*, 08.09.2000). She looks into Kuşadası events from a different angle. She emphasizes the connection between Turkey’s male-dominated point of views towards the gay tourists and Turkey’s wrong treatment of these tourists in Kuşadası. In her column, Mengi also covers direct quotations from the different parties of the Kuşadası events holding different opinions about the event. Through direct quoting, Mengi covers how the governor of Aydın tried to justify the rejection of the arrival of the gay tourists to Kuşadası. The governor states that they only did what the ministry ordered them to do. Mengi also ends her column with the words of Turkey’s Washington ambassador after the Kuşadası events: “There are hundreds of thousands homosexuals in Turkey. Common people do not like them, but this cannot be a cause for discrimination”.

Having done the analysis of the coverage of the Kuşadası events in *Hürriyet*, *Milliyet*, *Radikal*, *Posta*, and *Akşam*, the coverage of the news items about the proposal of the new regulations to give permission to the transvestites to work in the brothels is analysed. This analysis is significant as this proposal was covered in different newspapers after it was proposed on 17.11.2000. After this date, in *Hürriyet*, the news story “Travestilere genelev izni” (The permission given to transvestites to work in the brothels), which gives the reader information on the idea of proposing new regulations to let the transvestites work in the brothels is published (17.11.2000). As it is understood from the headline, the news story is about the content of this proposal. The lead of the news story is about the explanations of Saadettin Tantan, who was the Minister of Internal Affairs of the time, and Tantan’s words on the proposal summarise the content of the news story.

In the same news story, Tantan states that the new arrangements on the regulation of the brothels will be made, and thus sex discrimination will be removed so that the new regulation including transvestites and transsexuals can cover everyone who wants to do “this job” as a profession. The word “this job” is written in quotation marks, and it indicates indirect criticism through understatement. Through this understatement, it is implied that having a job is

normally considered a serious subject; however, working in a brothel is not a kind of job, which should be taken seriously.

After Tantan's words, the news story covers the written proposal of Karabük deputy of DYP, Mustafa Eren. Eren's proposal questions the reason why the police did not do anything about the transvestites who had caused trouble. However, Eren's proposal is not explained in detail in the news story (*Hürriyet*, 17.11.2000).

Besides, the news story does not present a connection between Tantan's ideas on the proposal he has been preparing and Eren's statements. What is more, it is difficult for the reader to make a connection between Eren's proposal and Tantan's proposal since the context on circumstances and previous events as well as the background is missing in this news story. For instance, the reader is not given information on the working conditions of the brothels, or there is not any implication in the news story that transvestites cause troubles because they are unemployed. However, the reader who has read the previously published news stories on the troubles the transvestites caused may arrive at such a conclusion. In this news story, the reader is only informed that in response to Eren, Tantan states that it is necessary to make new arrangements in the already existing regulations on the brothels and the women who work in these brothels. Tantan also points out that because the already existing regulations do not include any sanctions on the transvestites and transsexuals, the regulations related to the venereal diseases are transmitted by prostitution (*Hürriyet*, 17.11.2000).

Then, in the final paragraph, Tantan's words that have been paraphrased in the first lines of the news story are quoted directly in quotation marks, and thus repeated once again. Therefore, the news story ends with the repetition of the introduction of it (*Hürriyet*, 17.11.2000).

Following the news story "The permission given to transvestites to work in the brothels" (*Hürriyet*, 17.11.2000), "Tantan'a travesti teşekkürü" (Transvestite thank you to Tantan) is published in *Hürriyet* on 24.11.2000. In the lead of this news story, it is covered that the transvestites have thanked the Minister of Internal Affairs Saadettin Tantan for the idea of proposing a new regulation on the transvestites, which provides them with the opportunity of working in the

brothels. The words of the six transvestites who were in Haseki Hospital to visit their friend who had had an accident are covered in direct quotations in the rest of the news story. The information that these transvestites have been judged in the court because they have caused trouble in the hospital, broken the windows and fought with the police is also covered in the news story. Then, the fact that the transvestites are thankful to Tantan is repeated once again.

Through the repetition of the fact that the transvestites expressed their gratitude to Tantan, the reader might conclude that the idea of proposing a new regulation on transvestites is not a common proposal of a new regulation because the details like the troubles the six transvestites caused in the hospital are included in the news item. This sets up a frame in the reader's mind. The inclusion of these details reminds the reader of the previous scenes that have been caused by the transvestites and covered in the newspapers before, and thus provides contextual background information. This also leads the reader to interpret the proposal of a new regulation on transvestites in this frame (*Hürriyet*, 24.11.2000).

At the end of the news story, there is a sub-headline "They have defied Hortum", referring to Süleyman Hortum, who is a ranking police officer in Beyoğlu and who is known for his struggle to expel transvestites from Ülker street. Under this sub-headline, the complaints of the transvestites are covered. Their remarks are directly quoted. They state that they attended the two trials but the police who had made a complaint about them did not. Their rhetorical question is also covered in the news story in direct quotations: "Are the police scared of us like Hortum Süleyman?" (*Hürriyet*, 24.11.2000).

As it is covered in *Hürriyet*, Tantan's suggestion of proposing new regulations to give permission to the transvestites to work in the brothels is covered in *Radikal*, too. (17.11.2000). In the lead of the news story "Travestilere genelev izni" (The brothel permission for transvestites), Tantan's statements on his idea of proposal for a new regulation are covered, which also give a brief summary on the content of the news story. For this reason, the reader can understand what the news story is about simply by reading the first paragraph of the news story.

As it is mentioned in *Hürriyet*, in reply to a written proposal, Tantan provides an explanation on the necessity of making new arrangements in the regulations that are not up-to-date. The content of these regulations is explained as detailed as it is explained in *Hürriyet*. As the news story published on Tantan's idea of giving permission to transvestites to work in the brothels in *Hürriyet*, this news story ends with the repetition of Tantan's words that have been paraphrased in the lead of the news story. However, in the final part, Tantan's words are directly quoted (*Radikal*, 17.11.2000).

The news about Tantan's idea of proposing new regulations to give permission to the transvestites to work in the brothels is not published at all in *Milliyet*, *Posta*, *Akşam*, *Sabah*, and *Cumhuriyet*.

After the coverage of the news on Tantan's idea of proposing new regulations, a set of news, which have been considered to be sensational and made news, are covered in the news stories and columns. The headline of the news story, which was published in *Hürriyet*, "Gay diplomat şoku" (The shock of the gay diplomat), seems to be ringing the alarm bells as if being a diplomat and a gay are two things that can never get together (*Hürriyet*, 04.01.2001). In the content of this news story, there are many repetitions. One of the embassies of the Northern European countries in Ankara, there is "a male diplomat, who is officially married to another man." Throughout the article, the emphasis is put on the fact that in Ankara, a foreign officer who is male is officially married to another man. This is written as if it is a fact that one can hardly swallow and digest. The news story goes on like this, "Ankara, is 'shaken' by the news of a gay diplomat, who is officially married to a man in its history for the first time". This news is something alarming, which fell among us like "a bomb", so all of us are shaken violently.

The news story also points out that the research that *Hürriyet* did reveals "the unusual diplomat is now working at the embassy of the member of a European Union Northern European country as the second most important official. This is something alarming, isn't it? This is something we have never seen in our country before." Once again, the statement "this gay diplomat is

married to someone who is a man like himself” is repeated (*Hürriyet*, 04.01.2001).

We also learn that “according to the laws of his country, this diplomat is ‘officially married’ to his spouse, but he could not reveal his ‘marital status’, because his marriage has not been officially acknowledged in Ankara.” The diplomat’s “marital status” and the fact that he is “officially married” are given in quotation marks, because there is an irony: “The man is married to another man!!” This is something ironical for the readers of *Hürriyet*, or the journalists, who prepared this news thought that this news are likely to sound ironical to their readers. Therefore, the way the diplomat’s marriage is told in this article, reinforces the marginalised status of homosexuals in Turkey whether intentionally or unintentionally (*Hürriyet*, 04.01.2001).

However, Ertuğrul Özkök defends and explains the appearance of this article in *Hürriyet* and explains why and how they decided to reserve a space for this news in *Hürriyet* in his column. In his column “Eşcinsel diplomat haber olur mu? (Is it proper to turn the existence of a gay diplomat into a news story?), Özkök questions if it is right to present the gay diplomat as a part of news. Özkök says that Ankara has seen many gay diplomats, but for the first time, there is a married gay diplomat in Ankara. In his column, Özkök draws our attention to the fact that in the countries where there is complete freedom of speech, there is also “the right to be different” (*Hürriyet*, 05.01.2001).

Özkök goes on to say that in countries like Turkey, where there is not even a complete freedom of political thoughts, these details might seem like “a fantasy”. However, he points out that this should not be a pure fantasy because at the heart of the democracies, “paying respect to alternative thoughts” comes before the political thoughts. Özkök points out that in Turkey not only the government sets a drawback against the freedom of speech, but also some other organizations (*Hürriyet*, 05.01.2001).

Özkök asks a striking rhetorical question, “How many people around us can tolerate different thoughts? How many people can consider different lifestyles as ‘normal’ without labelling those lifestyles as disgusting?” Here, what Özkök is trying to say is that we, as individuals of this society, should think twice before

labelling the homosexuals as abnormal and disgusting (*Hürriyet*, 05.01.2001). No matter how much Özkök tries to rationalise the appearance of the news of “the officially married gay diplomat” in *Hürriyet*, he does not seem to have paid much attention to the language, which was used in the news about the gay diplomat. It seems like during the preparation of this news, commercial concerns are in the foreground, and for this reason the content of this news is full of unnecessary repetition about the diplomat’s marital status, and there is a strong emphasis upon his sexual orientation. Furthermore, if Özkök is on the side of tolerating different thoughts and lifestyles, he himself should have done something to prevent the news about the gay diplomat from appearing so alarming and disturbing in *Hürriyet*.

In *Hürriyet*, the only article published on homosexuals is “Eşcinselim deyince sempati topladı” (When he said he is a homosexual he aroused sympathy) (13.03.2001). The heading has an emotional emphasis, which emphasizes the fact that the future possible new mayor of Paris is a homosexual, and gives the reader the theme of the news story. The subheadings of the article cover specific details about the topic of the article. The first line is kept separate from the rest of the news story, and it covers information, which is likely to be considered sensational for the reader. The reader learns from this single statement that Chirac lost Paris to both a leftist and a homosexual mayor.

The article is quite long (*Hürriyet*, 13.03.2001). In the first two paragraphs, the background covering the details on the context and history is given. In these paragraphs, the reader learns that since 1977, the mayors of Paris have been the supporters of Chirac, and about the findings of an opinion poll, which has been done recently, are given. In the following paragraph, the unofficial results such as the percentages and comments of the opinion poll are given to make the news story believable.

Under the subheading of the same article “Support from the homosexuals”, further information on Bertrand Delanoë, the homosexual mayor candidate of Paris and the present mayor of Paris is given (*Hürriyet*, 13.03.2001). The support Delanoë gets from homosexuals, transvestites, transsexuals and women is stated. In the same paragraph, the reader learns more background information about

Delanoe. For instance, the reader learns details about Delanoe's openness about revealing his sexual orientation that he attended the Gay Pride demonstrations, and always walked on the front. Further, the reader is informed that the gay clubs support Delanoe by various campaigns.

Under the other subheading of the article "The Turks' candidates", direct and indirect quotations from the interviewees' speeches are covered (*Hürriyet*, 13.03.2001). The interviewees are the mayor of Esenyurt, Gürbüz Çapan from CHP, Nurettin Sözen who is the old mayor of İstanbul and Ufuk Uras, the head of ÖDP respectively. As it is understood from these names, the interviewees are all the followers of the two leftist parties. Their opinions on the homosexual mayor candidate of Paris, Bertrand Delanoe are all positive. There are not any interviews done with the mayors from the rightist parties. The choice of the interviewees and their positive opinions reveal that the article reflects a positive point of view on homosexuals.

In another news story, which was published in *Milliyet*, there is a rather disturbing heading, "Parisliler 'Homo'yu seçti" (The French chose the 'Homo') (*Milliyet*, 19.03.2001). The content of this news story is quite normal except for the heading. The heading connotes the underlying tone of the contempt felt for the homosexuals. Whether the journalists intended to make such a connotation or not when they were preparing this article, as one of the prominent and liberal newspapers of the media, the editors of *Milliyet* should have thought about the connotations of this headline more carefully as there is already sensitivity about the issue of homosexuality in Turkey.

Except for *Hürriyet* and *Milliyet*, none of the liberal newspapers cover any news or columns on the homosexuals who hold high-ranked positions such as the gay diplomat of a Scandinavian country who works in his country's embassy in Ankara and the mayor of Paris although this kind of news is likely to attract the reader's attention.

After a few sensational news stories covered in *Hürriyet* and *Milliyet* as analysed above, a set of news items on the suggestion of the acknowledgement of the third sex are published. In the news story "Türkiye yabancılar için üçüncü cinsi tanıdı" (Turkey has acknowledged the third sex for the foreigners), the

reader is informed about the international agreement that acknowledges the “third sex” is accepted in the internal affairs commission of TBMM, the parliament of Turkey (*Hürriyet*, 05.01.2000). The headline gives the reader the theme of the news story. The news story is very short, and there is not a lead paragraph or any subheadings. In the news story, the reader is given the necessary background information in order to understand the news story more clearly. The reader learns about the coding system, that is, in order to get rid of the translation problem while giving the information on the identity cards to the other countries, through this coding system, there will be a common language among the countries. According to this coding system, 3-4-1 for the male, 3-4-2 for the female and 3-4-3 will be used for the people whose “sex is unknown”.

After the above mentioned news story, “FP ve DSP Utangaç, MHP, ANAP, DYP liberal” (FP and DSP are Shy, MHP, ANAP, DYP liberal) is covered in *Hürriyet* (06.01.2001). The headline gives the reader information on the general point of view of the political parties on the different sides of the political spectrum. The news story is quite long, and there are three subordinating headlines highlighting specific details of the news in the news story. Further, one sentence which is in the form of a subordinating headline reflects the viewpoint of each representative or deputy from each political party mentioned in the main headline. These subordinating headlines also give the reader the summary of the paragraph that they precede, and thus the reader can understand the main message of the each paragraph just by reading the subordinating headlines without reading the whole paragraph.

The lead is composed of only one sentence, which reflects the point of views of the political parties by a simile. The fact that positive viewpoints outweigh the negative viewpoints on the international agreement of the third sex on the identity cards are expressed like the football score of a match: Liberal viewpoint wins a victory 3-2 on the agreement of the third sex on the identity cards (*Hürriyet*, 06.01.2001).

Under the sub-heading of the same news story “Üçüncü cins tartışması” (The third sex discussion) the different viewpoints of the deputies and representatives of the political parties are given (*Hürriyet*. 06.01.2001). In this

paragraph, the reader's attention is brought to the fact that FP, which is a political party on the conservative right side of the political spectrum, and DSP, which is on the liberal-left side of the political spectrum have surprisingly the same critical opinions on the third sex agreement on the identity cards.

In the lead of the news story "Travestiye kimlik ve genelev yok" (No ID and brothel for the transvestite), the explanations of one of the high ranked police officers' who works in the Police Headquarters are directly quoted in quotation marks (*Hürriyet*. 07.01.2001). He states fiercely that it is impossible to give permission to the transvestites to work in the brothels, as it is contrary to our traditions. In the body of the news story, Tantan's idea of proposing new regulations to give permission to the transvestites to work in the brothels is mentioned, and thus the background covering the context and the previous events, circumstances are presented to the reader. The police officer's words are repeated in the body of the news story again in quotation marks under the subordinating headline "The government cannot pass a perverted law".

Although there are five news stories on Tantan's idea of proposing new regulations to give permission to the transvestites to work in the brothels in *Hürriyet*, there are not any news stories on the same issue in *Milliyet*. However, one news story on the international agreement that acknowledges the "the third sex" is published in *Milliyet* (06.01.2001) after the agreement is accepted in the internal affairs commission of TBMM, the parliament of Turkey. As it is understood from the main headline "Eşcinsellik nüfusa geçmeli mi?" (Should homosexuality be stated on the identity cards?), the news story covers different opinions of people from different political parties as well as the famous fashion designer Cemil İpekçi, who is gay himself. In this sense, the content of this news story is similar to the one published in *Hürriyet* "FP and DSP are shy, MHP, ANAP, DYP liberal" on 06.01.2001. The two news stories both inform the reader about the discussions of different people from different political parties after the international agreement that acknowledges the "third sex" is accepted in the internal affairs commission of TBMM.

However, before the publication of this news story "Eşcinsellik nüfusa geçmeli mi?" (Should Homosexuality be stated on the identity cards?) in *Milliyet*

on 06.01.2001, not a single news story which gives the reader detailed background information on the coding system is published. This coding system, which is covered in the international agreement in order to prevent the translation problem while giving the information on the identity cards to the other countries, is not explained. However, it is indirectly referred to in “Should Homosexuality be stated on the identity cards?” (*Milliyet*, 06.01.2001).

In *Milliyet*, under the headline “Eşcinseller üçüncü olmayı istemiyor!” (Homosexuals don’t want to be the third) a significant news story is covered on 08.01.2001. The headline gives the summary of the news story, in other words, Ali Erol’s statements on the issue since the whole news story is almost composed of Ali Erol’s explanations and criticism. This news story is significant because it only reflects Ali Erol’s negative point of view on the acceptance of the international agreement of the third sex on the identity cards. Who Ali Erol is also important as he is introduced in the news story as the owner of the first Gay and Lesbian periodical named Kaos GL.

Although none of the liberal and conservative newspapers reserves some space for Ali Erol’s evaluations on the agreement, *Milliyet* reserves space for such a news story (*Milliyet*, 08.01.2001). In this news story, Erol states that the decision on stating the third sex on the identity cards is both wrong and political. He goes on to stress that although the teachers talk about normal relationship, referring to the heterosexual relationship, it is a fact that “not only Ali loves Ayşe as the teacher thinks, but also Ali loves Ali.” Erol keeps on highlighting the fact that just because he is gay, and he loves another man, who is the same sex as him, does not mean that he is pervert and immoral.

In *Milliyet*, Hasan Özdemir’s suggestion that is the chief constable of İstanbul is covered in *Milliyet* under this headline, “Travestilere ayrı mahalle olur mu?” (Is it all right to form a separate neighbourhood for the transvestites?) (08.09.2001). In this news story, Özdemir suggests forming a separate neighbourhood for the transvestites in order to avoid the problems between the residents of Beyoğlu, where there is a considerable population of transvestites living in this district. It is possible to read and interpret the headline of this news story in two different ways. At first glance, the reader might think that the

headline includes a critical argument. It seems to be questioning the possible positive and negative aspects of this suggestion.

However, it is also possible to read the headline in a critical tone of voice and to think that it suggests that forming a separate neighbourhood for the transvestites is impossible and wrong altogether. If the headline is read in this way, the reader can expect to read a news story, which is totally and strongly against the idea the headline literally suggests. However, in the content of the news story, which covers the interviews done with different interviewees, it is questioned if it would be better for the society to keep the transvestites in a separate neighbourhood or if this would be worse for them because it would be isolating them from the society, and drifting them into prostitution. Therefore, it seems like the first interpretation of the headline is not controversial to the content of the news story, that is, the news story tries to question all the possible positive and negative aspects of the suggestion. In other words, when the first interpretation of the headline is considered, it is obvious that it gives a summary of the main concern of the news story (*Milliyet*, 08.09.2001).

Although there is one headline at the beginning of the news story “Travestilere ayrı mahalle olur mu?” (Is it proper to form a separate neighbourhood for the transvestites?) (*Milliyet*, 08.09.2001) which covers the interviews done with different interviewees, after each interviewee’s name; there is also a sentence, which is in the form of a subordinating headline reflecting the interviewee’s judgement on the issue. This also shows that the reader can understand the main message of the news story just by reading the subordinating headlines without reading the whole news story.

In the same news story, (*Milliyet*, 08.09.2001) different points of views are included. For instance, in this article Haluk Öztürkatalay who is the proxy head of Beyoğlu Güzelleştirme Association says that when he was the mayor of Beyoğlu, between 1984 and 1989, the transvestites lived in Cihangir. He states that he knows how hard he struggled against them. He adds that the community worked hand in hand with the municipality to struggle against the transvestites strictly, and they managed to dismiss them outside Beyoğlu.

Öztürkatalay states that he knows it is not a solution to expel the transvestites from their neighbourhood, but he also claims that the transvestites have become dangerous and have been threatening the welfare of the society. He goes on to say that if the transvestites were kept in a far place away from Istanbul, then they would be kept under control. He says, “Their attacks have been happening every day. No one is making complaints about the transvestites for no reason. I myself live in Beyoğlu. Our citizens are attacked by them. They listen to neither the police nor law. When they take drugs and alcohol, they throw bottles against cars and citizens. They take customers to their cars and ugly fights occur. They throw the customers out of the windows of their cars (*Milliyet*, 08.09.2001).

Öztürkatalay goes on to say that transvestites should not be excluded from the society. He stresses that they informed the real estate agents so the transvestites will not be able to hire flats in Beyoğlu and Cihangir. Öztürkatalay’s words are contradictory and it seems like his words have not been changed and organized by the reporters before the publication. On the one hand, Öztürkatalay claims he knows that excluding the transvestites from the society is not a good solution, but on the other hand, he states the transvestites will not be able to hire flats in Beyoğlu and Cihangir in the future (*Milliyet*, 08.09.2001).

Furthermore, Prof. Dr. Sedat Özkan’s words are included in the same news story, which emphasizes the fact that it would be unfair to establish a separate neighbourhood for the transvestites, because this would be totally excluding them from the society. Similarly, Şevval Kılıç, who is the adviser of the Development of the Human Source and who is also a transsexual states that Hasan Özdemir’s suggestion would be a short-term solution and in the long run, this suggestion would be seen as a total fascist view. Kılıç claims that if these people were left alone, this would totally direct them to prostitution (*Milliyet*, 08.09.2001).

In this news story, finally, the deputy of DYP, Ünal Erkan’s views are included. Erkan states that the transvestites are a part of the society, and although it would be difficult for the society to accept them, it would be wrong to push them away. When the evaluations and discussions of the different viewpoints on the main issue of the news story are taken into consideration, it comes out that

different approaches regarding the common good for the transvestites and the public are included in the news story (*Milliyet*, 08.09.2001).

After the news coverage of the proposal of the new regulations on transvestites and the suggestion of the acknowledgement of the third sex in relation to the proposal, a set of articles are published in *Milliyet*.

In the article called “Türkiye’de üçüncü cinsin durumu: Travestilerin genelevine girdik!” (The situation of the third sex in Turkey: We entered the brothel of the transvestites!) the interviews conducted with the transvestites are included (*Milliyet*, 25.10.2001). The headline is quite striking and sensational because of the fact that there is a brothel of transvestites is very unusual and illegal. The headline is long and the reason why the article is written seems to have been justified in the first half of it before the colon, “The Situation of the Third sex in Turkey.” After the use of the colon, the sensational part of the headline is written, and thus the headline is complemented by, “We Entered the Brothel of the Transvestites!” The headline ends with an exclamation mark in order to attract the readers’ attention.

The interviews done with the transvestites working in the brothel are included in the first four paragraphs. Before each paragraph there is a subordinate headline either written in quotation marks directly taken from the interviewee’s speech, or written without quotation marks but phrases, which are the most sensational and surprising words of the paragraph. This seems like an attempt to attract the reader’s attention more to the interviews.

The article is composed of two main different sections: the interviews conducted with the transvestites and the common transvestite myths. In the first section of the content of the article “The situation of the third sex in Turkey: We Entered the Brothel of the Transvestites!” (*Milliyet*, 25.10.2001), the interviews done with the transvestites are covered. The transvestites talk about their lives, their inner selves, the way they feel about their sexuality, the difficulties they confront with because of their sexual orientation. Besides, this article informs us about the existence of the transvestite brothels although most of us think that transvestites only work on the streets. We learn that in Istanbul, there are two illegal transvestite brothels in different neighbourhoods and 40-50 transvestites

work in these brothels. We also learn from the same article from the transvestites' remarks that although some of these transvestites are university graduates who know English well, they cannot find a job. Therefore, they claim that they have to prostitute themselves.

At the beginning of each paragraph where the words of one of the transvestites working in the brothel is covered, the words of the interviewees are given in quotation marks as a subordinate headline, "We do not cause trouble on E-5" (*Milliyet*, 25.10.2001). This claim is likely to attract the reader's attention more since transvestites are infamous for causing trouble on E-5". One of the transvestites says that everyone thinks that transvestites are the ones who run hither and yon along E-5 and cause trouble however, this is not the case. She says that they are not happy with their position in the society, and they do not want to prostitute themselves. They prefer to work in a brothel because it is a lot safer than to work on the streets.

In the following paragraph of the same article (*Milliyet*, 25.10.2001), "102 people per night!" is written as a subordinate headline, which emphasizes the fact that being able to have 102 customers per night for a transvestite is impossible and unbelievable. In the paragraph we learn that when Elif Koralp, the interviewer asked how many customers they have in the brothel in one night, the transvestites said that they have at least 30-40 customers and some of their friends have up to 102 customers, which seem to be an incredible number. During the interview, Koralp also learns that only two of the transvestites could have an operation and changed their sex because most of the transvestites do not have enough money to have an operation (*Milliyet*, 25.10.2001).

In the same article, the interviews done with different people are included (*Milliyet*, 25.10.2001). However, the reader cannot understand clearly whether these interviews are done with the people who work in the transvestite brothel or these people are the customers of the brothel or they are some other people who have been interviewed before for some other reasons or particularly for this article.

These interviews are all sensational in terms of their content but they create confusion in the reader's mind because the reader cannot understand who

these interviewees are and why they are interviewed. For instance, in one of these interviews, a man called Semih, who claims that he has learned the fact that his wife is a lesbian years after they got married and had a daughter, says that an ordinary man would consider his wife as a pervert and try to kill her when he found out that she was a lesbian. However, he says he knows that this was not his wife's choice that she did not bring this on herself. He states that his wife should not have married in the first place just because of suppression. He adds that he does not believe that homosexuals can ever be happy without having to face their homosexual identities. From his words, the reader understands that this man thinks that it is not their choice to be a homosexual; they cannot help feeling the way they feel. However, the reader cannot understand whether Semih is someone who works in the transvestite brothel, or someone who suffers from having had a lesbian wife once (*Milliyet*, 25.10.2001).

After the interviews conducted with the transvestites and some people like Semih whose identities cannot be understood by the reader, the rest of the article covers the common misconceptions about transvestites and some "transvestite myths" (*Milliyet*, 25.10.2001). As there is a subordinate headline before each paragraph of the interviews, which are covered at the beginning of the article, there are subordinate headlines before the common misconceptions about homosexuals. These subordinate headlines are either in the form of a sentence written in quotation marks taken from the interviewee's speech or phrases which are the most sensational and surprising words of the paragraph. This seems like an attempt to attract the reader's attention more to the interviews.

In the second section of the article, it is asserted that in Turkey, as people do not know much about homosexuality, some common "myths" circulate around people (*Milliyet*, 25.10.2001). It is stated, "It is objectionable for homosexuals to be teachers!" Then, an expert's view on this subject is stated, "one's sexual orientation has got nothing to do with one's occupation". However, some people are of the opinion that homosexuals would be the misleading figures for children, and some children might take them as role models. At this point, the article points out that the experts draw our attention to the fact that most of the homosexuals have heterosexual parents, and this reveals that sexual orientations do not change

by taking someone as a role model. Further, it is expressed in the article that there is another widespread opinion that lesbians and gays are dangerous for children.

However, it is also stated in the article that the recent research has proved that people who attempt to harass people sexually are mostly heterosexual. Having stated some of the common misconceptions about the transvestites, the misconceptions are refuted one by one. Thus, the reader is informed about the background covering context; the reasons and the results of the circulation of the transvestite myths as well as the results of the research that refute these myths (*Milliyet*, 25.10.2001).

In the second part of this article, after the transvestite myths, the reader also learns about the real life stories of some transvestites through the interviews conducted with some transvestites (*Milliyet*, 25.10.2001). There are subordinate headlines before each interview. Except for the first subordinating heading “from being teacher to prostitution”, all the subordinating headings are taken from the interviewee’s words and they are quoted. After the heading “from being teacher to prostitution”, the life story of Ümit, who is the owner of a transvestite brothel is summarized. His words are directly quoted. Ümit tells that he was graduated from the History Department of Faculty of Literature and Social Sciences, and he worked as a history teacher for a while. However, he says he could not keep on teaching because his homosexuality was revealed. He says, later on, he opened a pastry shop, but he was excluded from the society, and therefore he could not make money. Then, he claims he started to prostitute himself by wearing transvestite clothes and walking along the streets, and finally he started to run a transvestite brothel (*Milliyet*, 25.10.2001).

In the same article, the words of another transvestite Sezen (35) are directly quoted under the subordinating heading “I gave a car to my husband as a present” (*Milliyet*, 25.10.2001). The heading is taken from Sezen’s last words, and emphasizes the fact that these transvestites are happy to work in such a transvestite brothel. In other words, the existence of the transvestite brothels is justified. Sezen asserts that once she got into a car in Merter but another car followed them as well. Then, seven people took her to a forest in Beykoz, undressed her, seized her money and belongings by force and ran away. She

concludes her story by stating that she has been working in this brothel and she thinks it is safe to work there.

Under the subordinating heading “No stigmatization for my sisters”, another transvestite Tuğçe (35) states that when people started to realise her homosexuality, she left home so that she would not harm her sisters’ reputation (*Milliyet*, 25.10.2001). As the above-mentioned subordinating headings before the other interviews, this heading highlights that it is better and safer to work in a transvestite brothel rather than working on the highways. Tuğçe states that when she could not find any job, she started to prostitute herself. She says that having been split up with a man she has been for 1.5 years, the man threw stones at her house and broke her windows. She particularly emphasizes the fact that the man was married with two children. Her words reflect that not only transvestites but also men, who claim to be heterosexual can resort to violence.

Under another subordinating headline directly quoted from Ayşe’s words “They would execute me!” another transvestite Ayşe states that prostitutes are executed in her country, Iran, and therefore she lives in fear (*Milliyet*, 25.10.2001). She says that she has been living with the nightmare of being caught and sent to her own country, and therefore she has constantly been living in fear.

When this article, which is composed of 10 parts published on 5 different days of the same week, is analyzed, the article overall seems to be giving voice to the transvestites and reflecting their lives in a liberal approach.

The news story “Ben travestiyim hayvan değil” (I am a transvestite not an animal), which appears in *Milliyet* on February 28, 2002, seems to reflect a liberal approach to the issue of transvestites as a transvestite called Öykü’s opinions are covered throughout the news story without any comment. The headline is quite striking: “I am a transvestite not an animal”. The headline is sensational and likely to attract the reader’s attention to the news story. In the lead of the news story, Öykü’s rebellious words are directly quoted, which gives the theme of the story, “I am locked in a cell. I am alone for 24 hours, and I feel like an animal”.

In this news story, the reader learns about the life of a transvestite, Öykü who is imprisoned when the man whom she has stabbed died (*Milliyet*,

28.02.2002). Öykü states that she is locked in a prison cell, kept in isolation in that cell, and therefore she is all alone for 24 hours and feels like an animal.

The news story first gives information on the letter, which Öykü has sent to the Ministry of Justice (*Milliyet*, 28.02.2002). The news story highlights that Öykü's letter reflects the cries of all transvestites. Öykü states that if the Ministry approves of his being kept all on her own in a prison cell for 20 months; her struggling does not mean anything at all. She also states that even the terrorists are crying out not be locked in a cell alone.

The news story also pays specific attention to Öykü's rebellious cries. For instance, it is written in quotation marks in the form of a subordinating headline that Öykü has not received any answer from the Ministry, "The Ministry has not replied to Öykü" (*Milliyet*, 28.02.2002). In the paragraph following the subordinating headline, Öykü states that she has applied to TBMM Human Rights Commission and the Ministry of Justice, but she could not get any answer. She asserts that she was sexually harassed in the first prison she was in and tried to commit suicide there three times. The news story points out the fact that Öykü's worst problem is loneliness. She is kept alone in a prison cell because it is stated that a proper cell where she can stay with other prisoners could not be found.

Öykü's words are also given in the form of a subordinating headline in quotation marks to emphasize her complaints about her situation, "My hands are all tied here" (*Milliyet*, 28.02.2002). In the paragraph following this headline, Öykü stresses the fact that she feels like a caged animal, and the ministry does not even consider the transvestites' existence and ignore them altogether.

In the same news story, Öykü's attorney, Rifat Öztürkoğlu's words are covered after the subordinating headline, "Their mental health is at risk" (*Milliyet*, 28.02.2002). Öztürkoğlu states, "Öykü was sexually harassed in the first prison she was in. Now she is on her own in a cell. This is the fate of the transvestites living in Turkey. It does not matter what their crime is, they are inescapably sentenced to loneliness. When they are put into prison together with the other criminals, there is always the risk of being exposed to sexual harassment in the prison. However, when they are put into the prison cell on their own there is the risk of going mad... The ministry should try to seek for a solution."

The news story ends with a paragraph in which the explanations of another attorney Cengiz Hortoğlu are covered after another subordinating headline. This headline summarizes Hortoğlu's statements; "There is no discrimination like this on abroad" (*Milliyet*, 28.02.2002).

This news story overall reflect the fact that the transvestites living in Turkey suffer a lot, and they are discriminated when they are put into prison. Direct quotations taken from the attorneys' statements as well as Öykü's allegations make the news story more believable. Besides, the repeated use of the animal metaphor in the story attracts the reader's attention, and makes the story more emotional. Moreover, the analysis of the local coherence reveals that there is a quite strong conditional relation between being a transvestite and being exposed to bad and discriminative treatment even in the prison. In the news story, it is emphasized that if you are a transvestite you cannot expect to have the right to equality of opportunities (*Milliyet*, 28.02.2002).

In *Sabah*, there is only one news story on the acceptance of the international agreement of the third sex on the identity cards. Both the headline and the lead sentence of the news story "Üçüncü cins bize uymaz" (The third sex is not proper for us) give the reader the summary of the story (*Sabah*, 19.01.2001). From the lead sentence, the reader is informed that TBMM, the parliament of Turkey is against the idea that the transvestites will be on the identity cards with the code of 3-4-3. The whole news story is composed of the viewpoints of the representatives of the various political parties. Except for Hasari Güler, the representative from MHP and Kemal Çelik from DYP, all the other representatives from the parties on the different sides of the political spectrum state that they are strongly against the application of the coding system.

Akşam and *Cumhuriyet* do not cover any news stories on the acceptance of the international agreement, which acknowledges the appearance of the code of the third sex 3-4-3 on the identity cards. However, although *Akşam* does not show any interest in the publication of the recent news of the time on transvestites, almost everything related to the troubles the transvestites caused in the news stories or every detailed comment related to the fact that they prostitute themselves on highways is covered in the columns of *Akşam*. In particular, Ay's

long columns, which depict the way of life of the transvestites, the living conditions of them, and the fact that the transvestites are badly involved in prostitution, occupy a large space in *Akşam* (see App. D).

There are not any news stories in *Radikal* on the acceptance of the international agreement that acknowledges the “the third sex” in the internal affairs commission of TBMM. In fact, when the coverage of the news on homosexuals, transvestites and transsexuals is explored in twenty-two different newspapers, it comes out that *Radikal* does not devote any space to the news or comments on the transvestites and transsexuals at all. This reflects that *Radikal* draws a clear distinction between being gay, and being transvestite or transsexual. That is why not a single news story on one of the troubles the transvestites or the transsexuals caused or the idea of proposing new regulations on them is covered in *Radikal*.

Radikal has a different stance from all the other liberal newspapers, although *Radikal* covers almost every detail of the news stories about homosexuals in its columns, it does not reserve any space for the publication of the news on transvestites and transsexuals. On the other hand, *Radikal* not only devotes space to the news stories and columns on Kuşadası events but also on columns, which give the reader some background information on gay rights from all over the world. Both in *Hürriyet* and *Milliyet* the first news stories and columns on homosexuals were covered after a great number of gay tourists were expelled from Kuşadası on 06.09.2000.

However, Uskan in *Radikal* wrote a column “Artık eşcinsellik de Perinçek’ten soruluyor” (Homosexuality is now being explained by Perinçek) on 29.05.2000, four months before the first column on Kuşadası events was published. Uskan’s column covers the details that none of the other twenty-two newspapers analyzed in this study have covered in their coverage of homosexuals. Being ironic, and having an emotional emphasis, the heading of Uskan’s column “Homosexuality is now being explained by Perinçek” prepares the reader for critical comments on Doğu Perinçek’s allegations about homosexuals, who is the head of the labour party.

In his column, Uskan gives the reader information about Perinçek's book in which he claims that homosexuals first appeared in the classes which were in power; feudal classes and among the nobles who have slaves. Uskan severely criticizes Perinçek's other claims through which Perinçek implies that homosexuality has been spreading among all the classes as well as the classes in power. Uskan questions whether the reader can see the danger in Perinçek's brain that he claims homosexuality will spread among us, and occupy the whole world. Having written certain phrases and allegations of Perinçek as well as some extracts from Perinçek's book called "Homosexuality and alienation"; Uskan puts forward his criticism through strong metaphors and similes. For instance, Uskan blames Perinçek for considering homosexuals as "aliens". Uskan also resembles Perinçek to a fascist who considers homosexuality as crime.

After the news stories and articles on the transvestites that are likely to attract the reader's attention, the news, which cause doubts about Tarkan's sexuality that is one of the most famous pop stars of Turkey, breaks out.

The news on the discussions on Tarkan's sexuality is not covered in the liberal newspapers such as *Sabah* and *Cumhuriyet*. However, there is one interview, ten news stories, one column in *Hürriyet*, four news stories, three columns in *Milliyet*, two news stories in *Akşam*, and four columns and one article in *Radikal* on the news on the discussions on Tarkan's sexuality.

The starting point of the coverage of the news on Tarkan's sexuality in almost all the newspapers is the interview published in *Hürriyet* on 14.04.2001, "Tarkan keşke eşcinsel olmasaydı" (I wish Tarkan weren't a homosexual) which is conducted by Gülten Aydın with the deputy of MHP, Mehmet Gül. The interview is quite long. Aydın states that the rumours about Tarkan which have not been told officially but which have been circulating for a long time now have been stated by Gül. Gül's explanations and comments on these rumours have started a set of arguments between the columnists of not only the liberal newspapers and conservative newspapers influenced the flow of the news on homosexuals.

After this interview, Tarkan's words in reply to Gül's explanations about him are covered in *Hürriyet* (15.04.2001). The headline of this news story is taken

from Tarkan's words "Mehmet Gül ismindeki milletvekilini nefretle kınıyorum" (I condemn the representative named Mehmet Gül). In the lead of the news story, Gül's explanations and criticism he put forward in the interview (*Hürriyet*, 14.04.2001) are reminded to the reader. In other words, the reader is reminded of the context on circumstances and previous events. The lead also covers the fact that Tarkan will sue Gül. The rest of the news story covers Tarkan's criticism on Gül's explanations about him. However, just by reading the lead, the reader can learn the recent news on Tarkan-Gül duel through the press.

A day after Tarkan's reply to Gül, Gül's reply is covered in *Hürriyet* (16.04.2001). The headline is quoted from Gül's words "Gül: If you are not gay, act like a man." There is not a lead in the news story, however, the first few lines of the news story gives the reader background information about the events that triggered the argument between Gül and Tarkan. Having heard that Tarkan intends to sue Gül because of Gül's offending words about him, Gül says that if Tarkan sues him, he will have to sue Tarkan claiming that, "Tarkan is a wrong model for the Turkish youth and causes degeneration in society". Gül's strong criticism about Tarkan is directly quoted, "Both worship and sinning should be done in private." Gül also adds that his aim is not Tarkan or anyone who is homosexual, he is just declaring war against the ones who lead homosexuality to look like something popular, and thus present it to the youth as something good. As Gül's words are quoted, and they cover much more space than Tarkan's reply to him throughout this news story, the story causes Gül's negative opinions become prominent.

Under another sensational headline "Tarkan sürgünü" (Tarkan banishment), it is strongly implied that Mehmet Gül has been sent to Australia because of his explanations about Tarkan's sexuality to the press (*Hürriyet*, 21.04.2001). Not only the main headline but also all the subordinating headlines used in the news story are sensational. Tarkan's mother Neşe Tevetoğlu's words are covered, "My son grew up under my wing until he was 20. Which family can accept to have a homosexual child? Furthermore, we are from the Black Sea. Such a thing can never happen in our family. It is such a shame try to sling mud at an innocent person." As it is clearly understood from Neşe Tevetoglu's words,

homosexuality is regarded as something, which is not tolerable for them. On the contrary, it is considered as a sticky, muddy label which blemishes Tarkan's reputation. Instead of reserving some space for the issue of homosexuality, *Hürriyet* prefers to make interviews with the sides of the "fire" caused by the suspicion of Tarkan's homosexuality to make the news more sensational and attractive to the reader.

The same news on Mehmet Gül's explanations and criticism on Tarkan's sexuality are covered with a similar approach of *Hürriyet* in the news stories published in *Milliyet*. The main and subordinating headlines in *Milliyet* are all sensational and usually quoted from Tarkan's and Gül's words, and the content of the news stories published in *Milliyet* are not much different from the ones published in *Hürriyet*. However, on 09.06.2001, Gül's comments on Tarkan's pictures taken with another man while he was kissing with another man are totally covered differently from each other.

In *Hürriyet*, the way Gül's words are presented to the reader is quite different from the way they are presented in *Milliyet*. The headline "Özel hayata müdahale" (Interference to private life) is directly taken from Gül's words (*Hürriyet*, 09.06.2001). In the lead paragraph, Gül's comments on Tarkan's pictures taken with another man while Tarkan and the man were kissing are quoted. Gül's words are presented in such a way that once the reader reads this news story, the reader is likely to think that although Gül disapproves of homosexuality, he decides to be on the side of Tarkan. Gül's words, which are covered directly in quotation marks at the end of the lead paragraph, reflect that Gül does not criticize or question Tarkan's sexuality any longer.

Gül's words also reveal something, which is rather contradictory to his previous statements that are covered in the previous news stories published about Tarkan and the rumours about his sexual orientation. Gül thinks that Tarkan is quite right because of the fact that his photographs were stolen and published, which is interference to private life. Gül also adds that Tarkan has already expressed his sensitivity by stating that he is not homosexual. The reader is likely to get confused, and cannot understand why Gül thinks Tarkan is right clearly. However, the analysis of the local coherence of Gül's last two statements

mentioned above reflects a functional coherence between Gül's statements. Gül's last statement, which is about Tarkan's claim that he is not a homosexual justifies why Gül is of the opinion that Tarkan is right. In other words, Gül thinks that interference to Tarkan's private life is *unacceptable* because Tarkan has already explained that he is not a homosexual. When the entire news story is analyzed, it is seen that there is nothing written to display the context on circumstances, previous events and previous flow of arguments between Gül and Tarkan. Besides, all the subordinating headlines are directly taken from Gül's words, and not any opinion is covered except for Gül's opinions (*Hürriyet*, 09.06.2001).

In *Milliyet*, Gül's comments on Tarkan's pictures taken with another man while Tarkan and the man were kissing are covered on the same day the news story "Özel hayata müdahale" (Interference to private life) is published in *Hürriyet*. However, Gül's comments are reflected in a very different way from his comments covered in *Hürriyet*. In *Milliyet*, the headline of the news story "Mehmet Gül: I would not like to have been right" are quoted from Gül's words. Further, the fact that the headline is taken from his words is particularly mentioned in the headline itself (*Milliyet*, 09.06.2001). The headline suggests that now that Tarkan's photographs are out in the open, Gül states that he has been right all along by saying that Tarkan's "sexual preference" sets a bad example for the Turkish youth. The headline gives the reader the summary of the news story. When the reader reads this news story, the reader is likely to think that Gül asserts that he has been right about criticizing Tarkan's sexuality all along.

Although the two news stories covered in *Hürriyet* and *Milliyet* are based on Gül's same explanations after Tarkan's photographs are published, the content of these news stories are very different from one another. In *Hürriyet*, Gül's comments are reflected positively whereas in *Milliyet* his comments are reflected rather negatively, and this reveals a parallelism with Gül's previous comments and harsh criticism on Tarkan's "sexual preference".

Although *Hürriyet* and *Milliyet* cover the context on circumstances and previous events, arguments in the news stories on the duel between Tarkan and Gül, no space for the background of the issue of homosexuality in Turkey is reserved in the news stories. Likewise, nothing about the gay rights or the

treatment of homosexuals in Europe, or no information about the viewpoint towards the gay singers in Europe is given to the reader. The reason for this is that because Tarkan is a very popular pop singer in Turkey, Gül's harsh criticism and his statements, which associate homosexuality with degeneracy and abnormality is not reflected in the news stories as accusations against all homosexuals.

Since Tarkan is a very famous pop singer, who is exposed to Gül's stigmatization because of his harsh criticism and allegations because of the rumours about his sexuality, there is an obvious personification in all the news published on this issue. If Gül had put forward general criticism against homosexuals, most probably, his explanations would not have aroused such publicity. However since Tarkan is involved, a lot of news stories which cover the opinions of Tarkan, Tarkan's family and his relatives living in Rize in reply to Mehmet Gül's words on Tarkan's sexuality are included in a lot of news published in different newspapers. Besides, as Gül's words are sensational, and likely to attract the reader's attention a lot, the news is directly built around Tarkan's words against Gül's words.

Although there is one column on Mehmet Gül's evaluations and criticism on the rumours of Tarkan's sexuality in *Hürriyet*, there are 3 columns on the same subject in *Milliyet*.

In *Milliyet*, Can Dündar gives in his column entitled "Gül gibi" (Like Gül) an ironic response to what has to be said on "the problematic issue of homosexuality" (*Milliyet*, 21.04.2001). Dündar questions if it is possible to make an assumption about the heterosexuals that in authoritarian regimes homophobia is quite common. Then, he gives a long answer to Gül, who said that because of his appearance Tarkan is a misleading model for the young people. Dündar says that he is happy that Gül did not live BC (Before Christmas). Otherwise, Gül would try to bring the Athenian philosopher Socrates round to his point of view claiming that Socrates is setting a misleading example to his student Plato, and thus he would deprive the rightist view, on which he establishes his views, of the philosophical bases.

If Gül were a commander, he would have taken up arms against the Great İskender just because İskender likes men, and thus Gül would have impeded the

conquests and changed the course of history. Dündar uses Gül's terminology in order to use Gül's arms against him, and therefore increases the effect of his answer to Gül. Dündar's lexical choice of the words, phrases and expressions in the column like "to bring the Athenian philosopher Socrates round to his point of view", "to take up arms against someone" carry a strong and bitter irony (*Milliyet*, 21.04.2001).

Dündar also tries to refer to the ridiculousness of Mehmet Gül's point of view on homosexuals by using expressions, which have religious connotations in another column (*Milliyet*, 21.04.2001). Dündar says, "God forbid, (Allah muhafaza in Turkish), if Gül had lived in the period of the Renaissance, Michelangelo would not have made the statue of Davud, and Leonardo would not have painted his painting". Dündar goes on to say that, Shakespeare would have been lynched because of his homosexuality, and there would not have been such a masterpiece like "King Lear" in literature. Dündar blows a last stroke to Gül in a very ironic way. He alleges that if Gül had lived in the 19th century, he would have been in the jury for sure, which judged Oscar Wilde because of his homosexual intercourse. Dündar also adds that Gül would have Andre Gide hanged twice, first because Gide likes men, and second because he is a Marxist. Gül would also have Marcel Proust burnt in the arena because Proust wanted to establish a brothel in which men work. Dündar adds the final additions to his ironic criticism of Mehmet Gül by saying that if people like Gül would have ruled the world, Tchaikovsky would not have been able to compose "Pathetic Symphony" and Foucault would not have written *The History of Madness*.

Different from the news stories on Tarkan covered in the newspapers such as *Hürriyet*, *Milliyet* and *Radikal*, the news stories in *Akşam* do not cover Tarkan's replies to Mehmet Gül's allegations about himself. The news story entitled "If Tarkan were a homosexual, we wouldn't let him live" covers the words of Tarkan's relatives defending Tarkan (*Akşam*, 18.04.2001). The headline gives the reader the theme of the news story, and is sensational as well as judgmental. Although the headline is not written in quotation marks, it is taken from the words of Tarkan's relatives.

The sentence structures used in the news story are mostly simple as the sentences are composed of one proposition. There is also the repetition of the words given in the headline in this news story, as this is the case in the news items of the popular newspapers. The analysis of local coherence of the sentences of the news story also reflects a strong causal relation between the fact that Tarkan is not gay and he is from İkizdere. Therefore, the functional coherence is quite clear in the news story. Throughout the news story, Tarkan's relatives particularly emphasize that Tarkan is from İkizdere, which is an administrative district in Rize. In Turkey, it is a well-known fact that Rize and the cities of the Black Sea are rather conservative and the local people of these cities would never like to show tolerance towards the existence of homosexuals living in their cities and towns. Therefore, by emphasizing that their hometown is İkizdere, Tarkan's relatives try to stress that Tarkan would not be alive if he were a homosexual. In this way, their words fill in the absence of adequate contextual background information. Furthermore, their words reflect the dominance of the heterosexual world and its rules.

The second news story published on Tarkan is "Üzgünüm" (I am sorry) (*Akşam*, 11.05.2001). The headline is directly quoted from Mehmet Gül's words he uttered in a television program he attended. The headline has an emotional emphasis, and as the headline suggests, the news story reflects Gül's regrets for "accusing" Tarkan of being gay. The sentences of the news story are mostly simple covering one proposition. Direct and indirect quotations from Gül's speech and the speech of the son of Tarkan's uncle make the news story more believable and vivid in the reader's mind. The news story covers the words of the both parties; Gül and the son of Tarkan's uncle. In this way, the news story gives the reader the idea of resolution.

In *Radikal*, there are four columns and one article on Tarkan's pictures taken with another man while they were kissing. Although these columns seem to have been written on Tarkan's photographs, when they are analyzed, it comes out that the main concern of these columns is quite different. These columns cover either information on the gay rights or the treatment of gays in Europe, and thus build up a causal relation between the democracy and gay rights.

In her column “Yakalarsa n’aparsın?” (What would you do if you caught me?) Sibel Türker presents a very detailed background covering the summary of the previous events, the ongoing duel between Tarkan and Mehmet Gül, and the explanations of Tarkan’s relatives on the rumours about Tarkan’s sexual preference (*Radikal*, 22.04.2001). The headline is taken from Tarkan’s one of famous songs. The headline does not give the reader the summary of the column, but it can suggest many connotations depending on the reader’s interpretation.

Having read the column, the reader might think that the headline refers to the ridiculousness of Gül’s comments on the rumours of Tarkan’s sexual preference, and Tarkan’s mother’s and his girlfriend’s attempts to deny that Tarkan is gay. In her column, Türker reminds the reader of the way Gül did an animal imitation in Cuba trip among a group of representatives. Türker is not only critical of Mehmet Gül’s comments on the rumours of Tarkan’s sexual preference but also Tarkan’s mother’s, relatives’ and his girlfriend’s explanations uttered in an attempt to prove that Tarkan is a heterosexual. She makes use of various similes to criticize Gül’s personality and his harsh comments on Tarkan’s so-called sexual preference, and some of these similes are a bit insulting. Türker also alleges that the reason why Mehmet Gül prefers to use the word “homosexual” is obvious. She states that this word has bad connotations, and therefore it is used as an insult word (*Radikal*, 22.04.2001).

Another *Radikal* columnist Mağden makes comments about the debates over Tarkan and homosexuality in her column “Tarkan hadisesi üzerine” (About the case of Tarkan)”, and she condemns Tarkan for trying to prove that he is heterosexual (*Radikal*, 16.06.2001).

Mağden writes another column “Döke saça Tarkan vakası” (The case of Tarkan including the details) (*Radikal*, 17.06.2001), which is published the day after “Tarkan hadisesi üzerine” (About the case of Tarkan) (*Radikal*, 16.06.2001) is published. In “The case of Tarkan including the details”, Mağden quotes Tarkan’s words that are not covered in any of the newspapers. With these words, after the publication of his photographs taken with his boy friend while they were kissing, Tarkan states that he feels no regret for what he has done, and he is going away from Turkey.

After Tarkan's explanations, Mağden expresses her satisfaction as Tarkan has stopped claiming to be heterosexual, and has started to speak honestly. She concludes her column by claiming that most people sleep with the opposite sex, but some people sleep with their own sex. However, she asserts that this statistical difference between the proportions does not make one side "sacred" and the other side "tü kaka" (crab) (*Radikal*, 17.06.2001).

Another *Radikal* columnist Yıldırım Türker expresses his comments and criticism on the viewpoint of Turkish society towards homosexuals in his column "Tarkan ve Türkiye'nin cinselliği" (Tarkan and Turkey's sexuality) (*Radikal*, 17.06.2001). The headline gives the reader the summary of Türker's column: the discussions on the rumours of Tarkan's sexual orientation and the general viewpoint of the Turkish society towards sexuality and homosexuals. In his column, Türker asserts that these discussions reveal the general viewpoint of Turkish society towards homosexuals and the reasons of people's critical remarks about Tarkan's possible sexual orientation.

Türker also refers to the common belief about the first condition of "gay policy", which asserts that a gay should not to hide his sexuality and should "come out of the closet" (*Radikal*, 17.06.2001). Türker adds that "coming out" is considered to be the first condition of demanding for independence and equality. He also states that the moment a gay comes out in the public sphere, no matter how much democratic the society is, he is considered as someone who has "deviated from the right path". Türker emphasizes that this is what leads these young people from the moment their sexual orientation are noticed to "lies" and "masks" to hide themselves.

Different from the other *Radikal* columnists, Türker points out that homosexuality cannot be considered only as the practice of the sexual organs but also as a way of expressing one's existence, which spreads to all aspects of everyday life. Türker blames "the heterosexist world" for making homosexuals to "come out". He names this enforcement as "confession", which makes homosexuals live open to the threat of being lynched. Türker's claim that homosexuality is not only "the practice of the sexual organs" reminds the discourse of the only publication organ of gays, Kaos GL (*Radikal*, 17.06.2001).

When the choice of the words in Türker's column is analyzed, it is observed that the words are not chosen randomly. For instance, the word "gey" is used instead of "gay", which can be considered to be the internalization of this word as another *Radikal* columnist İsmet Berkan suggests in his column entitled "Gay" (*Radikal*, 10.06.2001). The history of the denotations and connotations of the word "gay" is analysed in Berkan's column, and finally the meanings of the usage of the word "gey" in the Turkish context are stated. Similarly, the use of "sexual orientation" instead of "sexual preference", the use of the phrase "coming out of the closet" in Türker's column are all phrases gays like to use and adopt.

Further, in his column Türker makes a clear distinction between the "world of gays" and the "heterosexist world". The use of such words, phrases, similes and metaphors are considered the "terminology of the gay world." For this reason, Türker's column is quite different from the other columns covered in the other liberal newspapers except for *Radikal* (*Radikal*, 17.06.2001).

The sentences used in the column are mostly composed of compound-complex sentences, and they are quite long. Further, the language used in the column is usually metaphorical, allusive and ironical. Besides, when the structures of the sentences are analyzed, it is seen that both functional and conditional coherence are perceptible throughout Türker's column (*Radikal*, 17.06.2001).

After the analysis of the columns covered in *Radikal*, and reflecting that *Radikal* has a different standing among all the other liberal newspapers, the coverage of the news items of the two major popular newspapers *Hürriyet* and *Milliyet* are analyzed. Fifty-four news stories, columns, interviews and articles from *Hürriyet* (see Table I) and thirty-four from *Milliyet* (see Table I) are categorised according to their viewpoints on homosexuals, transvestites and transsexuals. There is a resemblance between *Hürriyet* and *Milliyet* in terms of the positive point of views of the news stories, columns, interviews and articles related to homosexuals, transvestites and transsexuals. 25.7 % of the total number in *Hürriyet*, 32.3 % in *Milliyet* has a positive viewpoint on homosexuals, transvestites and transsexuals.

When the news stories published on homosexuals in *Hürriyet* and *Milliyet* are analyzed, it is seen that the percentages of *Hürriyet* and *Milliyet* are close to

each other (see Table I). 3.7 % of the news stories in *Hürriyet* and 2.9 % in *Milliyet* have a negative viewpoint. The percentage of the news stories having a positive viewpoint on homosexuals is 5.5 in *Hürriyet* and 8.8 in *Milliyet*. 51.8 % of the news stories on homosexuals in *Hürriyet* and 41 % in *Milliyet* have a neutral viewpoint. Both in *Hürriyet* and in *Milliyet* the news stories having a positive viewpoint on homosexuals outnumber the ones having a negative viewpoint. Only by looking at these ratios, one cannot say for sure that the news coverage of *Hürriyet* and *Milliyet* (see Table I) indicates that these newspapers have a positive approach towards homosexuals as their general policy; at least these ratios reveal that these newspapers do not have any reservations against the publication of the positive news stories on homosexuals unlike the conservative newspapers.

Further, the findings of the discourse analysis of the news items covered in the liberal newspapers reveal that these newspapers are not on the side of making homosexuals live behind the closed doors as if they have an illness, which is contagious to everyone.

In fact, it is the percentage of the publication of the columns that display the general viewpoint of *Hürriyet* and *Milliyet* about homosexuals in particular because columns include the comments and judgements of the columnist and the opinions, beliefs and perspectives of the publication company of the newspaper. In *Hürriyet* 14.8 % and in *Milliyet* 14.7 % is devoted to the columns published on homosexuals and all of the columns have a positive viewpoint. These percentages reflect that all the evaluations and judgements expressed about homosexuals are positive, not critical.

There are not any news stories having a positive viewpoint on transvestites and transsexuals in *Hürriyet* whereas in *Milliyet* 5.9 % of all the news stories on transvestites and transsexuals have a positive viewpoint. The fact that *Milliyet* has devoted 5.9 percentages to the news stories on transvestites and transsexuals have a positive viewpoint is quite interesting since the news items related to transvestites and transsexuals are almost always covered in the newspapers when they cause trouble in public or when any other negative incident about them occurs, which is considered sensational. Except for this, the existence of

transvestites and transsexuals are totally ignored and no news about them takes place in the newspapers.

Although 10 % of the news stories published on transvestites and transsexuals in *Milliyet* have a negative viewpoint while the percentage in *Hürriyet* is 3.7 %, this is because the number of the news stories is more than it is in *Hürriyet*.

In *Hürriyet* (see Table I), there is only one column, which has a positive viewpoint on transvestites and transsexuals, and there are not any columns having a negative or neutral viewpoint. In *Milliyet* (see Table I), there is only one column about transvestites and transsexuals and that includes only negative comments. This reveals that compared to the percentages of the news stories published on transvestites and transsexuals mentioned in the previous paragraph, except for one columnist in *Hürriyet* and one in *Milliyet*, none of the columnists showed interest in writing a column to express any evaluation or judgement on the transvestites or transsexuals. The percentages and the analyses of the content of the news stories and columns on transvestites and transsexuals show that the existence of transvestites and transsexuals is considered only when they cause trouble on the streets or attack a politician or a famous person.

There are not any interviews or articles on homosexuals, transvestites or transsexuals in *Milliyet*. In *Hürriyet* (see App. A), there is only one interview entitled “Beyaz Türklerden sonra beyaz Kürtler” (The white Kurds after the white Turks) conducted by the columnist Ayşe Arman with Murathan Mungan, a famous literary figure who explicitly told that he is gay (05.11.2000). The coverage of this interview does not show that *Hürriyet* has a special interest in the existence of gays and gay rights when the interviewee’s name is considered and when the content of the interview is examined. It is obvious that this interview was done because it has been thought that the publication of such an interview with a famous writer is likely to attract reader’s attention. There is also one article in *Hürriyet*, which devotes a considerable space to the election of a gay mayor candidate for Paris. Although the emphasis is on the news throughout this long article, many quotations from multiple interviews are included in it.

Having done the discourse analysis of the news items on homosexuals, transvestites and transsexuals in the liberal newspapers, the news items in the conservative newspapers are analyzed, too. The conservative newspapers such as *Akit*, *Vakit* and *Türkiye* do not cover any information about the gay tourists, who were not allowed to enter Kuşadası to go on a tour on 06.09.2000.

However, without giving any details of what happened in Kuşadası, *Milli Gazete* (see App. I) reminds the reader of these gay tourists who came to Turkey through the first news story published on homosexuals in the newspaper (*Milli Gazete*, 12.09.2000). The headline of this news story is “Komşu bizden hassas çıktı” (Our neighbour is more sensitive than us) and it has a strong emotional and judgmental emphasis. The headline is also rather critical of the fact that Turkey’s reaction against the coming of the gay tourists for a tour to Turkey was not as *harsh* as the Greek’s reaction against the coming of the lesbian tourists to one of Greek islands named Eressos. The news story is full of direct and indirect quotations from the statements of the mayor of Eressos to lead the reader to believe in the story. The story is mostly composed of comments, and the main events happened in Kuşadası about the rejection of the gay tourists’ arrival to Kuşadası is vaguely implied.

However, the readers who already know about the events happened in Kuşadası can easily understand the *targeted message* of this news story published in *Milli Gazete*. Further, the readers are supposed to know all about what happened in Kuşadası as the news continued to echo for quite a while both in the press and in the news on television. Throughout the news story, the mayor’s wish to cause the lesbian tourist group to cancel their visit to Eressos is emphasized. It is also repeatedly highlighted in the story that the mayor will take the lesbians planned visit to the court so that the court will ban their visit.

In another news story entitled “Taşar: Hiç Olur Mu Öyle Şey” (Taşar: Is it possible? It won’t do), as the news story analyzed above, the reader is not informed about the details about why and how gay tourists were expelled from Kuşadası (*Milli Gazete*, 23.11.2001). The story is indirectly critical of the liberal newspapers, which considered Kuşadası events as *scandal*, and condemned Turkey’s treatment of gay tourists in Kuşadası. The headline is in the form of

quotation taken from the statements of Taşar, who was the Minister of Tourism of the time, and reflects the main theme of the news story. As the news story, “Our Neighbour is More Sensitive than us” (*Milli Gazete*, 12.09.2000) which was analyzed above, this one does not cover the previous events and background depicting the reader the context clearly.

Except for *Milli Gazete*, none of the conservative newspapers such as *Akit*, *Vakit* and *Türkiye* devotes any space to the news on homosexuals, transvestites or transsexuals. However, after the duel between Mehmet Gül and Tarkan, the news stories and the columns on homosexuals are covered in these newspapers. Therefore, this duel can be considered the starting point of the publication of the news related to homosexuals in the “conservative” newspapers from the duel’s date onwards. In doing the analysis of these news stories and columns, the aim is to shed light on the harsh and ironic language use of the columnists of the conservative newspapers in particular.

In *Akit*, Karakaya’s column serves as a severe criticism written in reply to the columns written on homosexuality in “the liberal media” (12.06.2001). In his column entitled “Namuslular da namussuzlar kadar cesur olmadıkça!” (As long as honourable people are not as brave as dishonourable people...), Karakaya asserts that just like it is an offence to call a prostitute a whore, who turns sexual intercourse into an “occupation”, trying to find an “adjective” for Tarkan is a shame in Turkey. The heading of Karakaya’s column is taken from the famous statement of İsmet İnönü, who was one of the previous well-known soldiers and presidents of Turkey. This heading has a specific meaning because by using this heading, which is known by almost everyone in Turkey, Karakaya aims to influence the reader, and also tries to enable the reader to take sides against the columnists of the liberal newspapers who support homosexuals by calling them the way they prefer to be called in their columns. Karakaya alleges that he feels “rebellious” because in Turkey, a woman who works in a brothel or waits for a customer on the side of the road are not called “a whore” but called “hayat kadını”. He asks a rhetorical question: “why we constantly try to soften these adjectives describing what these women do.”

Karakaya makes use of many rhetorical statements in his column, and the choice of the words he uses has all offensive connotations (*Akit*, 12.06.2001). He questions whether the women who are called “hayat kadını” prolong life of people as the words “hayat”; “life”, and “kadın”; “woman” suggests in Turkish or wipe people’s families off the face of the earth. Throughout his column, Karakaya constantly asks rhetorical questions and answers them himself in a very ironic and harsh way. When it comes to the question of homosexuality, Karakaya first starts to stigmatize lesbians by making use of the concept of “sevicilik”. Referring to all the negative connotations of the word “sevicilik” that the readers are all familiar with, he questions why the word “sevicilik” is now called “lesbianism”.

Karakaya also does not refrain from using the words “pezevenk” and “deyyus-u ekber”, which are used as swear words in Turkish in order to express that if a man drifts his wife into prostitution, that man is called “pezevenk” and “deyyus-u ekber”. Karakaya also strongly asserts that it is no good to “soften” these words describing these people’s evil acts and call them “boynuzlu” or “geyik”; slang words used to describe men whose wives sleep with someone else. Similarly, Karakaya claims that it is no good to call an “ibne”, an offensive slang word used to refer to a gay in Turkish, a “homoseksüel” or “eşcinsel” or “yumuşak”, which are all the words used offensively in Turkish instead of the word “gay”. He asks another rhetorical question in capital letters, “WHY DO WE USE IMPORTED ADJECTIVES?” Karakaya emphasizes that homosexuals should be named as who they are openly, and suggests that we should call them “ibne”, instead of finding imported adjectives for them like “gay”, and thus encourage “these people” (*Akit*, 12.06.2001).

Karakaya suggests that instead of encouraging them, we should “diagnose” these people so that they know what a “disgraceful, shameful thing” they do. The use of the word “diagnose” connotes that Karakaya considers homosexuals as “ill” people, who need treatment (*Akit*, 12.06.2001).

Karakaya asks another rhetorical question, “Why do we show all this ‘tolerance’ for these people?” Then, Karakaya criticizes the columnist of *Radikal*, Berkan’s opinions that he has stated in *Radikal* (“Gay”, 10.06.2001) by quoting statements from Berkan’s statements. Karakaya points out to the fact that as it is

understood from Berkan's statements, "ibneler" prefer to be called "gays" (*Akit*, 12.06.2001).

Karakaya asserts that the thing "these people" do is not something good, so why we should call them the way they want to be called. He states that he does not have to support them by calling them the way they want to be called. Through a severe mockery Karakaya states, "Yes, they will do everything improper and will do these things in public, and spread the propaganda of the things they do and I will 'sympathise with' them!" Karakaya refers to the journalists and columnists of the liberal newspapers who call homosexuals "gays" and "geys" in their news stories and columns as "yumuşaklar", which is a very offensive word used in Turkish to refer to gays. Thus, he verbally attacks these columnists and blames them. He states that because of these "yumuşaklar", while "abnormals" are doing what they like, "normal" are raising no objection in this country. He goes on to say that, "in this country, to be a 'normal' woman or a man has turned out to be 'an offence'". He exclaims very rudely, "No, stop there, everyone should know how far one can go and his 'adjective' to be used to describe himself" (*Akit*, 12.06.2001).

Then, Karakaya reminds the reader of the heading of his column, and this time gives the reader the full statement of İnönü's well-known statement, "In a country, as long as honourable people are not as brave as dishonourable people, that country is doomed to be ruined!" Karakaya puts the blame on the people and the columnists who support gays and who call them gays in the first place for everything that goes bad in Turkey (*Akit*, 12.06.2001).

As he makes it quite clear in the heading of his column, he considers the writers of the liberal media as his enemies and declares war upon them (*Akit*, 12.06.2001). In the same column, Karakaya claims that it is "perversion" to talk about Tarkan's naked photographs when there are many problems in Turkey. He remarks that what is bothering him a lot is the fact that Tarkan and "the likes of him" are on the agenda, and thus "some people" - referring to the columnists of the liberal newspapers- support "perversions", and try to arouse "sympathy" for homosexuals. Karakaya emphasises once again that no one has a right to reflect these "perversions" as something "cute" (*Akit*, 12.06.2001).

A day after Karakaya's column is published in *Akit* (12.06.2001), Hadi Uluengin writes a column in reply to Hasan Karakaya without referring to Karakaya directly in his column (*Hürriyet*, 13.06.2001). Uluengin expresses that for him, except for incest and violence, the relationships between the individuals who have come of age only concern themselves. There is nothing to be considered as "taboo", and people have a no right to say anything about other people's relationships.

The debates on Tarkan's sexuality fuel the controversy between the liberal and conservative media on the issue of homosexuality and degeneracy in public. Therefore, in their columns, some columnists of the conservative newspapers express their dissatisfaction with the opinions of the columnists of the liberal newspapers. In his column entitled "Tarkan ve medya üzerine düşünceler" (Tarkan and thoughts on the media), Kılıç states that it is a pity to see that with the help of *some of the media* there is a tendency to associate *being gay* with having a *legitimate lifestyle* and *an honourable sexual preference*. Subsequently, there is an attempt to turn homosexuality into a third sex having specific rights in Turkey (*Türkiye*, 14.06.2001). Using verbal irony, Kılıç states that he is thankful to "birkısım medya" (some of the media) for their contribution to *this degeneracy*.

In *Akit*, Üzmez devotes his column "Tarkan tartışması" (The discussion on Tarkan) to express his harsh criticism about the degeneracy of sexuality in Turkey (*Akit*, 14.06.2001). The heading gives the reader the summary of the column. In the column, Üzmez makes comments on the photographs of Tarkan taken with a man while they were kissing. Üzmez asserts that if Tarkan has really done what has been told about him, he is rather sinful. However, he goes on to say that if the rumours about Tarkan are true, he is not the only one to blame. He asks a rhetorical question "Is the system that causes Tarkan to be in this condition free of blame?" Then, Üzmez expresses his criticism on the general moral deterioration in Turkey.

Üzmez also states that religion is kept apart from social life under the guise of "Religion is a matter of conscience". At schools, lessons called "sexual education" are taught. He strongly criticizes sexual education given at schools. He states that young girls should not ask their teachers questions like, "whether

swallowing sperm is useful or not”, “what about the dimensions of a sexual organ?” Üzmez asserts that these questions are considered as the requirement of being modern. He states that he does not blame Tarkan, homosexuals or transvestites for anything. He alleges that the system is to blame for the degeneration in Turkey, and these people are just the victims of the system (*Akit*, 14.06.2001).

Like Üzmez, Kılıç criticizes the degeneration he claims to observe in the society in his column entitled “ABD; Çöküşün Tohumları” (ABD; The seeds of the collapse) (*Türkiye*, 03.07.2001). As it is understood from the heading, in his column Kılıç criticizes the values of modern societies, and blames America for being a wrong role model to Turkey. Then, he assumes that homosexuality is another dimension of the moral degeneration that the so-called modern societies confront with.

Kılıç asserts that homosexuals who are called “gays” have started to be acknowledged as the third sex having legitimate, specific rights and immunities without referring to the demonstration of the gays on May 1 directly, Kılıç criticizes that gays now have started to walk around and yell about “the pride of being gay”. He uses the phrase “the pride of being gay” in quotation marks to stress the verbal irony he uses. Through this phrase, he points out that he thinks gays have no pride. Kılıç goes on to say that the things that have been done behind the closed doors are now done out in the open and to show contempt for these gays, referring to the ones who attend the demonstrations, are not considered just politically (*Türkiye*, 03.07.2001).

Kılıç concludes his criticism on the “coming out” of gays by claiming that homosexuals do not feel the need to hide their “sexual preferences”! Kılıç frequently uses quotation marks and exclamation marks in his writing either to ridicule gays or to draw the reader’s attention to the fact that the things that should be considered shameful and disgusting are now considered “normal”. Kılıç goes one step further and puts forward a strong assertion that everyone knows AIDS has been spreading all around the world because of gays yet no one does anything to prevent them. In his own style, Kılıç again criticizes the role the so-called

liberal newspapers play and blames them for causing degeneration in society (*Türkiye*, 03.07.2001).

None of the columns covered in the conservative newspapers include the context on circumstances and previous events, the details of the arguments in the news stories on the duel between Tarkan and Gül. As no space is reserved in *Hürriyet*, *Milliyet* and *Sabah*, no space for the background of the issue of homosexuality in Turkey is reserved in these conservative newspapers, too.

The analysis of all the news items on homosexuals, transvestites and transsexuals covered in both liberal and conservative newspapers bring out that the columnists of all the conservative newspapers declare war on the columnists of the liberal newspapers, who have a liberal viewpoint on the existence of gays and gay rights in particular. Furthermore, in their columns, the conservative columnists usually blame transvestites and homosexuals for causing degeneration in society. These columnists claim that children can take homosexuals as role models, and therefore they can show homosexual tendencies when they grow up.

Most of the columnists of the conservative newspapers criticize Tarkan for having feminine characteristics and dancing like a woman, and therefore they claim that Tarkan sets a bad example for the youth of Turkey as if the first “symptom” of being homosexual is acting like a woman. It is true that some of the homosexuals act like a woman as Freud (1977) states, “an inverted man is like a man who feels like a woman in search of a man” (p. 55). However, Freud’s following explanations on homosexuality as he calls “inversion” throw light to a common “misconception” in our society that homosexuals are the men who act or think and feel like women.

However, this statement only shows one side of the coin although it is really quite popular. Freud (1977) states that although this statement goes for “quite a number of inverts, it is far from expressing “a universal characteristic of inversion”. He goes on to say that a large proportion of male inverts keep “the mental quality of masculinity” and they have “few of the secondary characters of the opposite sex.” For this reason, they are in search of a sexual object that has feminine mental traits” (p.55). That is why male prostitutes who offer themselves to inverts imitate women in terms of “clothing and behaviour”. In order to clarify

his point, Freud (1977) gives an example from ancient Greece. An invert in the ancient Greece would be excited not by “the masculine character of a boy”, but by “his physical resemblance to a woman” and “his feminine mental qualities” as well, such as “his shyness, modesty, his need for instruction and assistance.” (p.55)

However, when the young boy grows up and become a man, he stops being a sexual object for inverts, and he himself becomes “a lover of boys”. In short, for the invert, “the sexual object is not someone of the same sex but someone who combines the characters of both sexes”. Therefore, “the sexual object is a kind of reflection of the subject’s own bisexual nature” (Freud, 1977, pp. 55-56).

As Freud (1977) states, in the case of women, the situation is “less ambiguous” since the active inverts of women show “masculine characteristics, both physical and mental”. Therefore, they “look for femininity in their sexual objects” (p. 57). Because Turkish society is a patriarchal society, inversion in women is not even taken into consideration. It is common knowledge that Turkish people have a tendency not to take inversion in women seriously as it is commonly believed in Turkish society that women always need men to gratify their sexual needs in the “real sense” in the end.

3.2. THE ANALYSIS OF THE INTERVIEWS CONDUCTED WITH THE REPRESENTATIVES OF THE GAY ORGANISATIONS IN TURKEY

An interview is “an intentional conversation” between two people and it is done for specific purposes to “seek information, opinion or evidence of someone’s state of mind” (Keeble, 1994, p. 63). By conducting an interview, the interviewer tries to understand and observe the interviewee’s experiences, thoughts, comments, intentions, perception, reactions and attitudes (Yıldırım & Şimşek, 2000).

As Keeble (1994) states the interviewee has a purpose just as the interviewer does. The interviewees may seek to convey an opinion or information, hide a secret, or merely try to express their thoughts and ideas clearly. Therefore,

the interviewer should be *vigilant* in order not to be misinformed and misguided by the source.

Having made the extensive textual analysis of the three common events covered in most of the newspapers analysed for this study, it is revealed that Turkish Daily Press covers news items on homosexuals only when they are the actor or the topic of a sensational event. In addition, when homosexuality is mentioned in the press, it is portrayed as a *marginal* and an *unaccepted* phenomenon. Since the lives of the gays living in Turkey are likely to be influenced by the media coverage of homosexuality and homosexuals, it is necessary to compare the findings of this media coverage with the viewpoint of the participants of the gay organisations on this coverage. Therefore, interviews are done with the participants of these gay organisations.

Although the homosexuals living in Turkey are marginalised, there are gay organisations, which try to fight to improve their living conditions. For instance, Kaos GL, which is a group founded in September 1994 with the purpose of bringing Turkey's gays together to struggle against discrimination is now the only official publication organ of gays and lesbians in Turkey. There is also Lambda İstanbul, which is a non-governmental organisation established in 1993 to solve the problems gays confront with, to form a kind of solidarity among gays, and to change the negative viewpoints on gays.

In order to learn and reveal the viewpoint of the participants of these gay organisations mentioned above, face-to-face interviews with twelve participants were conducted. The interviewees preferred to be referred to as *participants* or *commissioners* in the study because according to their allegation, there is not a hierarchy in their organisations, and therefore it is not proper to refer to them as representatives or heads of the organisation. Four of the interviewees gave consent to the publication of their names in this study. The interviews lasted approximately thirty minutes, and each interview was completed in one session. During the interviews, the interviewees willingly expressed their ideas and opinions.

Before the interviews started, the interviewees were not told all the details about the aims and findings of the study. They were told that they were going to

be interviewed for a study conducted on the portrayal of homosexuality in the Turkish Daily Press thinking that telling them the detailed aims and findings of the study before the interview would be manipulating them. However, the interviewees were reminded of the three common events covered in the newspapers. In addition, the interviews were done in a general discussion form, not only focusing on specific questions.

As Keeble (1994) states, because “members of progressive groups such as peace activists, feminists, trade unionists, gays, lesbians, have been pilloried in the media, they are likely to be hesitant about expressing their opinions during an interview.” (p. 68) Therefore, although the interviewees were not told about the details of the study, they were told that what was hoped to extract from the interviews clearly, before the interviews were done. Furthermore, they were assured that unless they wanted their names to be published in the study, they would not be published. It was also stated that what was hoped to get from the interviews was to learn their opinions on the portrayal of homosexuality and homosexuals in the Turkish Daily Press.

According to Patton (1987), a general interview guide or interview questions should be prepared before the interview so that the same information can be obtained from a number of interviewees. For this reason, several interview questions (see App. J) were prepared for the interviews done with the participants of Kaos GL and Lambda İstanbul.

The common thoughts and explanations of the interviews with specific references to the explanations of the four interviewees, who gave consent to the publication of their names in this study, will be given.

In order to find out the viewpoint of the participants of these gay organisations mentioned above, I first had an interview with Ali Erol, who names himself as one of the participants of Kaos GL. Then, I conducted an interview with İzlem Aybastı, who names herself as the commissioner of the group of the academic studies of Lambda. This group follows the academic studies and research conducted on gays, lesbians, transvestites and transsexuals. I also did interviews with M. Bawer Çakır, one of the commissioners of the media group of Lambda, which follows the news items published on gays, lesbians, transvestites

and transsexuals. Then, I did an interview with Umut Güner, another participant of Kaos GL.

Ali Erol states that he believes it is not possible to consider the newspapers as *good* or *bad*, or in terms of *liberal* or *conservative* when he is asked to reflect on the news items of the newspapers called liberal, and the ones called conservative in the study. He states, “He personally thinks the homophobic approaches of some of the journalists are due to their ignorance about homosexuality.”

Erol points out to the fact that these conservative newspapers include only *columns* on homosexuality and homosexuals when there is a *sensational event* like the rumours about Tarkan’s sexual orientation so that they can express their negative opinions and harsh criticism on gays. He adds that the conservative newspapers are usually unwilling to mention anything on gays anyway, because there is a common misconception in the society that the more people are exposed to the news about gays the more people will turn out to be gays.

Erol does not even feel that it is necessary to talk a lot about the approaches of the newspapers like *Akit*, *Türkiye* and *Milli Gazete* towards gays because he thinks that “they appeal to the *masses* who like to swear against gays and all the others who do not have the same opinions as them and do not live like themselves.” Therefore, Erol states he does not believe that people other than the readers of those newspapers will take the articles published in *Akit*, *Vakit*, *Türkiye* or *Milli Gazete* seriously.

Erol also alleges it does not matter much whether the news on gays are presented to the reader in the form of a news story, a column, and an article or in any other kind of news story as he states, “it is not unusual for the media to cover sensational events in any kind of news items.” He adds that gays are mentioned in the news items when they are involved in a sensational event or a trouble. However, he says he does not feel offended because he thinks the approach of the newspapers towards other news events are not much different from their approach towards the events related to homosexuals.

When he is asked if he thinks there is a difference between the way other newspapers cover the news items on homosexuality and homosexuals and

Radikal, Erol's statements cast light on an important issue. Erol states that it is a fact that *Radikal* covers a considerable number of news items, particularly the columns on gays whose contents seem to be different from the other news texts covered in other newspapers. However, he goes on to say that this cannot be considered as if *Radikal* makes a contribution to the formation of favourable-positive connotations towards homosexuality and homosexuals in the media.

Erol thinks the reason why the coverage of the news items on homosexuality and homosexuals in *Radikal* is different from the coverage of the other newspapers is that *Radikal* appeals to a different group of readers. In this regard, Erol also emphasizes the fact that "while a newspaper of the same media group refers to them *gays*, another newspaper of the same media group calls them *nonoş*" which is an offensive word used to insult gays in Turkish. However, Erol expresses that he does not get angry because of this. He thinks, "different newspapers of the same media group generally approach the same matters in *different ways* since the owners of those newspapers try to appeal to different type of readers." Therefore, as Erol does not regard the coverage of *Radikal* as a real contribution to the formation of positive viewpoints on gays in the society, he does not take the coverage of the conservative newspapers seriously, either.

In contrast with Erol, İzlem from Lambda İstanbul, who is one of the commissioners of the group, which follows the academic studies conducted on gays, lesbians, transvestites and transsexuals, states that "it is rather annoying and disturbing to read the columns full of the four-letter words and all those contemptible comments about homosexuals in the conservative newspapers."

İzlem also asserts that these columns are likely to influence the people who are ignorant of the facts on homosexuality to a large extent, and perpetuate their already existing prejudices on homosexuals. She adds that the negative approach of the conservative newspapers leads the common and ignorant people to label gays as *others*, and this is likely to turn the lives of gays into a hell in the long run. İzlem also states, "The newspapers tend to cover news on homosexuals when a connection between a sensational event and the homosexuals are formed as seen in the news items on Kuşadası events and on Tarkan's sexuality." She also adds that one of the reasons why the existence of gays is ignored unless there is

something sensational in the event is that people feel fearful that “being gay would be inflicted on *normal* people (heterosexuals) when they read news on gays.”

However, Umut Güner, another participant of Kaos GL, is not of İzlem’s opinion. Güner believes that the media have shown a progress recently. He states, “Although there are not proper news texts on homosexuals in any of the newspapers yet”, he still holds *a grain of hope* that one day homosexuality would not be regarded as *perversion* and gays would not be excluded from the society.

M. Bawer Çakır, who is one of the commissioners of the media group of Lambda, asserts that the news items on gays, transvestites or transsexuals are all sensational. What is more, Çakır alleges, “While preparing the news text the aim of the journalist and columnist is to draw the reader’s attention to the news text through the headlines, the choice of the words, the charts and the negative comments quoted only from one point of view to manipulate the reader.” He also claims that even the news items published on gays in *Radikal* are not *liberal* in the real sense. Çakır claims that this is because “there is a stronger censorship on the journalists and columnists now than there was five years ago.”

Çakır also states that most of the journalists consider gay organisations as if their organisation is the source for the newspapers, which are looking for a lesbian, gay or a transvestite to have an interview, so that they can create a sensational news text. He asserts that some journalists call them and want to have an interview with someone who works in Lambda İstanbul, however after the interview, they report the interview in a different way than it really is. He also states that the reporters sometimes call them just to ask them to find a lesbian or a transvestite for an interview.

Çakır is also quite critical of the inadequate context and insufficient background of the news items where gays or transvestites are the main actors. He states that when a transvestite is taken to a hospital, the transvestite may not get the necessary treatment. In this case, that transvestite’s friends get angry and cause trouble, and a news story is prepared about this event with all the details covering the troubles the transvestites made without presenting what led those transvestites to cause trouble in the hospital to the reader. Çakır also puts forth

that *exposure* to the same type of news stories for a long time lead the reader into believing that all transvestites are troublemakers, who cause trouble without any reason.

All the interviewees commonly state that in order to be *visible*, they have to *come out*, which means, “instead of trying to hide their sexual orientation they should express their sexual identity freely.” They should actively take part in every aspect of social life. However, they also express that they are aware of the constraints of this *coming out* process since they can face isolation and losing their jobs. Therefore, they believe that the coming out process will take a lot of time. When they are asked whether they attach importance to the news items published on gays or not, they all state that they are well aware of the importance of being mentioned in the press for the sake of *being visible*. Some of them state that some journalists use their willingness to be visible in the media, and *abuse* them. For instance, they say that they sometimes have an interview with a reporter; however, their words are reported in the news story in a completely distorted way.

Both the participants of Kaos GL and Lambda İstanbul stress that they would like to read the activities of their organizations in the newspapers. However, they remark that gays, transvestites and transsexuals are only considered to be sources of presenting “attractive” news stories to the reader.

Furthermore, the interviewees commonly complained about the absence of a proper context covering the necessary background information for the readers to understand and comment on the event that the news items present to the reader. This is in parallel with the findings of my analysis of the news texts carried out for my study. Both in the liberal and conservative newspapers, the background information on the event or events that the news text informs the reader about is missing. Even if some background information is given in the news text, it falls short in drawing the whole picture clearly to the reader. The interviewees particularly underline that if a transvestite resorts to violence, the reason *why* the transvestite resorts to violence should be covered in the news text as well as the trouble that transvestite causes.

Another common point that all the interviewees pointed out during the interviews is that gays are either *ignored* altogether in the news texts, *despised* or although they are exposed to violence and pressure, this is not covered in the news texts at all.

From these interviews, it is deduced that the participants of these gay organisations think that the newspaper coverage of homosexuality is rather *sensational* and *partial*. They state that even *Radikal*, which is considered to have a different social and political stance from the other liberal newspapers, does not reflect homosexuality impartially. The common viewpoint of these participants on the newspaper coverage of homosexuals and homosexuality is that the newspapers, they are all sensational and far from reflecting the reality of the incidents. They all stress that most of the news items covered in the newspapers influence their lives negatively because the newspaper coverage on gays reflects gays either as *troublemakers* or as people who are *sick* and who need to be *cured* and *excluded* from the society.

Except for a few of the participants, who were interviewed, most of the interviewees do not take the coverage of the conservative newspapers seriously because they think that the aim of these newspapers is just to insult gays, and this is what the reader of their reader profile expects them to do. They all believe that the reader of these newspapers have such stereotypical views that whatever they read on homosexuality would not make a big difference in the way they regard homosexuality.

Having made the textual analysis of the news items on homosexuality and homosexuals, it is seen that the findings of this analysis and the viewpoints derived from the interviews conducted with the participants and the commissioners of the gay organisations in Turkey are the same. Therefore, it is not wrong to assert that the findings of the interviews support and complement the findings of the analysis carried out on the news items, particularly covering the three common events covered in most the newspapers analysed for this study.

CHAPTER 4

CONCLUSION

In this study, the media coverage of homosexuality in the Turkish Daily Press is analysed to bring out how the media report homosexuality and homosexuals. Then, this press representations and the perception of this representation by the homosexuals themselves are compared.

For this reason, all the news items covered in the daily newspapers published in Turkey, and classified as a category concerning homosexuality and homosexuals in the Turkish Parliament library between 28.12.1998 and 15.6.2006 are scrutinised. After giving a brief frame of the heterosexist language in Turkey and a historical account of homosexuality, an extensive textual analysis of the three common events covered in most of the newspapers analysed for the study is carried out. In this way, how the comparative analysis of the same event is reflected in the newspapers, which have different stances is examined.

As a part of the analysis of the press representations of homosexuality and homosexuals in Turkey, in-depth interviews are conducted with the people, who define themselves as *homosexual* and who are the participants of the gay organisations established in Turkey. Thus, their viewpoint on the representation of themselves in the Turkish Daily Press is tried to be brought out.

In order to be able to do the comparative analysis of the same events on homosexuality that are covered in all twenty-two different liberal and conservative newspapers, the news items of these newspapers are categorised in the tables showing the distribution of the different news items on homosexuality. These tables categorise the news items covered in the newspapers analysed for the study as the ones having favourable-positive connotations, the ones having unfavourable-negative connotations, and as the ones having indifferent-neutral connotations. Then, the detailed textual analysis of these news items is made.

Since the analysis of the coverage of the news items on homosexuality in *Hürriyet* and *Milliyet* are more or less similar, first the findings of the analysis of these newspapers are compared with one another. *Hürriyet* and *Milliyet* seem to have devoted some space to gay rights in some of their columns on homosexuality. However, not only the content and the language used in the columns but also the content and the language used in the news stories and articles covered in *Hürriyet* and *Milliyet* indicate that all news items that are devoted to homosexuals, transvestites and transsexuals are published in these newspapers because they are likely to attract the reader's attention.

The textual analysis of the headlines of the news items of *Hürriyet* and *Milliyet* reveals that, these headlines are usually *sensational* and *judgemental* even though the content of these news items do not cover the offensive words and phrases that the conservative newspapers do. However, when the harsh language used by the columnists of the conservative newspapers is considered, the general viewpoint of the liberal newspapers on homosexuality can be considered as liberal.

Besides, when the tables showing the percentages of the different types of the news coverage of the liberal newspapers on homosexuals, transvestites and transsexuals are analysed without regarding the detailed findings of the textual analysis of this news coverage, it is revealed that *Hürriyet*, *Milliyet* and *Radikal* regard homosexuality with a positive approach compared to the conservative newspapers.

In *Radikal*, which has a different social and political stance from all the other newspapers analysed, the news on homosexuals is usually covered in the columns with few exceptions. All these columns have a positive approach without exception. Furthermore, the language and the content of these columns are quite *straightforward*, and there is *no disturbing exaggeration* and *repetition* in them. These columns seem to have been written to shed light on the issue of homosexuality in Turkey from all dimensions of the subject. From this perspective, the other leading popular newspapers such as *Hürriyet* and *Milliyet* do not seem to be as liberal as *Radikal* even though these three newspapers belong to the same media group.

In relation to the coverage of *Radikal* on gays, the interviewees state that although the news coverage of *Radikal* seems to be positive, the reason for this is to appeal to different group of readers. However, whether these newspapers are after commercial concerns with the aim of appealing to a certain group of readers or not, at least *Hürriyet*, *Milliyet* and *Radikal* reserved a considerable space for the news on gays in the period of the study. What is more, there is not any harsh criticism on homosexuals in the news texts of these newspapers.

However, when the coverage of the newspapers classified as conservative in this study such as *Akit*, *Milli Gazete*, *Türkiye* and *Vakit* is analyzed, it is seen that the news items covered in these newspapers are all negative, and most of them include *harsh criticism* on homosexuals. In addition, the columnists of these conservative newspapers express their hatred and disapproval of the columnists of the liberal and popular press that have revealed positive viewpoints with regard to homosexuality in their columns. Particularly, the language these columnists use in their columns is rather harsh including swear words and harsh criticism on the columns covered in the liberal newspapers.

Besides, the analysis of the news items of the conservative newspapers brings to surface that the columnists of these newspapers openly express that they believe homosexuals set bad examples for young people. This belief can be the explanation of the reason why the space devoted to the news on homosexuality are less in comparison with the space reserved in the liberal newspapers in the long period of the analysis carried out for this study. This is because the columnists of these newspapers are of the opinion that if they reserve a considerable space for *this kind of news* in their newspapers, they will be setting bad examples for the young people of their country.

The interviewees' statements on the approach of the conservative newspapers towards homosexuality support the findings of the analysis of the coverage of the news items of these newspapers. As Potter (2001) states, most of the concern about the media representation focuses on "behavioural effects" (p. 262). There is a common belief that just like reading and watching news about violence will lead people to behave aggressively, reading and watching portrayals

of people having different sexual orientation in the media is likely to cause people to involve in *illicit* or *unacceptable* deeds.

Further, the columnists of the conservative newspapers are afraid of helping homosexuals' voices to be heard by the press by covering news items on them in the newspapers. Some of the columnists of these newspapers openly express in their columns that devoting space to the news on homosexuality and showing sympathy towards homosexuals will lead to the *normalization of being gay* in society. This is what is commonly stated almost in the statements of all the interviewees.

Overall, the news on homosexuals is covered with more or less at the same intensity in the liberal newspapers like *Hürriyet*, *Milliyet* and *Radikal*. However, as the news on Tarkan and the rumours about his sexual orientation are considered as “sensational news”, this news has a lead in all the liberal newspapers, and therefore occupies a larger space. *Akit*, *Vakit*, *Türkiye* and *Milli Gazete* do not devote any space to the news on homosexuals, as they do not want to make gays' voices heard by the press through the news about them. Instead of reserving space for the news on homosexuality, space for the columns reflecting harsh criticism and disapproval of homosexuality and homosexuals is reserved in these newspapers. However, these conservative newspapers still devote a considerable space to the news on Tarkan and the rumours about his sexual orientation to be able to express their hatred and disapproval of gays. These columnists make use of alarming headings and a strong language consisting of negative remarks on gays to attract their reader's attention, and furthermore they try to make them show strong reactions by arousing feelings of disgust and hatred.

The interviewees commonly state that gays are mentioned in a news text, when they are involved in a sensational event, or when it is thought that gays can be related with a news event both in liberal and conservative newspapers. Particularly, the interviewees' statements are the same as the findings of the analysis carried out for this study. They think that when the news on gays is covered especially in the columns of conservative newspapers, the columnists aim to evoke feelings of hatred against homosexuals.

The comparative analysis of the liberal newspapers reveals that the overall percent of the news on homosexuals are not quite different from one another except for a few exceptional cases. However, when the content of each news story and column is compared, the differences of the portrayal of each newspaper of homosexuality come to surface. For instance, *Radikal* devotes a lot of space to gay rights in the long columns and articles by giving examples from the European countries, whereas *Hürriyet*, *Milliyet* and *Sabah* do not devote any space to gay rights. The interviewees are all aware of the different stance of *Radikal*; however, they do not regard this as a very positive improvement, which is likely to make a very significant positive affect in their lives.

The analysis of all the conservative newspapers also brings out that *gay rights* never become the subject of the news stories or columns just as they are not mentioned at all in the liberal newspapers except for *Radikal*.

Besides, the news stories, particularly the columns on homosexuals that are published in the conservative newspapers usually cover additional information in the form of direct and indirect quotations from the people who criticize the existence of homosexuals. For instance, it is seen that Mehmet Gül's words and the complaints that the conservative columnists claim there are in the society about homosexuals are frequently quoted. In the long columns, especially in *Akit* and *Vakit* the quotations are presented in a paragraph and sometimes in successive paragraphs.

The lexical choices of the reporters or the columnists of all the newspapers analysed in this study reflect their ideological standing as well as the newspaper they work for. For instance, the use of the word "homosexual" instead of "gay" is a lexical choice, which reflects the point of view of the reporters or the columnists as well as the general viewpoint of the newspapers towards homosexuals.

Except for a few exceptions, the news stories cover the main events, but provide limited information on the context and the people who are involved in the events. Furthermore, nearly in all the news stories analysed for this study, particularly in the news stories of *Hürriyet* and *Milliyet*, it is observed that comments are presented in the form of the verbal reactions of the participants, other concerned parties and the people who are likely to be considered the

“authorities of the society” such as the psychiatrists and mayors mentioned in the news stories.

In all the news items analyzed, even if the journalists and columnists do not present their own evaluations directly, their evaluations can be found easily in their lexical choices.

In fact, the columnists of the conservative newspapers allege that the news items on the homosexuals revealing the existence of the homosexuals, depicting homosexuality in detail, and the rights of the homosexuals cause the dominant notions of masculinity to be ridiculed because of the coverage of such news in the liberal newspapers. Therefore, the representation of homosexuals in the newspapers is also regarded to be contributing to the failure of men, in other words, to the emasculation of men. This fear is expressed directly and explicitly in the news coverage of homosexuality in the conservative newspapers, and sometimes implicitly, sometimes explicitly this is expressed in the liberal newspapers, too. Central to the fears of Turkish society is that homosexuality has contributed to the undermining of the patriarchal structure of Turkish society and the male paradigm of control. The interviewees arrive at the same point that the existence of gays is disturbing for heterosexuals because whenever gays are mentioned, they feel that their authority is questioned.

As Whitehead (2001) states, manhood is considered to be “innate”, “the result of androgens” or “the possession of a penis” (p. 266). In other words, it is thought to be a *quality* that a man *has* or *do not have*, and there is a tendency to think that masculinity is to be *proved* time after time particularly whenever it is questioned. In other words, manhood is something to be *achieved* and *gained*, which requires a *constant* and *remorseless struggle* in Turkish society. Therefore, it is possible to conclude that in Turkish society, it is commonly believed that the existence of homosexuals contributes to the reinforcement of the definition of the masculinity, which is widely accepted in society.

In contrast with the situation of gays in Turkey, there are positive changes with regard to the viewpoint on homosexuals in most of the European and North American countries, and homosexuals have been attaining certain legal rights like the right to get married. However, the newspaper coverage of homosexuals and

homosexuality in Turkey is likely to increase and intensify the already existing worries and fears of men in Turkish society towards homosexuals. In other words, the analysis of the news coverage of homosexuality in the research period of this study reveals that this coverage is far from causing a considerable number of people to reconsider previously held beliefs and negative viewpoints on homosexuality.

After making the extensive textual analysis of the three common events on homosexuality and homosexuals covered in most of the newspapers analysed for this study, it is seen that the findings of this analysis and the viewpoints derived from the interviews conducted with the participants and the commissioners of the gay organisations in Turkey complement and support one another.

Consequently, the analysis carried out for this study reveals that Turkish Daily Press covers news items on homosexuals only when they are the actor or the topic of a sensational event. In addition, when homosexuality is mentioned in the press, it is portrayed as a *marginal* and *unaccepted* phenomenon.

REFERENCES

- Bardakçı, M. (1993). *Osmanlı'da seks / Sarayda gece dersleri*. İstanbul: Gür.
- Becker, H. S. (1963). *Outsiders: Studies in the Sociology of Deviance*. New York: The Free Press of Glencoe.
- Bennett, T. (1982). 'Media, reality, signification' in culture, society, and the Media. (Eds.). M.Gurevitch, T.Bennett, J.Curran and J.Woollacott, Menthuen. London: Routledge.
- Berelson, B. (1952). *Content analysis in communication research*. New York: Hafner.
- Bristow, J. (1997). *Sexuality*. New York: Routledge.
- Bullough, B., and Bullough V. L. (1993). *Cross Dressing, Sex, and Gender*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Butler, J. (1990). *Gender trouble: feminism and the subversion of identity*. London: Routledge.
- Dyer, R. (1993). *The Matter of Images: Essays on Representations*. NY: Routledge.
- Ekins, R. and Dave King. (1996). *Blending Genders: Social Aspects of Cross-Dressing and Sex Changing*. New York: Routledge.
- Fairclough, N. (1995). *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. New York: Longman.
- Freud, S. (1977). *On Sexuality: Three Essays on the Theory of Sexuality and Other Works*. Trans. James Strachey. Ed. Angela Richards. Harmondsworth, Eng.: Penguin.
- İnal, A. (1992). *An analysis of Turkish Daily Press: Event selection, text construction and news production*. (Doctoral dissertation, Middle East Technical University, 1992). Ankara: ODTÜ.
- İnal, A. (1997). *Haberi Okumak*. İstanbul: Temuçin Yayınları.
- Kaos GL Sözlüğü. (2000). Dilde Heteroseksizm. Sözlükler, Sözcükler ve Eşcinsellik. *Kaos GL*, 41.

- Kaya, R. (1999). *Medya, toplum, siyasetin medya gücü ve demokratik kurumlar*. Ed. Korkmaz Alemdar. Ankara: AFA.
- Keeble, R. (1994). *The newspapers handbook*. London: Routledge.
- Lacey, N. (1988). *Image and Representation: Key Concepts in Media Studies*. New York: St. Martin's Press.
- Patton, M. Q. (1987). *How to use qualitative methods in evaluation?* London: Sage.
- Philips, L. and Marianne W. Jorgensen. (2002). *Discourse Analysis as Theory and Method*. London: Sage.
- Potter, W. James. (2001). *Media Literacy*. London: Sage.
- Retrieved September 8, 2006, from <http://www.ilga-europe.org>.
- Spencer, C. (1996). *Homosexuality in History*. New York: Harcourt Brace.
- Whitehead, M. S., and Frank J. B. (Eds). (2001). *The Masculinities Reader*. Cambridge: Polity.
- Van Dijk, Teun A. (1988). *News as Discourse*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Wilson, J. (1996). *Understanding Journalism: A Guide to Issues*. London: Routledge.
- Yıldırım, A., and Şimşek, H. (2000). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin.
- Ze'evi, D. (2006). *Producing Desire: Changing Sexual Discourse in the Ottoman Middle East, 1500-1900*. Berkeley: University of California Press.

APPENDICES

APPENDIX A

THE NEWS ITEMS OF *HÜRRİYET* ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

800 EŞCİNSEL TURİST KUŞADASI'NA SOKULMADI

07/09/2000

Hürriyet

Haber

Bir günlük tur için gemiyle Kuşadası'na gelen eight hundred gay, polis tarafından ilçeden kovuldu. Esnaf ve turist rehberleri polisin bu tutumuna isyan ederken, tur sorumlusu “O zaman Bülent Ersoy'u da sahneden indirsinler” dedi. İSRAİL'den yola çıkan ve çoğunluğu ABD'lilerden oluşan eight hundred gay turisti taşıyan Tura Gemi Turizm Acentası'na ait Olympie Vuyager adlı gemi, dün saat 14.30'da Kuşadası Limanı'na demir attı. ‘Aykırı’ turistler, daha sonra kendilerini Efes antik kentine götürecek 25 otobüse binerek Selçuk'a doğru yola çıktı. Otobüslerden 17'si Selçuk'a giriş yaptı. Grubun arkasında kalan 8 otobüs ise, ilçe sınırında polis tarafından durduruldu. Talimatın İçişleri Bakanlığı'ndan geldiği belirtilerek turist otobüsleri limana geri döndürüldü. Efes'i gezen diğer grup da dönüşte polis engeliyle karşılaştı.

İlçeye GİREMEDİLER

Gayler, otobüslere doldurularak limana getirildi. Kuşadası merkezin girerek alışveriş yapmak isteyen turistlere izin verilmedi. Sabahın erken saatlerinden itibaren kalabalık gay grubunu bekleyen turist rehberleri ile esnaf uygulamayı protesto etti. Limana gelen Kuşadası Belediye Başkanı Fuat Akdoğan da, organizatör Johathan Evrin'le görüşerek turistlerden özür diledi. Johathan Evrin,

geçen yıl gelen gay grubunun sorun yaşamadığını belirterek, uygulamanın Türkiye'ye yakışmadığını söyledi. Turistleri taşıyan gemi programını bozmadı. İstanbul'a doğru yola çıktı. Tura Gemi Turizm Acentası Kuşadası yetkilisi Figen Ayan, Emniyet Müdürlüğü ile Kaymakamlık arasında mekik dokuduğunu, Kaymakam Hayrettin Altunok ve İlçe Emniyet Müdürü Gökhan Erdönmez'den net cevap alamadığını söyledi. “Bu bir rezalet, böyle bir olay olamaz. Bundan sonra Amerikalı turist gelmez. Gayler, travestiler toplum ahlakına aykırıysa o zaman Bülent Ersoy'u da sahneden indirsinler” dedi. Gazetecilerin gümrük sahasına girmesine izin verilmedi. Turistlerle birlikte Efes'ten dönen rehberler ve limanda toplanan esnaf uygulamayı protesto etti. Türk milleti ve devleti adına turistlerden özür dilemek zorunda kaldıklarını belirten rehberler, emri verenleri istifaya çağırıldı. Rehberler, “Kuşadası'nı bitirip bizim ekmeğimizle oynamaya kimsenin hakkı yok” diye bağırdı.

BAY BAŞKAN!

08/09/2000

Hürriyet

Köşe Yazısı

EMİN ÇÖLAŞAN

O, her adli yılın açılışında kendince önemli bir nutuk atıyor. Günler öncesinden kapanıyor ve 115 sayfalık bir metin hazırlıyor. Törende okuyor da okuyor. Bay Başkan'ın “çok önemli” bir nutuk atacağı, önceden şeriatçı basında yer alıyor. Belli ki oralara sızdırmış. Fethullah'ın gazetesi manşet atıyor:

“Adli Yıl bugün başlıyor. Gözler Sami Selçuk'ta.”

Fazilet'in gazetesi de “müjdeyi” birinci sayfadan duyuruyor:

“Selçuk ders verecek.”

Her ikisi de Bay Başkan'ın neler söyleyeceğini bildiriyorlar. Önceden sızdırılmış, konuşmasından sonra rahatlayacaklar...“Helal olsun, Yargıtay Başkanı yine bize çalıştı” diyecekler.

Bay Başkan nutkunu atıyor, bir sürü konuda ahkâm kesiyor. Türkiye'nin birinci tehlikesi olan irticadan söz yok! Yoksa olmasını mı bekliyordunuz? Bay Başkan ve diğerlerinin hak ettiği yanıtı, hemen ardından konuşan Türkiye Barolar Birliği Başkanı Eralp Özgen veriyor. Ağzına sağlık.

Törenden sonra etrafına gülücükler dağıtan Recai beyamca çok mutlu. Bay Başkan'ın konuşmasını çok beğendiğini söylüyor. Çünkü şeriatçı basın da zevkten dört köşe olmuş. İşte size dünkü manşetleri:

“Önce hukuk. Yargıtay Başkanı hukuku ve demokrasiyi savundu.

“Cumhurbaşkanı, mesajıyla Selçuk'a destek verdi.”

“Cumhurbaşkanı Sezer ve Yargıtay Başkanı Selçuk, devlete hukuku ve insanı hatırlattı.”

“Fosillere asil cevap. Yargıtay Başkanı Sami Selçuk, fosillerin dayatmalarına karşı bir asil çıkış daha yaptı.”

“Yargıtay Başkanı Selçuk, Türkiye'yi rahatlatacak yolu gösterdi. Kutan: Selçuk muhteşem konuştu.”

Helal olsun be! Bay Başkan öyle muhteşem adam ki!.. Ve de öyle muhteşem konuşuyor ki, şeriatçıların ağzından bal damlatıyor. Bay Sezer'in de desteğini almış, onlara göbek attırıyor.

Ben çok merak ediyorum, Bay Başkan'ın attığı bu nutuklar acaba yargıyı bağlıyor mu? Yargıtay'ı, Danıştay'ı, çilekeş hâkim ve savcılarımızı ne ölçüde bağlıyor onun sözleri? Yoksa kendi kişisel görüşleri, fantezileri mi? Hangisi bayım, hangisi? Nutuk atmadan önce, okuyacağı metni hangi yargı temsilcilerinin bilgisine sunuyor? Ama kim ne derse desin, Bay Başkan her konuşmasında olay yaratmayı beceriyor. Öyle laflar ediyor ki, Apo bile savunmasında onun ve zamanın Anayasa Mahkemesi Başkanı Bay Sezer'in sözlerini Yargıtay'a belge olarak sunabiliyor!

Vallahi en büyük başkan, bizim Bay Başkan! Garanti veriyorum, gelecekte cumhurbaşkanı olur bu başkan!

ONLAR VE BİZ

Bu yaz Yunanistan'ın Mikonos adasına da gitmiştik. Daha önce de yazmıştım, tamamen çıplak, kayalık bir ada. Abartmadan söylüyorum, hiç toprağı yok. Bu

nedenle hiçbir evin bahçesinde çim yok, çiçek yok.Ayrıca adada ağaç yok. Tümüni saysanız belki 100 ağaç çıkar. Böylesine çıplak, hiçbir doğal güzelliği ve esprisi olmayan bir yer bu Mikonos. Fakat adamlar bu adayı almışlar, doğal dokusunu, eski evlerini, yerleşim birimlerini olduğu gibi korumuşlar, pırl pırl bir turizm cenneti yaratmışlar...Ve bu çıplak adayı bir “eşcinseller ve çıplaklar cenneti” yapmışlar. Normal insanlar, aileler de gidiyor ama kadınlı erkekli eşcinsel turistler bu adada yoğunlaşıyor. Bir bakıyorsunuz, ailelerle dolu plajın bir köşesinde anadan doğma

birileri yatıyor, denize giriyor. Sokakta erkek erkeğe, kadın kadına sarmaş dolaş tipler görüyorsunuz. Kimse kimseye karışmıyor, rahatsız etmiyor, yan gözle bakmıyor.

Kuşadası'na kocaman bir yolcu gemisi gelmiş, Amerikalı eşcinselleri getirmiş. İlgili makamlar bunları ilçeye sokmamış, gezmelerine, alışveriş yapmalarına izin vermemiş. Zaten bir gün kalacaklarmış, yüzgeri edilmişler. İşte onlarla bizim, Yunanistan'la Türkiye'nin arasındaki fark burada yatıyor. Yunanistan bir adasını bunlara açmış, onları rahat ettirip şakır şakır döviz kazanıyor. Adanın otelleri, lokantaları, gece kulüpleri, plajları onlarla dolu. Mikonos döviz basıyor. Biz ise onları Kuşadası'ndan geri çeviriyoruz! Bırakacakları dövize

“Sizin olsun, paranıza ihtiyacımız yok” diyoruz. Hem de bunu hiç utanıp sıkılmadan, turistin ve turizmin en yoğun olduğu bir beldemizde yapıyoruz.

Neyin adına, hangi anlayış adına?

Namus mu, ahlak mı, yoksa kafasızlık mı, ilkelik mi, ne?

KILIÇ KALKAN RUHU SAVUNMADA

08/09/2000

Hürriyet

Köşe Yazısı

ENİS BERBEROĞLU

KEŞKE bir gece yatıp uyusak, ertesi sabaha uygar kalksak... Ama mümkün değil, yok böyle bir hızlandırılmış kurs. O yüzden çağ atlama türü kof sloganlara kulak

vermeyin. Zihniyet devriminin basamaklarını tevekkülle tırmanmaktan başka çare yok.

Son 24 saatin en çarpıcı ve belki de öğretici sıradışı gündem maddesi, bir gemi dolusu gay'in (eşcinsel) kısa Türkiye ziyaretinde başına gelenler. Kuşadası'nda karaya ayak basmaları yasaklandı, dini açıdan kutsal saydıkları mekânı ziyaret için yola çıkanlar geri çevrildi, gözaltına alınanlar ancak gemi kaptanının ‘‘bırakmazsanız SOS veririm’’ tehdidi ile serbest kalabildi. Ertesi gün Kuşadası'ndan kalkan gemi İstanbul'a yanaştığında kent polislerinin alarma geçtiği haberi alındı. Turist kafesi motosikletli polisler eşliğinde tura çıktı.

* * *

Herhalde bugün çok sayıda meslektaşımız Kuşadası'ndaki yetkilileri eleştirecek, hatta belki de aşırı müdebbir davranan İstanbul polisi de nasibini alacak. Ne var ki bize göre sadece devleti yermek yetmez... Vatandaşın devletini nasıl aştığını görmek ve vurgulamak da lazım. Çünkü devlet belli ki memurunu farklıyı dışlamaya, mümkünse tasfiyeye şartlıyor. Oysa vatandaş farklılığın bulaşıcı olmadığını fark etmiş, farkın yarattığı zenginliği özlemiş.

Kuşadası esnafının eşcinsellere dönük kabalığı anında protestosu, medyayı ve Turizm Bakanlığı'nı harekete geçirmesi kesinlikle rastlantı değil. Aynı turistlerin hiç rahatsız edilmeden İstanbul'u dolaşmaları da öyle.

Bakmayın siz devletin zirvesinde konulan Avrupa hedefine, turizm seferberliği nutuklarına. Bizim devletin cilasını biraz kazırsanız altından kılıç kalkan ruhu çıkar. Biz bu ilkelliğe alıştık, hatta mücadeleyi bile öğrendik de, ele güne anlatması zor oluyor. Ayıp oluyor.

BİLİNEN İLK GAY KULÜBÜ DELİ BİRADER'İN HAMAMIYDI

10/09/2000

Hürriyet

Köşe Yazısı

MURAT BARDAKÇI

Cevdet Paşa:

Oğlanlarla gül gibi geçinirdik.

Aşağıdaki satırları Türk tarih ve hukuk ilminin en seçkin isimlerinden olan Cevdet Paşa'nın ünlü eseri ‘‘Máruzát’’tan aldım. Paşa'nın 19. yüzyılın sonlarında yazdıklarını aynen ve yorumsuz naklediyorum:

‘‘...(Tanzimat'tan ve 1854'teki Kırım Savaşı'ndan sonra) Kadın düşkünleri çoğaldı, delikanlı meraklıları azaldı. Oğlancılık sanki yere battı. İstanbul'da eskiden beri delikanlılara karşı olan aşk ve ilgi kızlara yöneldi. Sultan Üçüncü Ahmed zamanından beri devam eden Kâğıdhane seyri daha fazla rağbet buldu. Gerek orada, gerek Bayezid Meydanı'nda arabalara işaret verme usulü gelişti. Devletin önde gelenleri arasında kulamparalığıyla meşhur Kâmil ve Âlî Paşalar ile onlara mensup olanlar kalmadı. Halbuki Âlî Paşa yabancıların eleştirisinden çekinerek kulamparalığını gizlemeye çalışırdı’’ (Máruzát, sah: 9)

Kuşadası'na gelen bir gemi dolusu eşcinsel turisti karaya çıkartmamakla erkekliliğimizi ama aynı grubu İstanbul'da kırmızı halı sererek karşılamakla da özümüzde ve sözümüzde ne kadar sebat sahibi olduğumuzu gösterirken çok önemli bir hususu unuttuk: Tarihin en namlı gay gruplarından birinin vakti zamanında İstanbul'da faaliyet gösterdiğini ve gay kulüp benzeri bu grubun geçmişin en eski örneklerinden biri olduğunu...

Yolunu bulup Kuşadası'na uzanan bir gemi dolusu eşcinseli memlekete sokmadık, topraklarımıza ayak basmayı becerenleri yollardan topladık, bindikleri otobüslerden indirdik, enselerinden tuttuğumuz gibi gemilerine tıktık ve hepsini denize döküp namusumuzu kurtardık. Ama aynı gemi iki gün sonra İstanbul'a gelince limana kırmızı halılar serdik, Kuşadası'nda kapıdışı ettiğimiz zevâtı bu defa merasimlerle ve lokumlarla karşılayıp

‘‘Buyursunlar efendim, buyursunlaaar! Biz vallahi şaka yapmıştık’’ dedik, böylece özümüzde ve sözümüzde ne kadar sebat sahibi olduğumuzu ele-güne gösterdik.

Vatana, millete, turizmimize ve bu arada da haysiyetimize hayırlı olsun!

MEDRESE DEN HAMAMA

Kuşadası'nda ve İstanbul'da olup bitenleri görünce tarihin en eski ve en namlı gay gruplarından birinin vakti zamanında İstanbul'da, Beşiktaş'taki bir hamamda faaliyet gösterdiğini yazayım ve bugünkü gay kulüplerinin atası sayılan bu grubun

öyküsünü sizlere de nakledeyim dedim. Hadisenin kahramanı, tarihlere “Deli Birader” diye geçen şair Durmuş oğlu Mehmed Gazalî'ydî. 1466'da Bursa'da doğdu, medresede okudu, devrinin önde gelen din bilgini Fahreddîn-i Acemî'nin talebesi oldu. Sonra medreselerde hocalık etmeye başladı, bir ara zamanın hükümdarı Bayezid'in Manisa'da valilik yapan oğlu Şehzade Korkud'un maiyetine girdi, Yavuz Selim'in tahta geçip Korkud'u idam ettirmesinden sonra Bursa'ya gitti ve Geyiklibaba Türbesi'nde şeyhlik etmeye başladı. Derken sıkıldı, Sivrihisar'a geçti, kendi ifadesiyle “Sivrihisar'da her yer sivri olduğu için huzur bulamadı” bu defa Akşehir'deki medreselerden birinde hocalık etmeye başladı. Günün birinde canı bir başka memlekette yaşamayı çekti ve medresesiyle talebelerini terketti, İstanbul'a geldi. Önünde artık yeni bir hayat ve din bilginliğini bırakıp kendisine bambaşka bir yol çizdi: Beşiktaş'ta bir hamam açtı, hamamcılığa başladı. Ama hamamı pek öyle herkesin elini-kolunu sallayarak serbestçe girebildiği mekânlardan değildi. Müdavimleri belliydi ve içeriye giriş şimdilerin üyelik uygulamasını andırıyordu. Hamamı bir anda İstanbul'un en namlı yerlerinden oldu. Devlet büyüklerinden şairlere, en seçkin tâcirlerden sarayın üst rütbeli mensuplarına kadar başkent'in önde gelen isimleri müdavimler arasındaydı. Külhandaki cümbüşler dillerde, içeriye alınmayanların gönlü de külhadaydı.

Ama günün birinde ne olduysa oldu, cümbüşlerde kantarın topuzu kaçtı. “Filânca Efendi feşmekân Bey'in oğluyla kurna başındaymış” gibisinden dedikodular ayyuka çıkınca mahalleli hamamı basıp sahibinin başına yıktı.

NAMAZI KÂBE'DE KILINDI

Deli Birader'e yeniden yolculuk görünmüştü. Bu defa çok daha uzak bir yere, Mekke'ye yerleşti ve eski mesleği olan medrese hocalığına döndü. Orada gecelerin birinde bir sohbet sırasında dostlarına “Ben artık bu dünyadan gidiyorum” dedi ve birkaç dakika sonra hakikaten gitti. Etrafındakiler keramet gösterdiğine inandılar, cenaze namazını Kâbe'de kılıp Harem-i Şerif'in yakınında bir yere defnettiler.

Tarihimizde “gay kulüp” kavramını ilk defa uygulayan Deli Birader'den bugüne hikâyelerinin yanısıra bir de kitap kaldı: “Dâfiu'l-Gumûm ve Râfiu'l-Humûm” yani “Gamları Defeden ve Kaygıları Kaldıran Kitap” isimli eseri. Yer

yer düzyazı, yer yer de şiir şeklinde yedi bölümden meydana gelen kitap şimdi “zanpara” denilen “zenperest”lerle yani kadın düşünleriyle genç delikanlı meraklısı erkeklerin yani bugün “kulampara” dediğimiz “gulamperest”lerin rekabetini anlatıyor. Rekabet taraflar arasında bir meydan savaşına dönüyor, araya o devrin pasif eşcinselleri olan “muhannis”lerle “zürefâ” denilen lezbiyenler de giriyor ve savaşın galibi tabii ki Deli Birader'in “gulamperest”leri oluyor.

Edebiyat tarihçilerimiz bugün açıkça söyleyemeye cesaret edemeyip yayınlamayacaklarsa da, Deli Birader'in kitabı Divan Edebiyatı'nın en gerçekçi ve en güçlü örneklerinden biri olarak bilinir.

GİDİN, BULUN, OKUYUN

Yazdıklarımın inanmayanlar veya merak edenler için eserini elyazması nüshalarından bazılarının nerede olduğunu da söyleyeyim: İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nde TY 9659 numarada ve Süleymaniye Kütüphanesi'nin Şehid Ali Paşa kitapları arasında “Gamları Defeden ve Kaygıları Kaldıran Kitap”ın çok güzel birer nüshası vardır. Osmanlıca'nız varsa gidip okuyun ve önce denize döküp sonra kırmızı halılar sererek karşıladığımız “hoşcinseller” konusunda atalarımızın neler yazıp neler ettiklerini kendi gözlerinizle görün.

Gay turist getirme kursu

Amerika'da gay müşterilere nasıl davranılması gerektiği konusunda turizmci için özel kurslar düzenlendiğini İstanbul'un önde gelen seyahat şirketlerinden olan İliada Turizm'in sahibi dostum Meyzi Barın'dan (eski Baran) öğrendim. Kursu katılanlara “gay friendly” yani “gaylere dost olan kişi” sertifikası veriliyor. Gaylar için yayınlanan seyahat dergisi TAG'da ilanı çıkan sertifikalı turizmci hemen rezervasyon kabulüne başlıyorlar.

Kendisi de bu kurslardan birine katılan ve “gay friendly” sertifikası alan Meyzi Barın'ın anlattığına göre, kursta ilk öğretilen konu rezervasyon yaptıran gay çiftlere “İki kişilik büyük bir yatak mı yoksa iki ayrı yatak mı istersiniz?” sorusunun asla sorulmaması. Gaylerin daima büyük bir tek yatağı tercih ettikleri, “ayrı yatma” kavramından son derece rahatsız oldukları anlatılıyor. Sonra “Gay

dergilerine veya turizm kataloglarına gaylere yönelik ilân verirken kesinlikle kadın fotoğrafı kullanmayın, hakaret ettiğinizi düşünürler. Mümkünse yakışıklı bir erkek resmi koyun, bunu yapamıyorsanız herşeyi ortada olan bir Yunan heykelinin fotoğrafından istifade edin’’ deniyor.

Bu yazdıklarımı okuyup da Meyzi'nin tercihleri konusunda sakın ola ki yanlış şeyler düşünmeyin. Ne gaylere ne de gaylerin karşı cinsten benzerlerine bir merakı vardır. Sadece çağdaş turizmciliğin gereklerinden birini yerine getiriyor, o kadar.

EŞCİNSEL ARKADAŞ

10/09/2000

Hürriyet

Köşe Yazısı

ERTUĞRUL ÖZKÖK

EŞCİNSEL nasıl bir varlıktır? Kuşadası'nda gemiden el ele inen o insanlar mıdır? Kadın kıyafetinde, makyajlı, biraz, hatta birazdan da ağır bir kitch görüntü müdür? Yoksa insanın ille de dışına yansımayan gizli bir arka odası, ne bileyim mahremi midir?

* * *

Benim küçüklüğümde mahallenin eşcinseli, kadın gibi konuşan, kıvrıta kıvrıta yürüyen bir oğlandı. Ama şimdi anlatacağım eşcinsel arkadaşım çok farklı bir insandı. Onun eşcinsel olduğunu biliyordum. Herkes biliyordu. Aynı binada çalışıyorduk. İş dışında da sık sık bir araya geliyorduk.

İnsan tuhaftır. Onu ne kadar “normal” kabul etseniz bile, içinizdeki kontrol edemediğiniz hergele bir yanınız, orasını burasını kurcalar. Onun bir hareketinde, bir sözünde, ne bileyim bir mimiğinde eşcinselliğin klişelerini ararsınız.

* * *

Zaman zaman ben de arardım. Sigarayı tutuşuna dikkat ederdim. Bir kelimeyi telaffuz edişine takılır, bir şeyler keşfetmeye uğraşırdım. Mesela, yüzüğün parmağında duruşuna anlam vermeye çalışırdım. Zaman zaman bir kelimeyi telaffuz edişinde, vurgusunda çok hafif bir silueti yakalar gibi olurdu. Ama çok

abuk geçerdi. Yakaladığım o çizgilerin ömrü, manolya çiçeği gibi bir anlıktı. Ya da bilemediniz bir erguvan mrü...Veya ben bu gözlemciliğimi çok uzun sürdüremezdim. Yakalanacağım korkusuyla hemen o mahalden uzaklağırdım.

* * *

Yazardı. Çok hayran olduğum bir yazar. Hiç olmazsa hikáyelerinde bu çizgiyi yakalayabilir miyim diye çok satır araları okumaya çalıştım.

Ben ıkaramadım...Ama, uzman şifre özücüler ‘‘Vardı’’ diyor. Yıllarca birlikte çalıştık. Zamanla onun yüzünde ve hareketlerindeki gizli şifreleri çözmeye çalışmaktan vazgeçtim.

Oysa bir başka dostum, bana bu işin sırrını ıtlatmıştı. ‘‘Onları bakışları değil, bakmayışları ele verir’’ demişti. Gerilere dönüp, o kareleri tekrar tekrar gözümün önüne getiriyorum. O post mortem bakmayışları yakalamaya çalışıyorum. Ama gözümün önüne hep güzel bakışlar geliyor. O bakışlarda sadece dostluklar, güzellikler görüyorum. Herhalde ben iyi bir dekoder değilim diye bu mütecessis arkeolojiye son veriyorum.

Herhalde gizli bir dünyası vardı. Mutlaka vardı. Herhalde o ikinci, belki de asıl hayatında daha kolayca fark edilecek, hatta fark edilmemesi mümkün olmayan derin çizgileri vardı. Herhalde o hayatta kendini bakmayışlarla değil, bakışlarla, kendi bakışlarıyla anlatabiliyordu. Herhalde her gün bir hayattan ötekine gidiş dönüş abonman biletleri vardı.

Ama biz gündüz insanları, onun gece mahremiyetlerine hiçbir zaman giremedik. Merak da etmedik. Bütün tecessüsümüz, işte o farklı ifadeleri görme hududunda kaldı. Yıllar bu gündüz arkadaşlıklarıyla geçti. O daha ziyade sessiz, bizlerse daha gürültücü...

O daha senyör, bizler ise biraz daha alelade. Zamanla her şey unutuldu. Ama itiraf edeyim, yıllarca küçük ve hınzır bir soruyu kendi kendime sansürledim.

Sonra bir gün sordum. Ama ona değil, kendime. Acaba o iki hayattan hangisinde rol yapıyordu? Gece mi, yoksa gündüz mü?

O, göçmüş kediler bahçesinin solgun, pastel bir ieğiydi. şimdi bir Müslüman mezarlığının تنها parsellerinden birinde yatıyor.

Nur içinde yatsın...

TRAVESTİLERE GENELEV İZİNİ

17/11/2000

Hürriyet

Haber

SAADETTİN TANTAN

İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, Genelev Tüzüğü'nün transeksüel, travestiler ve eşcinselleri de kapsayacak şekilde yeniden düzenlenerek cinsiyet ayrımının kaldırılacağını ve 'bu işi' meslek olarak yapmak isteyen herkesi kapsayacağını bildirdi. Tantan, DYP Karabük Milletvekili Mustafa Eren'in 'polisin, olay çıkaran travestilere neden müdahale etmediği' şeklindeki yazılı soru önergesini yanıtladı. Tantan, 'Genel kadınlar ve genelevlerin tabi olacakları hükümler ve fuhuş yüzünden bulaşan zührevi hastalıklarla mücadele tüzüğü'nde travestiler ve transeksüellerle ilgili herhangi bir hüküm bulunmadığını anımsattı.

Tantan, tüzüğün günümüz koşullarına yanıt veremez duruma gelmesi üzerine yeni bir tüzük tasarısı hazırlandığını bildirdi. Tasarının görüş için ilgili kurumlara gönderildiğini belirten Tantan, 'Söz konusu tüzük tasarısında cinsiyet ayrımı yapılmaksızın transeksüel, travestiler ve eşcinselleri de kapsayacak biçimde, bu işi meslek olarak yapmak isteyen herkesi içerecek şekilde bir düzenleme öngörülmektedir' bilgisini verdi.

TANTAN'A TRAVESTİ TEŞEKKÜRÜ

24/11/2000

Hürriyet

Haber

Travestiler İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'a, genelevde çalışmalarına olanak veren 'Travesti tüzüğü' fikri nedeniyle teşekkür ettiler. Trafik kazası geçiren arkadaşları için gittikleri Haseki Hastanesi'ni birbirine katan, camları kıran ve polisle kavga eden 6 travesti, dün Fatih 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde hâkim karşısına çıktı. Kamu malına zarar vermek ve polise mukavemet etmek suçlarından yargılanan travestiler İlbey Demirel, Soner Niler, Ramazan Başer,

Emin Nilüfer, Ercan Albayrak ve Ömer Kudal, duruşma öncesi basın mensuplarına bir açıklama yaptı. Dilek, Deniz, Figen, Arzu, Nilüfer ve Zinnur takma isimli travestiler, İçişleri Bakanı Sadettin Tantan'a teşekkür ederek, ‘‘Hakkımızdaki çalışmalarından dolayı sayın Tantan'ı kutluyor ve teşekkür ediyoruz. Ondan tek istediğimiz bizden şikayetçi olan polislerin de hukuka uymalarını sağlaması’’ dediler.

HORTUM'A MEYDAN OKUDULAR

Hukuka saygılı olduklarını söyleyen travestiler, ‘‘İki duruşmadır sabah erkenden kalkıp adliyeye geliyoruz. Ancak bizi şikayet eden polisler gelmiyor. Başta Hortum Süleyman olmak üzere devletin polisi bizden korkuyor mu? Süleyman Ulusoy hastanede kafamıza telsizle vurmasını biliyordu, şimdi nerede?’’ dediler. Duruşma, travestiler hakkında zabıt tutan polislerin çağırılması için ertelendi.

GAY DİPLOMAT ŞOKU

04/01/2001

Hürriyet

Haber

Kuzey Avrupa ülkelerinden birinin Ankara büyükelçiliğinde görevli bir erkek diplomat, bir başka erkekle resmi olarak evli. Kuzey Avrupa'daki ülkesinde yasal olan bu evliliğin Türk kanunlarında yeri bulunmuyor.

ANKARA, tarihinde ilk kez bir erkekle resmen evli olan bir gay diplomatın Başkent'te görev yaptığı haberiyle çalkalanıyor. Milliyet Gazetesi'nin dün ‘dedi.com.tr’ köşesinde ilk kez açıklanan gelişmeden sonra Hürriyet yaptığı araştırmada sıradışı diplomatın şu anda Ankara'daki AB üyesi Kuzey Avrupa ülkelerinden birinin büyükelçiliğinde, ‘iki numara’ olarak çalıştığını ortaya çıkardı. Gay diplomat, yine kendisi gibi bir erkekle evli. Kendi ülkesinin yasalarına göre eşiyle ‘resmen evli’ olan diplomat, ‘medeni halini’ ise Ankara'da evliliği yasal olarak tanınmadığı için resmen açıklamadı.

Ankara'ya bildirilen ve büyükelçilik resmi kayıtlarındaki listelere göre de ‘bekâr’ olarak gösterilen Kuzey Avrupalı diplomat, henüz ‘eşini’ Türkiye'ye getirmedi.

Türkiye'ye sadece bir kez tatil amaçlı geldiği belirtilen erkek eşin, halen ülkesinde bulunduğu belirtiliyor. Türkiye'ye ilk atanması sırasında da, Ankara'da ülkesinin büyükelçiliğinde büyük tepkiye yol açan diplomatın, son 4 aydır Ankara'da aktif görevde bulunduğu ifade ediliyor. Ankara'da diplomatın bağlı olduğu büyükelçiliğin kendi başkentine, ‘‘Böyle bir diplomat tüm tepkileri üzerimize çeker. Türkiye, genelde muhafazakâr bir ülke’’ diye tepki gösterdiği, ancak başkentinden, ‘‘Tüm gay diplomatları New York, Londra, Paris, Brüksel gibi yerlere mi göndereceğiz. Artık politikamız değişti’’ yanıtını aldığı öğrenildi.

Türk Dışışleri Bakanlığı'yla da, sık sık toplantılara katılan diplomata ilişkin herhangi bir güçlük yaşanmadığı belirtildi. Türk diplomatik kaynakları, bunun kendileri için sorun oluşturmadığını belirttiler.

Danimarka ve Hollanda'da eşcinsel evliliği serbest HEMCİNSLER arası birlikteliğe hoşgörüyü yaklaşan Kuzey Avrupa ülkelerinden Danimarka'da, eşcinseller uzun süredir resmi nikâh hakkına sahip. Hollanda'da ise eşcinsel evlilikleri geçen yılın sonunda yasallaştı.

Danimarka'da toplumda son derece saygın bir yere sahip eşcinsel evli çiftler bulunuyor. Bunlardan biri de ülkenin en ünlü sporcularından biri olan Camilla Anderson. Milli hentbolcu Anderson, Norveçli milli hentbolcu Mia Hundvin'le evli. Hayatlarını Danimarka'da birleştiren lezbiyen çift, geçen yılki Sydney Olimpiyatları'nda, rakip takımlarda oynayarak büyük ilgi toplamışlardı. Lezbiyen çiftin karşı karşıya geldiği maçta dünya şampiyonu Norveç, bir önceki olimpiyatın şampiyonu olan Danimarka'yı 19- 17 yenmişti.

EŞCİNSEL DİPLOMAT HABER OLUR MU

05/01/2001

Hürriyet

Köşe Yazısı

ERTUĞRUL ÖZKÖK

Bu yazıyı yazıp yazmamakta çok tereddüt ettim. Korkumdan değil, konunun hassasiyetinden, derdimi tam olarak anlatamama endişemden dolayı tereddüt ettim.

Ama içimdeki bir duygu yazmam gerektiğini söyledi.

Konu, Ankara'da görev yapan eşcinsel diplomatla ilgili.

HABER YAPMADILAR

Ankara, tarihinde birçok eşcinsel diplomat gördü. Bunlar arasında mesleki açıdan ve entelektüel kapasiteleri bakımından çok başarılı olanları vardı.

Ama erkekle evli eşcinsel bir diplomatla ilk defa tanışıyor. Bu haberi önce Milliyet Gazetesi'nde Berrin Cankat'ın köşesinde, satır aralarında okudum.

Merak edip Ankara'daki arkadaşlara sordum.

Sedat Ergin araştırdı. Şöyle bir cevap verdi: “Evet doğru. ...'nın iki numarasıymış. Bizim diplomasiye bakan arkadaşlarımız da biliyorlarmış. Ama haber yapmamışlar.”

İtiraf edeyim, bildikleri bu konuyu haber yapmamaları, ilk anda hoşuma gitti.

Ama bir yandan da bunun çok önemli bir olay olduğunu düşündüm. Böyle bir olay yabancı basında da şu veya bu biçimde mutlaka çıkardı.

Sedat'a, “Siz bunu bir haber haline getirin. Ama ülkenin ve diplomatın ismini vermeyin” dedim. Bir süre sonra haber önüme geldi. Gayet seviyeli yazılmıştı. İçinde ilginç ayrıntılar da vardı. Ama en çok ilgimi çeken yanı şu oldu. Söz konusu ülkenin buradaki büyükelçisi, erkekle evli eşcinsel diplomatın Türkiye'ye tayinini öğrenince, “Burası muhafazakâr bir ülke. Göndermesiniz iyi olur” demiş.

BÜYÜKELÇİ İSTEMEDİ

Ancak ülkenin başkenti, “Bu insanı hep Roma'ya, Paris'e gönderemeyiz” deyip göndermekte ısrar etmiş.

Ama diplomatın erkek eşi henüz Türkiye'ye gelmemiş.

Olay üzerinde düşündüm.

Düşündükçe de, demokrasinin, insan hakları kavramının henüz keşfedemediğimiz ayrıntılarına doğru indim.

İnsan hakları kavramı artık, siyasetin dar çerçevesinden çıkıp başka alanlara doğru kayıyor. Düşünce özgürlüğünü tam olarak gerçekleştirmiş olan ülkeler, artık demokrasiyi çok ince başka ayrıntılara doğru derinleştiriyorlar.

Mesela “farklı olma” hakkına...

FANTEZİ DEĞİL

Tabii Türkiye gibi, temel bazı siyasi düşünce özgürlüklerinin dahi tam olarak gerçekleştirilemediği bir ülkede, bu ‘‘ince ayrıntılar’’ çoğumuza fantezi gibi görünebilir.

Ama inanın böyle değil.

Demokrasilerin özünde, siyasi düşüncelerden önce, ‘‘farklı düşünceye saygı’’ geliyor. Türkiye’de düşünce özgürlüğünü engelleyen sadece devlet mi? Hayır, devlet dışındaki örgütler de farklı düşünen insanlara en az devlet kadar baskı uyguluyor. Hatta bunu örgüt düzeyinden aşağılara, bireylere kadar indiriyor.

Şöyle çevrenize bir bakın.

Farklı düşünceye kaç kişi tahammül edebiliyor?

Farklı yaşam biçimine, iğrenç etiketler koymadan kaç kişi ‘‘normal’’ diyebiliyor?

Farklı davranan, farklı giyinen, rahat hareket eden bir genç kıza kaç kişi, en azından içinden ‘‘fahişe’’ etiketi yapıştırmadan bakabiliyor?

İşte bu nedenle bir kuzey ülkesi, bizim ‘‘farklılık ölçülerimizi’’ bile sarsan bir ilişkiye ‘‘hayır’’ demiyor veya diyemiyorsa, demokrasinin çok derin katmanlarına inebiliyor demektir. İşte yine bu nedenle Ankara’dan gelen haber çok ilgimi çekti.

Düşünce suçunu tanımayan, ama siyasi terörü de tanımayan demokratik bir kuzey ülkesinin bu tutumu, dünyada demokrasinin hangi yöne doğru gideceğini gösteren ilginç bir ha- berdi.

Ankara’daki diploması muhabiri arkadaşlarımız, bunu haber yapmamayı uygun görmüşler.

SAYGIDEĞER

Çok saygıdeğer bir davranış. Çok da hoşuma gitti. Ama bana göre de, içinde ‘‘alınması gereken çok önemli bir demokrasi dersi olduğu için’’ verilmesi gereken bir haberdi.

Diyeceksiniz, ‘‘Bir insanın mahremiyeti üzerinden demokrasi dersi verilir mi?’’

Haklı bir soru.

Ama ne yazık ki, kamusal görev yapanların mahremiyet hakları ‘‘sınırsız olmuyor’’.

Evet ne yazık ki olmuyor.

EŞCİNSELİM DEYİNCE SEMPATİ TOPLADI

13/03/2001

Hürriyet

Makale

MUAMMER ELVEREN

Chirac, Paris'i 24 yıl sonra hem sola hem de eşcinsel bir başkana kaptırdı. Paris'te pazar günü yapılan Belediye Seçimleri'nin ilk tur sonuçları, Fransız başkentinin onlarca yıllık geleneğini bozacak. 1947'den bu yana De Gaulle'cülerin, 1977'den itibaren de Chirac'çılarının elinde olan Paris Belediyesi'nin bundan sonraki başkanı büyük bir olasılıkla sol partilerin ortak adayı Bertrand Delanoe olacak. Ancak geleneğin yıkılmasının tek nedeni bu değil. Delanoe cinsel tercihini üstlenen ve bütün eşcinsel gösterilerde ön saflarda yer alan bir eşcinsel.

FRANSA'da Pazar günü yapılan yerel seçimlerde tüm gözler tarihinde hiçbir zaman sol görüşlü bir Belediye Başkanı tarafından yönetilmemiş olan Paris Belediyesi'ne çevrildi. Parisliler bu seçimlerde yalnızca sol bir belediye başkan adayıyla değil, aynı zamanda eşcinsel bir adayla da ilk kez tanışıyor. Çünkü kamuoyu araştırmalarının seçimlerde favori gösterdiği yeşiller dışındaki sol partilerin ortak adayı Bertrand Delanoe, kendi cinsel seçimini üstlenen bir eşcinsel.

Bertrand Delanoe, bütün seçim kampanyası boyunca rakibi Philippe Seguin'i çok geride bırakacağıнын sinyallerini verdi. Bir televizyonda ikisini biraraya getiren bir programda, Seguin son derece pasif kalırken, programın hemen ertesinde yayınlanan bir sondaj Delanoe'yi çoktan başkan ilan etti. 1 Mart günü yaptığı bir mitinge 4000 kişinin katılması da, Paris Belediye Başkanlığı'na giden yolun açılmış olduğunun kesin işaretiydi.

Resmi olmayan son sonuçlara göre Delanoe ilk turda oyların yüzde 31'ini, Yeşiller'in adayı Yves Cantassot yüzde 12.3'ünü, Merkez Sağ'ın birbiriyle

anlaşamayan iki rakibi Philippe Seguin yüzde 25'ini, Paris Belediyesi'nin şimdiki Başkanı Jean Tiberi ise yüzde 14'ünü aldı. Yeşillerin adayı ikinci turda Delanoe ile tek listede birleştiklerini açıkladı ve sol ikinci tura toplam 43.3 lük bir oy potansiyeli ile girmeyi garantileyip Pembe Paris'e doğru önemli bir yol aldı. Bu durumda, Fransa'da açıklanan yerel seçimlerin ilk tur sonuçlarına göre, ikinci turda büyük bir değişiklik olmazsa, Paris Belediyesi'ni sol partilerin ortak adayı Bertrand Delanoe yönetecek.

EŞCİNSELLERDEN DESTEK

Paris Belediye başkanlığı için verilen oylarının yüzde 14'ünü alan şimdiki Başkan Jean Tiberi'yi, yolsuzluk iddiaları nedeniyle partisi Cumhuriyet İçin Birlik (RPR) aday göstermemiş, Tiberi bağımsız olarak adaylığını koymuştu. Yeşillerin adayı ise ikinci turda Delanoe ile tek listede birleştiklerini açıkladı ve sol cephe, böylece Paris Belediyesi'nin neredeyse son bir yüzyıllık tarihinde en büyük değişimi yaratmış oldu.

Birinci tur sonuçlarından sonra, ikinci tura oldukça şanslı giren Bertrand Delanoe yaptığı açıklamada, gelecek Pazar günü Yeşiller'le birlikte zaferlerini kutlayarak Paris'in anahtarını yüzyıllardır tutan sağın elinden alacağına inandığını söyledi.

Eğer seçim sonuçları Delanoe'nin dediği gibi gerçekleşirse, yıllık geliri 5 milyar dolara ulaşmış Fransa'nın siyasi ve ekonomik dengelerinde önemli ağırlığı olan, bütün dünyandan turistin akıtığı Paris Belediyesi'nin başkanlık koltuğuna oturacak.

Tüm solun desteğinden dışında, daha önce sağ partilere oy verdiklerini açıklayan homoseksüellerden, transeksüellerden ve kadınlardan büyük destek gören Bertrand Delanoe, eşcinsel kimliğini hiç çekinmeden açıklayan adaylardan biri. Delanoe Fransa'da eşcinsellerin yaptıkları bütün gösterilere katılıyor. Son olarak geçtiğimiz aylarda yapılan ve bütün Fransa'daki eşcinsellerle transeksüellerin katıldığı "Gay Pride" gösterilerinde en ön safta yürüyerek arkadaşlarıyla birlikte "Homoseksüellere destek" bandrolünü bizzat taşımıştı. Delanoe'nin adaylığı açıklanır açıklanmaz Paris'teki bütün homoseksüel, lezbiyen ve transeksüel gece klüplerinde destek çalışmaları yapılmış, "Delanoe'ye eşcinsel olduğu için oy verin" çağrısında bulunulmuştu. Fransa'daki 'Gay.com' İnternet sitesi ile

homoseksüel dergisi Illico okurlarına çağrıda bulunarak Delanoe için kampanya açtı. “Paris Gay ve Lezbiyen Merkezi” de kadın, erkek bütün eşcinsellerden Paris Belediyesi'nin sol partiler adayı Bertrand Delanoe'yi desteklemelerini istedi. Delanoe'ye seçim kampanyası için açıkladığı programı ya da Sol'un temsilcisi olduğu için oy verenlerin sayısı yüzde 14'ü geçmedi.

BAKANLARDA DÜŞ KIRIKLIĞI

Fransa'da dün, ilk turda 40 milyon seçmen, 231 kent ile 36 bin 565 yerleşim bölgesindeki yönetimleri belirlemek için oy kullandı. Sol partiler Fransa genelinde toplam oyların yüzde 42.2'sini alırken, ılımlı sağ partiler oyların yüzde 48.4'nü topladılar. Sol partiler, büyük kentlerde seçimi önde götürmelerine karşın, küçük ve orta büyüklükteki yerleşim birimlerinde sağ partilerin gerisinde kaldılar. Seçimlerde aşırı sağcı partiler yüzde 3.1, aşırı solcu partiler ise yüzde 2.3 civarında oy alırken, oyların yüzde 4'ü diğer küçük siyasi partilere gitti. Yerel seçimlerin ilk turunda, hükümetin çeşitli kentlerden belediye başkanlığı için aday gösterdiği Yeşiller partisi Başkanı Dominique Voynet, eski Adalet şimdiki Çalışma Bakanı Elizabeth Guigou, Ulaştırma Bakanı Jean Claude Gaysott ve Avrupa işlerinden sorumlu Bakan Pierre Moscovici beklentilerin altında oy aldılar. Yerel seçimlerin ulusal sonuçları aynı zamanda önümüzdeki yıl yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimi ve genel seçimlerin de bir göstergesi olarak kabul ediliyor. Açıklanan sonuçlar Cumhurbaşkanlığı adaylığına soyunmaya hazırlanan Başbakan Lionel Jospin'i pek memnun etmezken, ikinci kez aday olmaya hazırlanan şimdiki Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ı sevindirdi.

TÜRKLER'İN ADAYLARI

Yapılan yerel seçimlerin ilk turunda Bordeaux kenti ve banliyölerinde Türk'lerin desteklediği adaylardan Cenon Belediye Başkanı Alain David, ormont Belediye Başkanı Jean Touzeau ve eski başbakanlardan Bordeaux Belediye başkanı Alain Juppe ilk turda seçilmeyi başardı.

Akıllı ‘gay’i beceriksiz ‘maço’ya tercih ederim.PARİS'in ‘gay’ olduğunu gizlemeyen Sosyalist Parti belediye başkan adayı Bertrand Delanoe'u Türk sosyal demokratlara sorduk. İlk turda yüzde 35 oy alan ve ikinci turda başkanlık

koltuğuna oturması beklenen ‘gay’ aday için Esenyurt Belediye Başkanı Gurbüz Çapan, ‘‘Ben beceriksiz bir maçodansa, akıllı gay'i tercih ederim’’ dedi. Tüm sosyal demokratlar, adayların cinsel tercih ve özel hayatlarının değil, düşüncelerinin önemli olduğunu savundu. Ancak, sosyal demokratlar, ‘ben gay'im' diyen bir adayın Türkiye'de sağlayacağı başarı konusunda kararsızlar. İşte, sosyal demokratların söyledikleri:

Gurbüz Çapan (CHP-Esenyurt Belediye Başkanı)

Bence bir gay adayın, hiç bir mahsuru yok. Biz insanların kafasına bakarız, diğerleri insanların kendi tercihleridir. Türkiye'de gay bir adaya oy verilir mi? Bunlar zor işler. Siyasal kültürümüz yok, siyasilerin çapkınlıklarıyla daha çok ilgilenebiliyoruz. İnsanların cinsel tercihine, dinine, etnik yapısına bakmadan karar vermek gerekir. Ben beceriksiz bir maçodansa, akıllı gay'i tercih ederim.

Nurettin Sözen (CHP-Eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı)

Sosyal demokrat ilkeler evrenseldir, insanın özel yaşamı değil, düşünceleri önemlidir. Bu değerler, Türkiye için başka, Fransa için başka olmaz. Sosyal demokrasiyi içine sindirmiş insanlar, kişilerin özel yaşamını değil düşüncelerini ele alırlar. Paris Belediye Başkan adayı cinsel tercihini söylüyor. Bu belki de onun dürüstlüğü. Gördük, ABD halkı, Clinton'un bir kadınla birlikte olması değil bunu yalanlamasını önemsemi. Bir gay, aday gösterilebilecek noktaya gediye, üstün nitelikleri vardır, sosyal demokrat taban da ona oy verir. Sosyal demokrasinin değerlerini, cinsel tercihlerle uğraşmakla bağdaştıramıyorum.

Ufuk Uras (ÖDP Genel Başkanı)

Siyaset, cinsel tercihlerle, politik tercihler arasına ayırım koyduğu zaman, Batı standartlarına ulaşabilir. Paris Belediyesi'nin 130 yıl sonra sağın kalesi olmaktan çıkması, adayın cinsel kimliğinden çok, oradaki yolsuzluk ve yoksulluk dönemini kapatma iradesini ortaya koymasından kaynaklandı. Cinsel tercihini özgürce ifade eden insanlar ÖDP saflarında aday oldular. Cinsiyetçi, maço tepkilere hiç kulak asmadık. Türkiye'de de yolsuzluk, yoksunluk devri solla kapatılabilir diye düşünüyorum.

Türkiye'de gösteri sanatlarında gay'ler nasıl bir tercih konusuysa, politikada da olabilir. Freud'un 'Aşırı eşcinsel karşıtlığının gizli eşcinsellik belirtisi' saptaması bir ölçüde doğruysa, hiçbir toplum için genelleme yapılamaz diyorum.

Robin Hood hayranı

Tunus doğumlu, sol partilerin adayı ve Sosyalist Parti'nin baronlarından biri olarak kabul edilen 52 yaşındaki Bertrand Delanoë, seçim kampanyasında daima halkın içinden biri olduğu imajını vermeye çalıştı, diğer adaylar gibi büyük vaadlerde bulunmadı. Hava kirliliğine karşı araba yerine metro ve bisiklet önerdi. Yolsuzluklarla mücadele edeceğini ve Paris Belediyesi'ni şeffaflaştıracağını açıkladı. Delanoë yılların kurt politikacısı Philippe Seguin'le tartıştığı televizyon programında alçak gönüllülüğü ve sinirlenmeyişi ile sempati topladı. Robin Hood hayranı olduğunu söyleyen Delanoë, homoseksüel olduğunu açıklayınca halkın sempatisini daha da kazandı.

TÜRKİYE YABANCILAR İÇİN ÜÇÜNCÜ CİNSİ TANIDI

05/01/2001

Hürriyet

Haber

TBMM İçişleri Komisyonu, kimlik bilgilerinde 'üçüncü cinsiyeti' tanıyan uluslararası sözleşmeyi kabul etti. Üçüncü cinsiyetin, Türkiye'de yeni hazırlanacak olan yeni nüfus cüzdanlarında şimdilik yer almayacağı bildirildi. TBMM İçişleri Komisyonu'nda kişi durumları ile ilgili 5 ayrı sözleşmenin onaylanmasına ilişkin yasa tasarıları görüşülerek kabul edildi. Sözleşmelerle, uluslararası alanda "vatandaşlık belgesi"nin tek tip hale getirilmesi ve nüfus bilgilerinin başka devletlere verilmesinde tercüme sorununun ortadan kaldırılması amacıyla "kod" yöntemiyle ortak dil oluşturulması öngörülmüyor. Buna göre; doğum, ölüm, evlenme, boşanma, ana adı, baba adı, evlat edinme gibi nüfus bilgilerinin herbiri ayrı ayrı kodlarla ifade edilecek ve bu kodlar herhangi bir dilde tercüme gerektirmeyen bilgisayar aracılığıyla her dilde rahatlıkla çözülebilecek. Bu bilgiler arasında ilk kez 'cinsiyeti belirsiz' ifadesi de

yer aldı. Bu yöntemde; erkek 3-4-1, kadın 3-4-2, ‘cinsiyeti belirsiz’ler de 3-4-3 koduyla ifade edilecek.

FP VE DSP UTANGAÇ, MHP, ANAP, DYP LİBERAL

06/01/2001

Hürriyet

Haber

KEMAL ÇELİK

TAMER KAMBER

HALİL İBRAHİM ÖZSOY

ALİ OĞUZ

HASARİ GÜLER

Kimlik belgesinde üçüncü cinsiyet sözleşmesi konusunda liberal bakış 3-2 önde. Türkiye, kendini erkeklik ve kadınlık dışında üçüncü bir cinsiyetle ifade edenlere karşı medeni bir adım atıyor. 6 Eylül 1995 tarihinde Brüksel’de imzalanan ‘‘Ahvali Şahsiye Belgelerinde Yer Alan Bilgilerin Kodlanmasına İlişkin Sözleşmeyi’’ yasalaştırmaya hazırlanan Türkiye, böylece travesti ve eşcinselleri resmen tanıyacak.

ÜÇÜNCÜ KİMLİK TARTIŞMASI

Kimlik belgesinde üçüncü cinsiyet sözleşmesi konusunda partiler arasında görüş birliğine varılamadı. Üçüncü cinsiyetin kabulüne en ahlakçı tepki FP’den gelirken, DSP de işi AB’ye girmekten vazgeçmeye kadar götürdü. MHP olaya son derece liberal bir yorum getirerek, üçüncü cinsiyeti görmezlikten gelmenin bir şey değiştirmedini söyledi. ANAP ve DYP de konu hakkında liberal tutum içindeler.

ANAP: İnsan hakları açısından bakılmalı

İçişleri Komisyonu Üyesi ANAP Afyon Milletvekili Halil İbrahim Özsoy da Hürriyet’in sorusu üzerine, temkinli bir açıklama yaptı. ‘‘Örf ve adetlerine bağlı

toplumlarda bu konunun tartışma yaratması doğaldır. Sözleşmenin onaylanması hakkındaki kanun tasarısında, nüfus kağıtları ve gerekli görüldüğü zaman bazı belgelerde kişinin cinsiyetini belirleyen erkek ve kadın kavramı dışında üçüncü cinselliğin de ifade edilmesi gündeme gelmiştir. Bazı yanlış anlamalara meydan vermemek için bu konunun açıklık kazanması gerektiğine inanıyorum. Üçüncü cinselliği zaman zaman yanlış cinsel tercihlerle karıştırmamak gerekir. Üçüncü cinsellik, aslında doğal yapısı dışında başka bir kişilik geliştirmesidir. Kişinin bu olguyu kendine göre normal hayat tarzı olarak devam ettirmesidir. Bu kavramın resmiyet kazanması halinde bazı çevrelerden tepki gelebilir. Onun için düşünceye saygı ve insan haklarının geliştiği toplumlar dışında örf, adet ve geleneklere bağlı toplumlarda tartışma yaratması normal karşılanmalıdır. Bundan dolayı bu konunun insan haklarına, kişiye ve kişinin düşüncesine saygı perspektifinde ele alınması gereklidir.”

FP: Allaha şükür bizde bunlardan yok

FP, üçüncü cinsiyet konusunda en tutucu tavrı sergileyen parti oldu. FP İstanbul Milletvekili ve İçişleri Komisyonu Üyesi Ali Oğuz, sözleşmenin müzakere bile edilmeden komisyondan geçtiğini belirterek, Türkiye’de erkek ve kadınlık dışında üçüncü cinsiyet sorunu yaşanmadığını öne sürdü.

“Allaha şükür bizde bunlar yok” diyen Oğuz, Allahın bu tür farklı cinsel tavırları cezalandırdığını söyledi. Kur’an’daki Lut Suresi’nden örnek veren FP’li Oğuz, Hürriyet’e şu değerlendirmeyi yaptı: “Başka ülkelerde bunlar kabul görüyor. İngiltere’de kanuni himaye altına alındılar ve aynı cinslerin evlenmesi kabul edildi. Ama bizde bu seviyeye henüz gelinmedi. Uluslararası bir yanlış bu. Bizde elhamdulillah yok. Avrupa da salgın bir toplumsal rahatsızlık. İnşallah bizde olmaz, çünkü bizim inancımız onu kötölemiş. Allah korusun.”

DSP: AB’ye böyle gireceksek, girmeyelim

DSP Balıkesir Milletvekili ve İçişleri Komisyonu Üyesi Tamer Kanber de FP’li Oğuz gibi üçüncü cinsiyetin resmi kimlik belgelerinde yer almasına şiddetle karşı çıktı. DSP’li Kanber, bunu engellemek uğruna gerekirse AB’yi bile reddederek şöyle dedi: “Burada Türkiye’yi ilgilendiren fazla önemli bir şey yok. Bizim iç

hukukumuzda cinsiyetsizlik olmadığı için bizde o hane kullanılmayacak. Bizim vatandaşlık belgemizde böyle bir hane olmayacak. Ama Fransa'da erkek ve kadın dışında üçüncü hane var kullanılıyor. Üçüncü cinsiyet bir vakıdır ve kişilerin tercihidir. Tercihlerini nasıl yaşamak istiyorlarsa öyle yaşasınlar. Ama ben bu şekilde bir resmi Türkiye Cumhuriyeti kimliği düzenlenmesini kabul etmem. AB'ye bu şekilde gidilecekse varsın gidilmesin.”

MHP: Bırakalım üçüncü kimlik alsınlar

MHP Adıyaman Milletvekili ve İçişleri Komisyonu Üyesi Hasari Güler, üçüncü cinsiyete karşı liberal bir tavır sergileyerek şunları söyledi: “Üstünü kapatmakla engelleyemeyiz. Bu olay bir gerçektir. Bırakalım isteyenler kendine üçüncü bir kimlik alabilsin. İnsanın erkeklik ve kadınlık dışında farklı bir cinsiyeti varsa yazılsın. Erkek değil, kadın değilse kendisini tanımlayabilsin. Kabul etmek de etmesek de bunlar Türkiye'de de, dünyada da var. Kendini tanımlama hakkı olabilmelidir. Üstünü kapatıp gizlemekle yok edebilir miyiz? Bu bir mensubiyet şuurudur. Kendini nasıl hissediyorsa öyle olsun. Kendilerine bir sıfat buluyorlarsa müsaade edelim varsın olsunlar.”

DYP: Bu konu dünyanın gerçeği

Eski Emniyet Genel Müdürü de olan İçişleri Komisyonu Üyesi ve DYP Antalya Milletvekili Kemal Çelik de üçüncü cinsiyetin “bir vakıa” olduğunu söyledi. Çelik, bunun beğenilmese de inkar edilemeyecek bir durum olduğunu belirterek, şöyle dedi: “Bu zaten uluslararası formlardır. Türkiye tabii ki bu sözleşmeye imza attığına göre bunu da kabul etmiş demektir. Nüfus cüzdanı olayı gibi bakmak yanlış olur. Diyelim ki adam Avrupa'dan emekli olmuş ama Türkiye'de oturuyor. Emekli maaşını ödemek için Almanya, sağ mı, ölü mü diye Türkiye'den belge istiyor ve Türkiye bu belgelerden veriyor. Bu belgelerde bu konular soruluyor. Üçüncü cinsiyetin olmasını Avrupa da Türkiye de temenni etmez ama bu dünyanın bir gerçeğidir. Biz bunu eleştirmekle dünyanın gerçeğini değiştiremeyiz. İnsanlığın da buna hoş bir olay gözüyle baktığını sanmıyorum.

Üçüncü cinsiyette Türkiye ‘ilerici’ çıktı

Kimlik belgesinde üçüncü cinsiyet sözleşmesiyle ilgili olarak, TBMM İçişleri Komisyonu'nda kabul edilen “Sözleşmenin onaylandığına dair Yasa Tasarısı” önümüzdeki günlerde Dışişleri Komisyonu'nda ele alınacak. Tasarının burada da kabul edilerek Meclis Genel Kurulu'na gelmesi bekleniyor. Tasarı Genel Kurul'da da kabul edildiği takdirde, travesti ve eşcinseller Türkiye'de de, kendilerini yasal olarak erkek ve kadın cinsleri dışında tanımlama hakkına kavuşmuş olacak. Ancak bu durum, bu tanımın nüfus cüzdanlarına veya diğer kimlik belgelerine yansıtacağı anlamına gelmiyor. Yani, bu sözleşmenin kabul edilmesiyle nüfus cüzdanlarına ya da pasaportlara ayrı bir “üçüncü cinsiyet” bölümü açılmayacak. İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü yetkilileri, TBMM'nin bu sözleşmeyi onaylamasının, Türkiye açısından doğuracağı fiili bir sonuç olmayacağını söyledi. Bir Genel Müdür Yardımcısı, Hürriyet'in sorusu üzerine şöyle dedi: “Nüfus cüzdanı veya diğer kimlik belgeleriyle bu sözleşmenin bir alakası yok. Üye olan ülkelerin oluşturduğu bir komisyon var. Biz de oraya üyeyiz. Vatandaşların durumlarıyla ilgili belgelerin düzenlenmesine has bir durumdur bu kodlamalar. Dolayısıyla bizim iç hukukumuzda cinsiyetlerle ilgili bir düzenleme olmadığı için, Türkiye'yi ilgilendiren bir durum olmayacak.”

SÖZLEŞME HÜKÜMLERİ

Sözleşme, erkeklik ve kadınlık dışında kalan “üçüncü cinsiyet”in de, uluslararası yazışmalarda “şahsi durum” bilgileri arasında gösterilmesini içeriyor. Sözleşme genel olarak şu hükümleri içeriyor: Ahvali şahsiye belgelerinde yer alan açıklamalar, kodlarla ifade edilmişlerdir. (Erkek 3-4-1, Kadın 3-4-2, Cinsiyeti belirsiz 3-4-3) Bir akit devlet tarafından birinci maddeye uygun olarak düzenlenen her ahvali şahsiye belgesi, diğer akit devletlerin nüfus memurları tarafından hiçbir tercüme gereksiz kabul edilir. İlgili kişinin isteği halinde bu belgede kullanılan kodların anlamı, onu kullanacak devletin resmi dili veya dillerinden birinde açıklanacaktır. Her devlet işbu sözleşmeye katılabilir. İşbu sözleşmenin ekleri, Milletlerarası Ahvali Şahsiye Komisyonu Üyesi devletlerin ve işbu sözleşmeye taraf olup üye olmayan devletlerin temsilcilerinin oybirliğiyle değiştirilebilir. Her devlet onaylamadan sonra herhangi bir zamanda, işbu sözleşmenin milletlerarası düzeyde adına

hareket ettiği ülkelerin bütününde veya bu ülkelerin birinde veya birkaçında uygulanacağını beyan edebilir. Her taraf devlet, sözleşmenin kendi açısından yürürlüğe girmesinden bir yıl sonra, anlaşmayı feshettiğini bildirme yetkisine sahiptir.

Pembe kimlikte Bülent Ersoy başı çekmişti

Ameliyatla cinsiyet değiştirenlere nüfus cüzdanı verilmesi Turgut Özal'ın Başbakan olduğu 1988 yılına rastlıyor. Bakanlar Kurulu 1988 Şubatı'nda yaptığı uzun bir toplantı sonucunda “Cinsiyet değiştirenlere yeni nüfus kağıdı verilmesi”ni öngören Medeni Kanun Yasası'ndaki değişikliği kabul ederek TBMM'ye göndermişti. Yasanın kabulünden sonra, yasa değişikliğinden ilk yararlananlardan biri de Bülent Ersoy oldu. Yasanın çıkmasıyla birlikte Mayıs ayında kadınlığının onaylanması için dava açıp, kadınlığı onaylanan Bülent Ersoy, “Allaha şükür, bundan böyle özlediğim hayata kavuşacağım,” demişti.

TRAVESTİYE KİMLİK VE GENELEV YOK

07/01/2001

Hürriyet

Haber

İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, travestilere genelevde çalışma izni verileceğini açıkladı ama bundan çabuk vazgeçildi. Üst düzey bir Emniyet Genel Müdürlüğü yetkilisi, “Travestilere genelevde çalışma izni kesinlikle verilmeyecek. Ters ilişki ananelerimize aykırı. Devletin ters ilişkiye çanak tutması söz konusu olamaz” dedi.

Travestilere genelev izni tartışması İçişleri Bakanlığı'nın, Sağlık Bakanlığı'yla ortaklaşa hazırladığı fuhuşla mücadele tüzüğü değişiklik taslağı ile gündeme geldi. Taslağı göre, 1961 yılında kabul edilen “Genel Kadınlar ve Genelevlerin Tabi Olacakları Hükümler ve Fuhuş Yüzünden Bulaşan Zührevi Hastalıklarla Mücadele Tüzüğü” kaldırılacak, yerine, “Fuhuşun Kontrolü ve Fuhuşla Bulaşan Hastalıkların Önlenmesine ilişkin tüzük” getirilecekti. Tüzük taslağında, hayat kadınlarına “seks çalışanı” deniyordu. “Seks çalışanı” ise “Fuhuş yapmayı

meslek edinen ve bu nedenle komisyon tarafından tescil edilen kişi” olarak tarif ediliyordu. Aynı tüzükte “fuhuş” ise “Bir kişinin, maddi çıkar karşılığı, değişik kişilerle cinsel ilişkide bulunması” olarak tanımlanıyordu. Bu tüzük taslağı, Tantan tarafından yaklaşık iki ay önce kamuoyuna aktarıldığında, “seks çalışanı” deyimiyse, “Travestilere genelevde çalışma” olanağı getirildiği, böylece bazı cadde ve yolları işgal eden kadın görünümlü erkeklere engel olunacağı öne sürülüyordu.

Devlet, sapık yasa çıkarmaz

Emniyet Genel Müdürlüğü'nde görevli üst düzey bir yetkili, travestilerin genelevde çalışmalarıyla ilgili olarak şunları söyledi: “Olur mu öyle şey. Ters ilişkiye giren, kadın görünümündeki erkeklere genelevde çalışma izni verilir mi hiç?. Tövbe tövbe. Ters ilişki, bizim örf adet ve ananelerimize uymaz. Travestilere kesinlikle genelev izni vermeyeceğiz.”

Aynı emniyet yetkilisi, “Homoseksüel ve travestiye genelevde çalışma izni verilmesini öngören tüzük çıkmayacak. Zaten o taslak aşamasındaydı. Şimdi o taslak yeniden değiştirilerek travesti izni kaldırılıyor. Devlet, hiç öyle sapıklıklara müsaade eder mi? Devlet sapık yasa çıkarmaz” dedi.

Üst düzey yetkili, ameliyatla kadın olan ve transseksüel diye tanımlanan kişilerin tıpkı kadın gibi pembe nüfus cüzdanı aldıklarını ve ancak o zaman bu kişilere genelev izni verildiğini söyledi.

AMELİYATLILARA PEMBE KİMLİK ZATEN VAR

Yetkili, “Ameliyatla kadın olup pembe nüfus cüzdanı alanlar isterlerse genelevde çalışabilir. Çünkü onların her yönüyle kadın olduğuna mahkeme karar veriyor. O zaman kadınların tüm haklarından faydalanabiliyorlar” dedi. Fuhuşla bulaşan hastalıklarla mücadeleyi hedefleyen bu tüzüğe eklenecek bir başka maddeyle, AIDS hastası olan kişilerin fuhuş yapmasına engel olunacak. AIDS hastası olanların, fuhuş yaparak ölümcül hastalığı başkalarına bulaştırmalarına engel olmak için bu kişilerin tedavi ve bakım masrafını devlet üstlenecek. Bu kişiler sürekli gözetim altında tutularak tedavi edilecek. AIDS hastası olduğu

halde geçimini fuhuş yaparak sağlayan kişilere nasıl davranılacağı Sağlık Bakanlığı ile Emniyet Genel Müdürlüğü yetkilileri arasında tartışılıyor.

Üçüncü cins bizde olmayacak

İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan yazılı açıklamaya göre, kişinin “üçüncü cins” olduğunu gösteren 3-4-3 kodu Türkiye’de kullanılmayacak. Bu amaçla nüfus cüzdanında veya Uluslararası Aile Cüzdanları’nda yer alan bilgilerde herhangi bir değişiklik yapılmayacak. Açıklamada, “Travesti, Eşcinsel” gibi tanımlamaları ifade eden 3-4-3 kodu’nun kullanılmayacağı şöyle belirtildi:

“TBMM İçişleri Komisyonu’nda, 4 Ocak 2001 tarihinde kabul edilen, kodlama sistemine göre hazırlanacak belgelerde, üye ülkelerin kendi iç mevzuatlarının öngördüğü bilgilere yer verilecektir. Türk mevzuatında insanların cinsiyeti sadece kadın ve erkek olarak tanımlanmıştır. Mevzuatımızda yer almayan başka bir cinsiyet (eşcinsel, travesti) tanımlamasının gerek ülkemiz resmi makamlarınca düzenlenecek belgelerde yer alması söz konusu değildir.”

Sözleşmede yer alan “3-4-3 kodu”nun yalnızca, “Kendi iç mevzuatında bunu cinsiyet tanımlaması olarak kabul etmiş bulunan ülkeler arasında gönderilen belgelerde kullanılabiliceği” vurgulandı. Açıklamada ayrıca, “Söz konusu sözleşme, sadece üye ülkeler arasında, kişi hallerine ilişkin karşılıklı bilgi vermede kullanılmak üzere düzenlenen belgelerle ilgilidir” ifadesine yer verildi. Bakanlık açıklamasında, “Nüfus cüzdanlarında ve aile cüzdanlarında yer alan bilgilerde herhangi bir değişiklik söz konusu değildir. Ayrıca, yeni tip nüfus cüzdanlarda da mevzuatımızda düzenlenmemiş bir konuya ilişkin herhangi bir bilginin yer alması mümkün değildir” denildi.

TARKAN KEŞKE EŞCİNSEL OLMASAYDI

14/04/2001

Hürriyet

Söyleő

GÜLDEN AYDIN

MEHMET GÜL

Ekonomik krizle politika arasına bir parantez açıp, MHP İstanbul Milletvekili Mehmet Gül'le, eşcinsellik, saçını ve bıyığını boyayan milletvekilleri, şiir ve kadınlardan konuşmayı denedik. Gül, kısa süre önce Fatih Ürek'in kılık kıyafeti ve davranışlarıyla ilgili beyanat vermişti. Kuşadası'na gelen gay gemisine de en çok kızanlardan biriydi. Belli ki bu konularda derin hassasiyeti ve ciddi kanaatleri vardı. Zaten bizim bazı sorularımıza da çok kızdı. Öyle ki Sebati fotoğraf çekemeyeceğini, ben de Mehmet Gül'ün kurt adama dönüşeceğini sandım. Bu arada Tarkan hakkındaki kulaktan kulağa yayılan ama hiçbir zaman resmen beyan edilmeyen en büyük dedikoduyu da şu cümlesiyle kayda geçirdi:

“Keşke Tarkan eşcinsel olmasaydı, onu daha çok severdim”. Ama öfkesi çabuk dindi ve röportaj sağ salim bitti. Hatta Sayın Gül finalde, “Keziban” adını taşıyan kendi kitabından bir şiiri mum ışığında okudu:

“Akşam kuğuya benzemez/Dağlar denize dökülür/Balıklar onları yemez/Deniz suyuna kanmadan.”

MHP milletvekilleri paldır küldür konuşmalarıyla da dikkat çekiyor.

Osman Durmuş'un son beyanatı “Baharda kanı kızışanlar...”?

- Benim açımdan hatalı bir taraf yok ki. Toplum için de hatalı bir taraf yok. Zaman zaman eksikliğimiz olabilir. İki yıldır parlamentodayız. Parlamento adabını, devletle tanışmayı yeni kavramaya başladık. Ben, yeni yeni milletvekilinin gerçek fonksiyonlarını kavramaya başladım. Ama medya bizi anlarsa, MHP'nin uzaydan gelmediğini anlarsınız.

Toplumun Mehmet Gül'ün Fatih Ürek yorumuna ihtiyacı mı var? Milletvekiline mi düştü, Türkiye'nin meselesi bu mu?

- Türkiye'deki herşey, milletvekilinin meselesine girer. Kültür, aile, dış politika, iç politika milletvekilinin konusudur.

Hamasetten bahsediyorum.

- Olur mu canım? Çevreyi korumak ne kadar önemliyse, kültürü ve bazı değerleri korumak o kadar önemlidir. Tavrımı koyuyorum. Homoseksüelliğin, normal olmayan bütün cinsî yapının insan tabiatına aykırı olduğunu düşünüyorum. Kadın erkek için, erkek kadın içindir. Bunun dışındaki tercihler beni ilgilendirmez. Ama bir milletvekili olarak bu insanların tabii istikametinde gitmesini, kendi görüşlerim istikametinde değerlendiririm. Ben, düşüncesi olmak zorunda olan bir insanım.

Milletvekillerinin cinsel tercihler üzerine ahkam kesmesinin erkek seçmenlerinin ruhunu okşamak olduğunu düşünüyorum.

- Canım şimdi bizi feminizm, komünizm tartışmasına çekmeyin. Bakın, olay şu: Ben feminizm gibi şeylerin kompleks nedeniyle olduğunu düşünüyorum.

Konuyu bu yöne çekmeyin. Ben bunları kastetmedim.

- Bu soruyu neden sordunuz peki? Sizin bana sinirlenme hakkınız var ama benim sinirli cevap verme hakkım yok öyle mi? Türklükte de Müslümanlıkta da eşcinsellik yoktur.

Eşcinsellik dinlerüstü bir durum.

-Bazı Müslümanlar eşcinsel olabilir. Ama İslam eşcinselin yanında mıdır, rica ederim şimdi. Fatih Ürek'e sorsam, Müslümandır. Ama İslam eşcinselliği mi emrediyor. Dediğimi ya anlayın ya dinleyin. Eşcinselliğin sapıklıkla ilgisi vardır, tedavi edilmesi gerekir. Kimseyi kafir ya da Müslüman ilan etme hakkına sahip değilim. Ama eşcinselliğin müessese haline gelmesine karşıyım. Konudan konuya atlamayın. Eşcinselin, eroinmanın hakkını savunmak bana düşmez. Her gün medyada eşcinselleri topluma ideal tipler gibi lanse ediyorsunuz. İşte karga sesli Aydın'ı sanki çok güzel sesliymiş gibi sırf homoseksüelliğinden dolayı ikide bir çıkarırsanız...

Sanatçı olmakla cinsel tercihin ne ilgisi var?

-İşte Arto diye biri var. İnsanlara küfrediyor, hakaret ediyor, insanlar çok mutlu. Ben çok mutsuzum, toplumu niye bu hale getirdiler diye. Biz Zeki Müren'e bile, sanat değerinden dolayı tahammül ettik. Eşcinsel olmasına rağmen Tarkan'ın bütün dünyada bizi temsil etmesi, beni mutlu ediyor. Ama keşke Tarkan eşcinsel olmasaydı da başka türlü olsaydı daha çok severdim.

ENTEL YARGILARI

Eşcinselliğe tepkinizin fobik olduğunu düşünmeye başladım!

- Fobik diye meseleyi böyle klasik entellerin bir şeye bağlama yargısına bağlıyorum da ondan. Siz söyleyin, eşcinsellik normal midir, değil midir?

Ben norm koyucu ve koruyucu değilim.

- Güzel. Ben norm koyucuyum. Çünkü beni norm koymam için getirdiler. Medeni Kanunu yapacağım ama ne normal, ne anormal konuşmayacağım öyle mi?

Karı lafı da epeyce konuşuldu?

- Karı da gayet normal. Karı kocadan geliyor. Karının karşılığı herif değildir. Hayat kadını yerine hayat karısı diyor muyuz? Hangi kasıtle konuştuğumuza bağlı. Sana hanımefendi diyerek de hakaret edebilirim.

Demokrasilerde herkes, dünya görüşleri doğrultusunda halka gider. Halk da size oy verir. Benim dünya görüşüm, Müslüman Türk çizgisine bağlıdır. Bu çizgiyi ortaya koyarak yüzde 18 oy almışım.

BIYIK BOYAMAK ZAAFI

Söylediklerinizin ceremesini çektiğiniz oldu mu?

- Tabii, yani herşeyin maliyeti olur. Sizi kırdım mı diye düşünüyorum ama kırmak maksadıyla söylemedim. Bu bizim başımızı belaya uğrattı zaman zaman. Televizyoncu mikrofonu uzattı. Tavrımı belirtirken kastım onlara saldırmak değildi.

Meclis'te saç ve bıyığı siyaha boyalı vekiller ne kadar çok? MHP milletvekillerinden var mı sizin bildiğiniz?

- Benim meselem saçını boyayan vekiller değil. Medyamızda da var saçını, bıyığını boyayan. İnsanın olduğu her yerde insani zaaf lar olabilir. MHP'de var mı hatırlıyorum. Pek ihtiyaç duyduklarını sanmıyorum.

Zannediyorduk ki solcular yaşarsa Türkiye batar. 20 yıl önce hiç düşünmüş müydünüz, bugünlere geleceğinizi?

- Türkiye'nin bu noktaya gelip gelemeyeceğini bile hesaplayamazdık. Zannediyorduk ki solcular yaşarsa Türkiye batar. Onlar da sağcılar yaşarsa Türkiye batar zannediyordu. Şimdi anlıyoruz ki geceyle gündüz kadar birbirimize

muhtacı. Ben, gerçek anlamda demokrat olduğumu düşünüyorum. Topluma alternatif vermenin yolu, zıtlıkları da ortaya koymaktan geçer. Kültür olarak devleti tanıyoruz. Ama pratikte zaman zaman kafamızdakilerle çelişen uygulamalar gördük. Bunlara zor alışacağımızı da biliyorduk. Yolsuzluk ve yoksullukla mücadelede amacımız, Türk milletini güçlü ve mutlu kılmaktı. Koalisyon olduğumuz için çok azını hayata geçirme imkanımız oldu.

Tabanımızın taleplerine tam cevap veremediğinizde onları ikna etmekte zorluk çıkıyor mu?

- Emin olun, tabanımız sanıldığı kadar fanatik değil. Çok çabuk kavrar. İl başkanı olduğum dönemden beni katı bilirler. Ama milletvekili olduğum gece ancak DSP-MHP koalisyonunun olacağını, bunun toplumsal uzlaşma ve iç barışa katkısı olacağını, Sayın Bahçeli ve Ecevit'in tevazuda buluştukları yönleri söylemişim. Tabanımız hiç tepki göstermedi. Bizim tabanımız doğru dedi.

Ecevit, sizin kitleniz tarafından da seviliyor diyebilir miyiz?

- DSP ve MHP, birtakım yolsuzluk ve suiistimallere karşı mücadelede problem olmazlar. Tabii uzlaşmadığımız birçok konular var.

MHP'DE KADINLAR

Bizde kadınlar 12 Eylül öncesi geri planda değildi, zaten yoktu. Üç beş tane kız öğrenci vardı. Kavga döğüş çok olduğu için onları geriye itiyorduk. Erkek grubu olarak arenada yerimizi alıyorduk. Çünkü fazla itibar görmedik bayarlardan. Solcularda daha çok bayan vardı. Şu anda kadınların çok ciddi ilgisi, kadın kollarının güçlenmesi yönünde kanaat var.

MEHMET GÜL İSMİNDEKİ VEKİLİ NEFRETLE KINIYORUM

15/04/2001

Hürriyet

Haber

TARKAN TEVETOĞLU

MHP'li Mehmet Gül'ün, ‘‘Tarkan eşcinsel olmasaydı da başka türlü olsaydı, daha çok severdim’’ sözlerine Tarkan Tevetoğlu'dan sert yanıt geldi. MHP'li vekil

için ‘‘Bilirkişi tavrında konuşuyor’’ diyen Tarkan, Gül’ü nefretle kınadığını belirterek, ‘‘Kendisiyle gereken her şeyi yargı önünde tartışacağım’’ dedi.

MHP Milletvekili Mehmet Gül’ün, Hürriyet Cumartesi'deki röportajda Tarkan için ‘‘Keşke Tarkan eşcinsel olmasaydı da başka türlü olsaydı, daha çok severdim’’ demesi ünlü popçu Tarkan’ı kızdırdı. Tarkan, ‘‘Söz konusu röportajda Mehmet Gül’ün şahsıyla ilgili yaptığı değerlendirmeleri nefretle kınıyorum’’ diyerek sert bir açıklama yaptı. Tarkan, Gül’le yargı önünde herşeyi tartışacağını söyledi.

Mehmet Gül’ün şahsıyla ilgili yaptığı açıklamaları nefret kınadığını belirten Tarkan, konuşmasına sert bir dille devam etti:

‘‘Uzun bir süredir izlediğim ve gözlediğim, Mehmet Gül ismindeki bu milletvekilinin sadece tek bir konuda değer her konuda bir fikri olduğu ve fikirlerini adeta bir bilirkişi tavrıyla ileri sürdüğüdür. Yaklaşık bir aydır Türkiye'deyim. Ülkenin içinde bulunduğu durumu ve vatandaşlarımın sıkıntısını ben de her gün yaşıyorum. Bütün bunlardan kendimce dersler çıkarıyorum ve bu ülkede yaşayan herkes gibi üzüntü duyuyorum. Ülkenin durumu gerçekten vahim bir tablo arz ediyor. İnsanlar ümitsizce sorunlarına çare ararken ben duyarlı bir milletvekilinin hiç bilmediği konularda ulu orta fikir beyan etmesinden daha çok, ülkesinin ve insanların sorunlarına kafa yormasını beklerdim. Söz konusu röportajda Mehmet Gül’ün şahsıyla ilgili yaptığı değerlendirilmeleri nefretle kınıyorum.’’

Mahkemeye veriyorum

Meclis çatısı altında yemin eden bir milletvekilinin din, dil, ırk ve cinsiyet ayrımı yapmaması gerektiğini hatırlatan genç popçu, ‘‘Bu milletin vekili olmak kendi düşüncelerini ‘‘genel doğrular’’ gibi anlatma hakkını hiçbir milletvekiline vermemeli. Milletin vekili öncelikle Meclis çatısı altında ettiği yemine sadık kalmalı diye düşünüyorum. Hiçbir dil, din, ırk, cinsiyet ayrımı gözetmeksizin halkının mutluluğu için çalışacağına yemin etmiş bir milletvekili, bu yemine her durum ve koşulda sadık kalması gerekir. Üstelik yukarıda da belirttiğim gibi bu millet bugün seçip parlamentoya gönderdiği her vekilinden ayrı ayrı yaşadığı sıkıntılarla ilgili somut çözüm önerileri bekliyor’’ dedi.

Mehmet Gül'ü demokratiğin ne demek olduğu konusunda biraz daha kafa yormaya davet ettiğini belirten Tarkan, konuşmasını şu sözleriyle tamamladı. ‘‘Bence ‘‘gerçek demokrat’’ insana, insanlığa, kişilik haklarına, sanata ve sanatçıya saygı duymaktan da geçiyor. Bu konuyla ilgili artık kendisiyle başka hiçbir polemige girmeyeceğim ve tartişılması gereken herşeyi yargı önünde tartişacağım.’’

Zeki Müren için söyledikleri de Tarkan'ı kızdırdı

Amacının konuyu siyasi bir platformda tartişmak olmadığını da söyleyen Tarkan, ‘‘Hiçbir siyasi görüşü ya da oluşumu hedef almıyorum. Sorun sadece kişiseldir’’ dedi. Mehmet Gl'n Zeki Müren'le ilgili, ‘‘Zeki Müren'e bile sanat değerinden dolayı tahammül ettik’’ sözlerini de eleştiren Tarkan, ‘‘Bu ülkenin ve milyonlarca insanın yıllarca hakkında koparttığı bir çok spekülasyona karşın baş tacı ettiği, ‘‘sanat güneşi’’ unvanını verdiği, üstelik şu an hayatta olmayan bir büyük sanatçı için, ‘‘kendisine sanatı için tahammül ettik’’ diyebilmesi nasıl bir anlayiştır bilemiyorum.’’ dedi.

Tarkan, eşcinsel olmasaydı daha çok severdim

MHP'li Milletvekili Mehmet Gl, Hürriyet Gazetesi'ne yaptığı açıklamada, Tarkan için şunları söylemişti: ‘‘Eşcinselliğin sapıklıkla ilgilisi var, tedavi edilmesi gerekir. Eşcinsel olmasına rağmen Tarkan'ın bütün dünyada bizi temsil etmesi, beni mutlu ediyor. Ama keşke Tarkan eşcinsel olmasaydı, başka türlü olsaydı. Onu daha çok severdim.’’

Böyle bir sevgiyi istemiyorum

Mehmet Gl gibi anlayişa sahip olan insanları yurt dışında temsil etmediğini de anlatan Tarkan, ‘‘Mehmet Gl'n beni sevmesi gerekmiyor. Ayrıca böyle bir sevgiyi de istemiyorum. Bana, beni yürekten seven insanların koşulsuz sevgileri fazlasıyla yeter’’ şeklinde konuştu.

GÜL: ÖYLE DEĞİLSEN ERKEK GİBİ DAVRAN

16/04/2001

Hürriyet

Haber

MEHMET GÜL

MHP İstanbul Milletvekili Mehmet Gül, ‘‘Tarkan eşcinsel olmasaydı, onu daha çok severdik’’ sözlerinin ardından, Tarkan'ın da, ‘‘Gül'ü kınıyorum. Kendisiyle her şeyi mahkemede tartışacağım’’ sözlerine karşı yanıtlar verdi. Gül, Hürriyet'e yaptığı açıklamada, ‘‘Tarkan beni mahkemeye verirse, mahkeme sanıyorum onu hastaneye sevkeder. Çocuk sıkıntıya girer. Ben onun, sıkıntıya girmek yerine stüdyoda güzel müzikler yapmasını isterim. Madem eşcinsel değil kliplerinde normal bir erkek gibi davransın’’ diye konuştu. Tarkan dava açarsa, kendisinin de istemediği halde karşı dava açmak zorunda kalacağını söyleyen Gül, davanın konusunu, ‘‘Türk gençliğine kötü örnek olmak ve onu yozlaştıran birtakım gelişmelere alet olmak’’ olarak açıkladı. İbadet gibi kabahatin de gizli olduğunu öne süren Gül, ‘İbadet ediyor mu onu bilmem. Sanatını ön plana çıkarırsın, onu daha çok alkışlayalım’’ diye konuştu. Tarkan'ı bir sanatçı olarak çok başarılı bulduğunu, Müzeyyen Senar'la birlikte çıkardığı Türk Sanat Müziği kasetini de çok beğendiğini anlatan Gül, ‘‘Ben, gizli kalması gereken cinsel tercihini yansıtan görüntüsüne karşıyım. O görüntüye dikkat ederek, bu olumlu çizgisini daha da geliştirmeli. Hedefim Tarkan veya herhangi bir eşcinsel değil. Eşcinselliği popüler hale getirip gençlere iyi örnek diye sunmaya tepkiliyim’’ dedi.

‘‘Tarkan belası’’nı başıma Hürriyet sardı

MHP'li Gül, medyanın, eşcinsellik gibi konularda duyarlı ve sorumlu olması gerektiğini savundu. Gül, sözlerini şöyle sürdürdü: ‘‘Eşcinseller oy verirlere memnun oluruz. Oyun üzerinde eşcinsel yazmıyor. Eşcinsellerin iyi örnek gibi gösterilip topluma ve bilhassa yeni yetişen gençlere model olarak sunulmasına karşıyız. Yoksa, herkesin tercihi, kendisini ilgilendirir. Sanatçı kişiliğini geliştirmiş, Türk müziğine ve kültürüne katkıda bulunanlar, sözlerimden

alınmamalı.” Gül, “Tarkan Belası”'nı başına Hürriyet'in sardığını öne sürerek, esprili bir dille “Bu görüşlerim de gazetede genişçe yer almalı” dedi.

TARKAN SÜRGÜNÜ

21/04/2001

Hürriyet

Haber

Mehmet Gül'ün Avustralya'ya gitmesinin ardında, “Tarkan sürgünü” yorumları yapılıyor. Tarkan'a “eşcinsel”, Derviş'e “Mason” diyen Gül'ü, “Bir süre ortalıkta gözükmeyin” diye MHP lideri Bahçeli'nin gönderttiği söyleniyor.

MHP İstanbul Milletvekili Mehmet Gül'ün, Avustralya'ya gitmesi, siyasi kulislere “Tarkan sürgünü” diye yorumlanıyor. Tarkan'ın MHP kökenli bir aileden gelmesi, Mehmet Gül'ün de sık sık yerli yersiz konuşmalar yapması, sürgünün başlıca nedenleri arasında gösteriliyor.

Dünyaca ünlü pop starımız Tarkan'a “eşcinsel” demesinin ardındaki fırtına durulmadan bir TV programında ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Kemal Derviş için “Masondur, gayri müslimdir” diyen Mehmet Gül, geçtiğimiz günlerde sessiz sedasız Avustralya'ya gitmişti.

Birkaç milletvekili arkadaşıyla birlikte oradaki Türk derneklerinin davetlisi olarak Avustralya'ya gittiği bildirilen Mehmet Gül'ün, aslında Başbakan Yardımcısı Devlet Bahçeli tarafından bu ekibe dahil edildiği iddia edildi.

Bahçeli'nin, “Avustralya'ya gitsin. 1-2 ay orada kalsın” şeklinde talimat verdiği de iddialar arasında. Bu gelişmelerin ardından MHP'li Gül ile mahkemede hesaplaşacağını açıklayan Tarkan'ın telefonları susmak bilmiyor. Hemen her gün, hatırı sayılır kişiler ve milletvekilleri tarafından aranan Tarkan, şu an ne yapacağı konusunda henüz bir karar verebilmiş değil. Dün iki MHP'li milletvekili tarafından yine aranan Tarkan, bu konunun nasıl sonuçlanacağı şeklinde şimdilik bir açıklama yapmıyor. Ünlü sanatçının avukatı Süheyl Atay ise gerekli işlemleri tamamladıklarını, Tarkan'dan gelecek talimatı beklediğini söyledi. Mehmet Gül'ün milletvekili olması nedeniyle ceza davası açılmayacağını belirten Süheyl Atay,

“Eğer tazminat davası açarsak, bugüne kadar açtığımız en büyük tazminat davası 20 milyardır. Şimdi açacağımız dava 20 milyarın üzerinde olur” dedi.

Rizeliler de kızdı: Gül vatanı kurtarsın.

MİLLİYETÇİ Hareket Partisi İstanbul Milletvekili Mehmet Gül'ün, pop müzik sanatçısı Tarkan'ın eşcinsel olduğu yönündeki sözleri, ünlü sanatçının Rize'nin İkizdere İlçesi Rüzgârlı Köyü'ndeki akrabalarını kızdırdı. Tarkan'ın amcasının oğlu Ahmet Tevetoğlu, Mehmet Gül'ün amacının polemik yaratıp gündeme gelmek olduğunu belirterek, “Tarkan bizim evladımızdır. Değil bu köyden, Karadeniz'den Mehmet Gül'ün dediği gibi insan çıkmaz. Mehmet Gül, böyle şeylerle uğraşacağına memleketin işleriyle uğraşsın. Ona verilen asıl görevi yapsın. Zaten ülkeyi böyle şeylerle uğraşarak batırdılar. Önce bunun hesabını versin” dedi. Ahmet Tevetoğlu'nun eşi Fatma Tevetoğlu da, yeğenin asla böyle bir kişiliğe sahip olmadığını söyledi.

Mehmet Bey özür dilerse oğlum affeder.

Günlerdir Tarkan ile Mehmet Gül arasında yaşanan gerginlikte sessiz kalmayı tercih eden anne Neşe Tevetoğlu sonunda patladı. Oğluna çamur atıldığını iddia eden Neşe Hanım, şu açıklamada bulundu: “Tarkan ne zaman Türkiye'ye gelse hep bir şeyler ortaya atılıyor. Ülkesini çok seven, ülkesini dünyada en iyi şekilde temsil eden pırıl pırıl bir sanatçıya bunların yapılmasını adaletsizlik olarak görüyorum. Oğlum 20 yaşına kadar benim kanatlarımın altında büyüdü. Hangi aile çocuğunun böyle olmasını kabul edebilir. Üstelik biz Karadenizli'yiz. Biz de asla böyle bir şey olmaz. Temiz bir çocuğa çamur atmak günahıdır, ayıptır. Kimse oğlumla uğraşmasın. Bizler yıllardır hep sustuk. Ben de konuşmasını bilirim. Ama oğlumun hatırı için sustum.” İnsanların hata yapabileceğini, yanlış kelimeler sarfedebileceğini belirten Neşe Tevetoğlu, “Yapılan hataları insanoğlu affeder. Eğer Mehmet Bey özür dilerse tabii ki bu olay kapanır, gider” dedi.

ÖZEL HAYATA MÜDAHALE

09/06/2001

Hürriyet

Haber

MEHMET GÜL

Gül'den Tarkan için çok özel yorum

Özel tercihi ve özel hayatıyla ilgili fotoğraflarının çalınarak yayınlanması özel hayata müdahaledir. Bu noktada Tarkan haklı 'TARKAN, eşcinsel olmasaydı kendisini daha çok severdik' diyerek uzun süren bir polemğin tarafı olan MHP İstanbul Milletvekili Mehmet Gül, Tarkan'ın erkek arkadaşıyla birlikte çektiği çıplak fotoğrafların yayınlanması ile ilgili olarak, "Özel tercihi ve özel hayatıyla ilgili fotoğraflarının çalınarak yayınlanması özel hayata müdahaledir. Bu noktada Tarkan haklı. Zaten, 'eşcinsel değilim' diyerek de hassasiyetini ortaya koymuştu" dedi.

DOĞAL OLANI SAVUNMALI

Eşcinselliğin ilerilik gibi sunulmasının da yanlış olduğunu öne süren Gül, "Uyuşturucu kullanımının serbest olduğu ülkeler var. Yarın birileri elinde şırınga ile eroin alırsa, bunu da o kişinin özgürlüğü olarak mı yorumlayacağız. Marjinalite her devirde olmuştur. Günümüzün marjinal ülkesi Hollanda. Ama bu ülke diğer ülkelerde eleştiriliyor" diye konuştu. Gül, Türkiye'nin, Avrupa ile aynı tarihi gelişme çizgisine ve aynı değerlere sahip olmadığını belirterek, "Farklı değer yargılarının geldiği noktayı örnek almak; hem yanıltıcı, hem de bunalım kaynağı olur" dedi. İnsan tabiatında doğal ve doğal olmayan şeyler bulunduğuna dikkati çeken Gül, "Çevreyi kirletip doğal dengeyi bozma dünyanın geleceğini karartıyor. Doğadaki bitki ve hayvan neslini korumak zorundayız. AIDS ve Deli Dana gibi hastalıklar, doğallığı bozmanın bedellerinden ikisi. Doğal olandan uzaklaşma normal kabul edilemez. İnsan cinsi hayatı da kendi tabii mecrasında yürümeli. Önce dünyayı yaşanmaz hale getirip, sonra da tedbir aramak insan aklı ile bilim ve uygarlıkla çelişir" diye konuştu. İbadetin de kabahatin de gizliliğini

savunan Gül, ‘‘Popülize edilmesine, her yurttaş tavır almalı. Herkesin çocuğu var’’ diyerek, şöyle devam etti: ‘‘AIDS'liler, uyuşturucu kullanıcıları, bulaşıcı hastalık taşıyanlar karantinaya alınarak, hastalıklarını topluma yaymalarının önüne geçiliyor. O halde, topluma bu anlamıyla mesaj verenler de kendilerini gizlemeli ve karantinaya almalılar. Yapıyorsa kendi tercihi, Allah'la kul arasında. Başkasına zarar vermediği sürece, olabilir. Ama, belli düzeye gelenlerin dikkatli olma, kötü örnek olmama mecburiyetleri var. Bütün bu görüşleri bir bütünsellik içinde verme sorumluluğu da medyaya ait. Bu sadece Mehmet Gül'ün değil, hepimizin meselesi. Bunlar bizim çocuklarımız, kardeşlerimiz. Bunları yok mu edeceğiz, hayır. Ama tam kişilikleri oluşurken çocuklara matahmiş gibi sunulmasına seyirci kalınamaz.’’

YÜRÜMEYE BİLE BAŞLADILAR

Bir süre önce Hürriyet'te eşcinselliğin tedavi edilebileceğine ilişkin bir haber okuduğunu anlatan Gül, ‘‘Yaradılıştan değil de, bu bir yozlaşma ise toplum kendi tedbirini almalı. Normal olmadığının bilinciyle buna bağışıklık kazanmalı. Sokağa çıkıp, yürüyüş yapma noktasına gidenler var. Neyin hakkını istiyorsun, derdin ne’’ diye konuştu.

BEYAZ TÜRKLERDEN SONRA BEYAZ KÜRTLER

05/11/2000

Hürriyet

Söyleşi

AYŞE ARMAN

MURATHAN MUNGAN

Murathan Mungan, yeni bir kavramı tartışmaya açıyor

EYES WIDE SHUT

Doğal olarak bu fotoğrafın daha seçilirken elenmesi gerekiyordu. ‘‘Gözü kapalı fotoğraflar’’ gözü kapalı çöpe atılır! Ama ben bayıldım. İki kişinin, gözleri

kapalıyken, aynı anda gülmeyi başarabilmesi bir senkronizasyon mucizesi. Bizim sizi görebilmemiz imkansız, bari siz bizi görün istedim...

Bir kaç kez tanıştırdık, hep de samimiysiz bir şekilde ‘‘Nasılın?’’yaptık. Ne birbirimizi fazla tanıdığımız ne sevdiğimiz söylenebilir.

Aslında bu röportajı gerçekleştirene kadar da, zorlu anlar geçirmedim değil. Buluşmaya giderken, elimde simit ve aklımda Paranın Cinleri'nde anlatılan adamdan başka bir şey yoktu. Mungan'ın o eski kitabını okurken fark ettim ki, adam akıyor. Yani akarak yazıyor. Röportaj yaparken gördüm ki, konuşurken de farklı değil. Bütün korkularımı boşa çıkardı. Çok sempatikti, çok iyi davrandı. O zaman karar verdim ki, Mungan iyi günündeysen yanındaki insanı ihya eder, uçurur, ama kötü günündeysen. Allah korusun!

Bir gazeteye verdiğiniz röportajda başlığa "eşcinsellik" çıkarılmıştı. Ama yazarlık konuşulurken! Haliyle bu ne lahana turşusu oldunuz. Siz hala neden röportaj veriyorsunuz?

- Bağışlamayı biliyorum! Bu konuda bir kan davası güdersem, kimseyle konuşamayacağımı da biliyordum. Mesela bu röportajı yapma şerefine erişemeyecektik! Esprisi tabii, ciddi şekilde özür dilendi benden.

‘‘Ne var kardeşim gay'im!’’ neden denilemiyor bu ülkede?

- Denilebilir ama konu o değildi. Bir çok insan kendini saklar; ben öyle değilim; dahası okurum beni herşeyimle kabul etti. Gay olduğumu gizlemedim, hile yapmadım, yalan söylemedim. Fakat bir ifşaat gibi kullanmışlardı. Sadece buna vurgu yapmak, başlığa taşımak fena. Ben kitlenmeye karşıyım. Aynı şey yazdıklarım için de geçerli. Bırakın gay kimliğimi, ne öykücü ne de şair kimliğime kitlenmek istiyorum ben. Bir edebiyat figürü olarak ortaya çıkmayı tercih ediyorum.

Bu tür şeyler sadece bizim ülkemizde mi olur?

- Alman medyasıyla da benzer bir şey yaşadım: ‘‘Bakın, ben Kürt değilim. Benim babaannem Kürt’’ diyorum, ertesi gün gazetelerde ‘‘Kürt yazar’’ kimliğiyle yer alıyorum. Sizi bir kutuya hapsedip, o kutu üzerinden borsa işlemi görmenizi istiyorlar.

“Kadın yazar” diye bir şey nasıl yoksa “eşcinsel yazar” diye de ayrı bir kategori olamaz. Değil mi?

- Aynen. Bütün kimlikleri bir tek kimliğe hapsederseniz, hayatın geri kalanını göremezsiniz. O zaman ne olur? Bütün dünyayı “kadın sorunu”, “gay sorunu” olarak algıyorsunuz. Ya da Kürt, Ermeni, Yahudi, her ne iseniz. Baskı gören, eziyet çeken bütün kimlikler, evet her türlü savunma hakkına sahiptir, ama esas olan “kimlik aşırı” bir dünya için mücadele etmektir. En azından ben öyle düşünüyorum. Tamam, “kadın duyarlılığı”denilen şey önemli, çünkü insanların, erkek ve kadın diye yetiştirildiği heteroseksist bir kültürde, elbette kadınlar erkeklerden farklı duyarlılıklara sahipler, ama bu mutlak bir şey değil. Üstelik aşılması gereken bir şey. Benim talip olduğum daha bütüncül bir edebiyat. Mardin’de büyümüş olmanın etkisini yazdıklarımda bire bir görmezsiniz, ama mutlaka vardır. Aynı durum, gay’lik için de geçerli.

“Canım yazarlarsa yazsınlar” diyemez yani insan?

- Hayır çünkü bu sizin yazdıklarınızı daraltan bir şey. Sizi bir hücreye tıkayan bir şey. “Cinsel siyaset ve edebiyat” incelemesi yapıyorum. Taa eski yazarlardan başlayarak, bugüne kadar geliyorum. İtirazım yok, tüm bunlar tartışılması gereken şeyler, tartışılabilir de, ama ortada eşcinsel kimliğinden bu kadar sakınan insan varken, beni buradan yakalayıp manşete çıkarmak pek ahlaksızca!

Neden bir dolu insanın gay olduğunu biliyoruz da, onlar hep öyle değilmiş gibi davranıyor?

- Bu sorunun muhatabı ben değilim! Yattıkları adamlardan utansınlar diyorum. Ayrıca yeri gelmişken, ben yeni bir kavram öneriyorum: “İçkin Eşcinsellik.”

O nedir?

- Cinsel kimliği oluşmamış, ne öyle ne böyle, arada kalmış, su bardağı tam dolsa taşıyacak insanlar...

Latan homoseksüeller!

- Hayır, cinsel kimliği oluşmamış kişilerden söz ediyoruz. Gizli eşcinseller en azından kendilerinin gay olduklarını bilirler. Ama ‘içkin eşcinseller’ öyle değil. Ve heteroseksüel kültür, onları ister istemez heteroseksüel yapıyor. Dolmamışlar. Malzemeleri yetmemiş. Yetseymiş, homoseksüel olurlarmış. İnsanın cinsel kimliğini oluşturan şeylerin bir kısmı tesadüfidir. Ve heteroseksüel kültürün

tesadüfleri, diğlerinden fazla. Şunu demeye çalışıyorum: Aile, okul, ilk seyredilen filmler, okunan romanlar, tüm bunların yönlendirmesiyle kimlikler oluşuyor. Böyle bakacak olursak, bu ülke 'içkin eşcinsel' dolu. Yani repertuar zengin! Nasıl Beyaz Türkler varsa, Beyaz Kürtler de var. Beyaz Kürtler hem siyasi ilişkilerden, medyadan, paradan kaymak yiyorlar, hem de Kürt halkının sıkıntılarından rant istiyorlar. İktidar odaklarıyla ilişkilerini bozmayacaksınız, sonra da mazlum halk adamını oynayacaksınız!

TARKAN VE AHLAK

13/06/2001

Hürriyet

Köşe Yazısı

HADİ ULUENGİN

TARKAN eşcinselmış veya değilmiş, ahlak bab'ında beni hiç ilgilendirmiyor. Yok eğer sizi ilgilendiriyorsa, vah vah vahim hastalığımıza pek üzüldüm... Hem Allah acil şifa versin, hem de aman kendinizi derhal hekime gösterin. Çünkü cinsellik anlayışım şudur ki, ailevi 'ensest' ve cebri şiddet hariç, reşit bireyler arasında gönül rızasıyla gerçekleşen her türlü ilişki yalnız onları bağlar. Bunun tabusu, mabusu yoktur. Diğerlerine de bok yemek düşer!

Fakat, zaman ve mekan göreceliğine rağmen 'toplumsal ahlak' bir vakıadır. Dolayısıyla, 'aykırı cinsellik' (!) yaşayanların, fazla taviz vermeyen ama 'ötekini'nin de çok damarına basmayan bir orta yol tutturmasında fayda vardır. Hepsi bu ve Tarkan'ın cinsel tercihi bana vız gelip, tırıs geçiyor.

* * *

ANCAK, sosyal statüleri ne olursa, 'kamusal' kimlik kazanmış insanların 'özel yönleri', mahrem cinsellikleri de dahil, 'öteki'lerini ilgilendirir. Beni de, sizi de, onu da ilgilendirir... Bu, bütün dünyada böyledir.

Fakat ilginin 'ahlakçılıktan' soyutlanması ve o şahsiyetin konumuna göre kah sosyolojik, kah politik, kah da 'sosyetik' (!) çerçevede kalması gerekir. 'Tarkan olayı'nı (!) da işte bu son çerçeveye sınırlamak gerekiyordu.

Oysa olmadı! Olmadı, çünkü önce MHP milletvekili Mehmet Gül'ün şarkıcının 'gay'liğini vurgulayan 'ahlakياتçı' suçlaması; sonra 'Şıkıdım' şantörünün bunun kesinkes yalanlaması; nihayetinde de medyaya yansıyan fotoğraflar...

En önce şunu belirteyim, tamam tabii ki süttten çıkmış ak kaşık değil ama bu defa kimse Türk basını hafiflikle suçlaya kalkışmasın. Çünkü, nasıl bütün dünyada 'kamusal şahsiyet'lerin 'özel yönleri' 'öteki'lerini ilgilendiriyorsa, çok istisnai durumlar hariç, yine bütün dünyada o fotoğraflar yayınlanırdı.

'Kamulaşmış' bir özel'i iskalayan gazetecilik, gazetecilik olamaz !

* * *

SONRA, Gül'ün suçlamasına gülüp geçemiyorum, çünkü onun yaklaşımı bir yandan ülkemizdeki 'hakim ahlak' (!) zihniyetini yansıtıyor; diğer yandan da, zavallı cehaletiyle eşcinselliği sınıflı toplumla 'açıklamaya' kalkışan Doğu Perinçek adındaki gariban Maocunun 'komünist ahlak' ceberrutluğuyla çakışıyor.

O 'hakim ahlak' (!) ki, Divan şairlerinin 'perçemli oğlan'larından hamam kurnalarının zenne alemlerine uzanan bir mirasla yoğrulmuştur... O 'komünist ahlak' ki, 'kızıl Doktor'un mahpus sefalarıyla taçlandırılmıştır... Geçelim.

İki, ancak bana sorarsanız, Tarkan'ın milletvekiline hitaben 'vallah-ül azim gay değilim' diye 'yüksekten uçması'nın da iler tutar tarafı yoktu. Açık söyleyeyim, cinsel tercihi malum bir Zeki Müren'in ha bre 'şu kadar kadını baştan çıkartım' diye kör kör parmağım gözüne mavra atmasına benzettim.

Tamam anladık, şarkıcı belki imaj kaygısıyla 'ben oyum, ben buyum' diyemez ama, hiç inandırıcı olmayan bir şekilde 'ben o değilim' derse,işte maalesef şapa oturur. Duymazdan gelerek her halde durumu idare edebilirdi...

Tarkan neyse odur, yalnız kendisini bağlar ve diğerlerine bok yemek düşer.

Bu arada, 'gay'lerde beni rahatsız eden bir korungan reflekse değineceğim.

Ahmet Tulgar'ın geçende Ayşe Arman'a söylediği gibi, eşcinselliği az çok malum pek çok 'kamusal şahıs' teyp açıkken başka, kapalıyken başka konuşuyor. Tamam, MHP üyesinin 'hakim ahlak', Maocu cahilin de 'komünist ahlak' zaptiyeliğinden kurtulamamış bir ülkenin insanlarıyız ama, her şeye rağmen bu ülkenin modernleşme süreci bazı şeyleri değiştirdi. Hızla da değiştiriyor...

Bana göre, 'ahlak zaptiyeleri'nin damarına basmak için değil kendi meşru tercihlerini savunmak için, eşcinsellerin daha cesur davranması gerekiyor.

Şaralom şuralomları bile olsa, aynı tercih insanların ekrana çıktığı ve 'gay barların' şehir rehberlerine geçtiği yeni Türkiye'de bu ortam artık var.

Dolayısıyla, 'burası cehennem' diye yakınan Tarkan veya bir başkası, orayı hafiften hafife cennete yönlendirebilmek, sanırım biraz da sizin elinizde!

APPENDIX B

THE NEWS ITEMS OF *MİLLİYET* ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

EŞCİNSEL TURİSTE İZİN YOK!

07/09/2000

Milliyet

Haber

Kuşadası'na bir günlük tur için gelen çoğu Amerikalı 850 gay, polisce Efes'e sokulmadı ve sınırışı edildi. Turistler isyan ederken, rehberler ve esnaf polisle tartıştı. Kuşadası Belediye Başkanı Fuat Akdoğan, turistlerden özür diledi. Turistlerin İçişleri Bakanlığı'nın eşcinsellerin toplu halde gezmelerini engelleyen genelgesi nedeniyle

Efes'e sokulmadığı öne sürüldü.

İsrail'den yola çıkan Amerika, Hollanda, Fransa ve İngiltere'den eight hundred gay turisti taşıyan Tura Gemi Turizm Acentası'na ait Olympie Vuyager adlı gemi, dün saat 14.30'da Kuşadası Limanı'na demir attı. Aralarında bir çift lezbiyen ve dört transseksüelin de bulunduğu sıradışı cinsel tercihli turistler, gemiden inip gümrükte hatıra fotoğrafı çekti.

Turistler daha sonra kendilerini Efes antik kentine götürecek 25 otobüse bindi, Selçuk'a doğru yola çıktı.

Yolda sürpriz

Turist otobüslerinden 17'si Selçuk'a giriş yaptı. Grubun arkasında kalan sekiz otobüs ise, Kuşadası - Selçuk sınırındaki Kuştur tesisleri önünde polisce durduruldu. Neye uğradıklarını şaşırın gay turistlerin limana geri dönmesi istendi.

Talimatın İçişleri Bakanlığı'ndan geldiği belirtilerek, turist otobüsleri limana geri döndürüldü. Gayler'in gemilerine bindirilip geri gönderileceği belirtildi.

Efes antik kenti ve Meryemana Evi'ni gezen diğer grup da dönüşte polis engeliyle karşılaştı. Kuştur'un önünde kontrol noktası oluşturan polis, gayleri taşıyan otobüs şoförlerinin ruhsat ve ehliyetlerini aldı. Otobüsler, trafik polislerinin eskortluğunda Kuşadası Limanı'na getirildi.

Gümrük Müdürlüğü'nde toplanan turistler, çarşıya gidip alışveriş yapmak istediklerini bildirdi, ancak limanın etrafını saran polisler izin vermedi. Sabahın erken saatlerinden itibaren kalabalık gay grubunu bekleyen esnaf da uygulamayı protesto etti.

'Rezil olduk'

Tura Gemi Turizm Acentası Kuşadası yetkilisi Figen Ayan, Emniyet Müdürlüğü ile Kaymakamlık arasında mekik dokuduğunu, Kaymakam Hayrettin Altunok ve İlçe Emniyet Müdürü Gökhan Erdönmez'den net cevap alamadığını bildirdi. Ayan, "Bu bir rezalet, böyle bir olay olamaz. Bundan sonra Amerikalı turist gelmez. Gayler, travestiler toplum ahlakına aykırıysa o zaman Bülent Ersoy'u da sahneden indirsinler" dedi.

Gazetecilerin gümrük sahasına girmesine de izin verilmedi.

Rehber protesto etti

Turistlerle birlikte Efes'ten dönen rehberler ve limanda toplanan esnaf, uygulamayı protesto etti. Türk milleti ve devleti adına turistlerden özür dilemek zorunda kaldıklarını öne süren rehberler, emri verenleri istifaya çağırды. Rehberler, "Kuşadası'nı bitirip bizim ekmeğimizle oynamaya kimsenin hakkı yok" diye bağırdı.

Amerika'nın en büyük iki turizm acentasından Atlantis'in sahibi ve gaylerin Türkiye turunu organize eden Johathan Evrin ise olayı rezalet olarak nitelendirerek, şöyle konuştu:

"Bu olayı protesto ediyorum. Biz hiçbir ülkede böyle bir olay yaşamadık. Geçen hafta başka bir grupta Kuşadası'na gelmiştim. Geçen yılki grubun da

içindeydim, böyle bir olay yaşamadık. Burada açıklama yapacak bir yetkili, bir muhatap da bulamıyoruz."

Bu arada turistler arasında bulunan Atlantalı Drew Cockrell ve Karl Gustafson'un, Olympic Voyager gemisinde kaptan tarafından nikahlarının kayıldığı kaydedildi.

Akdoğan özür diledi

Yaklaşık eight hundred gay turist, akşam saatlerinde ilçeden ayrıldı. Turistlerin tamamı gemiye binerken, Kuşadası Belediye Başkanı Fuat Akdoğan limana giderek, turistlerden özür diledi. Akdoğan, Türkiye turunu organize eden Johathan Evrin'le görüşerek, "Uygulama kesinlikle yerel yönetimlerden kaynaklanmıyor. Özür dileyerek affedilecek bir durum değil. Ama Kuşadası halkı adına sizlerden özür diliyoruz. Çok üzgünüz" dedi.

Evrin de uygulamanın Türkiye'ye yakışmadığını ifade etti.

Gayler'i taşıyan gemi programını bozmadı ve İstanbul'a doğru yola çıktı.

KTO Başkanı şokta

Bu arada Kaymakam Hayrettin Altunok'la görüşen Kuşadası Ticaret Odası (KTO) Başkanı Ali Ergül, gay turistlerin polisçe engellendiğini öğrendiğinde şok yaşadığını belirterek, "Turistleri cinsiyetine göre mi ayıracağız? Turizm Bakanı bunun cevabını verecek" dedi.

KAHRAMANLAR

09/09/2000

Milliyet

Köşe Yazısı

OSMAN ULAGAY

Bilişim Vakfı'nın araştırmasına göre ülkemizde şu anda 5 bin bilgisayar mühendisi bulunmaktaymış. Oysa Türkiye'nin bilişim toplumu olabilmesi için 70 bin bilgisayar mühendisine ihtiyacı varmış. Ülkemizde her yıl bin dolayında yeni bilgisayar mühendisi yetişiyor ancak bunların bir bölümü (herhalde en yetenekli

olanları) yurtdışında iş bulup gidiyormuş. Ülkemizdeki 5 bin bilgisayar mühendisinin bir bölümü yönetici, bir bölümü pazarlamacı, küçük bir bölümü de bilgisayar mühendisi olarak çalışıyormuş. (Aydın Candabak, "Bilişim Toplumu", Hürriyet, 28 Ağustos 2000).

Bilişim 2000 etkinliklerinin sürdüğü bir haftada bu tabloyla ne kadar övünebiliriz (ya da bu tabloya bakarak ne kadar dövünebiliriz) doğrusu bilmiyorum ama farklı alanlardaki "kahramanlarımız"la dilediğimiz kadar övünebiliriz. Onlar vatani ve milleti her türlü kökü dışarıda cereyana ve tehlikeye karşı büyük bir azimle savunarak kendine özgü (yoksa hafif şizofrenik mi desem) bir ülke olarak kalmamızı sağlıyorlar.

Tanrıya şükürler olsun, bu "kahramanlar"ı hemen her alanda görebiliyoruz. Örneğin elin homoseksüellerini, dünya çapında bir çirkinlik abidesine dönüştürüldüğü gerekçesiyle uluslararası turizm şirketlerinin kataloglarından çıkartılan Kuşadası'na sokmayan "kahramanlar"la ne kadar övünsek yeridir. "Bizimkiler bize yeter, bir de elin bilmem nelerini mi bu ülkeye sokacağız", diyen politikacılarımızı da canı yürekten alkışlamamız gerekir.

Helsinki Yurttaşlar Derneği'nin kim bilir hangi sinsi amaçlarla Çanakkale'de (hem de inadına Çanakkale'de) düzenlediği uluslararası eğitim toplantısını son anda yasaklayan "kahramanlar"ı bağrımıza basmayacağız da ne yapacağız? Ya yapılsaydı bu toplantı? "Çanakkale geçilmiş", vatanın stratejik mevzileri yabancıların eline geçmiş olacaktı.

Daha üst makamdakilerin çoğu kez sahiplenmediği bu tür "küçük kahramanlıklar" ı acaba gerçekten alt düzeydeki inançlı "kahramanlar" mı yapıyor, yoksa bunları yönlendiren daha büyük "kahramanlar" mı var, merak ediyorum. Her neyse önemli olan vatanın, milletin böyle "zararlı cereyanlar"dan korunması, kim yapıyorsa elleri dert görmesin.

Laf "büyük kahramanlıklar"dan açılınca dünya özelleştirme (daha doğrusu özelleştirilmeme) literatürüne eşi bulunmaz bir örnek olarak geçmiş bulunan Türk Telekom'un satışına değinmeden edemeyeceğim. Bu olayda o kadar çok "kahraman" devreye girdi, o kadar olay yaşandı ki; her birine madalya vermeye kalksak altın stoklarımız erir. Bu "kahramanlar" sayesinde, uygar dünyada telekom sistemini özelleştirmeyip gözü gibi

koruyan ülke olarak ayrı bir madalya alacağız herhalde. Bu "kahramanlar" sayesinde yıllar içinde milyarlarca dolarlık kayba uğramışız, telefon hizmeti ucuzlayamadığı için internetin yaygınlaşması önlenmiş, hiç umurumda değil vallahi.

YUKARIDAKİLER AŞAĞIDAKİLER...

09/09/2000

Milliyet

Köşe Yazısı

SAMİ KOHEN

Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz geçen salı akşamı bir grup işadami, sivil toplum yöneticileri ve yazarlarla yaptığı toplantıda, Türkiye'nin AB ile bütünleşmesinin "aşağıdan yukarı" baskılar ile hızlanabileceğini söylemiş ve toplumun bu kesiminden destek istemişti.

Kuşkusuz Türkiye'de çağa ayak uydurma, AB ile uyum sağlama konusunda istekli ve kararlı kesimler vardır ve bunlar hükümete ve devlet yöneticilerine bu yönde destek olmaya hazırdır. Yeter ki hükümetin ve devlet yöneticilerinin tüm kesimleri de aynı iradeye sahip olsunlar... Ve de bunu samimi olarak arzuladıklarının açık işaretini versinler.

Ne ilginçtir ki, Mesut Yılmaz bu mesajı verirken, Türkiye'nin iki ayrı yerinden, toplantıda konuşulanların ruhuna ters düşen olayların cereyan ettiği haberi geliyordu.

Bunlardan biri, Çanakkale'de bir sivil toplum örgütünün düzenlediği bir etkinliğin yasaklanması, diğeri de Kuşadası'na inen eşcinsel turistlerin apar topar gemilerine dönmeye zorlanmaları olayı idi...

* * *

İNSAN hakları konusundaki faaliyeti ile tanınan "Helsinki Yurttaşlar Derneği"nin hafta başında Çanakkale'deki "yaz okulu"na katılmak üzere Türklerle yabancı temsilciler bir araya geldiler. Bu arada Ermenistan'dan da davetli olarak gelen bir grup vardı.

Bu etkinliğin engellenmesine gerekçe olarak, Ermenilerin çağrılmış olması gösteriliyor. Tıpkı 2 ay önce Kars'taki o nahoş olay gibi. Öne sürülen sav da aynı: Azerbaycan'ı gücendirmemek lazım...

Dış politika açısından bu tavrın ne kadar doğru olduğu tartışılabilir. Ama asıl mesele, bir sivil toplum kuruluşunun dünyanın gözü önünde düzenlediği bir toplantının dağıtılmasının yanlışlığıdır. Bu tür uygulamalar ancak otoriter rejimlerle yönetilen ülkelerde görülür. Demokratikleşmeye hız vermek ve bu arada Avrupa ile bütünleşmek çabası içinde bulunan ülkelerde değil...

* * *

İKİNCİ olayın "magazin" boyutlarının yanı sıra, ciddi siyasal bir yönü var: Kuşadası'nda eşcinsel turistlerin kente indikten sonra "istenmeyen yabancılar" ilan edilip polis marifeti ile tekrar gemilerine bindirilmeleri, ulusal ve uluslararası olumsuz tepkilere yol açan bir

sorun oldu. Ankara karıştı. ABD harekete geçti. Sonunda Kuşadası'nda "yerel yöneticilerin gafı"nın düzeltilmesine karar verildi ve bu kez aynı yabancılar İstanbul'da önlerine kırmızı halı serilerek ve "Turkish delight" ikram edilerek ağırlandı!

Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu! Bir yandan eşcinselin ecnebisi söz konusu olunca ahlaki değerleri ön plana alan ve polis devleti gibi davranan bir zihniyet... Öte yandan da, "aşağıdan" kaynaklanan bu çarpıklığın bozduğu imajı düzeltmeye çalışan Ankara'nın "tepeden" müdahalesi...

Kuşkusuz bir ülkenin "çağdaşlaşma" düzeyi, eşcinsellere (yerli veya yabancı) karşı tavrı ile ölçülmez. Kopenhag kriterleri içinde de (şükürler olsun) böyle bir "şart" yok!

Ama bu, bir bakıma gene çağ ile ilgili bir "davranış"ın simgesidir. Kuşadası'ndan kovulanlar ne demişler: "Mısır bile bize böyle bir muameleyi reva görmedi"...

Eşcinsellerin de her türlü "insan hak ve özgürlükleri"nden eşit şekilde yararlandığı bir dünyada, bu gerçeği görmezlikten gelmek mümkün değil. Tabii kendi içinize kapanıp dünyadan kopmak istemiyorsanız...

* * *

ŞU son iki olay, Türkiye'nin zaman zaman içine düştüğü tutarsız, hatta çelişkili durumların son örnekleri.

Henüz birkaç ay önce, Güneydoğu'da HADEP belediye başkanlarının utuklanması olayını hatırlayalım. Ve peşinden serbest bırakılmasını...

Ve de bunun dünya kamuoyundaki tepkilerini...

Türkiye çağdaş dünyadaki yerini almak istiyorsa, bu zikzaklara ve tutarsızlıklara son vermek zorundadır. Bunun için de "yukarıdakiler" kadar "aşağıdakiler" in aynı bilinci ve iradeyi sergilemesi gerekiyor...

PARİSLİLER 'HOMO'YU SEÇTİ

19/03/2001

Milliyet

Haber

Fransa'da dün ikinci turu yapılan yerel seçimlerde Paris Anaşehir Belediye Başkanlığı'nı Sosyalist Parti'nin adayı, "gay" politikacı Bertrand Delanoë kazandı. Sosyalistler'le birlikte Yeşiller ve Komünistler'den oluşan sol koalisyonun seçimlerdeki en büyük başarısına imza atan Delanoë, Jacques Chirac'ın kurucusu olduğu Cumhuriyetçi Birlik Partisi'nin Paris Belediyesi'ndeki 22 yıllık egemenliğine de son vermiş oldu.

Delanoë'nin Yeşiller ve Komünistlerle birleştirdiği listeleri, başkentin 20 bölgesinden 86 belediye meclis üyesi çıkardı. Anaşehir Başkan'ını, bölgelerin çıkardığı meclis üyeleri seçiyor ve asgari çoğunluk için 82 üye gerekiyor.

Bu arada sol koalisyon, taşradaki pek çok büyük kenti ise, muhalefet partilerini oluşturan merkez sağ listelerine teslim etti.

EŞCİNSELLİK NÜFUSA GEÇMELİ Mİ?

06/01/2001

Milliyet

Haber

IŞILAY SAYGIN

AHMET ÇAKAR

SEVGİ ESEN

CEMİL İPEKÇİ

AYDIN HASAN

TBMM İçişleri Komisyonu'nun, eşcinsellerin de nüfus cüzdanlarında belirtilmesini öngören Birleşmiş Milletler sözleşmesinin onayına ilişkin yasa tasarısını kabul etmesi, milletvekilleri arasında tartışmaya yol açtı. TBMM İçişleri Komisyonu Başkanı Mehmet Pak'a göre, eşcinsellerin kayda geçirilmesi sadece uluslararası işlemlerde kullanılacak. Nüfus cüzdanlarına işlenmesi söz konusu değil. Dışişleri ise, yasanın Meclis'ten geçmesiyle, uluslararası sözleşmeye bütünüyle uyulmak zorunda.

Yeni hazırlanan nüfus cüzdanlarında ise sadece vatandaşlık numaraları bulunuyor. "Üçüncü cins"e ilişkin bir bilgi yer almıyor. Bu değişiklik ne anlama geliyor? İnsan haklarının ihlaline ya da bir ayrımcılığa yol açabilir mi? İşte değerlendirmeler...

Sevgi Esen - DYP Kayseri Milletvekili

Uluslararası açıdan doğru

Uluslararası konumda düşündüğümüz zaman böyle bir uygulamaya geçilmesinin son derece doğru olacağını görüyoruz. Uluslararası yapı gereği eşcinsellerin durumunun hüviyetlerde belirtilmesi gerekli. Ancak, bizim örf ve adetlerimiz, geleneklerimiz, dini inançlarımız açısından da bu konu düşünülüp ele alınmalı. Bu konu üzerinde toplumca düşünmemiz, tartışmamız gerekir. Bu durumu bütün yönleriyle bir daha düşünmek gerekir.

Ünlü Modacı Cemil İpekçi

Kodlanmaya karşıyım

Dünyada o kadar çok tuhaf şey yapılıyor ki, artık tepki vermiyorum. Benim çocukluğumda Baytekin vardı; çizgi roman. Burada, uzay çağında herkes numaralıydı. Dünyamızda artık insanlar yavaş yavaş bir makinehale dönüşürülüyor. İnsanlar kodlanıyor, fişleniyor. Ben insanlara doğunca ad verilmesine bile karşıyım. Kişi kendi adını, kendi bile seçemiyor.

Kodlamaya ise tamamen karşıyım. Eşcinsellerin numaralanması da hiç hoş değil. Bir insan 10 sene eşcinsel olabilir. Sonra cinsel tercihini değiştirebilir. Bu durumda ne olacak? Sürekli kod mu değiştirecek? Böyle bir uygulama beni rahatsız etmez. Ancak hiç de hoş değil.

Işıl Saygın - ANAP İzmir Milletvekili

Bu hak verilmeli

Bu karmaşık bir konu. Olayın iki yönü var. Birinci yönü eşcinseller son yıllarda çok sayıda arttı. Ankara'nın caddelerinde görüyoruz. Bunlardan bazıları son derece saldırgan. Toplumun huzurunu kaçıran durumlar ortaya çıkıyor. Buna bir çare bulunmalı. Diğer yandan, kendisi zaten çıkıp, "ben eşcinselim" diyor. Zaten durumu ortada. Bunun için hüviyetine de yazılabilir. Avrupa'da eşcinseller birbirleriyle evleniyorlar. Bunlar da bizim insanlarımız. Bunu toplum olarak düşünmemiz gerekir. Bence bu hak onlara verilmeli.

Ahmet Çakar - MHP Meclis İdare Amiri

Kodlama sıkıntı yaratır

Bu kodlama işi sıkıntılı bir durum. Bu Amerikan toplumunda uygun olabilir. Ancak, Türkiye'de eşcinseller açısından insan haklarına aykırıdır. Türk toplumunun ruhen ve bedenen iyi insan modeli bellidir. Erkek erkek; kadın kadın gibi olmalıdır. Çarpık cinsel tercihler yürek yaralayıcı bir durumdur. Kimse böyle olmak istemez. Ancak olanlara da anlayışla bakmalıyız. Onlar da insandır korunmaları ve bu durumun gizli kalması gerekir. Nüfus kağıtlarına işlenmesi, bu insanları incitir; kendi kendini ihbar eden bir suçlu durumuna düşürülebilir. Bu insanların da mahremiyeti var ve özel hayatlarının gizliliği korunmalıdır. Bunu

resmen ortaya koymanın kimseye faydası olmaz. Bu insanların çoğu kendilerinin eşcinsel olduklarının bilinmesini istemezler. Türkiye'nin realitesi içinde mağdur duruma düşebilirler. Uygulama için önce bu insanların görüşlerinin alınması gerekir.

EŞCİNSELLER 3'ÜNCÜ OLMAYI İSTEMİYOR!

08/01/2001

Milliyet

Haber

ALİ EROL

Nüfus cüzdanlarında eşcinsellerin "3. cins" olarak tanımlanmasına Ali Erol isyan etti: "Bu ifade hem çok yanlış, hem de politik"

Türkiye'nin ilk "Gay ve Lezbiyen Araştırmaları Dergisi Kaos GL'nin sahibi Ali Erol, eşcinsellerin "3'üncü cins" olarak tanımlanmasına karşı çıktı.

İçişleri Komisyonu'nun eşcinsellerin cinsel tercihlerinin nüfus cüzdanlarında belirtilmesini öngören Birleşmiş Milletler sözleşmesini onayına ilişkin yasa tasarısını kabul etmesi tepkiyle karşılandı.

'Ali Ali'yi seviyor!'

Erol, "Ben eşcinselim. Aynı zamanda erkeğim. Siz karşı cinse ilgi duyuyorsunuz. Kendi cinsime ilgi duyuyorum. Ben 3'üncü cins nitelemesi hem doğru değil, hem de politik" diye konuştu.

Okullardaki cinsellik dersinin bile psikolojik bir baskı oluşturduğuna dikkat çeken Ali Erol şöyle konuştu:

"Kendini eşcinsel olarak hissetmek ile eşcinsel bir kimlik içinde mücadele etmek farklı bir şey. Yani eşcinselim ama hoca karşıma geçmiş normal ilişkiden bahsediyor. Ben ne yapacağım? Susacağım. Susmak psikolojik işkence değil mi? Ben sapık değilim, ahlaksız değilim. Ancak hocanın sandığı gibi Ali sadece Ayşe'yi sevmiyor. Ali Ali'yi de seviyor."

'MHP bizi şaşırttı'

MHP milletvekillerinin konuyla ilgili uzlaşmacı görüşlerini gazetede okuduklarında çok şaşırdıklarını belirten Erol, "MHP'li Meclis İdare Amiri Ahmet

Çakar'ın eşcinsellerin mağduriyetinden bahseden tek kişi olması çok ilginç. Aslında politik görüşü açısından buna tamamen karşı olacak MHP'lilerin tavırları çok ilginç" dedi.

TRAVESTİLERE AYRI MAHALLE OLUR MU?

08/09/2001

Milliyet

Haber

ÜNAL ERKAN

SEDAT ÖZKAN

HALUK ÖZTÜRKATALAY

ŞEVVAL KILIÇ

İstanbul Emniyet Müdürü Hasan Özdemir, travestiler için ayrı bir mahalle kurulması önerisinde bulundu. Bu önerinin hayata geçmesi, travestiler ve toplum için rahatlatıcı olur mu? Yoksa travestiler toplumdaki izole edilip, fuhuşa daha mı çok sürüklenir? Toplumsal getto yaratmayla mı sonuçlanır? İşte görüşler...

Haluk Öztürkatalay (Beyoğlu Güzelleştirme Derneği Başkan Vekili)

Ayrı mahalle kurulmalı

Bu insanlar, Beyoğlu Belediye Başkanlığım döneminde, yani 1984 -1989'da Cihangir'i mesken tutmuştu. 17 yıldır bu bölgede nasıl mücadele edildiğini iyi biliyorum. Halk ve belediye olarak, bunlarla amansız bir mücadeleye girerek, Beyoğlu dışına atmayı başardık. Beyoğlu dışına atmanın çözüm olmadığını biliyoruz ama, toplumun huzurunu bozuyorlardı. Huzursuzluk, son dönemlerde daha da arttı. Bakan Hasan Gemici'ye yapılan saldırı en iyi örnektir. Çok tehlikeli hale geldiler. İnsan sağlığını da tehdit ediyorlar.

Travestiler için İstanbul'dan uzak bir yer ayrılması ve orada toplu halde barındırılmalarında fayda var. Böylece kontrol altında tutulmuş olurlar. Saldırı ve istenmeyen tatsızlıklar her gün, her gece yaşanıyor. Kimse onlardan durduk yere şikâyet etmez. Ben de Beyoğlu'nda yaşıyorum. Vatandaşlarımız bunların saldırısına uğruyor. Polis, kanun, yasa dinlemiyorlar. Uyuşturucu ve içki aldılar

mi, arabalara ve vatandařlara řiře atıyorlar. Műřteri alıyorlar ve řirkin kavgalar oluyor. Műřterileri pencereden dıřarıya atıyorlar. Ama toplumdan da řok dıřlanmamalıdır. Beyođlu ve Cihangir emlakçılarına haber verdik, artık bu bűlgelerde ev tutmaları műmkűn deđil.

Prof. Dr. Sedat zkan (Psikiyatr)

Depolaştırmak yanlış

Ayrıřtırmayı řok sađlıklı bulmuyorum. Toplumun genel deđerlerine uymayan insanları, apayrı insanlarmıř gibi kűmeleřtirmek, kendilerinin reddedildiđi, dıřlandıđı duygusuna yol aęar. Toplum tarafından hoř gűrűlme ve űretken olma beklentilerini zedeleyici olabilir. Psikolojik rahatsızlıđı olan insanların, műmkűn olduđunca toplum ięinde ve aile yanında űretken olmalarını daha sađlıklı buluyoruz. Depo anlayıřındaki kurum ve kuruluřların dođru olmadıđını dűřűnűyorum. Burada iki yűnlű bir anlařma olması gerekiyor. Birincisi; bu insanların kendi psikolojisi, ikincisi toplumun anlayıřı. Toplumun bu insanları dıřlamayacađı bir anlayıřı geliřtirmek lazım. Özel yařamları toplumun dıřında tutarak ve insanları zorlamadan topluma katmak gerekir. Ayrıřtırma ve depolama mahalleleri oluřturmak ise dođru deđil.

şevval Kılığ (Transseksűel - İnsan Kaynağını Geliřtirme Vakfı

Danışmanı)

Kısa vadede zűm olur

Otoban lűmleri sona erecekse, kısa vadede ayrı bir mahalle kurulması iyi bir řey. Travestiler buraya yerleřtirildikten sonra, onlara iř imkűnı da sađlanmalı. Bu řok önemli. Uzun vadedeyse mahalle kurulması nerisi, kesinlikle fařist bir gűrűř. Sađlıklı domatesleri rűk domateslerden ayırmak gibi bir řey bu. Bunu yaparken, onları toplumdan izole etmeye ęalıřmamalı. Ayrı bir mahalle kurulursa, toplum onlardan rahatsız olmayacak. Tek bařlarına bırakılırlarsa tamamen fuhuřa yűnelebilirler. Öncelikle bu insanları topluma kazandırmaya ęalıřsınlar. İstanbul'da ű bine yakın travesti ve transseksűel var. İř bulamayınca karınlarını fuhuř yaparak doyurmak zorunda kalıyorlar.

Ünal Erkan (DYP Milletvekili)

Onlar toplumun parçası

Dünyada travestiler için ayrı mahalle kurulmasının örnekleri var mı, bilmiyorum. Onlar da toplumun birer parçasıdır. Bunları toplumdan soyutlayıcı, psikolojik yönden dengelerini bozucu uygulamaların doğru olmayacağını düşünüyorum. Toplumun, bunları kabul eder tarzda yaklaşımlarını gerçekleştirmek ne kadar kolaydır bilmiyorum ama, uzaklaştırmak da yanlıştır. Dünyada zaten fuhuşu ortadan kaldıracak organizasyon da yok. Ancak yaygınlaşması önlememişe, bulaşıcı hastalıklardan korunmanın arayışları olmalı. Önemli olan fuhuşa teşvik organizasyonunu etkisiz kılabilmek; tuzak kurma ve zorlama organizasyonlarını ortadan kaldırmaktır. Bu yüzden hepsini bir mahalleye toplamak doğru değil.

TÜRKİYE'DE ÜÇÜNCÜ CİNSİN DURUMU - 4A: TRAVESTİLERİN GENELEVİNE GİRDİK!

25/10/2001

Milliyet

Manşet

Sokaklardan daha güvenli olduğu için genelevde çalışmayı tercih ettiklerini belirten travestiler 5 milyon liradan başlayan vizite ücretini uyguluyor, pazarlıkla fiyatı artırmaya çalışıyorlar. Biz söyleşimizi yaparken müşteriler de gelip gidiyordu. Kimi zaman yarım kalan öyküler, az sonra yeni bir müşterinin beklendiği dar zamanda tamamlanıyordu.

Bir gecede, 102 kişi!

"Bir gecede kaç kişiyle beraber oluyorsunuz?", sorusuna verilen yanıt ise inanılması güç bir rakamı ortaya koyuyordu: "En az 30-40. En fazla ise 102'ye çıkan arkadaşımız var." Genelevde çalışan travestilerden yalnızca ikisi ameliyatlı. Çünkü çoğunun ameliyat olacak parası yok.

‘Karım meğer eşcinselmış’

Semih, eşi kendisinden uzak durduğu için psikoloğa bile gitmiş, kendi kendini yemiş. Şimdi eşinin gerçek eğilimini biliyor; "Eşime de bana da yazık" diyor

"16 yıldır evliyim. Evliliğimizin ilk yıllarından beri, karımla cinsel ilişkimiz çok azdı. Bir kızımız oldu. Karım bana yeterince ilgi, sevgi göstermiyor ve cinsel ilişki söz konusu olduğunda sudan bahanelerle kaçıyordu. Psikoloğa gitmeye başladım, sağlığım bozuldu. Ona sürekli ‘Ne olur nasıl bir erkek olmamı istediği söyle’ diyordum. Sonunda lezbiyen olduğunu öğrendim. Kendimi suçlamayı bıraktım. Artık daha rahatım. Benim yerimde bir başkası olsaydı, olayı sapıklık olarak niteler, karısını ve sevgililerini öldürdü. Oysa bu eşcinsellerin suçu değil ki. Ona da, bana da, kızımıza da yazık. Neden böyle bir dayatmayı yaşadı. Neden! Evli ve eşcinsel olanların bu kimliği kabullenmeden mutlu olamayacaklarına inanıyorum."

‘Lezbiyen kadın erkekleri çekiyor’

Lezask, 20 yaşında, bir lezbiyen. Adana’da yaşayan Lezask, kendini anlatıyor...

"Çocuk yaşta 35 yaş üzeri üç erkek tarafından farklı şekillerde cinsel tacize uğradım. Bunlardan sonra erkek gibi davranmaya, konuşmaya başladım. Ben neydim? Yavaş yavaş en yakın dostuma duyduğum ilginin, kadın öğretmenlerimin derslerinde heyecanımın, kadın dokunuşuyla ürperen bedenimin adını koydum: Ben lezbiyendim. Psikolojik tedaviye başladım. Bir erkekle beraber olmadan bu karara nasıl vardığımı sorguluyordum. Bu nedenle, internette tanıştığım 33 yaşında evli ve bir çocuklu bir adama, isterse cinsel ilişkiye girebileceğimizi söyledim. Türk erkeğinin lezbiyen kadınlara ilgisini keşfetmiştim. Onunla birlikte oldum. Ama asla bir erkeğe duygusal olarak bir şey hissetmiyorum. Bir kadına aşık olup ilişkiyi onda yaşayabilecekken, aşksız bir seks benim için ancak bedenlerin güreşmesini ifade eder. Bu nedenle bir daha bir erkekle beraber olmadım. Olacağımı da sanmıyorum."

AIDS'liler yararına eşcinsel partileri...

Eşcinsel haklarıyla ilgilenen sivil toplum kuruluşları, dünyanın her yerinde çalışmalarını sürdürürebilmek için partiler düzenliyor. Bu partilerden elde edilen gelir, AIDS'li ya da zor durumdaki bir kişiye yardımda kullanılıyor. Ancak bu partilerin adı genellikle 'seks' ve 'uyuşturucu' ile anılıyor. Uğur Alper konuyu şöyle açıklıyor: "Bu sadece bir efsane. Heteroseksüeller de istiyorlarsa partiye alınıyor. Partiler eşcinsellerin bir arada bulunması, dayanışması için yapılıyor. Basına kapalı olmasının nedeni ise birçok eşcinselin cinsel yönelimini ailesinden ve çevresinden gizliyor oluşu. Deşifre olmak en büyük korkuları."

Doğru bilinen yanlışlar

Dünyada ve Türkiye'de eşcinselliğin yeterince tanınmaması nedeniyle pek çok mit ortaya çıkıyor. Bunlardan en yaygın olanları ve gerçeklik payları şöyle:

TÜRKİYE'DE ÜÇÜNCÜ CİNSİN DURUMU - 4B: TRAVESTİLERİN GENELEVİNE GİRDİK!

25/10/2001

Milliyet

Manşet

ELİF KORAP

Eşcinsellerin öğretmenlik yapması sakıncalıdır!

Uzmanlar, kişinin cinsel yöneliminin yaptığı meslekle bir ilgisi olmadığını belirtiyor.

Eşcinseller çocuklara örnek olarak, onları eşcinselliğe yöneltir!

Görüştüğümüz uzmanlar eşcinsellerin çoğunun anne ve babasının heteroseksüel olduğuna dikkat çekerek, cinsel yönelimin örnek alınarak değişmeyeceğini bildiriyor.

Lezbiyen ve geyley çocuklar için bir tehlikedir!

Yapılan araştırmalar, cinsel taciz yapanların büyük oranda heteroseksüel olduğunu ortaya koyuyor.

Ümit (Genelevin sahibi)

Öğretmenlikten fuhuş sektörüne

Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nü bitirdim. Bir süre tarih öğretmeniği yaptım. Ama eşcinselliğim anlaşıldığı için bunu yaptırmadılar. Pastane açtım. Semtte tutunamadım, dışlandım. Sonra travesti kılığında caddelerde fuhuşa başladım. Bu binayı satın alarak travesti arkadaşlarımla burayı işletmeye başladım. Sonra yeniden erkeklığe döndüm. Ruhsatsız çalışıyoruz. Halbuki ruhsat verilse, devlet en azından vergisini alır.

Sezen (35)

'Kocama araba hediye ettim'

Burası daha güvenli, üstelik sokakta aileleri rahatsız etmemiş oluyoruz. Ben otostop yaparak da çalıştım. Merter'de bir arabaya bindim. Bir başka araba bizi takip ediyormuş. 7 kişi oldular. Beykoz'da bir ormanda beni çırılçıplak soydular, gasp edip kaçtılar. Belediye otobüsüyle döndüm. Otobüs şöförü acıdı, gömleğini verdi. Burada bu tür tehlikeler yok. 20 yaşında bir kocam var, kuaför. Onu çok seviyorum. Hediye olarak ona bir Doğan marka araba aldım.

Tuğçe (35)

'Kardeşlerim damga yemesin'

Üç kız kardeşim vardı. 21 yaşında artık eşcinselliğim bilinmeye başlamıştı. Kız kardeşlerimin evlilik çağı gelmişti, onlar da damga yemesin diye evden ayrıldım. Şimdi üçü de evli ve babam hariç hepsiyle görüşüyoruz. İş bulamayınca fuhuşa başladım. 1.5 yıl beraber olduğum bir adamdan birkaç ay önce ayrıldım. Evimi taşıladı, camlarımı kırdı. Üstelik evli ve iki çocuğu var. Geçen hafta savcılığa başvurdum. Çok korkuyorum.

Ebru (47)

'Kocam bilmiyor'

Ben ameliyat oldum. Şu an biriyle resmi nikâhlıyım, ama bu hayata alıştığım için hâlâ geceleri çıkıp travesti olarak fuhuş yapıyorum. Kocam fuhuş yaptığımı bilmiyor.

Aysel

'Beni idam ederler!'

İranlıyım. Ülkemde fahişeler idam ediliyor. Hayatım korku içinde geçiyor. Yakalanıp ÷lkeme iade edilmenin kâbusunu yaşıyorum. Avrupa'ya gitmek için başvurduğum. Yanıt bekliyorum.

TÜRKİYE'DE ÜÇÜNCÜ CİNSİN DURUMU - 4 C : TRAVESTİLERİN GENELEVİNE GİRDİK!

25/10/2001

Milliyet

Dizi

ELİF KORAP

Pek çok kişi fuhuş yapan travestilerin sadece sokaklarda çalıştıklarını sanıyor, onların bir genelevleri olduğunu bile bilmiyor. Oysa, İstanbul'da farklı semtlerde iki kaçak travesti genelevi var. Ve bu genelevlerde toplam 40-50 travesti çalışıyor.

"Türkiye'de Üçüncü Cinsin Durumu" başlıklı yazı dizimiz nedeniyle bir travestiyle röportaj yapıyorduk, bu sırada akşamları sadece travestilerin bulunduğu bir genelevde çalıştığını öğrendik. Sorunlarını dinlemek ve kendileriyle söyleşi yapmak istediğimizi belirtince, genelevi işleten 'Pınar Abla' lakaplı Ümit'i aradı...

Yataklar perdeyle ayrılıyor

Akşam saatlerinde bir taksiyle genelevin bulunduğu bölgeye gittik. İstanbul'un dar sokaklarından birinde üç katlı döküntü bir yapının dar ve dik merdivenlerinde müşteri bekleyen travestilerle karşılaştık. Binanın giriş katı çay

ocağı gibiydi. Üst katlarda ise üç ayrı oda vardı. Kırmızı ampullerle aydınlatılan, ağır bir kokunun hakim olduğu odalara ikişer yatak konulmuştu. Yataklar birbirinden perdelerle ayrılmıştı. Odalardan birinde konuştuğumuz travestiler önce basına duydukları tepkiyi ve güvensizliği dile getirdiler, sonra da yavaş yavaş bize katıldılar.

Aralarında üniversite mezunu olup iyi derecede yabancı dil bilenler vardı. Travesti olduklarından, iş bulamayıp fuhuş yapmak zorunda kaldıklarını anlattılar. Birbirinden ilginç dramlarını dile getirdiler.

"E-5'te olay çıkarmayız"

Burada çalışanlar en büyük dertlerini şöyle aktarıyorlar: "Herkes travestileri E-5'te koşuşturup olay çıkaran kişiler olarak algılıyor. Oysa çoğumuz bulunduğu konumu istemeyen, fuhuştan kurtulmaya çalışan kişileriz".

Sokaklardan daha güvenli olduğu için genelevde çalışmayı tercih ettiklerini belirten travestiler 5 milyon liradan başlayan vizite ücretini uyguluyor, pazarlıkla fiyatı artırmaya çalışıyorlar. Biz söyleşimizi yaparken müşteriler de gelip gidiyordu. Kimi zaman yarım kalan öyküler, az sonra yeni bir müşterinin beklendiği dar zamanda tamamlanıyordu.

Bir gecede, 102 kişi!

"Bir gecede kaç kişiyle beraber oluyorsunuz?", sorusuna verilen yanıt ise inanılması güç bir rakamı ortaya koyuyordu: "En az 30-40. En fazla ise 102'ye çıkan arkadaşımız var." Genelevde çalışan travestilerden yalnızca ikisi ameliyatlı. Çünkü çoğunun ameliyat olacak parası yok.

'Karım meğer eşcinselmış'

Semih, eşi kendisinden uzak durduğu için psikoloğa bile gitmiş, kendi kendini yemiş. Şimdi eşinin gerçek eğilimini biliyor; "Eşime de bana da yazık" diyor.

"16 yıldır evliyim. Evliliğimizin ilk yıllarından beri, karımla cinsel ilişkimiz çok azdı. Bir kızımız oldu. Karım bana yeterince ilgi, sevgi göstermiyor ve cinsel ilişki söz konusu olduğunda sudan bahanelerle kaçıyor. Psikoloğa gitmeye başladım, sağlığım bozuldu. Ona sürekli 'Ne olur nasıl bir erkek olmamı istediği

söyle' diyordum. Sonunda lezbiyen olduğunu öğrendim. Kendimi suçlamayı bıraktım. Artık daha rahatım. Benim yerimde bir başkası olsaydı, olayı sapıklık olarak niteler, karısını ve sevgililerini öldürürdü. Oysa bu eşcinsellerin suçu değil ki. Ona da, bana da, kızımıza da yazık. Neden böyle bir dayatmayı yaşadı. Neden! Evli ve eşcinsel olanların bu kimliği kabullenmeden mutlu olamayacaklarına inanıyorum."

'Lezbiyen kadın erkekleri çekiyor'

Lezask, 20 yaşında, bir lezbiyen. Adana'da yaşayan Lezask, kendini anlatıyor...

"Çocuk yaşta 35 yaş üzeri üç erkek tarafından farklı şekillerde cinsel tacize uğradım. Bunlardan sonra erkek gibi davranmaya, konuşmaya başladım. Ben neydim? Yavaş yavaş en yakın dostuma duyduğum ilginin, kadın öğretmenlerimin derslerinde heyecanımın, kadın dokunuşuyla ürperen bedenimin adını koydum: Ben lezbiyendim. Psikolojik tedaviye başladım. Bir erkekle beraber olmadan bu karara nasıl vardığımı sorguluyordum. Bu nedenle, internette tanıştığım 33 yaşında evli ve bir çocuklu bir adama, isterse cinsel ilişkiye girebileceğimizi söyledim. Türk erkeğinin lezbiyen kadınlara ilgisini keşfetmiştim. Onunla birlikte oldum. Ama asla bir erkeğe duygusal olarak bir şey hissetmiyorum. Bir kadına aşık olup ilişkiyi onda yaşayabilecekken, aşksız bir seks benim için ancak, bedenlerin güreşmesini ifade eder. Bu nedenle bir daha bir erkekle beraber olmadım. Olacağımı da sanmıyorum."

AIDS'liler yararına eşcinsel partileri...

Eşcinsel haklarıyla ilgilenen sivil toplum kuruluşları, dünyanın her yerinde çalışmalarını sürdürebilmek için partiler düzenliyor. Bu partilerden elde edilen gelir, AIDS'li ya da zor durumdaki bir kişiye yardımda kullanılıyor.

Ancak bu partilerin adı genellikle 'seks' ve 'uyuşturucu' ile anılıyor. Uğur Alper konuyu şöyle açıklıyor: "Bu sadece bir efsane. Heteroseksüeller de istiyorlarsa partiye alınıyor. Partiler eşcinsellerin bir arada bulunması, dayanışması için yapılıyor. Basına kapalı olmasının nedeni ise birçok eşcinselin

cinsel yönelimini ailesinden ve çevresinden gizliyor oluşu. Deşifre olmak en büyük korkuları."

Doğru bilinen yanlışlar

Dünyada ve Türkiye’de eşcinselliğin yeterince tanınmaması nedeniyle pek çok mit ortaya çıkıyor. Bunlardan en yaygın olanları ve gerçeklik payları şöyle:

Eşcinsellerin öğretmenlik yapması sakıncalıdır!

Uzmanlar, kişinin cinsel yöneliminin yaptığı meslekle bir ilgisi olmadığını belirtiyor.

Eşcinseller çocuklara örnek olarak, onları eşcinselliğe yöneltir!

Görüştüğümüz uzmanlar eşcinsellerin çoğunun anne ve babasının heteroseksüel olduğuna dikkat çekerek, cinsel yönelimin örnek alınarak değişmeyeceğini bildiriyor.

Lezbiyen ve geyler çocuklar için bir tehlikedir!

Yapılan araştırmalar, cinsel taciz yapanların büyük oranda heteroseksüel olduğunu ortaya koyuyor.

Ümit (Genelevin sahibi)

Öğretmenlikten fuhuş sektörüne

Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü’nü bitirdim. Bir süre tarih öğretmenliği yaptım. Ama eşcinselliğim anlaşıldığı için bunu yaptırmadılar. Pastane açtım. Semtte tutunamadım, dışlandım. Sonra travesti kılığında caddelerde fuhuşa başladım. Bu binayı satın alarak travesti arkadaşlarımla burayı işletmeye başladım. Sonra yeniden erkekliğe döndüm. Ruhsatsız çalışıyoruz. Halbuki ruhsat verilse, devlet en azından vergisini alır.

Sezen (35)

‘Kocama araba hediye ettim’

Burası daha güvenli, üstelik sokakta aileleri rahatsız etmemiş oluyoruz. Ben otostop yaparak da çalıştım. Merter’de bir arabaya bindim. Bir başka araba bizi

takip ediyormuş. 7 kişi oldular. Beykoz'da bir ormanda beni çırılçıplak soydular, gasp edip kaçtılar. Belediye otobüsüyle döndüm. Otobüs şöförü acıdı, gömleğini verdi. Burada bu tür tehlikeler yok. 20 yaşında bir kocam var, kuaför. Onu çok seviyorum. Hediye olarak ona bir Doğan marka araba aldım.

Tuğçe (35)

'Kardeşlerim damga yemesin'

Üç kız kardeşim vardı. 21 yaşında artık eşcinselliğim bilinmeye başlamıştı. Kız kardeşlerimin evlilik çağı gelmişti, onlar da damga yemesin diye evden ayrıldım. Şimdi üçü de evli ve babam hariç hepsiyle görüşüyoruz. İş bulamayınca fuhuşa başladım. 1.5 yıl beraber olduğum bir adamdan birkaç ay önce ayrıldım. Evimi taşladı, camlarımı kırdı. Üstelik evli ve iki çocuğu var. Geçen hafta savcılığa başvurdum. Çok korkuyorum.

Ebru (47)

'Kocam bilmiyor'

Ben ameliyat oldum. Şu an biriyle resmi nikâhlıyım, ama bu hayata alıştığım için hâlâ geceleri çıkıp travesti olarak fuhuş yapıyorum. Kocam fuhuş yaptığımı bilmiyor.

Aysel

'Beni idam ederler!'

İranlıyım. Ülkemde fahişeler idam ediliyor. Hayatım korku içinde geçiyor. Yakalanıp ülkeme iade edilmenin kâbusunu yaşıyorum. Avrupa'ya gitmek için başvurdum. Yanıt bekliyorum.

YARIN

- İslam'da eşcinsellik
- Ünlü eşcinseller: Virginia Woolf, Michelangelo, Oscar Wilde, Michel Foucault, Tennessee Williams, William Shakespeare...
- Serkan Zihli'nin 3 yıllık araştırmasından ilginç veriler: Son bir yılda 104 eşcinsel Türk, Hollanda'ya iltica etti.
- Leyla (25 yaşında, travesti): "Polis, yanımdaki adama, 'Sakalından utan hacı amca, bunlarla mı beraber oluyorsun?' dedi. O polis, benim babamdı."

BEN TRAVESTİYİM HAYVAN DEĞİL

28/02/2002

Milliyet

Haber

Bıçakladığı adam ölünce cezaevine düşen travesti Öykü, "Beni bir hücreye kapattılar. 24 saat yalnızım, kendimi hayvan gibi hissediyorum" diye isyan ediyor.

Öykü takma adlı travesti Oktay Çetinoğlu cinayet suçundan 20 aydır cezaevinde. Manisa Özel Tıp Kapalı Cezaevi'nde kalan Öykü'nün en büyük derdi yalnızlık. Çünkü; kendisine kalacak uygun koğuş bulunamadığı için bir anlamda hücre cezası çekiyor. Öykü gönderdiği mektupta, tüm travestilerin çığılığını yansıtıyor: "Eğer bakanlık benim 20 aydır tek kalmamı onaylıyorsa zaten çırpınışlarım boşuna. Terörist kabul edilen insanlar bile sürekli tek kalmamak için haykırıyor. Bu resmen tecrit."

'Bakanlık yanıt vermedi'

İlk kaldığı cezaevinde tacize uğradığını söyleyen Öykü, üç kez intiharı denemiş. TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na, Adalet Bakanlığı'na başvurularda bulunarak durumu aktaran Öykü, hiçbir yanıt alamamış, şu an bulunduğu cezaevinde tek başına bir odada cezasını çekiyor. Öykü yaşadıklarını anlatıyor:

'Burada elim kolum bağlı'

"İlk sekiz ay tam anlamıyla bir cehennemdi, kendimi kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissediyordum. Burada ise tek kişilik bir koğuştaki kalıyorum. Hani şu televizyonda gösterilen F tipi sistemini andırıyor. Genelde vaktimi, hayatımı anlatan bir roman yazarak geçiriyorum. 24 saat boyunca insanın yalnız kalması korkunç bir duygu, sadece görevlilerle birkaç kelime konuşabiliyorum. Buradaki etkinliklere katılamıyorum. Konuyu İnsan Hakları Mahkemesi'ne de taşıyabilirdim, ama burada elim kolum bağlı. Yine önceki cezaevinin şartlarında bir yere gitsem sesimi kime duyuracağım? Bizi yok sayıyorlar."

Bakanlık ne diyor?

Adalet Bakanlığı, konuyla ilgili sorularımıza 22 gün sonra verdiği yanıtta şöyle diyor: "Travesti ve eşcinsel olan hükümlü ve tutuklular oda sistemine göre inşa edilmiş cezaevlerimizde, erkek ve bayan hükümlü ve tutuklulardan ayrı olarak barındırılmaktadır. Yerleştirildikleri mekanlar dışında kendilerine herhangi bir şekilde özel bir uygulama yapılmamaktadır."

'Dostumu korumak için katil oldum'

Öykü, cezaevine girişini şöyle anlatıyor: "Seda adlı bir dostumla yaşıyorduk. Bir gün Seda'nın bir arkadaşı geldi ve onu dövmeğe başladı. Mutfaktan bıçak alıp rastgele salladım. Adam yaralandı. Arkadaşları hastaneye götürdü. Kan kaybından ölmüş. Ben cezaevine girince Seda da öldürüldü."

Hepsinin akıl sağlığı tehlikede

ÖYKÜ'nün avukatı Rıfat Öztürkoğlu, konuyla ilgili şöyle konuşuyor: "Öykü ilk kaldığı cezaevinde tacize uğruyordu. Şimdi bir hücrede tek başına kalıyor. Bu, Türkiye'deki travestilerin kaderi. Suçları ne olursa olsun akıl sağlıkları tehlikeye atılacak şekilde yalnızlığa mahkum ediliyorlar. F tipi bile daha iyi. Koğuşta taciz riski var, hücrede ise delirme riski... Bakanlık konuya çözüm aramalı."

Yurtdışında hiç ayırım yapılmıyor

AVRUPA'da hükümlüler için oda sistemi uygulandığını vurgulayan Avukat Cengiz Hortoğlu, şunları söylüyor: "Travestiler için Avrupa'da bir ayırım gözetilmez. Meslek edinme kursuna gidemez diyemezsiniz. Zaten amaç topluma kazandırmaya çalışmak. Travestileri hücreye koymak, sosyalleşmesine izin vermemek ancak psikolojisini bozar. Cinsiyetin göz önüne alınmaması gerek."

MEHMET GÜL: 'HAKLI ÇIKMAK İSTEMEZDİM!'

09/06/2001

Milliyet

Haber

MEHMET GÜL

Eşcinsellik tartışması nedeniyle Tarkan'la arası açık olan MHP İstanbul Milletvekili Mehmet Gül, sanatçının medyada yayınlanan fotoğraflarının "özel hayatı ihlal" anlamına geldiğini söyledi. Olaydan rahatsız olduğunu anlatan Gül, Tarkan'a şöyle seslendi: "Tarkan'ın özel hayatı ihlal edildi. Bunu doğru bulmadığımı özellikle söylüyorum. Yayınlanmamasını tercih ederdim. Fotoğrafları görünce, bir ara 'nerede kalmıştık' demek geçti içimden. Haklı çıkmak istemezdim. Haklı çıkmak sadece nefsimi tatmin eder."

GÜL GİBİ

21/04/2001

Milliyet

Köşe Yazısı

CAN DÜNDAR

Yıllar önce Cumhuriyet'ten Oral Çalışlar, PKK'lı Abdullah Öcalan'a eşcinselliği sormuş ve şu yanıtı almıştı:

"O bir hastalıktır. Doğada, hayvanlar ve bitkiler aleminde böyle olaylar çok azdır. Ahlaki tedbirler alınıp bu tercih sınırlandırılmalıdır".

Geçen hafta Hürriyet'ten Gülden Aydın MHP'li Mehmet Gül'e eşcinselliği sordu ve şu yanıtı aldı:

"Eşcinselliğin sapıklıkla ilgisi vardır. İnsan tabiatına aykırıdır.

Türklükte de, Müslümanlıkta da eşcinsellik yoktur. Tedavisi gerekir".

Acaba "heteroseksistler" için de şöyle bir genelleme yapılabilir mi?

"Otoriter eğimlilerde homofobi (eşcinsel alerjisi) yaygındır".

* * *

Tarkan'ın mevcut görüntüsüyle gençlere kötü örnek olduğunu söyleyen Gül, iyi ki milattan önce yaşamamış; yoksa Atinalı eşcinsel filozof Sokrates'i de öğrencisi Platon'a kötü örnek olduğu gerekçesiyle yola getirmeye kalkar ve kendi dayandığı sağcı düşüncü, felsefi dayanaklarından yoksun bırakırdı.

Komutan olsa, sırf erkeklerden hoşlanıyor diye Büyük İskender üzerine seferler düzenler, fetihleri engelleyerek insanlığın rotasını değiştirirdi.

Allah muhafaza, Rönesans devrinde yaşasa Michelangelo, "Davud" heykelini yapamazdı, Leonardo da "Mona Lisa" tablosunu...

Shakespeare'i homoseksüel diye linç ettirmiş olacağından edebiyat tarihinde "Kral Lear" diye bir başyapıt da olamazdı.

Gül, 19. yüzyılda yaşasa Oscar Wilde'ı eşcinsel ilişkiden yargılayan jüride yer alırdı hiç kuşkusuz...

Andre Gide'i hem erkekleri seviyor, hem de Marksist diye iki kez astırır, Marcel Proust'u bir erkek genelevi kurma fikrinden dolayı meydanda yaktırırdı.

Muhtemelen lezbiyen ihbarıyla Florence Nightingale'i şifa dağıttığı hastaneden kovdurur, Virginia Woolf'u intihar için seçtiği Ouse Nehri'nde boğdururdu.

Düşünsenize, insanlık tarihine Gül gibiler hükmediyor olsa Tchaikovsky "Pathetic Senfoni"yi, Foucault "Deliliğin Tarihi"ni yazamayacaktı.

Pasolini "Sodom'un 120 Günü"nü çekemeyecek; Rock Hudson "Dev"de, Marlene Dietrich "Sarışın Venüs"te oynayamayacaktı.

Kortlarda Martina Navratilova'yı, sahnelerde Rudolf Nureyev'i izleyemeyecek, Freddie Mercuri'yi dinleyemeyecektik.

Gül'ün inançlarını zedelememek için Türklerin ve Müslümanların mahrem tarihine, "Bahname"lerdeki "civan" tasvirlerine, "Dellakname"lerdeki hamam sefalarına, saraydaki "sakal besteleri"ne girmiyorum bile...

Türk gençlerine kötü örnek olmasından korksak, "Ey tanrısal Şems, senden gebe kalmış gönlüm" diye mısra döktüren Mevlana'yı nasıl okullarda okuturduk?

* * *

İtiraf edeyim ki, ben Tarkan'ın kliplerinde zararlı bir "sapma" görmüyorum, ama mesela Che şapkasıyla kurt işareti yapanlarda ya da TV yayınında parlattığı

bakana program arasında küfredenlerde ciddi sapmalar müşahede ediyorum ve bunların gençlere çok kötü örnek olduğunu düşünüyorum.

Neyse ki, insanlık uzun mücadeleler sonucu farklı cinsel tercih ve davranışları lanetlemekten vazgeçti ve tepkiler, insanları cinsel farklılığından dolayı yargılayan otoriter norm koyuculara döndü.

Öyle olmayıp da Gül gibiler kazansa, dünya pek pirüpak ve külliye heteroseksüel bir diyar olacaktı kuşkusuz, ama emin olun aynı zamanda çok sıkıcı ve kavruk bir gezegen olarak tarihe geçecekti. Hepimiz tam anlamıyla "Gül gibi" yaşayıp gidiyor olacaktık.

Neyse ki tarihte sadece Gül gibiler değil, Tarkan gibiler de var oldu ve insanlık onlar sayesinde, farklılığın zenginliğini ve yaratıcılığını keşfedebildi.

Belki de o yüzden - ve ne mutlu ki - bugün dünyada Türkiye denince akla Mehmet Gül değil Tarkan geliyor.

APPENDIX C

THE NEWS ITEMS OF *RADİKAL* ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

GAY TURİZMİ ÜLKE BÜTÇESİ GİBİ

09/09/2000

Radikal

Haber

Kuşadası'na girmelerine izin verilmeyen gay ve lezbiyenlerin turizm için harcadıkları para pek çok ülkenin iştahını kabartıyor: 30.5 katrilyon lira. Olympic Voyager gemisi ile tura çıkan, ancak Kuşadası'nda gemiden inmelerine izin verilmeyen gaylerin lezbiyenlerle birlikte dünya turizminde 47.3 milyar dolarlık (30.5 katrilyon lira) bir Pazar oluşturdukları ortaya çıktı. Türkiye'nin yıllık bütçesi ise yaklaşık 46 katrilyon lira. İnternette yayımlanan 'turizm gazetesini.com' araştırma birimi tarafından, ABD'nin San Francisco kentinde yaşayan 2 bin 100 gay ve lezbiyenle e-mail yoluyla gerçekleştirilen anket, ilginç sonuçlar ortaya koydu. Turizm sektöründe faaliyet gösterenlerin iştahını kabartan anket sonuçlarına göre, gay ve lezbiyen turistler, ABD ve Avrupa'da çeşitli sektörler için ciddi bir pazar oluşturuyor. Anket, gay ve lezbiyenlerin diğer tatilecilere göre beş kat daha fazla seyahate çıktıklarını ve ortalamanın çok üzerinde para harcadıklarını ortaya çıkardı.

Yüzde 10'luk pay

Anket sonuçlarına göre, gay ve lezbiyenler 1999 yılında, tüm seyahat endüstrisinin yüzde 10'una tekabül eden 47.3 milyar dolar harcadı. Gay ve lezbiyenlerin daha sık seyahate çıkmakla kalmadığı, hem daha fazla paraharcadıkları hem de egzotik turizm merkezlerini tercih ettiklerinin ortaya

çıkığı ankete katılan eşcinsellerin yüzde 65'inin internet kullanıcısı olduğu, yüzde 62'sinin de tatillerini internet üzerinden satın aldıkları belirlendi. Araştırmaya ilişkin raporun son bölümünde, eşcinsellerin seyahat endüstrisi içindeki payını dikkate alan, İngiltere'deki Freedom Airways'in kurucularından Martin Langham'ın, yalnızca eş.

ÇAĞDAŞ DUYARLIKLAR

08/09/2000

Radikal

Köşe Yazısı

HALUK ŞAHİN

Kuşadası işte şimdi şapa oturdu! İşte şimdi hapyı yuttu! İşte şimdi kapısına 'kapalı' levhasını asabiliriz! Karadenizli müteahhitlerden, çirkin yapılaşmadan, mafyadan paçasını kurtarsa da, tur operatörlerinin boykotunu kırmayı başarsa da, bu sefer işi bitiktir! Bu yaz "Eyvah artık turist gelmiyor" diye kıvranan Kuşadası yetkilileri (ya da 'gay'lerin gemiden kasabaya inmesine izin vermeyen o vatan kurtaran aslanlar) hiç gazete okumuyorlar mı? Hiç televizyon seyretmiyorlar mı? Nasıl bir dünyada yaşadığımızın farkında değiller mi? Şu 'ahir' zamanda, dünyanın en örgütlü, en sesi yüksek, hatta en şirret lobisini karşlarına almanın ne gibi sonuçlar doğurabileceğini düşünmediler mi? Örneğin, geçenlerde Amerika'da bir beysbol maçı sırasında öpüşen iki kadın eşcinseli stadyumdan çıkaran kulübün yetkililerinin, bu 'skandal'ı unutturmak ve kendilerini affettirmek için neler yaptıklarını okumadılar mı? En son okuduğumda, 5 bin eşcinselle bir maç için bedava bilet vermişlerdi. Belki o zamandan bu yana tümüne mevsimlik giriş kartı da vermişlerdir! Koskoca New York Times'ta okudum: Bizim işgüzarlar, Kuşadası'nda, çoğu Amerikalı olan eşcinselleri engelleyince, Ankara'daki Amerikan diplomatları derhal Dışişleri Bakanlığı'na bir protesto notası vermişler! Amerikalıların 'cinsel yönelimleri nedeniyle kötü muameleye tabi tutulduklarını' belirtmişler. Yapılanları kaygı verici bulduklarını vurgulamışlar. Konu mizaha çok uygun ama, kalemimizi (dilimizi, otoritemizi, fırçamızı) çağın gerektirdiği duyarlıklara göre denetlememiz gerekiyor. Yepyeni bir dünyada yaşamaktayız.

Eskiden kolayca yapabileceğimiz bazı şeyler bugün yapılamıyor, yapılırsa kocaman skandallara neden olabiliyor. Amerika'da cinsel ayrımcılık ya da ırkçılık kokan bir cümleyi ağızdan çıkarmanın siyasal kariyeri sona eriyor. Buna eşcinsellerle ilgili ifadeler de dahil, çünkü 'gay'ler ABD'de ve birçok Avrupa ülkesinde 'üçüncü seks' olarak yasal güvenceler elde etmeyi başardılar. Medya ve sanat dünyasındaki kabarık sayıları sayesinde kamuoyunu etkilemeyi çok iyi başarıyorlar. Türkiye de bu dünyanın bir parçası. Hele Kuşadası, ekmeğini bu dünyadan gelecek turistlere bağladığına göre, daha da parçası...

Çağımızın duyarlıklarına kulak kapatacak olursak, müzmin baş ağrılarımız haline gelen Rum ve Ermeni lobilerinin yanı sıra başka lobilerin de ağzına sakız oluruz. Kuşadası'ndaki olayın hangi boyutlara ulaştırıldığını ve Türkiye'ye nelere patladığını hep birlikte göreceğiz. Ama aynı şey ırkçılık açısından da başımıza gelebilir. Günümüz dünyasında bir zenci futbolcuya 'Yamyam' dersiniz, bunun çok ağır bedelini ödemedi kurtulamazsınız. Romanyalı esmer bir antrenörü 'Çeribaşı' diye aşağılarsanız, bu lafı size yedirirler! Günümüz dünyanın duyarlıkları ve gerçekleri böyledir. Sizin hoşunuza gitse de, gitmese de böyledir. Bunu anlamayanların vay haline!

TRAJİK VE KOMİK

09/09/2000

Radikal

Köşe Yazısı

TÜRKER ALKAN

Önce neden 'gay' sözcüğünü böyle kolayca kabul ettik, kırk yıllık dostumuzmuş gibi hemen kullanmaya başladık, onu anlamak zor. 'Eşcinsel' veya (zaten yerleşmiş olan) 'homoseksüel' varken, neden 'gay'? 'Gay'in asıl anlamı 'neşeli'dir. Ama izmir'de karaya ayak basamayan 'gay'lerin pek neşesi kalmadı sanırım. Gene de adamlar efendiliklerini bozmadılar, İstanbul'a çıkarken ters bir laf etmediler. Hermann Hesse, "Sözcükler birer maskeden ibarettir," diyordu, "gerçek anlamları gizlerler. Onların altına bakabilmek gerekir." Davranışlar da çoğu kez birer maske değil midir? Asıl niyetlerimizi, gerçek eğilimlerimizi gizleyen birer maske.

'Gerçek biz'i görebilmek için o maskenin altına bakmakla yarar var. Dün, Sivas olayları davasının gerekçeli kararı yayımlandı. "Dua okuyarak insan yaktılar," dendi, "Türk-İslam tarihinin en vahim olayıdır," dendi. Hepsine katılıyorum. Dehşet verici bir olaydı ve mutlaka en ağır biçimde cezalandırılması gerekiyordu. Sivas'ta neden insanları yaktılar? 'Bizden' olmadığı için. 'Bizim' değerlerimize, dünya görüşümüze ters düştüğü için. 'Bizi kışkırttıkları' için... Gözlerini kırpmadan yaktılar. Feci birolaydı. İzmir'de kovup İstanbul'da kırmızı halı sererek karşıladığımız 'eşcinsel turistler' olayı ise öyle feci bir şey değildi. Hatta eğlenceli yanları vardı. Eşcinsel turistler polis koruması altında dolaşmışlar. "Bizim erkeklerden mi koruyorlar acaba," diyenler oldu. MHP'li Gül durumu veciz bir şekilde ifade etti: "Bizdeki eşcinseller zaten bize yetiyor, bir de ithal mi edelim? Bırakacakları birkaç kuruşun hiç önemi yok!" İşi salt para ve turizm açısından görürseniz, elbette haklısınız. Hele hele milli değerlerimizin, ahlakımızın korunması, saf Türk ırkının gen yapısının muhafaza edilmesi gibi dertlerimiz varsa, zaten hiç turist sokmamak gerekir. (Bir ara Refah Partisi bu görüşü savunmamış mıydı? Nedense iktidara gelince görüş değiştirmişlerdi.) Ama işin bir de 'demokrasi ve insan hakları' boyutu var. Kapısını çalıp durduğumuz Batı dünyasının önümüze sürdüğü bir boyut. 'Bizden' olmayanların da haklarının ve özel yaşamlarının olduğu, kimsenin dokunamayacağı bir özerk alanlarının bulunduğu boyut. İşte bu noktada, birbiriyle hiç ilgisi yokmuş gibi duran trajik Sivas olaylarıyla, bir fars havasında geçen traji-komik 'eşcinsel turist' öyküsü arasında çok yakın bir ilişki varmış gibime geliyor. İkisi de bize özgü, inandırıcı gözükmeyen, gerçek yüzümüzü gizleyen söz ve davranışlarla bezenmiş olaylar. Ama aralarında öyle bir kültürel davranışsal-zihinsel bağ var ki, gülünecek gibi duran olay, aynı aktörlerle başka bir bağlamda büyük bir trajediye dönüşecek potansiyeli taşımaktadır. Bu kültürel yapımız değişmedikçe demokratikleşmeyi sağlamak mümkün olmaz.

TRAVESTİLERE GENELEV İZİNİ

17/11/2000

Radikal

Haber

SAADETTİN TANTAN

İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, 'fuhuşun kontrolü ve fuhuşla bulaşan hastalıkların önlenmesine ilişkin tüzük tasarısı' hazırlandığını belirterek, yeni tüzüğün eşcinseller ve transseksüelleri de kapsayacağını açıkladı. Tantan, TBMM'de bir soru önermesine verdiği yanıtta, 'Genel Kadınlar ve Genelevlerin Tabi Olacakları Hükümler ve Fuhuş Yüzünden Bulaşan Zührevi Hastalıklarla Mücadele Tüzüğü'nde travestiler ve transeksüellerle ilgili herhangi bir hüküm bulunmadığını anımsatarak, yeni bir tüzük hazırladıklarını belirtti. Tantan, mevcut tüzüğün günümüz koşullarına yanıt veremez duruma gelmesi üzerine Emniyet Genel Müdürlüğü, Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü, Ankara Emniyet Müdürlüğü, Sağlık Bakanlığı, SHÇEK Genel Müdürlüğü'nün katılımıyla 'Fuhuşun Kontrolü ve Fuhuş Yoluyla Bulaşan Hastalıkların Önlenmesine İlişkin Tüzük Tasarısı' hazırlandığını bildirdi. Tasarının görüş için ilgili kurumlara gönderildiğini belirten Tantan, "Tüzük tasarısında cinsiyet ayrımı yapılmaksızın transseksüel, travestiler ve eşcinselleri de kapsayacak biçimde, bu işi meslek olarak yapmak isteyen herkesi içerecek şekilde bir düzenleme öngörülmektedir" bilgisini verdi.

ARTIK EŞCİNSELLİK DE PERİNÇEK'TEN SORULUYOR

29/05/2000

Radikal

Köşe Yazısı

ARDA USKAN

Müjdeler olsun. Sonunda eşcinselliğin sırrı da çözüldü. Eşcinsellik,uzlaşmaz sınıfsal çelişkilerin aşırıya varması sonucunda' ortaya çıkıyormuş. Türkiye'de ise 12 Eylül darbesiyle patlama yapmış. Ve bugün solcu ve aydın kabul edilmenin

tek yolu eşcinsellikten geçiyormuş. Vallahi dalga geçmiyorum. Zaten bu satırların yazarı Doğu Perinçek ise, insan nasıl dalga geçebilir ki? Perinçek 'Eşcinsellik ve Yabancılaşma' adlı kitabında bu ulvi ve bilimsel düşüncelerini açıklıyor. Kitabı okumadım. Ama Hürriyet gazetesinde kitaptan yapılan alıntılar pek çok şeyi açık açık anlatıyor. Bu nedenle okumaya da niyetim yok. Neden okumak istemediğimi de birkaç paragraf sonra anlatacağım. Ama önce Perinçek'in bu konudaki 'düşünceleri'ne bir göz atalım. Efendiiim... Perinçek'e göre eşitlikçi, ilkel toplumlarda eşcinsellik yokmuş. Dede Korkut hikâyelerinde ya da Amerika'nın Kızılderili mitolojilerinde bu 'suça' rastlanmıyormuş. Hocam, mum mu tuttun? Dede Korkut'la ya da Geronimo ile mi konuştun? Eşcinsel ilişkiler, bakın hangi toplumlarda ortaya çıkıyormuş hocamıza göre: "Eski Çin, Sümer ve Hititler'in görelî gelişmiş meta ekonomileri temelinde yükselen feodal hâkim sınıf içinde. Eski Yunan toplumunun köle sahibi soylular sınıfı içinde. Bizans, İran, Emevi, Abbasi, Osmanlı sarayında." Ve sıkı durun "Japonya'da, Samuray denen savaş ağaları zümresinde." Bütün bu saçma sapan fikir kırıntıları dışında beni asıl çığırmdan çıkararak Perinçek'in şu cümleleri oldu: "Kapitalizmin çürüme döneminde, başka deyişle, emperyalizm çağında eşcinsellik doruğa çıktı. Hitler'i, Mussolini'yi ve en son ABD saldırganlığını yaratan emperyalizm, yalnız şiddet alanında değil, eşcinsellikte de Neron'ların köleci imparatorluklarını geçmiş, eşcinselliği hâkim sınıfın dışına taşıyarak toplumun bütün sınıfları içine yaymıştır." Perinçek'in beynindeki tehlikeyi düşünebiliyor musunuz? Eşcinseller aramıza yayılmış, dünyayı ele geçirecekler. Tıpkı uzaylılar gibi. Ve bu fikir ustasından son darbe de entelektüellere geliyor. Kendi küçük dünyası içinde bakın neler yumurtlıyor: "İstanbul, İzmir ve Ankara'nın belli çevrelerinde, eşcinsel olmayan entellerin, entelden sayılmadığı ve utandığı bir hava yaratılmıştır. Eşcinsellik yeni barkültüründe uyuşturucu bağımlılığı ile birlikte, bir sanatçı alternatifi olarak sunulmaktadır. Eşcinsel yükselen değerlere göre çizgi ötesidir. 'Muhaliif' ya da 'aykırın' rütbesine mi ulaşmak istiyorsunuz, öyleyse eşcinsel ilişkiye gireceksiniz." Çüşş... Neden çüşşş. Perinçek, bir faşist gibi, eşcinselliği suç olarak görüyor. Bunun insanın doğasındaki bir olgu olduğunu hissetmiyor bile. İnsanların cinsel tercihlerini kendilerinin belirlemesi düşüncesi bile ona çok uzak.

Kendi tercihleri dışında, (diyelim ki zorla) bu yola itilenleri bile küçümsüyor.
Eşcinsel

pek çok arkadaşım oldu. Onların bu durumu bir yaşam biçimi olarak gördüğünü, ayrıca toplumdan dışlanmaktan da nasıl üzüldüklerini biliyorum. Sadece hain insanlar kendileri gibi olmayanlardan hoşlanmazlar. Bunun bir diğer adı da ırkçılıktır, faşizmdir. Eşcinsellik bir yaşam biçimidir, ya da bir seçim... Faşizm de öyle. Ben sizin kitabınızı okumayacağım. Bana kalırsa hiç kimse okumasın... 'Türkiye seninle gurur duyuyor' diye haykıranların dışında.

YAKALARSAN N'APARSIN?

22/04/2001

Radikal

Köşe Yazısı

SİBEL K. TÜRKER

'Bir kısım milletin vekili' MHP'li Mehmet Gül, yine yaptı yapacağını, söyledi söyleyeceğini. Bir süre önce, Küba'nın görüp gördüğü en neşeli ve girişken turist grubu olan Türk milletvekilleri gezisinde; yüzünde yaylım ateşi gibi iri bir gülümseyiş, başında Che şapkası, eller yine mutad gölge oyununda malum hayvanı canlandırırken fotoğraflar çekti, bunlar her yerde yayınlandı, konuşuldu vesaire. Benim söylemek istediğimse, mevcut parmaklarla yapılan animasyon gösterisinde Kurt'un bir kulağı hep kısa kalıyor. Ne yapsan nafile. Serçe parmak, hani şu okuldan gelip 'hani bana' diyen parmak, oyunu bozarak bir kulağın diğeriyle bariz yükseklik farkını yaratıyor. Ortaya yamuk (yani geometrinin uzaydaki kusurlu ve ne idüğü belirsiz olduğu varsayılan şekli adamdan sayarak, tanıyarak, alanını hesaplayarak vs yamukluğunu yüzüne vurmadığı form'u) yani dengesiz, simetrisiz bir hayvancık çıkıyor. Beş parmağın beşi de bir mi?

Değil tabii... Mevcut parmaklarla bu kadar oluyor.

(Bu arada ben yazıları 2'ye ayırıyorum:

1- Bir düşünceyi ele alıp bilimsel yöntem ve titizlikle, giriş, gelişme, sonuç kuralını bozmadan analitik düzlemde açımlayanlar.

2- Başbozuk, delibozuk, karalama defterinden apartılıp hayata geçirilmiş pırıltı yazıları. Evet, arada parlayan küçük incik boncuk yazıları. Ben tabii ki 2. gruba dahil olduğumdan, yani ek'imizdeki bilimsel yazıların yanında hep başım önde, utangaç durduğumdan, bir fikrin işleniş metodunda hep metotsuz kaldığımdan, yazıda anarşiyi savunduğumdan, ki başkatürlüsünü yazamama ve ultra kompleks vaziyetler içinde bulunduğumdan, yani hissiyatın, objektifliği sonsuza dek gölgeleyip hırpalayacağı bu kaka gruba dahil olduğumdan dolayı mustaribim. Yaptığıma 'dağdan alıp taş çalmak' denir ki, zordur yine de. Yani bir akış vardır - bilinç akışı demeyelim de bir hız vardır da nokta koyma soğukkanlılığı yoktur. Bu sebeple yazılan mevzu orijinini sık sık kaybetmekte ancak Pazar keyfine limon sıkmak ve öfletip pöfletmek amacıyla da yapılmamaktadır.)

Her neyse... İşte deminden beri (girişi yaptığım dan beri) dünyadaki varoluşunu kendimce açıklamaya çalıştığım bu milletimin vekili Tarkan için attı tuttu. Tarkan'ın yeni imajını beğenmemiş olacak ki, bombayı patlattı: "Eşcinsel olmasaydı daha çok severdik" Dice Kayek Tarkan ise konuyu hemen yargıya intikal ettirdi, basın açıklamasında Anayasa, eşitlik ve insan haklarından dem vurdu. "Milletin vekili ırk, dil din, sınıf, cinsiyet ayrımı gözetmeden herkesin vekilidir, buna yeminlidir" şeklinde bir açıklama. Ama Mehmet Gül belli ki Tarkan'ın vekili olmak istemiyordu, kendini onu sevmek zorunda hissetmiyordu. Oysa Tarkan'ın erkekliği konusunda bazı kanıtlarımız vardı. Şarkıcının kadınlar cephesinden annesi ve eski sevgilisi, Tarkan'ın yoğun merinos kıllarını ve çok sayıdaki kadın sevgilisini öne sürerek, şüpheleri bir zaman için bertaraf etmişlerdi. Böyle kıl'dan kanıtlar sürme yöntemi de ancak bizimki gibi kıl tüy ülkelerde söz konusu olur. Ya adam İsveçli olsaydı, Viking atalarını mı öne sürecekti? Ya adam doğuştan köse olsaydı? Hiç şansı yoktu demekki. Gerçi Tarkan'ın Dice Kayek gömleğinin açık yakasından simsiyah fişkırان kılları erkekliğinin kanıtlarına dikkat çekiyor. Bu kanıtın verdiği rahatlıkla da kıvırtıyor, hopluyor, öpücük gönderiyor. Mehmet Gül ise Tarkan adının çağrıştırdığı zihniyetle, Tarkan gibi Tarkan beklentisi içinde olabilir. Bu zihniyet, düşünce alanında kaldığı sürece hiçbirimizi ilgilendirmezdi. Ama açık ve seçik olarak beyanat veriyor, yine gülüyor. Yine suçluyor, hakaret ediyor. 'Eşcinsel' sözünün, eşyanın tabiatı gereği, milletvekilinin ağızında bir durumu, bir psikolojiyi tanımlamadığı, direkt olarak

hakaret anlamında kullanıldığı çok açık. Aslında Tarkan'ın cinselliği, iki cinse de göz kırpar nitelikte. Geçişken, sınırsız, cinsler üstü bir duruşu var. Tarkan'ın cinselliği maddenin gaz hali. Açılımlı, olanaklı, bir tür unknown flying object. Kıllar sadece annenin ve eski sevgilinin gönlünü alıyor. Ama Mehmet Gül'e bu yetmiyor belli ki. "Biz Zeki Müren'e de yalnızca sanatı için tahammül etmiştik" diyor ardından. Yani Tarkan'ın sanatı da yok ki neyine tahammül edelim demeye getiriyor. Merhum Zeki Müren'in cevap hakkı bir yana, kendisi de göğsünü açar, o tuhaf parıltılı kostümlerinin dekoltesinden bir tutam kumral göğüs döşemesi gösterirdi. Zeki Müren bir büyücüydü. Boyanmanın ve renklenmenin yalnızca kadına hak tanıldığı kültürlerin bozucusu ve bozguncusuydu. İşlemeli kanatlar takıp çıkardı mesela, masumiyetini pembe rujuyla tamamlar, sonra uzun tırnaklarıyla yırtardı. Tam bir gösteri dehasıydı. Tarkansa daha natürel, daha unisex, daha bir CK one türünden. Mehmet Gül "vatanımı ve annemin dolmalarını özledim" diye gelen Tarkan'ın yakalarsa öpeceğinden kuşku duyuyor. Zaten kadınlar bunu yapmayacağını bildikleri için, bu tecavüz sahnesini yumuşatan izole eden mizahı ve göz kırpmayı seviyor ve dinliyorlar. Mehmet Gül, Bülent Hamım'a hiç bulaşmıyor örneğin. O artık bir Monserrat Caballe, bir diva, pembe nüfus cüzdanlı bir dokunulmaz, ilişilmez, tanımlanmış ve tanınmış abla. Mehmet Gül sadece 'ne idüğü belirsizlikle uğraşılıyor', yamukları düzeltiyor, onu kendi sınırlı uzay kavrayışında belirleyip sınıflandırıyor. Kötü bir şekilde, aşağılayarak. Yoğun erkeklik kıvamını tutturmuş bulunanların dayanılmaz ve tehditkâr özgüveniyle..

TARKAN HADİSESİ ÜSTÜNE

16/06/2001

Radikal

Köşe Yazısı

PERİHAN MAĞDEN

Geçenlerde, buzdolabının kapağını açıp bir Pepsi aldım. Biraz gizlice. Kızım meyve suyu, süt ya da su içsin, bu asitlilere alışmasın istiyorum. Beni içerken görünce o da istiyor. Bu yüzden içeceksem, biraz gizlice içiyorum işte. Yani gardıroba ya da yatağın altına giriyor da, değilim.

Ayrıca yeri gelmişken açıklayayım, mutlak bir Pepsiciyim ben. Hakiki kolacaların, harbi tercihinin Pepsi olduğunu düşünen. (Teşekkürler Pepsi. Eve yolladığınız bi kamyon kutu Pepsi'yi istifleyecek yer bulamadığım için, bizim Bakkal Rıfki efendiye sattım. Kendime de üç kutu ayırdım. Mil mersi.) Kutunun üstünde, Tarkan'ın çok fondötenli, çok rimelli, çok şıkıdım bir pozu duruyor. Aklıma Tarkan hadisesi geldi, içim cızzz etti. Tarkan aylar, yıllar süren ortalara çıkmamasının ardından Paris'te Dice Kayek defilesinde podyumda belirmiş; çok hoplayarak, çok 'liberated', o alameti farikası olan gemlenebilemez cilvesiyle podyumu kat ederken, "İşte, cinselliğini artık hepten gizlememeye karar vermiş," dedirtmişti. Sonra Walt Disney filmlerinden yaratıklandırılmış o falcının Pepsi falına baktığı abuk sabuk reklam filmi, 'Haydi, geliyor musunuz?' filan diye kitesini partiye davet ettiği yine ağır edalı işveli neşeli devam filmi sökün etti.

Arkasından da Tarkan. Tarkan'ın akıl hocaları, hangi gezegende yaşıyorlar, Türkiye'yi nasıl okuyorlar, zaman tünelinin hangi merhalesinde donup kalmışlar; bilemeyeceğim. Ama Tarkan döner dönmez, 'ultra heteroseksüel Türk genci söylemini' bıraktığı noktanın çok daha ötelere, başlatıverdi.

Benimle yaptığı röportaj esnasında da, en samimi kalp dökmelerinin akabinde, hakikaten olanca doğallığımla ediverdiğim bir cümlem üstüne (onun cinsel 'kimliğinin' farkında olmamamın, imkânı var mıydı?) 15 dakikalığına otomatige bağladı yine 'Kadınları nasıl kuş sütüyle beslediğine' (mânidar ve Freudyen açılımlara alabildiğine müsait bir cümle) ne eşi benzeri bulunmaz bir ultra heteroseksüel Türk âşk olduğuna dair...

Konuştuda konuştu.

Beni mahcup etmek pahasına.

Zira, ben onun kendini zorla hapsettiği o sahtekâr, sahteci köşeden bana yaptığı yayınlardan utanç duyuyordum. Ama olsun. Madem sıklıyordu; bu denli korkaktı, bu denli etrafında olan biteni okumaktan acizdi; kendi bilirdi.

Mehmet Gül'ün ona dediklerinin filan, zerrece önemi yoktu ki.

Mehmet Gül, bugüne dek onlarca konuda söyledikleriyle, siciliyle ve hatta mahkeme/hapishane kayıtlarıyla, kendini çoktaaaan ispatlamış bir cisimdi. Tarkan'ı sevenler, Tarkan'ı 'olduğu gibi' seviyorlardı. Mutlak bir arzu nesnesi olarak. O arzu nesnesinin heteroseksüel ya da gay olması, ona tapan genç

kızlarison kertede (aşk kertesinde) zerre kadar alakadar etmezdi. Zaten Tarkan'a ulaşabilme ihtimalleri var mıydı ki? Yooo, hayır. O halde Tarkan'ın cinsel tercihi nedeniyle, diyelim daha da 'ulaşılmaz' olması, ne fark ederdi? Aksine, bu kızlar için daha bile tahriş edici olabilirdi. Tarkan'ı kayıtsız şartsız, Tarkan'ı mutlak bir gözü karalıkla, Tarkan'ı Fatih Özgüven'in harikulade tahliliyle 'bir cilvenin tefrikası olduğu için' sevmişlerdi. Tarkan'ın onlara sunduğu cinsellik, Tarkan'ın onlarda yarattığı arzu, istek, iç gıcıklama, Tarkan'ın şahsi cinsel yaşamından, tamamiyle kopmuş gitmişti. Tarkan, Türkiye'yi indiği andan itibaren habire 'Mahkemeye veririm, gününü gösteririm' yapmasaydı; sahteci çizgisinde frenleri tamamen patlatıp leasing'le tuttuğu 'kız arkadaşıyla' inat ve ısrarla gece yerleri kapılarında belirip heteroseksüelliğine dair yapış yapış ve yırtık yırtık bir kampanyada bu kadar ısrarcı olmasaydı, bu fotoğrafların yarattığı tahribat bu denli büyük olur muydu ki? Ayrıca, en mühimi bu fotoğrafların tahribatı bu denli vahim midir?

Alman RTL Televizyonu; Tarkan'ın fotoğrafları üstüne ülkede kıyamet koptuğuna dair, bunun insan haklarına aykırı olduğuna dair, böylesine nadide 1 uluslararası yıldızımızın uğradığı baskılar yüzünden yurdunu terk etmek zorunda bırakıldığına dair bir program yayımlamış, geçen gün.

Yüzde yüz abartılı bir Batılı neoemperyalist antropolog bakışı... Evet medyacığımızda, alakalı alakasız bir sürü köşeci konu üstüne muratlarının ne olduğunu anlayamadığım (hoş onların, muratlarını hiçbir yazılarından anlayabiliyor değilim) yazılar paraladı. Biraz konuşuldu, edildi. Ama Tarkan'ın kitleleriyle arasına en ufak bir soğukluk girdiyse, onun için deli olan kızlar artık onu bir nebze daha az seviyorlarsa, bileklerimi keserim. Tarkan MHP'li amcaoğullarının tasdik ve taltifleri doğrultusunda düzenlemek zorunda değil, hayatını. Buna keşke vakti zamanında uyansaydı. Fotoğrafların patlak vermesinin ardından, Leasing'li Kız Arkadaş çıkıp, "Ben kefilim onun erkekliğine" sakilliğini filan da yapmıştı ki... Allah'tan Tarkan, son basın toplantısını düzenledi.

Devam edecek. Annelere doğru uzuyor mevzu.

DÖKE SAÇA TARKAN VAKASI

17/06/2001

Radikal

Köşe Yazısı

PERİHAN MAĞDEN

Sonra işte, 'Leasing'lenmiş Kız Arkadaş' çıktı ortalara. Ki güzelim, tatlı bir çocuk o da. Niye hayatın daha başka mevzularına leasing'lemez ki kendini? Çıkıp: "Ben Tarkan'ın erkeklğine kefilim," filan demeler...

Ben "Allahım, bitmeyecek mi hiç bu biçare komedyaya!" diye durayım oturduğum köşede...

Zaten, fotoğrafların (ki fotoğraf bile değil: fotokopiler) ortaya patlaması da bir tuhaf hadise. Bilmiyorum, New York'taki bir nakliye firmasının Türk şoförü, Tarkan'ın eşyalarını naklederken depodan, bunları nasıl ele geçirir?

Tarkan o çocuksu pozları verip verip Fire Island, Malibu tarzı plajlardasonra hepsini bir ayakkabı kutusuna istifleyip üstüne dev harflerle OYNAŞMA FOTOĞRAFLARI yazdığı bir bant mı atmıştı ki? Bir de diyelim eşyalarını evine naklettiricen; insan Çinli bir nakliyat firmasını tercih etmez mi? New York adım başı, Türk star'ların fotoğraflarını bulup çalacak tıynette Türk nakliye şoförü mü kaynamaktadır? Her şey bu kadar tesadüfi gelişmişmiş olabilir mi yani? Sonra işte Tarkan kampının pazarlıkla fiyatı 200 bin dolardan 135 bin dolara çekmekle, bir de New York'lu Türk Hırsız Şantajcı Kamyon Şoförü'nü tehdit etmekle, birkaç haftadır, hatta Amerika'lardan başlayıp aylardır, meşgul bulunduğu ortaya çıktı. FBI'lar filan işin içine karıştı.Hırsızlık ve şantaj suçtur. Peki ya pazarlık ve tehdit? Her neyse, bütün bu tuhafıkların akabinde, Ak Saçlı Bir nine akıl-fikir duaları filan okudu Tarkan'a ki, çıkıp olanca vakurluğu, tatlılığı, güzelliğiyle basın ordusunun karşısına, evinin bahçesinde: "Yaptığım hiçbir şey için pişman değilim. Neysem oyum. Dayanamıyorum. Türkiye'den gidiyorum," dedi. İçimize sular serpti.

Türkiye'den gitmesi kısmıyla, değil. Türkiye'den gitmesi için bir tane bile neden göremiyorum ben. En nihayet cinselliği konusunda 'postmodern Türk milletini

eşek yerine koymaca' ve fakat esasında kendini tehlike kazanlarına atmaca numaralarından vazgeçmesi, en nihayet, yumurta kapıya dayanıp her tarafımıza dağılınca, en nihayet ohh be, güzeldi. Sonra baktık ki gitmemiş nitekim. Türkiye Cumhuriyeti Polis Teşkilatı'nı ziyarete gitmiş perşembe günü. "FBI'ların aylarca çözemediğini, iki günde çözdünüz. Şantajcıyı içeri tıktınız. Benim canım polisim," ziyareti. Tarkan, anlaşılan, görülen o ki, MHP büyüklerini olsun, medya baronlarını olsun, polis kuvvetlerini olsun, muhtelif 'güçleri' ziyaret etme ve hoş tutmaya çabalama konusunda oldukça girişken ve çalışkan bir gencimiz. Tamam kardeşim. Bu saatten sonra Tarkan'ın Greenpeace üyesi olmasını, gay hareketinin ateşli bir savaşçısı olmasını, siyaseten doğruculuk içeren hiçbir kelamın kazaen dahi olsa, ağzını terk etmesini beklemiyoruz.

TARKAN, BU.

Biz onu olduğu gibi kabullenmeye, sevmeye hazırız. 70'lerde, 80'lerde Sezen Aksu'nun kadın/erkek âşık âlemine verdiği 'Sen ağlama/Dayanamam' tarzı antikindar, antigaddar sevgi ve şefkat dolu mesajları, 90'ların ortasından başlayarak Tarkan vermeye başladı. "Gurur sandığım aslında ümitsizliğimdi," dedi. "Tutunmak imkânsız, bıktım yamalı sevdalardan" dedi. "Deli gibi yürekten sevmeli/Uğruna dünyaları vermeli" dedi. En son olarak da, "Al bu akılsız başı, duvarlara taşlara vur - SEVABINA" dedi. Tarkan, onu arzu nesnelere en arzulananı yapan kitlesini, hiçbir zaman eli boş göndermedi. Evet dürüstlüğü en güçlü yanı değildi; ama sevilirliğinden taviz vermedi.

Tarkan'ın burdan gitmesini icap ettirecek hiçbir husus yok. Latanıyla, yatanıyla, yatmayanıyla, farkında olmayanıyla bu toplum yüzyıllardır: "Gay ol; ama sakın bunu ağzına alma"ya koşullamışsa kendini böylesine güçlü bir sahtekârlık iradesiyle, artık BUNUN DA değişmesinin zamanı geldi.

İnsanların bir kısmı kendi cinsiyle yatıyor; daha büyükçe bir kısmı da karşı cinsle. Oranlar arasında bir fark varsa, bu istatistiksel olarak üstün olan tarafı 'kutsal', diğer tarafı 'tü kaka' yapmıyor. Mesele biraz da Türk kadınında, Türk annesinde düğümleniyorsa; ben çocuğunu gay diye sevmeyecek bir anne tanımıyorum.

Kendi öz âşığını doğurmuş olmanın seksüel coşkusuyla, hemcinslerine oğluyula sokuyor
olmanın iktidarından gözü dönmüş analar var ise onları tanımak zaten istemem.
Ne halleri varsa, bilinçaltı bilinçaltı görsünler.

TARKAN VE TÜRKİYE'NİN CİNSELLİĞİ

17/06/2001

Radikal

Köşe Yazısı

YILDIRIM TÜRKER

Ünlü şarkıcı Tarkan'ın yayınlanan fotoğrafları neden bu kadar büyük bir gürültü koparttı? Çok mu yabancı olduğumuz bir durumla karşı karşıyaydık?Tarkan, farkında olmadan toplumun cinsel arzu örgütlenmesini sarstı. Karı gibi kıvırttığını söyleyen adamlar, eğlence adına masa üstlerinde göbek atan, kel ve şişman oldukları için kimsenin kuşkulamadığı erkeklerin temsilcileri Tarkan'ın son Türkiye macerası memleket üstüne her açıdan ilginç gözlem imkânları sunuyor. Batı tarafından kirletildikten sonra sılıya dönen gurbetçi Türk mitosundan Türk erkekliğinin anıtsal sarsılmazlığı mitosuna kadar, hayatımızı üstüne kurmuş olduğumuz iskambil kağıtları hızla bir bir gözümüzün önünde uçuştı yine. Tarkan, çıktığı günden itibaren popüler alanda farklı bir kıskırtmanınbedeni oldu. Seveninin sevmeyenin kayıtsız kalamadığı bir arzu nesnesi. Gençti, güzeldi, iyi bir sesi vardı, seçimleri doğruydu. Ama ondan daha genç, daha güzel, belki daha yetenekli şöhret adaylarında olmayan bir şey vardı onda. Lorca'nın 'duende' dediği. Kıskırtıcı bir kendinden geçme hali. Seyircinin karşısında içindeki o özel şeytanı fütursuzca dışavurabilme yeteneği. Onu star yapan, batıda da heyecanla izlenmesini sağlayan kuşkusuz bu özelliği idi. Söylediği şarkıların Türkçe olması bile fazla önem taşımadı. Avrupa'da 2000'e doğru Türk denildiğinde akla geliveren koyu karanlık birçok şeyin yanı sıra Galatasaray'la birlikte yerini aldı.

Bu arada, Türkiye'nin kapılarını dünyaya sıkı sıkıya kapalı tutma, kendince bir hayat önermesinde ayak direme politikası şeffaflık kazanmış, MHP iktidarıyla tartışılmaz bir güç edinmişti. Kitapları birçok dile çevrilen, dünyanın önde gelen

yayın organlarınca 2000'li yılların kendisinden en çok şey beklenen yazarları listesine giren Orhan Pamuk da Yaşar Kemal gibi yen içinde kalmaya yanaşmayan kırık kol olarak dünyaya hitap ediyor ve MHP iktidarı öncesi milliyetçi muktedirler tarafından hırpalanmaya çalışılıyordu.

Tarkan da önce kutsal askerlik görevini ifa etme konusunda isteksiz davrandı. Buna karşılık milli değerlerimiz öyle tehditler savurdu ki bir ara CIA ve MOSSAD destekli büyük bir operasyonla gözü bantlanarak memlekete getirilip silah altına alınacağını sandık. Zaten Tarkan'ın yurtdışındaki başarıları da hep ikircikli bir ruh haliyle karşılanıyordu. Kişisel serüvenlere, dünyalı olma adaylığına asla izin vermeyen gizli- açık milliyetçilik, yurtdışına adımını atan her Türk vatandaşından Türkiye'yi alının akıyla temsil etmesini bekler. Özellikle Amerika'da palazlanmış olan Türk 'lobi-diaspora'sı bu misyonun bekçiliğini üstlenmiştir. Tarkan, iyiydi güzeldi ama askerlik konusunda göstermiş olduğu direnç onu kimilerinin gözünde epeyi sevimsiz kılmıştı. Üstelik biraz hoppa mıydı, neydi? Saçı-başı, hali-tavriyla gerçekten de batılı 'trend'lere uygun bir popüler figürdü. Her şeyin ötesinde kışkırtıcı, denetlenemez bir cinsellikten ses veriyordu. Çanak çömleğin patladığı nokta da işte bu denetlenemez cinsellik meselesi oldu.

.....

Eşcinsellik, otorite tarafından rahatça denetlenemeyen bir cinsellik alanı olduğu için tehlikelidir. Üstüne en çok mitoloji üretilen yaşam biçimi olduğu için de özellikle bir tecessüs nesnesidir. Toplumumuzda en çok satan konunun eşcinsellik dolayında üretilmiş imalar olduğu su götürmez. Silme heteroseksüel olduğu varsayılan topluma hitaben eşcinselliğin tanıtımı amaçlı sahte bilimsel ya da saf magazinél neşriyat her zaman büyük ilgiyle karşılanmıştır. Bu toplum, eşcinsellik konusunun doymak bilmez tüketicisidir. Tarkan'ın özeli tartışmasıyla bir kez daha patlak veren bu şerbetli konunun işleniş biçimi, örnek bir riyâkarlık olarak tarihe geçecektir. Basında dünyadan ünlü siyasetçilerin, sanatçıların gey'liklerini açıklamaları işlenirken kullanılan sözcük belki kimsenin ilgisini fazla çekmiyor. O büyümlü sözcük: itiraf. Anglosakson dünyanın 'come out of the closet' (dolaptan çıkma) tamlamasıyla adlandırdığı durum, gey politikasının ilk şartıdır. Bu arada

gey sözcüğünün de politik bir adlandırma olduğunu belirtmekte yarar var. Bir bireyin gey olduğunu açıklaması, yani saklanmakta olduğu dolaptan çıkması, özgürlük ve eşitlik hakkını talep edebilmesinin ilk şartıdır.

Basınımızda rahatlıkla kullanılan 'itiraf' sözcüğü, eşcinselliğin algılanışı konusunda çok önemli bir ipucu. Heteroseksüel dünya eşcinselleri "itirafa" zorlar. İtiraf beraberinde nedameti, heteroseksist dünyanın denetimine boyun eğmeyi getirir. Bir yandan 'topluma kötü örnek olma' safatasıyla kuytulara itilen, korku ve tehdit altında saklanması sağlanan eşcinsellik, öte yandan linçe açık, itirafı burnu sürtülmüş bir kimlik olmaya zorlanır. Eşcinselliğin sadece cinsel organların imkânlarıyla ilgili bir pratik olarak algılanması sağlanarak bütün hayata yayılan bir varoluş biçimi, bir algı ve duyuş biçimi olduğu gerçeği özenle örtbas edilir. Ne de olsa tali bir yoldur. Ne kadar demokrat olursak olalım sonuçta hoşgörüleşi; hoşgörüyle terbiye edilesi bir sapmadır.

.....

Kendi mahremini edinememiş topluma özel hayatın kutsallığı, dokunulmazlığı gibi kavramları anlatabilmenin yolu yoktur. Mahrem denince aklına karısının başı, kızının kızı dışında bir şey gelmeyen halk, kişisel bir serüvenin kendi iradesi dışında faş edilmemesi gerektiğini nasıl anlayabilir?

Reha Muhtar'ın en çok izlenen haber sunucusu olması bu toplum adına çok şey söylüyor. Tarkan'la patlak veren mahrem tartışmasının kilit noktası olan, 'kamusal şahsiyetlerin özel hayatının dokunulmazlığı söz konusu olamaz, medya yakaladığı yerde faş eder' önermesinin yavanlığı medyamızın etik konusundaki kayıtsızlığını bir kez daha açık ediyor. Tarkan'ın başına gelenler, popüler olmanın meşru bedeli olarak sunuluyor. Kevin Spacey'e, George Michael'a yapılanlar örnek gösteriliyor. Böylelikle bu fotoğrafları yayınlayan medya kuruluşları kendilerine muadil olarak batının en ufak bir saygınlık ve güvenilirlik iddiası taşımayan paparazzi basını göstermiş oluyor. Tabii Muhtar emminin farkı, bir şantajcıyla suç ortaklığına gönül indirip Tarkan'ın evinden çalınma özel fotoğraflarını yayınlamış olması. Kendisi de yılmaz bir şantajcı olarak sivrilen, halkın gözbebeği Muhtar hakkında söylenecek yeni söz kalmadı. Ahlâkımız, dürüstlüğümüz bu adamdan soruluyor. Tarkan'dan elbette gey özgürlük hareketinin bir militanı olmasını bekleyemeyiz. Dolayısıyla 'dolaptan çıkmak' için başına böylesine çirkin bir şey gelmesini

beklemiş olması anlaşılır. Öncelikle Mehmet Gül'ün saldırılarını karşılama üslubu genç bir popüler sanatçıdan beklenmeyecek olgunluktaydı. Ama cerbezeli söyleşi ustaları tarafından köşeye sıkıştırıldığında tam bir 'kadınların adamı' diline sarılması, aceleyle koluna bir kız takıp ortalığa çıkması sürüklendiği zaafı gösteriyordu. O gariban kızın fotoğraflar sonrası müthiş bir gayretkeşlikle onun 'erkekliliğini garanti etme' çabaları ise hazindi. Çünkü Türk halkı sinsice de olsa gayet iyi biliyor ki eşcinsellik burada sözü edilen erkek olma haline en ufak hanel getirecek bir durum değildir. Gençecik insanları cinsel yönsemelerini fark ettikleri andan itibaren yalan-dolana, kendi varoluşlarına olan saygılarını yitirecek maskelere muhtaç kılan dil, canavarcadır. Henüz yirmi yaşlarında bir delikanlının sonunda basını karşısına toplayıp hayatından koparılıp çalınmış anlara sahip çıkması, bu riya oyunundan istifa etmesi nereden baksanız kutlu bir işarettir.

.....

Tarkan, gençecik yaşında farkında olmadan toplumun cinsel arzu örgütlenmesini sarstı. Karı gibi kıvırttığını söyleyen adamlar, her fırsatta eğlence adına masa üstlerinde göbek atan, kel ve şişman oldukları için kimsenin kuşkulamadığı erkeklerin temsilcileri. Toplumsal ahlâkı koruma amacıyla eşcinselliğin çoluk çocuğu özendirceği iddiasıyla ortalığa çıkanlarsa hiç utanmıyor. Dünyada eşcinselliği bu kadar gıptayla gözünde büyüten bir kültür daha kalmadı. Eşcinselliği bu kadar özenilecek bir yaşam tarzı olarak görenler kendi şaibeli heteroseksüelliklerinden decazip bir serüven çıkarsalar fena mı olur?

Basınımızda rahatlıkla kullanılan 'itiraf' sözcüğü, eşcinselliğinalgılanışı konusunda çok önemli bir ipucu. Heteroseksüel dünya eşcinselleri "itirafa" zorlar. İtiraf beraberinde nedameti, heteroseksist dünyanın denetimine boyun eğmeyi getirir

'GAY'

10/06/2001

Radikal

Köşe Yazısı

İSMET BERKAN

Cuma günü öğlenden sonra haber toplantısında oturuyoruz. O sırada Şebnem İyınam'ın Tarkan'la yaptığı söyleşinin yer aldığı sayfanın ilk hali geldi. Bir resim altında geçen 'gay' kelimesine itiraz ettim, "Neden İngilizce kullanıyoruz ki, neyse Türkçesi onu yazalım" dedim. Bir süre, hangi kelimenin kullanılacağı konusunda masada 'geyik' de yapıldı ve sonunda Türkiyeli eşcinsellerin kendilerini 'gay' diye nitelermeyi tercih ettikleri görüşü ağırlık kazandı, resim altı değiştirilmedi. Bu sadece Radikal'e özgü bir durum değil. Türkiye'de bütün gazeteler 'gay' kelimesini, altına hiçbir açıklama yapmadan, ne anlama geldiğini okuyucularına hiç söylemeden kullanıyorlar. Herhalde herkesin bu kelimeyi bildiği varsayılıyor. 'Homoseksüel' ya da 'eşcinsel' kelimeleri yerine nedense argodan gelen, üstelik de Amerikan argosundan gelen 'gay' kelimesini tercih ediyor Türkler. Sadece Türkler de değil. Fransa'da, İspanya'da, İtalya'da, Almanya'da da bu kelime kullanılıyor eşcinselleri nitelermek için.

Birkaç yıl önce, hayli ciddi bir dergide eşcinseller için argoda kullanılan nitelerm sifhatlarının gelişim ve değişimini yorumlayan bir yazı okumuştum. Amerikan argosu, eşcinselleri aşağılama konusunda hayli zengindi ama sonuçta bu kelime 'hazinesi'nin içindeki kelimelerden biri olan 'gay' kelimesi, eşcinseller tarafından seçilmiş ve yaygın biçimde kullanılmaya başlanmıştı. Onlar, kendilerinin bu kelimeyle nitelenmesini istiyorlardı. Amerika'da eşcinsel kimliği bugün 20 yıl öncesine göre çok daha kabul görmüş ve toplum 'normal'leri arasına girmiş bir kimlik olduğu için, 'gay' kelimesinin argodan geldiği bile unutulmuş gibi gözüküyor. Dolayısıyla bu kelime ilk çıktığı zamandaki kötü ve aşağılayıcı anlamlarından arınmış, bir normal ifade eder hale gelmiş durumda. Amerikalılarla aynı dili konuşan İngiltere'de eşcinseller için kullanılan argo sifhatların gelişimi daha farklı bir çizgi izliyor ama artık orada da 'gay' kelimesi yerleşmiş durumda. Hatta bir zamanların aşağılayıcı sıfatı 'quer' de İngiltere'de

artık normalleşme yolunda. Türkçe argo da, eşcinselleri aşağılamak için bulunmuş çok sayıda sıfatı içeriyor. Magazin meraklıları, 'Tarabya'nın uşakları, Etiler'in yumuşakları' polemiğini hatırlayacaktır. 'Yumuşak' Türkçede eşcinseller için kullanılan en 'hafif' sıfatlardan biri. Bu sıfatların hepsini burada sıralamayacağım, eminim okuyucularımın kelime hazinesi bunları bilmeye yeterlidir.

Türkçede bunca sıfat varken İngilizceden sıfat ithal etme arayışının ardında yatsa yatsa, argo kelimeyi ehlileştirip kötü anlamlarından sıyırmak için verilecek onca mücadeleden kaytarma arayışı yatıyordur herhalde. Burada, bana gelene kadar kulaktan kulağa aktarılmış bir hikâyeyle yazıyı bitirmeme izin verin: İsveç'in başkenti Stockholm'de başını ayrılıkçı Kürtlerin çektiği bir siyasi gösteri yürüyüşü yapılacaktır vakti zamanında. Bu yürüyüşe İsveçli eşcinsellerin derneği de katılmak ister ve yürüyüşte Türkçe bir pankart taşımaya karar verir. Kendi örgütlerinin ismini bir tanıdık aracılığıyla Türkçeye çevirtirler ve yürüyüşte şöyle bir pankartla boy gösterirler: 'İsveçli g.tveren ve seviciler, haklı mücadelesinde falanca örgütü destekler.'

Evet, bir dilin argosundan ancak öteki dilin argosuna çeviri yapılabilir.

APPENDIX D

THE NEWS ITEMS OF AKŞAM ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

ONLAR DA AYNISINI BİZE YAPMIYOR MU!

09/09/2000

Akşam

Köşe Yazısı

YALÇIN PEKŞEN

Amerikalı eşcinseller olayı olmasaydı elbette daha iyi olurdu ama madem ki oldu, fazla büyötmeye de gerek yok. Bizi 'ABD'li eşcinselleri cinsel kimliklerine bakarak Kuşadası'na sokmadığımız için' eleştirenlere, onların da bizi her Allah'ın günü (cinsel kimliğimiz yüzünden) sınırlarından geri çevirdiklerini hatırlatmamız gerek. İşin aslına bakarsanız, dünyada 170 civarında ülke varsa, bunların neredeyse 150'si artık bize vize uyguluyor. Vizesiz gidenleri ise kapının önüne koyuyorlar. Örneğin AB üyesi ülkeler bizi, güya 'AB'ye üye olmadığımız' için içeri almıyorlar. Oysa Amerika Birleşik Devletleri de Avrupa Birliği üyesi değil ama bugüne kadar sınırdan çevrilen bir tek Amerikalı dahi yok.

ABD'yi ele alalım. Orası da bize vize uyguluyor.

Neden?

Söylediklerine göre 'yabancı' olduğumuz için. El insaf! Acaba ABD'de bir tek 'yabancı' olmayan kişiye rastlamak mümkün mü? Kızılderililer dışında herkes Avrupalı, Afrikalı, Asyalı vb. gibi göçmenlerden oluşmuyor mu? Ve tümünün aklına 'Türk' denince hemen vize gelmiyor mu?

Bu tutumun ardında yatan asıl neden ise bana kalırsa cinsel tutumumuz; yani karşı cinsel (heteroseksüel) oluşumuz.

Gerçi içimizde eşcinseller de yok değil ama onların yurtdışına yerleşmek ve 'ağır' işlerde çalışmak gibi bir niyetleri yok. Genellikle ülkede yaşamayı ve 'yumuşak' işlerde (sahne sanatçılığı veya otoyolkenarı işçiliği gibi) çalışmayı yeğliyorlar.

Sıradan insanlar yani heteroseksüeller ise karşı cinsi tercih ediyor. Heteroseksüelliğin sakıncası işte burada ortaya çıkıyor:

İki heteroseksüel asla iki kişi olarak kalmıyor. Hemen 3 kişi oluyor ve aradan geçen zamana bağlı olarak 4-5-6-7..20-30'a kadar çoğalıyor. Oysa ülkeye iki eşcinsel sok, yaşamlarının sonuna kadar iki kişi kalsınlar.

Örneğin Almanya'ya iki tane karşıcinsel Türk girse (ikisi de karşı cinsten olmak koşuluyla 10 yıl sonra al başına 10-12 Türk karşıcinseli daha. Onlar da karşı cinsle karşılaştıkları zaman çoğalmak eğiliminde olduklarından ortaya ülke ekonomilerini çökerten bir durum çıkıyor.

'Heteroseksüellikten hangi ülke çökmüş?' diye sorarsanız, size kendi ülkemizi gösterebilirim..Hepimize daha dün gibi gelen Cumhuriyet'in 10. yılında (1933'te) '15 milyon olmakla' övünürken, geçen 67 yılda 70 milyona yaklaştık. Birçok sorunumuzun kaynağında işte bu eğilimimiz yatıyor. O yüzden ben ABD'li eşcinseller olayının fazla büyütüldüğüne inanıyorum.

Benzer bir nedenle aynı davranışı, onların da bize her gün reva gördüklerini düşünüyorum.

KRİZ DÖNMELERİ!..- 1

26/08/2001

Akşam

Köşe Yazısı

SAVAŞ AY

Ekonominin ters tepelek oluşu. Krizin kezzaplaması travestiliği patlattı. Yani bir anlamda kriz travestilerini yarattı.İşte kanıtı. Türkiye'nin gözbebeği İstanbul. İstanbul'un merkezi Taksim. Ve Taksim'in orta yerinde ise hafta sonu günlerin sabahında 3 saatliğine kurulup dağılan 'dönme pazarı.' Her şey, gün gibi aşık, ortada, göz önünde oluyor bitiyor. Ne 'ne yapıyorsunuz?' diyen var, ne hesap

soran. Sabah saat 05.30'da açılan bu dönme pazarı 08.30'a dek sürüyor. Alan alıyor, satan satıyor, kimseden de gık çıkmıyor. Çünkü polis de bıktı, esnaf da. Çünkü yirmisini toplasan, ertesi gün 30 tane yenisi geliyor. Çünkü travestilik krize endekslendi. Sokak fuhuşunun, yükselen değeri haline gelen travestilik büyük bir rant kapısına dönüşünce pala bıyıklı, dev cüsseli bazı 'delikanlı'lar bile para kapmak için 'dönüverdi.'

Yaşlı zengin eşcinseller

Gece el ayak çekildiği zaman, İstanbul üstüne gece huyunu giyiyor. Eğlence merkezlerinde, özellikle de Beyoğlu çevresinde sanki gün ışığı boyunca gizlenmiş ve özellikle de gençleri yoldan çıkarıp örgütleyen. Üzerlerinden para kazanan fuhuş vampirleri, seks baronları çıkıyor ortalığa. Akli başında eğlenenlerin yanı sıra, bu vampir güruhu fuhuştan. Akşam yol bulmak için toy, cahil, gariban, yoksul, bazıları da kendinden meyilli gençleri bin türlü kılığa sokuyorlar. Kimi yaşlı ve zengin eşcinsellere oğlancılık-loliticilik. Kimi dönmeçilik, grupçuluk, dayakçılık, saksofonculuk, röntgencilik hizmeti veriyor. Kimi Beyoğlu'nun arka sokaklarında, travesti kulüpleri açıyor pıtrak gibi. Çoğu denetimden uzak belapislik ve rezillik yuvası bu mekanların. Pek çok normal eğlence yeri sinek avlayıp müşteri bulmakta zorlanırken, travesti kulüpleri kalabalıktan adam almıyor. Polis yetkilileri devamlı operasyon yapıp bu rezilliğe son vermek için çalışıyor, ancak bir yolunu, bir yasa boşluğunu bulan bazı işletmeciler kapıdan olmazsa bacadan girmeyi beceriyor. Talep olunca arz patlaması da geliyor arkasından. Kulüplerde çalışan travestiler kazandıkları paranın çoğunu bazı kulüpçülerle paylaşmak zorunda kalmamak için çarka çıkıyorlar. Bazıları da kulüplerde çalışabilmek için istenen güzellikte, kıyafette ve makyajda geri kalıyor. Onlar da kendilerini sokaklara atıyor, orada müşteri arıyor.

İnsanın içi sızlıyor

Eskiden sadece Elmadağ- Osmanbey güzergahında çark çeken dönmeler, şimdi Merter'den Küçükçekmece'ye, Tepebaşı'ndan Vatan Caddesi'ne kadar her yerdeler küme küme. Bazen operasyon yapılıyor üzerlerine. Ama çoğu falçata, maket bıçağı, kezzap şişesi, kelebek bıçak, muşta ve bayıltıcı spreyle kullanılarak

direniyor. Bazen kaçıp kovalama sırasında vızır vızır geçen araçların altında kalıp paramparça oluyorlar. Bazen de üzerlerine özellikle araba sürülüyor.

Daha geçen gece bir tanesi kurşunlandı malum. Ve hepsi ayaklandı. Bağırıp haykırarak dediler ki: 'Biz travesti genelevi istiyoruz. Ekmek paramızı yollarda müşteri bekleyerek kazanmak, ölmek istemiyoruz.' İşte, parsellenmiş kulüplerde iş bulamayan, bölgeye hakim diğer travestiler tarafından yol kenarlarına bile sokulmayanlar Taksim Meydanı'nda hafta sonu sabahları kurulan bu pazarın gediklileri. Barlardan, pavyonlardan eli boş çıkan çıkan bazı azimli hovardalar son şanslarını gelip bu pazarda deniyor. Orada travestilerle pazarlığa tutuşuyor. Kimi 5 milyon kimi 10 milyon vermeye razı bir seans için. Gidilen yerler ya köhne otel odaları ya park kuytuları. Bazıları arabaların içinde de ircaat yapabiliyor tenhalıklara park edip.

Travestilik ticaret olmamalı

Ben şurayı açayım, burası travesti kulübü olsun demedim. Ama çalıştırdığım dükkana arada sırada travestiler gelmeye başladı. Biz de onlar da insandır, kötü muamele yapmayalım dedik. Sonra baktılar ki ters muamele görmüyorlar, o yüzden sıkça gelmeye başladılar. Konum itibariyle o tarafa dönmüş oldu. Travestiler renkli insanlar. Sadece buraya travestiler gelmiyor. Onları merak eden insanlar da geliyorlar. Onların ambiansını koklamak, onların ambiansını seyretmek isteyen insanlar da geliyorlar. Eşcinsellik ticaret olmamalı yahut da ne bileyim travestilik bir ticaret olmamalı. Bu ticaret şeklinde hayata aktarılmamalı. Madem hayat tarzıdır. Normal bir insana nasıl davranılıyorsa onlara da öyle davranabilmeli. Yani onu sağlamaya çalışmak gerekiyor. Ahmet Kural (Kulüp Sahibi)

O dünyanın dilinden

Laço: Erkek müşteri. Genç erkek. Delikanlı

Lubinya: Genç erkek eşcinsel. Genç travesti.

Koli: Cinsel ilişki

Koli kesmek: Cinsel ilişkide bulunmak.

Sipari: Para

Paparoz: Polis
Alıkmak: İtirafçı olmak, konuşmak.
Haspeniz: Konuşmamak, söylememek.
Baro: Paralı erkek.
Gazoz: Genç oğlan çocuğu.
Madi: Cinsel gücü zayıf erkek.
Habezan: Parasız erkek, bedavacı.
Çay: Genç kız.
Ejderha: Uyuşturucu.
Ejderha kovalamak: Uyuşturucu içmek.
Naş: Kaçmak.
Habe: Yemek
Piiz: İçki
Tiiz: Kalça
Duka: Erkek organı
Minca: Kadın organı

Bitirmeye çalışıyoruz

Ben ve ekiplerim ahlak ekipleriyle de koordineli olarak her gün her an bu rezillikleri sonlandırmak için uğraşıyoruz. Bir operasyonda gözünü kaybeden, bir diğer çalışmada ayağı felç olan iki polis arkadaşımız şimdi malulen emekli...Biz bu tür kişilere yasaların ve insan haklarının elverdiği ölçüde müdahale ediyoruz. Elmadağ yolu boydan boya trafiğe kapanıp bakıma alınınca meydana bir kümelenme oldu. Orayı her zaman kontrol edip dağıtıyoruz. Elimizden geldiğince kontrol ve denetim yapıyoruz. Ancak ne yazık ki olay polisiye tedbirlerle caydırılmayacak kadar ekonomik ve sosyal yara boyutuna geldi. İnsan bunları görünce hem kızıyor, hem de içi sızlıyor.

Aykut Baltacı (Beyoğlu Emniyet Müdürü)

Sonuç sürpriz değil

Size Tayvan örneğini vereyim. Asya Kaplanları ortaya çıkıp, ekonomik mucize yaratmadan önce Tayvan ekonomisi çökmüş haldeydi. Ve halkın yarısı piyango

biletine para yatırıyordu. Devlet bunu yasayla önledi orada. Bu bir ilginç örnektir. Ekonomi batar, işsizlik ve yoksulluk artarsa geniş insan yığınları kolay para kazanma yollarını dener. Burada olan da budur. Yasa dışı faaliyetler kolay kazanç kapısıdır. Uyuşturucu, mafyalaşma, gasp, darp, hırsızlık , kumar arttığı gibi fuhuş da artmaktadır. Seks ve eğlence sektörü bazı yerlerden sivilce ucu verir, bu çıbana dönüşür. Olayın temeli ekonomik ve sosyaldir. Şu anda kısa vade için önerilecek bir şey de maalesef yoktur.

Doç. Dr. Arif Verimli (Psikiyatr)

SÜBYAN PAZARI REZALETİ- 2

27/08/2001

Akşam

Köşe Yazısı

SAVAŞ AY

Elmadağ Kavşağı'nda sübyan pazarı kuruluyor her gece yarısı. Çoğu yoksul ailelerin çocuğu 14-20 yaş arası gençler, özellikle yaşlı ve zengin eşcinsel erkeklere 'hizmet' vermek üzere pazarda yerini alıyor. Son model arabalarıyla kavşakta kümelenen gençlerin yanına yanaşan yaşlı gayler ve travestiler buradan gözlerine kestirdikleri gençleri arabalarına alıp evlere, otellere, garsoniyelerine doğru yola çıkıyorlar. Daha sabi sübyan yaşta bu gençlerin çoğu bilinçsizce kapılmış bu tezgaha. Kolayına para kazanmak uğruna bazen sonu cinayetlere varan bu tehlikeli bataklığa kurban oluyorlar. Başta Beyoğlu polisi olmak üzere tüm ilgili Emniyet birimleri aralıksız baskınlar, operasyonlar düzenliyor bu pazarlara, ancak olay polisiye ve günlük tedbirlerle önü alınamaz halde seyrediyor. Bedenlerini, alın terlerini yorup akıtarak ekmek parası kazanamayan, çünkü çoğu işsiz gezen ya da vasıfsız işçi olan bu yoksul gençler, bir iki saat içinde on milyonlar kazanacakları bu yolu tercih ediyor ve 'beyaz kan'larını akırtırcasına kirletiyorlar yaşamlarını.

Eşcinsel cinayetleri

Gencecik çocuklarla girilen maceralarda kimi zaman kan da akıyor, cinayetler de işleniyor. Hafızanızı yoklarsanız beş yıl içinde önce Manken Ajansı sahibi Deniz

Tüney'in, Taksim'de yoldan aldığı genç iki 'laço' tarafından hunharca katledildiğini. Gay bir şarkıcı olan radyo solisti Özdemir Hunca'nın 25 yerinden bıçaklandığını. Devlet Tiyatrosu Sanatçısı Zeki Ercan'ın 16 ve 17 yaşındaki erkek fahişeler tarafından şişlendiğini son olarak da büyük bir özel lisenin Fransız öğretmeni Pele'nin Cihangir'deki evinde ilişkiye girdiği 17 yaşındaki Hacı Osman tarafından telle boğularak öldürüldüğünü anımsayacaksınız. Çoğu alt kültür gruplarından gelen delikanlılar, sınıfsal statüsü yüksek gaylerle ilişkiye girdikten sonra ya parasına tamamen ya da kirlenmiş duygusundan arınmak için bir psikolojik patlama sonucu elini kana buluyor. Tek tük de olsa durumdan vazife çıkarıp: 'Bir pisliği temizledim' gibi sebepler ileri süren katillere rastlanıyor. Ancak nedense hepsi de 'pisliği' ilişki kurduktan sonra temizlemeye kalkıyor.

Travesti düşler

Travestilerin çoğu alkol ya da uyuşturucu batağına saplanıyor zamanla. İşte Tarlabası'nın karanlık, dar ve tehlikeli sokaklarından birinde, aldığı uyuşturucunun etkisiyle sızıp kalmış bir travesti. Kollarında eski günlerden kalma jilet izleri var. Kimbilir belki düşlerinde de 'normal' bir yaşam?

Dün dündür bugün bugün Taksim meydanında hafta sonu sabahlarında kurulan dönme pazarı ile ilgili haberimiz dün AKŞAM'da tam sayfayayınlanmıştı. Ancak gördük ki değişen sadece şahıslar olmuş. Travestiler de kol geziyor. Seksin ve sokak fuhuşunun her türlü 'servis elemanı' da. Duyarsızlık her yerde her an toplumsal karakterimiz haline geldi. Bütün suçtu yanılıp da burada gezinenlere bulmayın sakın. Klasik bir laf gibi gelecek ama ne yazık ki gerçekte sorun 'düzen' sorunu. Ve her işin başı eğitim. Sonu; daha doğrusu çıkmaz yolu ekonomi. Yani lafın kısası toplumsal ahlakımız da krize girdi. Kucaktan kucağa uçtum nafile! Burası Amerika ya da Avrupa'da bazı görüntülerini izlediğimiz radikal parklardan biri değil. Taksim Meydanı'nda Metro Parkı. 5 yıldızlı otellerin, kültür merkezlerinin en iri kıyım mağazalarının önünde yanında bir meşhur park yani. Ve bu parkta sabahın saat 07.30'nda görüp izleyeni şaşırtıp ürkütecek biçimde manzaralar. İşte yarım saatte beş flört değiştiren gencecik güzel bir kız. Tüysüz

oğlanların, travestilerin, laçoların arasında eğlenip coşuyor. O'nun fuhuş dünyası ile bir alakası yok belli ki. Sadece heyecan, hareket ve fantezi peşinde.

BİTİRİN ŞU REZİLLİĞİ- 3

28/08/2001

Akşam

Köşe Yazısı

SAVAŞ AY

Kentin ortasında... Her günün sabahında... Yamuk, yumuk ilişkiler... Türlü çeşit rezillikler... Yaman ötesi çelişkiler... Tuh diyenler, yuh çekenler... Ve suskun yetkililer...

Önce Taksim Meydanı'nda 'Kriz Travestileri'. Ardından 'Sübyan Pazarı' haberimiz. İki gün üst üste tam sayfa rezillik fotoğrafları. Ardından Beyoğlu, Elmadağ, Harbiye esnafından, çevre sakinlerinden ve yüzlerce okuyucudan gelen telefonlar, faksalar, e-mailler. Hepsi de bu utanç tablosunu ortaya çıkardığımız için teşekkür edip, yetkilileri önlem almaya davet ediyor. Ve hepsi çeşitli zamanlarda gözlemledikleri başka rezillik anlarını naklediyorlar bize. Oysa konuyla ilgilenmesi gereken hiç kimseden üç gündür 'çıt' bile çıkmıyor. 'Mesele ekonomik. Polisiye önlem çözemez' deyip işin içinden çıkmak kolay geliyor olmalı. Peki bu rezilliğin göz önünde sergilenmesine mani olmak da mı zor? Bugünden yarına fuhuş bataklığını kurutun diyen yok elbette. Ama bir yerden başlamak için de vakit geçmiyor mu? Her gün, her dakika bu bataklık bir başka ana baba evladını, bir körpe fidanı daha içine çekmiyor mu? Daha

dün gece Harbiye'de radyo evinin tam karşısında müşteri bekleyen bir grup travesti pazarlıkta anlaşamadıkları genç bir adama saldırmadılar mı? Bir tanesi zulasından çıkardığı falçatayla genç adamın yüzünü ve dudaklarını paramparça etmedi mi? Taksim Hastanesi'ne kanlar içinde kaldırılan o genç adamı ben gördüm siz görmediniz mi? Eğer görmedinizse gidin bir bakın. Anlattıklarını dinleyin. Dehşet anını nasıl yaşamış dinlerken siz de o acıyı hissedin. Ya da... Ya da ey efendi biraderler. Anlı şanlı isimler.

Saygımız sonsuz yetkililer. Huyumu az çok bilirsiniz. Bu iş ya bitecek, ya bitecek. Bakalım bu arada kim kalacak, kim gidecek?.. Gençliğim eyvaah!..

İlk bakışta babadan olup anadan doğarken kız çocuğu olarak dünyaya gelmiş.Yıllar içinde büyümüş serpilip boy atmış terü taze gibi görebilirsiniz onları. Ama hayır. Onlar hayata 'cee' dediğinde ana-babası ve yakınları: Yaşasın nur topu gibi bir oğlumuz oldu diye sevinmişler. Sonraki yıllarda gün gelmiş devran dönmüş. Devranla beraber bu kardeşlerimiz de 'dönmüş.' Üç gündür bu utanç ve rezillik tablosunu gözler önüne sererek sizi bunalttığım için işi biraz şakaya vuruyorum ama olaylar felaket boyutlarına doğru sürükleniyor. Her sabah meydan dolusu travestiyi eşcinseli ve onlara musallat olan gençleri görünce insanın içi sızlayıp yüreği burkuluyor ve bu olaylara göz tanığı olan herkes sanki içinden ama aynı anda hep birlikte haykırıyor: Gençliğim Eyvaah!..

Çapariye takılan 'sazan'

Anakent Belediyesi hiç bir masraftan kaçınmayıp İstanbullular için Avrupai bir park haline getirdi burayı. Bura dediğim artık ezberlediniz; Taksim metrosu üstündeki park. Hani düşündüler ki yazın sıcağı, güzün serininde ayacıkları karıncalanan yaşlı teyzeler, amcalar gelip biraz dinlensin. Sınav çıkışı, vize sonrası, final ertesi yorgunu öğrenciler yavuklularını da alıp bi soluklansın. Lakin pek de öyle olmadı. Bakın işte burada göl yok, gölet yok ama 'aynalı sazan' avlayan genç homoseksüeller var. İşte yoluna gideni yoldan eyleyen. Aklına malum icraati düşürennarin bedenli, tatlı dilli ve belli ki adam ayartmakta pek marifetli bir 'lubinya.' âlemde bu olaya 'çapari atmak' tabir ediliyor. Yani iğnesi bol olta takımı. Balığın biri kaçsa öbürü takılıyor iğneye. Takılana da 'sazan' deniyor. Bu arada sazan deyince aklıma alakasız bir Ümit Yaşar Oğuzcan dizesi geliyor. 'Cep delik, cepken delik Don delik, mintan delik. Kevgir misin be kardeşlik?..

REZİLLERİ MAHVEDECEĞİM- 4

29/08/2001

Akşam

Köşe Yazısı

SAVAŞ AY

Savaş Ay'ın haberini okuyunca kanım dondu. Hemen telefona sarılıp İstanbul Emniyet Müdürü'nü aradım. Bu tezgahı kuranlar doğduğuna pişman olacak.

AKŞAM gazetesinde travesti pazarı ve fuhuş çetelerinin tuzağına düşen çocuk yaştaki evlatlarımızı görünce sarsıldım. İnanın kalbim sıkıştı, kanım dondu. Savaş Ay'ın ortaya çıkardığı acı gerçek facia boyutunda. Ben Bakanlığım sürecinde özellikle de sokak çocuklarının topluma kazandırılmaları için bütün kadrolarımla insanüstü bir mücadele verdim. Ekonomik sömürüye ya da eğitime zarar verecek veya sağlığı ya da bedensel, zihinsel, ruhsal, ahlaksal yönden çocukları negatif etkileyecek her türlü faaliyete karşı çıktım. Pek çok bölgede yetiştirme yurtları, sığınma evleri, çocuk yuvaları ve ilk adım merkezleri kurdum. Hayatımı bir anlamda çocuklara adadım. AKŞAM'ın haberinde söz konusu edilen acı olaylara karşı çıkmak için illaki bakan olmam da gerekmez. Kişisel yapım itibarıyla de böyle bir rezilliğe karşı kanımın son damlasına kadar mücadele ederim. Bu küçücük çocukları, gencecik fidanları bu kahredici batağın içine iten, çeken, onların etinden, bedeninden, rant sağlayan fuhuş baronlarına, seks mimarlarına, porno tacirlerine karşı topyekun seferberlik başlatacağız. Sosyal Hizmetler Kurumu, Emniyet birimleri, vakıflar, dernekler ve elbette duyarlı halk yığınları omuz omuza bu işin hakkından geleceğiz. Andımız olsun! Bunu laf olsun kabilinden söylemiyorum. Bakın ne yapacağız önce bu tür tezgahların içinde bulunan tüm çocukları ve gençleri bir bir toplayacağız. Onların evlerine gidip, uzmanlarımızı, psikologlarımızı, pedagoglarımızı anne-babalarıyla görüştüreceğiz. Ebeveynlerimizi son bir kez uyaracağız. Tekrarı halinde çocukları evlerinden alıp kendi kurumlarımızda barındıracağız. Sorumsuz davranan anne-babaları da yargıya teslim edeceğiz. Esas nefretimiz ve hışmımız bu çocukları fuhuş batağı içine sokup üzerlerinden para kazanan çetelerle, sapık zevklerini tatmin etmek için körpecik bedenleri seks kölesi olarak kullanan bazı yaratıklara.

Yaratık diyorum, çünkü onlara insan demeye dilim varmıyor. Onlar statülerini, kabarık cüzdanlarını kullanarak çoğu cahil eğitimsiz ve yoksul delikanlıları, genç kızları ve bıyığı terlememiş çocukları zevklerine kurban ediyorlar. Size ve kamuoyuna Bakanlığım ve hükümet adına söz veriyorum ki, bu kişiler her kim olursa olsun. Etiketleri, kartvizitleri ne olursa olsun, gözyaşlarına bakmadan onları teşhir edeceğiz. Bu rezilleri herkesin tanınması, ahlaki değerlerimizin örselenmemesi ve çocuklarımızın mahvolmaması için biz bu rezilleri mahvedeceğiz.

Kaybolun laaaaaan!..

Fuhuşla mücadele, copları çekip, kılıç kalkan ekibi gibi hamle yapmakla olmaz... Çözüm bir araya gelip düşünüp uygulamakta.

Sabaha karşı saat 04.00. Bir polis ekibi defalarca uyardığı halde bölgeyi terk etmeyen fuhuş elemanlarına karşı son çereyi kullanıyor. Tekdir ile uslanmayanın hakkı kötüdür dercesine uzun coplarıyla dalıyorlar aralarına. Bir yandan da bağıyorlar: Dağın ulaaaan!. Sizde hiç şeref, namus yok mu? Sizin ana babanız yok mu?..' Ne yazık ki değişen hiçbir şey olmayacak. Sopayı görünce çil yavrusu gibi kaçışan gençler, ekip ayrılınca yeniden gelecek, toplanacaklar 'malum yerde'. Bu çark, bu nafîle kaçma- kovalama- coplama böyle dönüp gidecek. Çünkü çözüm vurup kırmak, dövüp korkutmakta değil. Sorunun kökü çok daha derinde. Ve sadece polisiye tedbirle başedilir gibi değil. Bakan Hasan Gemici namus sözü verdi, bekliyoruz...

Kredi kartlı fuhuş

Alemdeki kod adı Dilan, 24 yaşında, İzmirli, lise 2'den terk. Altı yıldır travesti. Dört yıldır fuhuş yapıyor. Çalışma yöntemi özel arabasıyla çark yapmak. Çalıştığı bölge Taksim, Elmadağ, Harbiye, Osmanbey, Şişli, Mecidiyeköy hattı. Yani alemdekilerin tabiriyle: Altın Yol. Rastlaştığımızda sabah saat 06.30'du. İçtenlikle sordum, içtenlikle yanıtladı. 'Ekmek paramı çıkartmak için çalışıyorum. Travesti olmak benim tercihim değil. Bu bir zorunluluk, çünkü Allah beni böyle yaratmış erkek bedeni içine kadın ruhu girmiş. Yıllarca bu halimle beni kabul edecek bir iş aradım. Bütün kapılar yüzüme kapandı. Fuhuş sektörü dışında. Fuhuş yapmaktan

başka çarem kalmadı. Ben de madem ki bu işi yapıyorum, en iyi en kaliteli şekilde yaparım dedim. Kazandığım parayı dosta posta yedirmedim. Kumara, uyuşturucuya düşmedim. Biriktirdim, biriktirdim, kendime harcadım. Sadece silikonlarım 2 milyar tuttu. Başımdaki şapkadan, taktığım gözlüğe kadar markadır. İmitasyon koku kullanmayı ayıp sayıyorum. Haftada bir parfüm şişesi bitiriyorum. Bizim ayakkabımızdan, takılarımıza kadar her şeyimiz özel olmak zorunda. Ve esnaf bize kazık atmayı marifet sayıyor. Ben ev tutsam herkesinkinin iki misli kira. Manavdan muz alsam ona 2 milyon, bana 4 milyon. Bakın kriz bizi de vurdu. Akşam saat altıdan beri çark çekiyorum. İki depo benzinim bitti. Sadece 2 müşteri buldum. Otele gittik. İkisinden toplam 150 dolar kazandım. Herkes dolarla gelmiyor. Türk parası da kabul ediliyor. Bazı arkadaşlarımız kredi kartıyla çalışıyor. Arabada kart makineleri var!..'

Anladıkları dilden konuşmayı biliriz!

28 Ağustos 2001 tarihli yazınızı okudum.

Hassasiyetiniz ve kamuoyunun dikkatini konuya çektiğiniz için sizi candan tebrik ederim. İstanbul'un merkezinde gayri ahlaki pazarlıkların alenen yapılıyor olması bütün yetkililerle beraber, bu toplumda yaşayan herkesin problemidir. Yaşananlar sadece bu pazarlıkların muhataplarının arasında kalmamaktadır. Endişem odur ki, bu sadece bir ahlak problemi olmaktan çıkmış, şehrli insanı tehdit eden bir güvenlik problemi haline gelmiştir. Her gün televizyonlarda ve sokaklarda gördüğümüz kanlı bıçaklı travesti görüntüleri, toplum güvenliğini tehdit altında bırakmaktadır. Probleme sadece ekonomik sebep aramak, bana biraz probleme sırt çevirmek gibi geliyor. Aksi takdirde ekonomik problem bitti mi bu problemin de ortadan kalkacağı gibi tutarsız bir tezle yüzyüze kalırız. Meselenin ahlaki, kültürel ve psikolojik altyapısı, bizim çözüm için uğraşacağımız en öncelikle alanlar olmalıdır. Orada satılan küçük çocukların, travestilerin, hatta cinsel sapkınlığa düşmüş insanların da bizim insanlarımız olduğu gerçeğini kabul etmek durumundayız. Toplum, aileler ve tek tek her birey, bu mantalite ile olaya yaklaşmak durumundadır. Devletle beraber medyamızın, üniversitelerimizin ve gönüllü kuruluşlarımızın bu meseleye ortak bir şekilde eğilme zorunluluğu vardır. Bu meselede üzerimize düşeni sonuna kadar yapmaya hazır olduğumuzu

bildirmek isterim. Anladıkları dilden konuşmayı da biliriz. Sizi hassasiyetiniz için tekrar tebrik eder, başarılar dilerim.

TARKAN EŞCİNSEL OLSA YAŞATMAYIZ

18/04/2001

Akşam

Haber

İlginç çıkışlarıyla tanınan MHP Milletvekili Mehmet Gül'ün, ünlü pop müzik sanatçısı Tarkan'a yönelik 'eşcinsel' iddiaları, şarkıcının ilesini kızdırdı. Tevetoğlu ailesinin üyeleri, 'Sülalemizde eşcinsel yaşatmayız, çocuğumuzu da itham altında bırakmayız' diyerek öfkelerini dile getirdi. Tarkan'ın doğum yeri olan Rize'nin İkizdere ilçesi Rüzgarlı köyünde oturan amcaoğlu Hasan Tevetoğlu, sanatçının eşcinsellikle alakası olamayacağını belirterek, 'Mehmet Gül, böyle iddialar ortaya atacağına, kendi işleriyle uğraşsın. Bizim sülaleden bugüne kadar böyle bir şey çıkmadı. Araştırsın, belki kendi sülalesinde vardır' dedi. Sanatçının dayısının kızı Hülya Tevetoğlu da Tarkan'ın kesinlikle eşcinsel olamayacağını savundu. İkizdere'de eşcinsellerin yaşatılmayacağını dile getiren vatandaşlar ise 'Tarkan ile gurur duyuyoruz. Eğer eşcinsel olsaydı çoktan öldürülmüş olurdu' diye konuştular. Bahçeli görüşmedi Bu arada Tarkan, kendisine hakaret eden Gül'ü şikayet etmek amacıyla dün MHP lideri Devlet Bahçeli'yi telefonla aradı. Ancak Bahçeli, Tarkan ile görüşmedi. Bunun üzerine Tarkan'ın amcasının oğlu Muhammet Tevetoğlu, dün yapılan MHP Grup Toplantısı'na geldi. Bahçeli ile görüşmeyi başaramayan Tevetoğlu, şikayetini Genel Başkan Yardımcısı Süleyman Servet Sazak'a ilettili.

'ÜZGÜNÜM'

11/05/2001

Akşam

Haber

MEHMET GÜL

Pop müziğin yıldızı Tarkan'a 'eşcinsel' diyen Mehmet Gül, tartışmayı tatlıya bağladı: Maksadımı aştım, üzgünüm. Dünyaca ünlü pop yıldızı Tarkan ile MHP İstanbul Milletvekili Mehmet Gül arasında yaşanan 'eşcinsel tartışması' tatlıya bağlandı. Tarkan ile ilgili sözlerinde 'maksadını aştığını' söyleyen Gül, 'Kendisini ve ailesini üzdüğüm için üzgünüm. Demek ki ben yanılmışım' dedi. Tarkan'ın amcasının oğlu Muhammed Tevetoğlu da Gül'e teşekkür ederek, konunun artık kendileri için kapandığını söyledi.

Akşam Gazetesi Ankara Temsilcisi Emin Pazarıcı'nın TV8'de yayınlanan BAKIŞ programına katılan Mehmet Gül ile 'eşcinsel' benzetmesi yaptığı ünlü sanatçı arasındaki buzlar eridi.

Büyük tartışmalara neden olan röportajında Tarkan'ı olumlu bir örnek olarak gösterdiğini savunan MHP'li Gül, şunları söyledi: 'Tarkan dünya çapında bir sanatçı olduğu için onu olumlu bir örnek olarak göstermek istedim. Ama maksadımı aştım. Demek ki ben yanılmışım. Bu olaydan sonra, benim hakkında olumsuz sözler söylediği iddia edilen açıklamalarına rağmen Tarkan'ın tavrını beğendim. Daha sonra Tarkan hakkında bir tane olumsuz bir açıklama da yapmadım. Ben Tarkan'ın konserlerini de dinledim.

Dünya çapında bir tanıtım yapıyor.

Ben aslında biraz da son imajını eleştirmek istemiştim.' Kendine dikkat etsin. Mehmet Gül'ün bu sözleri üzerine programa telefonla katılan Tarkan'ın amcasının oğlu Muhammed Tevetoğlu da milletvekiline teşekkür etti. Tevetoğlu, 'Bu yaklaşımı nedeniyle sayın milletvekiline teşekkür ederim. Sağduyulu davrandığı için de teşekkürler. Milletvekilimiz yanlış anlaşıldığını söylemiş oldu. Az önce Tarkan'ı telefonla aradım. Aile olarak biz bu meseleyi çözdük. Bu konu artık bizim için kapanmıştır' diye konuştu. Mehmet Gül ise Tarkan'ı ve ailesini kırıdığı

için üzüntü duyduğunu ifade ederek 'Tarkan'ın ailesini, özellikle annesini üzdüğüm için üzuldüm.

Yazık kadıncağz o da üzüldü. Bundan sonra Tarkan da dersini alsın, ben de. Kendine dikkat etsin, efemine davranışlar içine girmekten kaçsın' dedi.

Tarkan, 'kuzu'sunu dinletti.

Merakla beklenen yeni single'ının hazırlıklarını tamamlayan Tarkan, yakın dostlarına 'Kuzu Kuzu' adlı şarkısını dinletti. Tarkan'ın yeni parçası, dostlarından tam not aldı. Ünlü sanatçı, geçen akşam Şamdan Gece Kulübü'nde ünlülerin dış hekimi olarak bilinen Galip Gürel'in eşi Berna Gürel'in doğum günü partisine katıldı. Gecede eğlenen konuklar, sanatçıya yeni şarkısını dinlemek istediklerini söyledi. Israrlara dayanamayan Tarkan da, dün gece bitirdiği yeni single'ını evden getirtti.

İlk kez Şamdan'da çalınan 'Kuzu Kuzu' adlı şarkı, konuklarca çok beğenildi. Beş şarkılık single'ın 17 Mayıs'ta müzik marketlerde yer alacağı öğrenildi. Bu arada ünlü sanatçı Mustafa Sandal, doğumgünü partisine Tuğba Ünsal ile birlikte geldi. Davete katılanlar arasında arasında Ayşegül Dinçök, Sedat Aloğlu, Halis-Alev Komili, Jefhi-Yasemin Kamhi, Eser-Samra Tümen, Aslı Ilıcak ve nişanlısı Ali Yemenciler de yer aldı. Davetin ardından Tarkan da dahil bütün konuklar ön kapıdan çıkarken, Galip ve Berna Gürel çifti arka kapıdan gizlice gitmeyi tercih etti.

APPENDIX E

THE NEWS ITEMS OF SABAH ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

BÜROKRAT ORTALIĞI KARIŞTIRDI

08/09/2000

Sabah (Kuşadası)

Haber

Elazığ Valisi Osman Aydın'ın İçişleri Bakanlığı Müsteşarıyken koyduğu "Gay yasağı" yüzünden çıkan skandalda, Türkiye'nin itibarını Turizm Bakanı Mumcu ve İçişleri Bakanı Tantan kurtardı. Üç ay önce gay'ler için Akdeniz turu düzenleyen Tura Turizm'in düzenlediği tur daha başlamadan skandallar başlamıştı bile. İstanbul ve Aydın Valilikleri, İçişleri Bakanlığlığı'na başvuruda bulunarak, nasıl hareket etmeleri gerektiğini sordu. Dönemin İçişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı, şimdiki Elazığ Valisi Osman Aydın, 11 Ağustos günü hem İstanbul hem Aydın Valilikleri'ne gönderdiği bir yazıyla Pasaport Kanunu'nun 8. maddesine göre gay'lerin Türkiye'ye sokulmaması talimatını verdi. İçişleri'nin koyduğu yasak, kısa süre sonra acenta tarafından gayri resmi olarak öğrenilince, yoğun bir telefon diplomasisi yaşandı. Acenta TÜRSAB'A başvuruda bulunarak, yasağın kaldırılması için yardım istedi. TÜRSAB da Turizm Bakanı Mumcu'ya başvurdu. Mumcu, " Gerçekten böyle bir yasak var mı yok mu öğrenin ondan sonra gereken her türlü yardımı yaparım" dedi. TÜRSAB Yöneticileri bu kez Aydın ve İstanbul Valilikleri'nden bilgi almaya çalıştı. Yanıt: "Yasak yok. Gay'ler rahatça gelip dolaşabilirler"di. Ancak gay'leri taşıyan Olympic Voyager gemisi önceki gün Kuşadası Limanı'na yanaşınca olan oldu. Skandal üzerine Tura Acentası, TÜRSAB ve Turizm Bakanı Erkan Mumcu arasında yoğun bir telefon trafiği yaşandı. Mumcu, hemen İçişleri Bakanı Tantan'ı aradı. Nevşehir'den

helikopterle Ankara'ya dönmekte olan helikopteri arızalanmış, Kırıkkale yakınına zorunlu iniş yapmıştı. Bu nedenle sağlıklı iletişim kurulamadı. Mumcu, Aydın Valisi Muharrem Göktaoğlu'nu aradı ancak bir işe yaramadı.

İmdada Tantan yetişti

Mumcu'yu ilk fırsatta arayan Tantan, "Öğrenip hemen duruma müdahale edeceğim" diye söz verdi. Müsteşar Yardımcısı Osman Aydın imzalı genelgeyi öğrenen Tantan, sinirlenerek hemen yasağı kaldırdı. Ayrıca herhangi bir saldırı ihtimaline karşı güvenliği sağlamak üzere koruma tahsis edilmesi talimatını verdi. Bunun üzerine rotasını Rodos'a çeviren Olympic Voyager gemisi de İstanbul'a yöneldi. İki bakan arasında bu trafik yaşanırken, üçüncü bir bakan daha devreye girdi. Aydın milletvekili, Devlet Bakanı Yüksel Yalova, Kuşadası'ndaki olayı öğrendiği sırada Aydın Valisi'nin yanındaydı. Yalova,Vali'yi uyardı. İçişleri Bakan'ını da arayan Yalova da, Tantan'ın helikopterde olması nedeniyle hemen iletişim kuramadı. Ertesi sabah Ankara'da Bakanlar Kurulu toplantısı olmasına rağmen, dönmek yerine bölgede kalıp hem kurtuluş törenlerine katıldı hem de gelişmeleri takip etti.

MHP'den genelgeye destek

Eşcinsellerin polis tarafından toplanmasına MHP'den destek geldi. MHP İstanbul Milletvekili Mehmet Gül, "Bırakacakları para eksik olsun. Bu işin AB'ye girmekle alakası yok. Turizm, dejenerasyon değildir. Sapıklar, Yunan Adaları'ndaki sapık kamplarına gitsin" dedi. Gül, gay turizmine yol açılmasının Türk çocuklarının ve gençlerinin ahlakını bozacağını söyleyerek ekledi, "Gaylerin Türkiye de ne işi var. Yeter artık, dejenerasyona bu kadar açık bir ülke olmayalım. İki erkek de sokakta öpüşerek gezme cüretini göstermesin. Bizdekiler zaten bize yetiyor" Ülkü Ocakları Başkanı Atilla Kaya da, polisin homoseksüelleri toplamasını isabetli bir uygulama olarak değerlendirdi. Kaya, "Türkiye'de zaten bu konuda yeteri kadar dejenarasyon oluşmuş. Bir de yurt dışından bunların gelip sokaklarda istedikleri gibi dolaşmalarına mı izin verilsin? Türk polisi üzerine düşeni yapmış. Turizmi zıvanadan çıkma noktasına götürmemek lazım. Bu kişiler kültürel ve manevi değerlere zarar verdiği gibi sağlık açısından da sakıncalıdır."

'Dehşete kapıldık'

Dünyanın önde gelen haber ajansı Reuters, sözkonusu olaya oldukça geniş yer verdi. REUTERS ABD'li eşcinsellerin Kuşadası'na sokulmamasını, "Türk polisi, Amerikalı eşcinsellerin Ege'deki liman ziyaretini engelledi" başlığı ile duyurdu. Christopher Marquis, imzasını taşıyan haber şöyle devam etti:

"ABD Dışişleri Bakanlığı ve gay'larla konuşan kişilere göre polis Türkiye'yi ziyaret eden en büyük eşcinsel gemisinin yolcularını gemilerine gitmek üzere otobüslere bindirdi. ABD'li diplomatlar Türk Dışişleri Bakanlığını ABD'li turistlerle seks tercihleri nedeniyle kötü davranılmasını protesto etti. ABD Dışişleri Bakanlığı sözcülerinden Philip Reeker, "Türkiye turlarının engellenmeden devam etmesini istedik" dedi. Reeker, polisin hareketini doğruladı ve "Bu hareket karşısında dehşete kapıldık. Bu yüzden Türk yetkililerle temas kurduk" diye konuştu.

Türkiye'nin Washington Büyükelçiliği Sözcüsü Şensu Yemişçi, Türkiye'nin eşcinsellere hoşgörülü olmadığı iddiasına itiraz etti ve Samos yakınlarında olan Bodrum plajlarının homoseksüeller arasında popüler olduğuna işaret etti. Polisle ilgili iddiaları ise saçma önyargı olarak nitelendirdi. "Türkiye'de yüzbinlerce homoseksüel var" diyen Yemişçi, şöyle devam etti: "Muhtemelen sıradan insanlar onları çok fazla sevmiyor ama bu birşey fark ettirmez."

Demokrat Parti yandaşlarından eşcinsel David Mixner, Türkiye'deki tur operatörü ile konuştu ve Türk polisinin turistleri cinsiyetleri yüzünden izin vermediğini söylediğini ilettili. Mixner, merkezi Los Angeles de bulunan organizasyon şirketi Atlantis Events operatörü Rich Cambell'ın "Gemiye izin vermediler çünkü eşcinseldiler. Bu bir sır değil. Bundan başka da bir sorun yok. Uygun olmayan bir davranış ya da sürtüşme yok. Onlar turist" dediğini de açıkladı.

'Bu bir iletişim kazası'

Turizm Bakanı Erkan Mumcu, sektör temsilcilerinin sorunlarını dinlemek için gittiği İzmir'de Altinyunus Otelinde Çeşme'li turizmcilerle biraraya geldi. Türk turizminin son dönemini değerlendiren, kimi zaman turizmcilere çatan Bakan Erkan Mumcu, daha sonra Kuşadası'na gelen ancak Efes'i görmelerine izin verilmeyip gemilerine geri gönderilen ABD'li eşcinsel turistlerin başına gelenlerle

ilgili olarak da açıklamalarda bulundu. Turizm Bakanı Mumcu, sözkonusu olayla ilgili olarak "Bazı bürokratlar bunu asayiş sorunu olarak görüyor. Ama Türkiye'nin imaj sorununu göremiyorlar. Bu bir iletişim kazasıdır, şimdilik geçmiş olsun diyorum" dedi.

İSTANBUL'DAKİ DAHA BÜYÜK BİR KEPAZELİK

08/09/2000

Sabah (Kuşadası)

Köşe Yazısı

CAN ATAĞLI

Türkiye ne çekiyorsa, aklı selim sahibi, bilgili, görgülü, kültürlü, akıllı, zeki, ahlaklı (!) devlet memurlarından çekiyor. Onlar sayesinde hem ahlakımız kurtuluyor hem de ülke bataklığa batmaktan kurtuluyor. Bakın son örneğini Kuşadası'nda gördük. Ülkeyi ahlaksızlıktan korumak isteyen üstün nitelikli yetkililerimiz (!) içinde eight hundred eşcinsel yolcunun bulunduğu Olympic Voyager adlı gemiyi geldiğine geleceğine pişman ettiler. Gemideki eşcinsellerin Türk topraklarında dolaşması sakıncalı bulununca, kurulan polis barikatı ile yolcular gemiye hapsedildi. Türk turizmine, Türkiye imajına bundan daha büyük bir kötülük yapılamaz herhalde. Bir kere, kime ne turistin eşcinsel olmasından? Özel otobüslerle Selçuk'a, Efes harabelerine gidecek turistlerin kalacakları birkaç saat içinde Türklerle ilişki kurabilmelerinin ve ahlaki bozmalarının imkanı var mı? Böyle düşünen bir kafa sağlam olabilir mi?

Olamaz tabii.

Pekiii, aynı gemi İstanbul'a gelince yapılanlara ne demeli? Amerika'dan ağır bir azar işitince elleri ayakları dolaşan yetkililerimize ne diyeceğiz şimdi? Bir gün önce Kuşadasında yere bastırılmayan Amerikalıları bu kez kırmızı halılarla karşılamak, ağızlarına lokumlar sokuşturmak olacak iş değil. Ne dünyanın tepkisini çekecek biçimde insanları aşağılayıp başımızı sıkıntıya sokalım, ne de aşağılık duygusu içinde korkuya kapılarak kendimizi ayaklar altına atalım. Tabii ne yaparsak yapalım, Kuşadası rezaletinin hesabı bize ağır fatura

ile geri dönecek. Nedeni basit, bir ülkeye turist sokulmaması her ülke için haberdur. Ama eğer bu turistler bir de eşcinselse daha da haberdur. Bu haberler bütün dünya gazete ve televizyonlarında yer alacak. Üstelik İstanbul'daki kepazelik de mizah elemanı olarak haberlere eklenecek. Dünyadaki eşcinseller artık son derece örgütlü ve etkin. Korkarım şimdi Türkiye aleyhine kampanya başlatılacaktır. Bir ufuksuzluk adına bunlara değer miydi acaba? İşin bir de "insan hakları" boyutu var. Artık gelişmiş ülkelerdeki anlayış; nasıl ırk ayrımını en ağır suç kabul ediliyorsa, cinsel tercihlerin aşağılanması da öyle görülüyor. Bu nedenle eşcinselleri, sırf bu özellikleri nedeniyle itip kakmak, ayrı bir insanlık suçu. Biz de bu suçu işlemiş olduk. Buna kızanlarınız çıkabilir, ama bu böyle.

ERKEKLİK GÖSTERİSİ GERİ TEPTİ

08/09/2000

Sabah (Kuşadası)

Köşe Yazısı

GÜNGÖR MENGİ

Gündemimiz maşallah "incir çekirdeğini doldurma tesisi" gibi çalışıyor. Son işgüzarlık Kuşadası'nda kendini gösterdi ve polis 833 Amerikalı eşcinseli getiren geminin yolcularını dışarı bırakmadı. Ülkemizi bin türlü ayrımcılığın cehennemi olarak gösterip suçlayan Türkiye düşmanlarına yeni bir koz verildi. Aydın Valisi, "bakanlıktan gelen emri uyguladıklarını" söyledi ama Washington ayağa kalkınca İçişleri Bakanı Tantan duruma müdahale etti ve eşcinseller İstanbul'da kırmızı halılar serilerek karşılandı.

Şimdi şu ilkel tepkinin maliyetine bakın:

Polis Kuşadası'nda "Burası erkek bir milletin toprağıdır" diye eşcinselleri indirmedi. Washington büyükelçiliğimizin sözcüsü ise, güya savunma yaparken "erkeklik" iddiamızı yerle bir eden şeyler söyledi:

"Türkiye'de yüz binlerce eşcinsel var. Sıradan insanlar onları sevmez ama bu, ayrımcılık nedeni olmaz!"

İşgüzarlığın bedelini gördünüz mü?

ÜÇÜNCÜ CİNS BİZE UYMAZ!

19/01/2001

Sabah

Haber

Meclis, travestilerin nüfus cüzdanlarına 3-4-3 koduyla 'üçüncü cins' olarak girmesine karşı. Vekiller 'bizim ahlâkımız bunu kaldırmaz' diyor. MECLİS İçişleri Komisyonu dün, nüfus cüzdanlarındaki bilgilerin kodlanmasına ilişkin uluslararası sözleşmeyi benimsendi. Sözleşmeye göre taraf ülkeler diledikleri takdirde, kadın ve erkek cinsiyetinin yanı sıra travestileri de üçüncü cins olarak nüfus cüzdanlarında gösterebilecekler. Kimlik kartlarında travestiler için 3-4-3 kodu kullanılacak. Ancak Türkiye, onay verdiği sözleşmenin bu bölümünü uygulamayacak.

Komisyon yetkilileri, Türkiye'de bu kodun kullanılmayacağını, kişilerin erkek ya da kadın olarak nüfus cüzdanlarında yer alması uygulamasına devam edileceğini söyledi. Ancak yine de tasarı kanunlaştığında, travestilerin bu kodu kullanma talepleri gündeme gelecek ve tartışma yeniden alevlenecek.

İHTİYAÇ OLURSA

TBMM İçişleri Komisyonu Başkanı Mehmet Pak, Türkiye'de kullanılan kimliklerde cinsiyetin bugüne kadar erkek ve kadın olarak yer aldığını ve bundan sonra da öyle olacağını belirterek, "Bizim kimliklerimize üçüncü cins yazılması söz konusu değil. Ama üçüncü cins diğer ülke kimliklerinde olduğu için sözleşme ile tanınıyor. Uluslararası belgelerde ihtiyaç varsa kodlamalar kullanılacak " dedi. Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk ise "Bazı ülkeler aynı cinsten insanların evliliğine imkan veren düzenlemeler yaptılar. Ancak bizim ahlâki anlayışımız buna imkan tanımıyor" diye konuştu. Elhamdülillâh Türkiye'de bu sorun yok!

Ali Oğuz (FP): Türkiye'de erkek ve kadın dışında üçüncü cins sorunu yok.

Uluslararası bir yanlış. Bizde elhamdülillah yok.

İbrahim Özsoy (ANAP): Bizim örf ve adetlerimize ters. Üçüncü cins cinselliğın dışında.

Tamer Kanber (DSP): Bu şekilde Türkiye Cumhuriyeti kimliğı olamaz.

Hasari Güler (MHP): Bırakın isteyen istediğı cinsi kimliğı alsın.

Kemal Çelik (DYP): Türkiye sözleşmeye imza attı, gereğini yapmalı. Üçüncü cinsin olmasını kimse istemez ama gerçek.

APPENDIX F

THE NEWS ITEMS OF *POSTA* ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

'EŞCİNSEL' KİMDİR?

14/09/2000

Posta

Köşe Yazısı

GÜLER KAZMACI

Kuşadası'ndaki "eşcinsel krizi" kapandı sanmayın. İnternette karşılaştığım Amerikalı avukat, doktor, artist v.b gibi "kültürlü" insanlar Cottarelli'yi, IMF'yi falan tanımıyorlar. Ama eşcinsellerin Türkiye'ye önce alınmayıp, sonra da ayaklarına kırmızı halı serildiğini "kahkahalarla" biliyorlar. Hem bu "çok erkek" tavırlı konuyu sekizyüz adet eşcinsel turistin, sekizyüz yerde, sekizyüz defa konu edeceği mutlak. Ancak erkek eşcinselleri içeri almayan Kuşadası'nın, bir ya da iki yıl kadar evvel kadın eşcinselleri getiren gemiyi "sevgiyle" karşıladığını hatırlıyor musunuz? Yüzlerce orta yaşlı lezbiyen, elele kolkola sokaklarda gezinmişlerdi ve "huzur içinde" alışveriş yapıp yemek yemişlerdi. "Düzen" erkek egemen ya, kadın eşcinselleri bağrına basıyor. Erkek eşcinsellerden ise "kendi erkekliği" incinmiş gibi rahatsızlık duyuyor. Zaten "fena halde erkek" kısmı lezbiyenlerden pek hoşlanır. Hatta "kadın kadına" ilişkiyi düşünmekten, o kadınlarla yatakta kendisi berabermiş gibi "özel" bir keyif alır. Sözkonusu olan erkek eşcinseller ise, sanki "bu iş" kendi başına gelmiş gibi "namus keser" ve hiddetlenir. Aslında bu "durmuş" kafanın adamları erkek eşcinselleri "iyi tanımazlar". Bunlara göre erkek eşcinseller yollarda fuhuş yapan travestiler veya barlarda şarkı söyleyen "kadın tipli" adamlardır. Pala bıyıklı, geniş omuzlu, "vurdu mu oturtan" tipten erkek görünümlü eşcinselleri bilmezler. Aynen kadın ya da erkek gibi delice aşık olan,

sevdiğine bağlanıp sadık kalan, uzun seneler evli gibi birlikte yaşayan eşcinselleri akılları almaz. Devlet erkanında, politikada, bürokrasinin her kademesinde "evli barklı" erkek eşcinsellerin yaşadığını görmez. Ayrıca "erkek erkeğe" ilişki kurarak sokaktaki travestiyle yatanların da "bir çeşit eşcinsel" , olduğunu asla düşünmez. Bu tür "fazla" eşcinsel düşmanı adamlar psikolojide LATENT denilen biçimde "gizli" eşcinsellerdir. "İçindeki orospuluğun" uyanacağından korkup orospuları nefretle aşağılayan kadınlar gibidirler. Erkek eşcinselleri aşağılayıp hırpalayarak, kendi içindeki "homoluğun" ortaya çıkmasına engel olurlar. Sonuçta ben eşcinselleri memlekete almayıp "kim bu adam?" diye merak edilen yasakçı bürokratu hiç merak etmiyorum. Çünkü "bunlardan" çok var.

TÜRKİYE' NİN MASKESİ DÜŞTÜ

16/09/2000

Posta

Köşe Yazısı

MEHMET ALİ BİRAND

Türkiye geçtiğimiz haftalarda gerçek yüzünü saklayamadı. Maskeler düştü. Hem de iki defa...

İlki, eşcinsellere yapılan muameleydi. Bütün tarihi boyunca, eşcinselliğe gizli kapaklı olduğu sürece göz yummuş, hatta hoşlanarak uygulamış, açığa çıktığında ise barbarca üstüne yürümüş bir toplum olarak maskemiz düştü. İnsanların özel hayatları kimseyi ilgilendirmez nutukları unutuldu ve polis, Amerikalı eşcinselleri derbest etti. Batı basını, ABD Dışişleri Bakanlığı ayaklanınca, hemen yine maskeler takıldı ve adamlar İstanbul'da kırmızı halı ile karşılandılar. Aslında, gerçek Türkiye'yi eşcinselleri polisle kovalatan zihniyet temsil eder. Şimdi bir süre maskeli dolaşacağız. Sonra birgün yeniden düşüverecek. Düşen bir diğer maske, Helsinki Yurttaşlar Derneği ile ilgili. Çanakkale'deki yaz okuluna katılmak üzere gelen yabancı grupların arasında, Ermenilerin de bulunması üzerine toplantının yasaklanması olayı...

Neresinden tutarsanız tutun, dökülen ve Türkiye'yi küçük düşüren bir karar. Hangi taş kafalı zihniyetin, hangi dar görüşlü yetkilinin emriyle alındı, bilemiyorum. Bildiğim, demokrasiden ve insan haklarından söz eden, sivil toplum örgütlerine daha fazla olanak sağlanacağı vaadinde bulunanların maskelerinin düştüğü ve gerçek yüzlerinin ortaya çıktığıdır. Helsinki Yurttaşlar Derneği, Murat Belge'nin kurduğu ve sırtında taşıdığı bir sivil toplum örgütüdür. Uluslararası alanda çok saygın, çok etkili ve gerçek demokrasilerdeki gibi bir dernektir. Demek ki, bazı kafalar tarafından Türkiye'ye layık görülmemiş yasakçıların, öteki Türkiye'yi yaratılardan hiç farkları yok.

APPENDIX G

THE NEWS ITEMS OF *AKİT* ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

NAMUSLULAR DA NAMUSSUZLAR KADAR CESUR OLMADIKÇA!-B

12/06/2001

Akit

Köşe Yazısı

HASAN (GAZETECİ) KARAKAYA

Bir devlet, “fahişe”ye vesika veriyor, “fuhşiyat”tan kazanılan o paraya da, “vergilendirilmiş kazanç kutsaldır!” gözüyle bakıyorsa, olacağı budur!

Ve son örnek;

Bir devlet, el koyduğu bankaya ait “porno TV kanalı”nı işletmeye hâlâ devam ediyorsa ve o “seks filmi kanalı”ndan evlere her gece “lâğım” akmaya devam ediyorsa, olacağı budur!..

Böyle bir ülkede;

Nasıl ki, cinsel ilişkiyi “meslek” haline getirmiş bir “fahişe”ye, açıkça “orospu” demek suçsa, Tarkan’a da “sıfat” bulmak, elbette güç olur!

ADINI KOYALIM!

Benim isyanım şuna:

Bir “genelev kadını”na veya yol kenarında müşteri bekleyen “kadın/erkek fahişe”lere niye “orospu” denilmiyor da, “hayat kadını” denilip, yumuşatılıyor bu sıfat?..

Ne demek hayat kadını?

“Hayat” mı veriyor, yoksa ocak mı söndürüyor bu kadınlar?

Bu çeşit “şirinleştirme” ile, yapılan “fahişelik” ve onun getirdiği “ahlâkî tahribat” ortadan mı kalkıyor?

-Mesleğin ne? “Hayat kadınlığı!”

Şunun adını tam koyalım ki, “genelev”de veya “yol kenarları”nda bekleyenler, yaptıkları işin “fuhuş”, kendilerinin de birer “fahişe” olduğunu bilsin artık!

Bakıyorum da;

Yaptıkları iş, sanki “iyi bir şey”miş gibi, “anlayış” ve “teşvik” görüyor bazı “entel”lerden!.. Kimine “hayat kadını” diyorlar, kimine de “telekız” sıfatını uygun görüyorlar!..

“Sevicilik” de, “lezbiyenlik” oldu, iyi mi?

Oysa, yapılan işler “saygıya lâyık” değildir!

“En eski meslek” olduğu iddiası da, yapılan işin “orospuluk” olduğu gerçeğini ortadan kaldırmaz!

Bu;

Kadın da olsa böyle, erkek de olsa böyle!

PEZEVENK “BAY”LAR!

Bunlara ses çıkarmaya çıkarmaya, anlayış göstere göstere o hale geldik ki;

Kadın pazarlayan “pezevenkler” de, bir süre sonra “pezo” diye anılmaya, daha sonra da “beyefendi” olarak çağrılmaya başlandı!..

Ne yani;

Adam karı satıyorsa “pezevenk”tir! Kendi karısını veya yakınını pazarlayan da “deyyus-u ekber”dir!

Bunu yumuşatmanın, “boynuzlu” veya “geyik” diyerek geçiştirmenin alemi ne?..

Tıpkı;

Argoda çok daha ağır olan, ama yazmaya dilimin varmadığı “ibne”lere “homoseksüel” veya “eşcinsel”, ya da “yumuşak” demek gibi!..

NİYE İTHAL SIFAT?

Bu, açıkça söylensin ve bunlar “teşvik” değil, tam aksine “teşhis” edilsin ki, bu “sapıklık” içinde olanlar bilsinler yaptıkları kepezeliğin, iğrençliğin ne menem bir şey olduğunu!..

Onlara, bunca “hoşgörü” niye?

Radikal’den İsmet Berkan, önceki günkü yazısında şöyle diyordu:

“Cuma günü öğleden sonra haber toplantısında oturuyoruz. O sırada Şebnem İyınam’ın Tarkan’la yaptığı söyleşinin yer aldığı sayfanın ilk hali geldi. Bir resim altında geçen “gay” kelimesine itiraz ettim. “Neden İngilizce kullanıyoruz ki, neyse Türkçesi onu yazalım” dedim. Bir süre, hangi kelimenin kullanılacağı konusunda masada “geyik” de yapıldı ve sonunda Türkiyeli eşcinsellerin kendilerini “gay” diye nitelemeyi tercih ettikleri görüşü ağırlık kazandı, resim altı değiştirilmedi. Bu sadece Radikal’e özgü bir durum değil. Türkiye’de bütün gazeteler “gay” kelimesini, altına hiçbir açıklama yapmadan ve ne anlama geldiğini okuyucularına hiç söylemeden kullanıyorlar. Herhalde herkesin bu kelimeyi bildiği varsayılıyor.

“Homoseksüel” ya da “eşcinsel” kelimeleri yerine nedense argodan gelen, üstelik de Amerikan argosundan gelen “gay” kelimesini tercih ediyor Türkler. Sadece Türkler de değil, Fransa’da, İspanya’da, İtalya’da, Almanya’da da bu kelime kullanılıyor eşcinselleri nitelemek için.”

Gördüğünüz gibi;

“Gay” kelimesi, “ibne”lerin kendi tercihi!.. Yani, “böyle anılmak” istiyorlar!..

İyi de;

Yaptıkları iş matah bir şey mi ki, ben onlara “anlayış” gösterip, kendi tercih ettikleri şekilde hitap edeyim?

Mecbur muyum onlara sahip veya destek çıkmaya?..

Onlar, her “halt”ı yiyecek ve bunu “aleniyet”e döküp, üstelik de “propaganda”sını yapacak ve ben onlara “anlayış” göstereceğim!..

Yok öyle yağma!..

Onlara sahip çıkan “yumuşaklar” yüzündendir ki, “anormal”ler gemi azıya alırken, “normal” insanlar ses çıkaramaz hale geldi bu ülkede!..

O hale geldik ki;

Bu ülkede “normal” bir kadın veya erkek olmak, adeta “suç” oldu!

Yok arkadaş;

Herkes haddini de bilsin, “sıfat”ımı da!..

Ne demiş İnönü;

“Bir ülkede, namuslu insanlar da, en az namussuzlar kadar cesur değilse, o ülke batmaya mahkûmdur!”

Bugün;

Türkiye, “dibe vurmuş bir ekonomi” ve “zirveye tırmanmış bir ahlâksızlık” girdabında debeleniyorsa, bunun temelinde “ibne”lere “gay” demek, “hırsız” ve “pezevenk”leri de “bay” olarak görmek cesaretsizliği yatar!

Ben; bunu bilir, bunu söylerim. Kim, ne derse desin!

TARKAN TARTIŞMASI

14/06/2001

Aki

Köşe Yazısı

HÜSEYİN ÜZMEZ

Bir toplumda, çok önemli meseleler dururken: “Kim kimi netmiş” dedikodusu başladı mı, o ülkeden artık hayır ummak çölde kaynak fışkırmasını beklemek kadar abes olur. Benim şahsen bu sistemden nefret ettiğimi herkes bilir. İşte bu nefretim yüzlerce sebebinden biri, müşahhas bir misal olarak bugün gündemde... Türkiye’nin bütün dert ve meseleleri ikinci plana itilmiş, bir Tarkan tartışmasıdır gidiyor. Toplumun seviyesi öylesine düşürülmüş ki... Bu seviyesizlik herkesi girdabına alıyor. Bazı kesimler bir türlü, apış aralarından kurtulup da, göbekten yukarıya çıkamıyorlar. Bazı medya organları haftalardır, Tarkan’ın “özel ilişkileriyle” meşgul. Ekranlarda, gazetelerde boy boy resimleri yayınlanıyor. Tarkan ise medyanın karşısına geçiyor. Ve aynen şöyle diyor: “Fotoğraflarda ne bir fotomontaj sözkonusu, ne de bir hile. Ben yaşadığım hiçbir şeyden pişmanlık ve utanç duymadım. Herkesin bir hayatı var, benim de öyle... Bu hayat benim. Yaşadığım her şey beni ilgilendirir. Hesabını vereceğim tek yer yukarıdır. (Yani Allah’dır.)” Demek ki bütün kepezeliğine rağmen, sistem Tarkan’a inandığı manevi değerleri çiğnetememiş. Onu Allah’a iman etmekten kopartamamış. Bu da bir nasip meselesi... Tarkan’ın tırnağı olamayacak nice muannid ve kart imansızlar var.

Tarkan eğer söylenenleri yapmışsa, mukaddes ölçümüze göre, büyük bir günahkârdır. Kendisinin de söylediği gibi; “Hesabını vereceği tek yer de” orasıdır. Şimdi bir an için kendi kendimize şu soruyu soralım: “Şayet yapmışsa ve yapıyorsa... Bu işte tek suçlu Tarkan mıdır? Onu bu hale düşüren sistemin hiç mi kabahati yoktur?”

Sen gazetelerinle, televizyonlarınla, dergilerinle, eğitiminle, okulunla, sokağınla, ailenle, bütün toplumsal güç ve kurumlarınla 1500 yıllık köklü bir milletin örf, âdet, gelenek ve inançlarını kökten yok etmeye çalışacaksın... Vergisini veren genelev patronu Matild Manukyan'lara madalyalar takacaksın... Bütün manevî değerleri tersyüz ederek onu, “İşte namuslu vatandaş böyle olur” diye topluma örnek olarak göstereceksin... Bütün kıymet hükümlerini paraya ve maddeye endeksleyeceksin... “Din bir vicdan işidir” diyerek onu sosyal hayatın dışına itmek için yırtınacaksın... Okullarına, “Cinsel eğitim” adında dersler koyacaksın... Gencecik kızların öğretmenlerine, “Döl yutmak faydalı mıdır? Cinsel organın boyutları ne kadar olmalıdır?” gibi sorular sormasını, çağdaşlık sayacaksın... Sonra da kalkıp sokaklarda, sistemin kurbanları olan zavallı travestileri kovalayacaksın... Bunu da güya kamu düzeni ve toplumsal ahlâk adına yaptığını söyleyerek övüneceksin... Kimi kandırıyorsun? İşte “beşerî sistemler” böyledir. İnsanın manevî ihtiyaçlarını kökünden kazıyıp kurutur. Uçurumun başına getirir. Kıçına bir de tekme atarak, “Düşme” diye bağırır. Tarkan, milliyetçi ağabeylerimizden eski Samsun Senatörü, Dr. Fethi Tevetoğlu'nun yeğeniymiş. Bunlar çocuklarımızı bizden koparıyorlar. Ben bu sistemin nesini seveyim?..

APPENDIX H

THE NEWS ITEMS OF *TÜRKİYE* ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

TARKAN VE MEDYA ÜZERİNE DÜŞÜNCELER...

14/06/2001

Türkiye

Köşe Yazısı

ALTEMUR KILIÇ

Özel hayatların fotoğraflarını yayınlamakta, bundan önce “pek dikkatli” olmayan bir kısım basınımız, Reha Muhtar’ın, Tarkan’ın cinsel tercihleri hakkında delil sayılabilecek fotoğraflarını sergilemesini, özel hayatlara müdahale diye şiddetle eleştirdi. Ancak, ünlü kişilerin özel hayatlarının olamayacağını iddia edenler ve bazı özel hayatları pervasızca teşhir edenler de, gene aynı yazarlardı. Acaba hedef aldıkları, mesela siyasi bir kişinin, benzer özel hayat fotoğraflarını ele geçirseler yayınlamazlar mı idi? Kaldı ki, Reha Muhtar’ın bu fotoğrafları yayınlamakta meşru bir gazetecilik gerekçesi vardı. MHP milletvekili Mehmet Gül’ün Tarkan hakkındaki sözleri üzerine, ona ateş püskürmüşler ve kardeşim Gül de, esasta haklı olduğu halde, maalesef baskı altında gerilemiş, rivayete göre bir süre Türkiye’den uzaklaşmıştı. Aslında Gül’ün sözlerine aşırı tepki gösterilmese idi, bu fotoğraflar da, Tarkan’ın cinsel tercihi gibi, pek önemsenmeyecekti. Bence Reha Muhtar, fotoğrafları yayınlamakla ve durumu açığa kavuşturmakla iyi ve doğru medyacılık yapmıştır. Ve neticede de Mehmet Gül haklı çıkmıştır!

Tarkan ve Türk gençliği

Tarkan gerçekten kabiliyetli bir genç, ama varlığını çok iyi bildiğim muayyen bir evrensel lobinin, “Gay Kardeşliğin” pompalaması ile zirvelerde, şöhreti ve

kazancı bol olsun; ama kimse “Bu genç, Türklüğü, Türk gençlerini temsil ediyor, diğer gençlere örnektir” demesin; ben Türk gençlerinin “böyle” olmalarını istemiyorum vesselam! GAY’liği yani eşcinselliği meşru bir hayat tarzı, onurlu bir cinsel tercih ve hatta özel hakları olan bir üçüncü cinsiyet haline getirmek eğiliminin Türkiye’ye de, birkısım medyanın yardımıyla, sinsice sirayet ettiğini görmek acı!

Bizim orada basın

Ertuğrul Özkök’ün geçenlerdeki bir yazısının başlığı “Sizin Orada BankacıMedya Patronu Var Mı?” idi. Yeni RTÜK yasası ile ilgili olarak Amerika’da medya patronluğuna bazı kısıtlamalar konulup konulmadığını araştırıyordu. Medya araçlarının aynı ellerde “tekelleşmesinin” ve hele patronların bu araçları kendi başka işlerine alet etmelerinin, daha güçsüz, imkânları sınırlı kamu gruplarının, bu sebeple seslerini layıkıyla duyuramamalarının mahzurları ortada olmakla beraber, ne Amerika’da, ne de herhangi başka bir demokratik ülkede bu mahzurları tamamiyle önlemenin yolu, patronların ve çalışanların özellikle yöneticilerin, vicdanlarından ve otokontrolünden başka, pek bulunamamış galiba. Özkök bu yazısında, bir Amerikalı meslektaşına, Stephen Rosenfeld’e atfen, bazı gazetelerin, örnek olarak muhafazakar eğilimli WASHINGTON TIMES ve WALL STREET JOURNAL gazetelerinin bazı siyasiler aleyhinde acımasız kampanyalar açtığını yazıyor. Rosenfeld cevapları insaf etsinler; sadece köşe yazılarında değil haberlerinde, başlıklarında siyasî konularda ve siyasiler hususunda en acımasız, partizan tarafgirliği yapanlar liberal - Rosenfeld’in kendi gazetesi- Washington Post ve New York Times’tır. Son seçimlerde bu iki gazete Bush ve Cumhuriyetçiler aleyhindeki tarafgirliklerinin, taraf tutmanın şahikasına vardılar. Özellikle bu iki gazete ve diğer “liberal” gazeteler hata ve yolsuzluk yapanlar sağda iseler hemen ve şevkle “Cumhuriyetçi, muhafazakâr veya sağcı” diye etiketlerken, hata veya yolsuzluk yapan diğerlerine “Demokrat ve liberal” etiketini takmazlar veya olaylarını görmezlikten gelirler. Bu arada, son zamanlarda eşcinsellerin suç hatta cinayetlerini de hasıraltı etmekte, halının altına süpürmekte birebirdirler!

Başyazar mı, köşe yazarı mı?

Basından söz açılmışken, çoğu zaman “nur-u aynım” diye hitap ettiğim, Oktay Ekşi kardeşime de değineyim. Geçenlerde Nazlı Ilıcak’la tartışması esnasında “Doğrusu şu ki, bir gazetenin başyazarı, sütununda bireysel görüşünden çok gazetenin politikasını yansıtır. Temel kural budur!” diye yazmıştı. Ilıcak’la, çoğunda Ekşi’nin haklı olduğu bu tartışmanın içeriğine karışmadan, bunun “temel kural” olmadığını belirtmek mecburiyetindeyim.

TARKAN VE MEDYA ÜZERİNE DÜŞÜNCELER...

Evrensel temel kural gazetelerin, düşüncelerini ifade eden başyazarların anonim yani imzasız olmalarıdır. Önceleri bizde ekseri gazete sahipleri aynı zamanda başyazar durumunda oldukları için, gazeteyi bağlayan başyazılara kendi imzalarını atarlardı. Ancak bugün, bizim basında, bize özgü bir durum var; Ekşi gibi başyazarlar, “başyazı” konumunda olan köşelerindeki yazılara imzalarını atıyorlar. Böylece bu düşünceleri benimsediklerini kanıtlıyorlar. Zaten böyle olmasaydı “başyazar” olmazlardı...

ABD; ÇÖKÜŞÜN TOHUMLARI

03/07/2001

Türkiye

Köşe Yazısı

ALTEMUR KILIÇ

Amerika Birleşik Devletleri, yarın, 4 Temmuz’da 1776 yılında Kongre tarafından kabul ve ilan edilen Bağımsızlığının 225. Yıldönümünü kutluyor. Bu yıldönümünde Amerikalıların övünmek için çok sebepleri var. ABD bugün dünyanın tek süper gücü. Silahlı kuvvetleri, teknolojisi dünyanın en kuvvetlisi. Ekonomisi, maliyesi, şu sırada bir gerileme içinde olsa bile, esasta güçlü. Halkın yaşam seviyesi genelde yüksek. İşsizlik ve fakirlik varsa bile diğer ülkelere nazaran az. Demokratik rejim yerleşmiş; sorunlar ve bunalımlar Anayasanın ve içtihatların yerleştiği “kontroller ve dengeler” sayesinde nispeten kolaylıkla halledilebiliyor. Velhasıl Amerikalılar şu sırada, haklı olarak, “Amerikalı

olmanın” güven ve mutluluğunu yaşıyorlar. Fakat gene bugün, bana göre, Amerika kendi kaçınılmaz çöküşünün kötü tohumlarını kendisi ekmekte.

Ahlâk yozlaşması

Bu kötü tohumların başında ahlâk ve aile değerlerinin inanılmaz bir şekilde erozyona uğratılması var; bugün Amerika’da televizyonlara, filmlere ve günlük yaşama yansıyan ahlâksızlık, sapıklık olayları var. TV tartışmalarına, makale ve kitaplara konu olan ortaokul ve liselerdeki şiddet olayları gençler arasında adeta aleniyete vurulan cinsellik ve bu konudaki serbestliğin sebep olduğu, evlilik dışı hamilelikler ve zührevi hastalıklar toplumu için için kemiriyor. Son yıllarda zaten çığırından çıkmış olan danslar artık, okullarda bile apaçık cinsellik gösterisi ve taklitlerine dönüşmüş. Muhafazakâr çevreler bunlara karşı tepki gösterirken, liberaller “gençtirler, yapabilirler” müsaadekârlığı içindeler. Bu çılgınlık ve ahlaksızlıklara, müsait ortamı, güçlü holdinglerin kontrol ettikleri film, plak ve internet şirketleri büyük kazançlar karşılığında, pervasızca hazırlıyorlar.

Eşcinsellik övücü!

Eşcinsellik bu ahlaki dejenerasyonun başka bir boyutu: GAY denilen eşcinseller adeta meşru, özel hak ve dokunulmazlıkları olan bir “Üçüncü Cins” haline geldiler. Büyük şehirlerde pespaye kılık ve tavırlarıyla “Gay olmanın övücü” naralarıyla resmi geçit yapıyorlar. Eskiden kapalı kapılar arkasında yapılanlar şimdi, aleminas sokaklara döküldü. Bu “gay”leri aşağılamak politik olarak doğru sayılmıyor. Eşcinselliğe karşı çıkmak ayıp! Eşcinseller de artık bu “cinsel tercihlerini” gizlemek lüzumunu bile duymuyorlar; birbirleriyle evlenmelerinin meşru hale getirilmesine uğraşıyorlar. Her yerden, her taraftan, her filmde, TV programlarından eşcinsellik ve eşcinseller adeta fıskırıyor. Muhafazakâr Cumhuriyetçi Partide bile açıkça “gay” olan Kongre üyeleri var. Muhafazakâr Başkan Bush “eşcinsellik” konuları ile ilgilenmek üzere Beyaz Saray’a eşcinsel bir danışman tayin etti. Üniversiteler eşcinsel gençlere özel burslar veriyorlar. YALE Üniversitesinde “Eşcinsellik Araştırmaları Kürsüsü” kuruldu. Bazı okullar “eşcinselliği” tanıtmak için özel dersler koydular. Bu yıl bazı üniversitelerde eşcinseller için ayrı diploma töreni yapıldı. Texas’ta bir listede “gay” olmayan bir

öğrenci, “Gay Pride” yani eşcinsel olmanın övüncü yazılı Tişörtlere karşı “Düzgün olmanın Övüncü” yazılı bir tişörtle okula geldi diye okuldan kovuldu! Eşcinseller hadlerini bilseler ve kapalı kapılar arkasında kalsalar bir derece ama gittikçe mütecaviz hale gelmekte. Eşcinsellere direnen kurumlara, mesela Orduya ve İzcilik Teşkilatına el atmaktalar. Ordu ve İzciler eşcinselleri dışlıyor diye şikayet ediyorlar. Bugün dünyanın başına AIDS belasını eşcinsellerin sardığı gerçek olduğu halde, bu salgınla mücadele uluslararası bir kampanyaya dönüşürken diğer taraftan “gay”lik adeta teşvik ediliyor. Bu çelişkiyi anlamak mümkün değil.

Pazar ve sektör büyük

Diğer ahlaksızlık hareketlerini nasıl açıkça ve dolayısıyla büyük holdingler teşvik ediyorlarsa, gittikçe büyüyen bu pazar, eşcinsellere mal ve hizmet veren özel bir sektörün gelişmesini sağladı. Bütün bunlara gene film ve plak endüstrisinin tahrik ettiği şiddeti katın, ABD’nin altındaki kötülük tohumları veya saatli bombalar hakkında bir fikir sahibi olursunuz.

Netice

Tarihte birçok devletler ve İmparatorluklar ahlaki yozlaşma sonunda çökmüştür. Maalesef eğer muhafazakârlar bu gidişi durduramazlarsa ABD’nin de eninde sonunda başına gelecek budur. ABD’nin yegane süper gücü olması bizim de çıkarlarımıza uygun çöküşü bizim için de hayırlı olmaz. Ama asıl önemlisi kötü örneklerinin giderek ve maalesef kaçınılmaz olarak, film, plak ve internet vasıtasıyla bize, bizim toplumumuza da sirayet etmesi!

APPENDIX I

THE NEWS ITEMS OF *MİLLİ GAZETE* ANALYSED AND REFERRED TO IN THE THESIS

KOMŞU BİZDEN HASSAS ÇIKTI

12/09/2000

Milli Gazete

Haber

“Lezbiyenler gelmesin”

Ege'deki Yunan adası Midilli'de Eressos beldesi belediye başkanı, lezbiyen turist gelmesini istemiyor. ANA'nın haberine göre, Belediye Başkanı Polidoras Abatzis, mahkemeye başvurarak, 14 Eylül'de adaya gelmesi planlanan lezbiyen grubunun ziyaretinin iptal edilmesini istedi. Adaya 100 lezbiyenin geleceğini belirten Abatzis, İngiltere'de yapılan reklamlarda Eressos'un “eşcinsel seks cenneti” olarak gösterildiğini, bunun da küçük kasabalarının “görüntüsüne zarar verdiğini” kaydetti.

Ajans, belediye başkanının yasaklama isteminin, mahkemede ele alınacağını belirtti.

Ajansa göre, Abatzis, “Mahkeme ziyareti yasaklamazsa, bu kez bölgemize verilecek zarardan ötürü 1,5 milyon euro'luk tazminat davası açacağım” dedi.

Lezbiyen Diva dergisi ve İngiliz TV kanalı Channel Four'un desteklediği bir haftalık seyahati düzenleyen Sapho Travel şirketi sözcüsü ise, Eressos'la ilgili reklamın tamamen İngiliz kamuoyuna yönelik olduğunu belirtti ve gezinin tepki meydana getirmesini hiç arzulamadıklarını söyledi.

TAŞAR'DAN AÇIKLAMA BEKLİYORUZ

18/11/2001

Milli Gazete

ZEKİ CEYHAN

STAR gazetesinde yer alan bir haber tüylerimizi diken diken etti. Haberde Bodrum'da bir koyda gay'ler yani homoseksüeller için bir "gay-kent" kurulacağı duyuruluyordu.

Bardakçı koyu olarak bilinen bu koy Zeki Müren'in ilgisi yüzünden Paşa Koy olarak anılmaya başlanmışmış şimdi bu koyu "gay koy" haline getirerek homoseksüelleri kucaklamaya hazırlanıyorlarmış. Daha önce Kuşadası'ndan kovulan gayların böylelikle gönülleri alınacakmış. Proje uygulamaya geçtiğinde turizm geliri ikiye katlanacakmış. Bu alanda çalıştırılacak personel özel eğitimden geçirilip gaylerin hassasiyetleri konusunda uyarılacakmış. Yöre halkının da elde edilecek gelirin büyüklüğü ile ikna edilmesine çalışılacakmış.

Aman Rabbim!

Bu ne büyük bir gaflet.

Bu insanlar sanki tarihten hiç ders almıyorlar. Homoseksüelliğin en azgın dönemlerinde insanoğlunun başına neler geldiğinden habersiz gibiler.

Açın Kur'an-ı Kerimi okuyun.

A'raf suresinde, Hud suresinde, Hicr suresinde, Enbiya suresinde, Hac suresinde, Şuarâ suresinde, Neml suresinde, Saffat suresinde, Sad suresinde, Kaf suresinde, Kamer suresinde neler anlatılıyor bir okuyun. Sonra bulunabiliyorsanız böyle bir teşebbüste bulunun.. Üç kuruş fazla para kazanacağız diye bu yollara tevessül edilir mi hiç?

Bu habere inanamadık, daha doğrusu inanmak istemedik. Hele hele TurizmBakanı Mustafa Taşar'ın böyle bir projeye sıcak baktığını söylediğine hiç inanmıyoruz. Tanıdığımız Mustafa Taşar'ın böyle bir rezalete imza atmayacağını biliyoruz. Bu konuda Kur'an-ı Kerim'de yer alan bilgilere en az bizim kadar vakıf olduğundan da şüphemiz yok. Böyle bir teklifi bir yerel yöneticinin

gayretkeşliği olarak algılıyor ve hiç vakit geçirilmeksizin böyle bir çalışma olmadığının açıklanmasını bekliyoruz.Üç-beş homoseksüelin gönlünü alacağız diye böylesine münasebetsiz bir adım atılırsa, bu adımı atanların hiçbiri vebalden kurtulamaz. Ve helak olmaya namzet hale gelir. Zira geçmiştekiler helak edildiler. Bu sefer de kendilerini aynı akıbetin beklediğinden kimsenin şüphesi olmamalıdır.

APPENDIX J

THE INTERVIEW QUESTIONS ASKED IN THE INTERVIEWS CONDUCTED WITH THE PARTICIPANTS OF BOTH KAOS GL AND LAMBDA İSTANBUL

1. According to the research I carried out, covering a certain period of time, it is possible to roughly classify the news items, which were commonly published on gays in most of the newspapers. First, the news items, which are on the gay tourists who were expelled from Kuşadası are published. Second, the discussions on Tantan's proposal and the acceptance of "the third sex" are covered in the news items. Third, the rumours about Tarkan that he is gay are covered in the news items of many newspapers. What do you think about this? Do you feel offended because news items are allocated for gays in the newspapers only when there is some news *scandalous* about them?
2. Do you think there is a difference in the portrayal of the news and events on gays are given in the newspapers when they are presented to the reader in the form of a news story, a column, and an article or in any other kind of news item?
3. What do you think about the news items published on gays in the newspapers such as *Hürriyet, Milliyet, Posta, Radikal* which are considered to be *liberal* in my research, and the ones published in *Akit, Vakit, Milli Gazete* and *Türkiye*, which are considered as *conservative*? How do you reflect on these news items of these newspapers?
4. Is there a difference in terms of the outlook of *Radikal* on gays and the other *liberal* newspapers?
5. Do you think the features of vocabulary and metaphors, grammar, presuppositions and implicatures, speech-exchange (turn-taking) systems, and style used in your periodicals (referring to Kaos GL) are impartial? For

instance, I think that from the style of your articles and interviews included in your periodicals, it is possible to say that you have a tendency to declare yourself as *different people* from the rest of the society. When I read your periodicals, I have a sense that you yourself seem to be trying to isolate yourself from the heterosexuals. You assert that being gay is not *simply* a sexual act but also it is having a *specific life-style*. What do you mean by this? Don't you think that it is a bit contrary to what you claim about Kaos GL that it aims to appeal to both gays and heterosexual people? Do you mean to say that being gay is a *privilege*?